ΝΕΟΙ ΔΡΟΜΟΙ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΓΕΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

«Νικᾶ τὴν ὕλην τὸ αἴσθημα μὲς
τὸ σκοτάδι ποὺ παλεύει».
ΣΟΛΩΜΟΣ

ΓΕΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΛΕΞ. Θ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ
ΚΑΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΘΕΜ. Α. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΥΛΗΣ Ν. ΓΡ. ΣΤΑΘΑΚΗΣ

ΤΟ ΕΚΤΟΝ ΕΤΟΣ ΤΩΝ "ΝΕΩΝ ΔΡΟΜΩΝ„

Σήμερον συμπληροῦται αἰσίως ἓν ἔτος, ἀφ' ἧς ἀνελάβομεν τὴν ἔκδοσιν τῶν «**Νέων Δρόμων**», τετραετία δὲ ὅλη ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμφανίσεώς των εἰς τὸν πνευματικὸν ὁρίζοντα τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ ἐὰν τὰ προηγούμενα τοῦ παρόντος πολέμου ἔτη ὑπῆρξαν τοσοῦτον εὐνοϊκὰ διὰ τὴν ἔκδοσίν των, τοὐναντίον τὸ τελευταῖον λῆξαν ἔτος παρέσχε τοιαύτας δυσκολίας, ὥστε πολλάκις ἔφερεν ἡμᾶς εἰς δυσχερεστάτην καὶ, σχεδὸν εἰπεῖν, ἀδιέξοδον θέσιν.

Οἱ «Νέοι Δρόμοι» τοῦ 1942 ὑπῆρξαν δρόμοι μετ' ἐμποδίων καὶ ἕνεκα τῆς τεραστίας, ἀστρονομικῆς ὑψώσεως τῶν τιμῶν τῆς ἐκδόσεώς των, παρ' ὀλίγον θὰ ἔφερον ἡμᾶς κατὰ κρημνῶν! ...

Παρ' ὅλα ταῦτα δὲν ἀπεθαρρύνθημεν καὶ ὡς ἐπιδέξιοι κυβερνῆται κατωρθώσομεν, διασχίζοντες τὰ μυκώμενα κύματα καὶ τὴν κλυδονιζομένην θάλασσαν, νὰ φθάσωμεν αἰσίως καὶ ἄνευ ἀβαρίας εἰς τὸν λιμένα τῆς παρούσης Πρωτοχρονιᾶς.

Ὅ,τι ὅμως τὰ μέγιστα συνετέλεσεν εἰς τὴν εὐτυχῆ ταύτην σταδιοδρομίαν ἦτο ἡ θερμοτάτη τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοῦ ἐμψύχωσις τοῦ εὐγενοῦς ἡμῶν ἀγῶνος, καὶ αἱ πολλαπλαῖ ὑπὲρ τούτου ἐκδηλώσεις, ἰδίως ἐκ μέρους τῶν κορυφαίων παρ' ἡμῖν διανοουμένων, οἵτινες μετὰ μεγάλης προθυμίας παρέσχον πρὸς ἡμᾶς τὴν πολύτιμον αὐτῶν συνεργασίαν. Πρὸς πάντας τούτους, ὡς καὶ πρὸς τοὺς εὐγενεῖς ἡμῶν συνδρομητὰς καὶ τὸν ἀθηναϊκὸν Τύπον ἐκφράζομεν τὰς ἐγκαρδίους ἡμῶν εὐχαριστίας, εὐχόμενοι συγχρόνως εἰς αὐτοὺς ἐπὶ τῇ ἀνατολῇ τοῦ Νέου Ἔτους πᾶσαν εὐτυχίαν καὶ δι' αὐτοὺς καὶ διὰ τὴν ἱερὰν ταύτην προγονικὴν ἡμῶν γῆν τὴν αἰωνίαν καὶ πάντοτε ἔνδοξον Ἑλλάδα!

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΤΟ ΠΑΡΑΞΕΝΟ ΒΡΑΔΥ

Τί παράξενο βράδυ τι θλιμμένη μαγεία
Ποὺ ἡ ψυχὴ σὰν ψυχρη πονεμένη Κυρία
στὸ σεργιάνι πηγαίνει σκεπασμένη μὲ τούλια
ποῦχει ἀστέρια κεντήσει κάποια ἐφτάφωτη Πούλια.

Τί παράξενο βράδυ. Ποὺ ἡ πικρὴ κουκουβάγια
στὸ σκοτάδι σκορπίζει τῶν κρωγμῶν της τὰ μάγια
σκοτεινὲς προφητεῖες ποὺ γεμίζουν μὲ τρόμο
τὶς ψυχὲς ποῦχουν πάρει τοῦ θανάτου τὸ δρόμο

Τί παράξενο βράδυ... Ποὺ κι' αὐτὸ τὸ φεγγάρι
ἕνα ἀλλόκοτο σχῆμα, κι' ἄλλο φῶς ἔχει πάρει
Τὰ πουλιὰ δὲν λαλᾶνε... Πιὰ δὲν κλαίει μήτε ὀγκιώνης
— Νύχτα τρόμου σὲ βλέπω σιγαλὰ νὰ σιμώνῃς!

Τί παράξενο βράδυ. Ποὺ τὸ Σύμπαν βουτιέται
σὲ μιὰ ἀπέραντη πίκρα κι' οὔτε ἀχὸς δὲν γροικιέται
ἀπὸ τὸν ἄγνωστο Κόσμο, ποὺ στὸ στρόβιλο πέφτει.
— Συμφορὰ ... φτάνεις βλέπω, στὰ μουγγά, σὰν τὸν κλέφτη!

Τί παράξενο βράδυ... Στὰ βαθύσκια πελάγη
τὶς βαρκοῦλες ρουφᾶνε, τῶν κυμάτων οἱ μάγοι
κι' οὔτε μιὰ κὰν φωνούλα, δὲν ζητάει τὴ βοήθεια.
Ἡ ἐλπίδα ἔχει σβύσει, στῶν πλασμάτων, τὰ στήθεια!

ΣΑΝ ΤΟ ΧΕΛΙΔΟΝΙ

Σὰν τὸ χελιδόνι
μὲ κλειστὸ φτερὸ
κάθησε ἡ Χαρά μου
στὸ παράθυρό μου ...
Κάθησε ἡ Χαρά μου
γιὰ νὰ τὴ χαρῶ
δίπλα στ' ὄνειρό μου!...

Σὰν τὸ χελιδόνι
μ' ἀνοιχτὰ φτερὰ
ποὺ ὅταν ξαποστάσει
θὰ πετάξῃ πέρα.
Πέταξε μιὰ μέρα
κι' ἡ τρελλὴ Χαρὰ
στὸ γαλάζιο αἰθέρα ...

Κι' ἔμεινα μονάχη
Τὸ μαβὶ οὐρανὸ
νὰ κοιτῶ μὲ πόνο
ἀπ' τὸ παράθυρό μου ...
Μήτε χελιδόνι
πιὰ στὸν οὐρανὸ
μήτε τ' ὄνειρό μου.

Κι' ἡ Χαρά μου πέρα
στὸ αἰθέρα λυώνει
σὰν τὸ χελιδόνι . . .

ΛΙΔΑ ΚΑΡΑΚΑΛΟΥ — ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑ

ΟΙ ΟΣΜΑΝΙΔΑΙ ΣΟΥΛΤΑΝΟΙ

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΥΣΑΝΤΕΣ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΕΠΙ ΕΞ ΚΑΙ ΠΛΕΟΝ ΑΙΩΝΑΣ (1299-1924) ΗΣΑΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ

Ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ κ. Ν. Θ. ΚΑΛΟΜΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁ Βυζαντινὸς ἱστορικὸς Νικήτας ὁ Χωνιάτης (1) ἀφηγούμενος τὴν ἐκστρατείαν τοῦ βασιλέως ἡμῶν Ἰωάννου Κομνηνοῦ (1118—1143) εἰς Μ. Ἀσίαν ἐναντίον τῶν Τούρκων τοῦ Ἰκονίου λέγει ὅτι ὁ βασιλεὺς ἡμῶν ἐκεῖνος εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὸν νεαρὸν ἀνεψιόν του ***Ἰωάννην Κομνηνὸν*** (υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ του Ἰσαακίου καὶ ἔγγονον τοῦ βασιλέως Ἀλεξίου Α' Κομνηνοῦ (1081—1118).)

Κατὰ τὴν ἐκστρατείαν ἐκείνην, λόγῳ τῆς δριμύτητος τοῦ χειμῶνος καὶ τῶν παντοίων στερήσεων, ἀπωλέσθησαν πλεῖστοι ἵπποι, ὥστε μέγας ἀριθμὸς ἱππέων εἶχον ἀπομείνει ἄνευ ἵππων.

Ἐπικειμένης τότε μάχης πλησίον τῆς Νεοκαισαρείας, ὁ βασιλεὺς ***Ἰωάννης Κομνηνὸς*** εἶδεν ἕνα ἀρχηγὸν ξένων μισθοφόρων βαίνοντα πεζῇ καὶ ἀμέσως διέταξε τὸν πλησίον του ἱστάμενον ἔφιππον ἀνεψιόν του (τὸν νεανίαν Ἰωάννην Κομνηνόν), νὰ ἀφιππεύσῃ καὶ νὰ πέμψῃ τὸν ἵππον του πρὸς τὸν ἀνωτέρω ἀρχηγὸν τῶν ξένων μισθοφόρων, ἀλλ' ὁ νεαρὸς ἡγεμονόπαις ***Ἰωάννης*** δὲν συνεμορφώθη ἀμέσως πρὸς τὴν διαταγὴν ἐκείνην τοῦ θείου του καὶ βασιλέως καί, ὡς γράφει ὁ Νικήτας ὁ Χωνιάτης, τὸν ἀρχηγὸν ἐκεῖνον ***«ἐξουθενῶν προύκαλεῖτο εἰς ἀντιμαχίαν ὡς τὸν ἵππον, ἐν περιγένοιτο. δικαίως ἀπολησόμενον»***, (2) ἐν τέλει ὅμως ἰδὼν ὅτι ὁ θεῖος αὐτοῦ καὶ βασιλεὺς εἶχεν ἐξοργισθῇ ἐκ τῆς παρακοῆς του, ἀφίππευσε καὶ ἀπέστειλε τὸν ἵππον του εἰς τὸν ἐν λόγῳ ἀρχηγὸν τῶν ξένων μισθοφόρων.

Μετ' οὐ πολὺ ἐδόθη ἕτερος ἵππος εἰς τὸν νεαρὸν Ἰωάννην Κομνηνόν, ἀλλ' ὁ ὑπερήφανος καὶ εὐέξαπτος ἐκεῖνος νεανίας ἐθεώρει ἑαυτὸν ὡς καιριώτατα προσβληθέντα καὶ κατελήφθη ὑπὸ τοσαύτης ὀργῆς ὥστε μετ' ὀλίγον, εἰς μίαν εὔθετον στιγμήν, ἀπέβαλε τὴν περικεφαλαίαν του, ἔθεσεν ἐπ' ὤμου τὸ δόρυ μὲ τὴν αἰχμὴν πρὸς τὰ ὀπίσω, προὐχώρησε πρὸς τὰς ἐχθρικὰς τάξεις καί.... ηὐτομόλησεν εἰς τοὺς Τούρκους οἵτινες ὑπεδέχθησαν αὐτὸν μετὰ μεγάλων τιμῶν.

Ὁ ***Ἰωάννης*** ἐκεῖνος, ἐξισλαμισθεὶς κατόπιν ἐνυμφεύθη τὴν ***Καμβρὼ*** θυγατέρα τοῦ Τούρκου ἡγεμόνος.

Ταῦτα διηγεῖται ἡμῖν ὁ σύγχρονος τῶν γεγονότων ἐκείνων Βυζαντινὸς ἱστορικὸς Νικήτας ὁ Χωνιάτης ἀλλὰ πλὴν τούτου τὸ αὐτὸ γεγονὸς ἀφηγεῖται καὶ ἕτερος Βυζαντινὸς ἱστορικός, ὁ Γεώργιος Φραντζῆς σύγχρονος τοῦ τελευταίου βασιλέως τοῦ Βυζαντίου Κωνσταντίνου ΙΑ' Παλαιολόγου (1445—1453).

Ὁ Γεώργιος Φραντζῆς, ἀφηγούμενος τὸ αὐτὸ γεγονός, προστίθησι καὶ ἄλλας λεπτομερείας τὰς ὁποίας λέγει, ***«ἐκ μικρᾶς ἀκοῆς ὑπὸ σοφῶν ἀνδρῶν ἔμαθα καὶ ἐγγράφως εἶδον»***. (3)

Ἐκ τῆς μικρᾶς ταύτης περικοπῆς τοῦ ***«Χρονικοῦ»*** τοῦ Γεωργίου Φραντζῆ συνάγεται ὅτι τὸ γεγονὸς τῆς αὐτομολίας καὶ τοῦ ἐξισλαμισμοῦ τοῦ νεαροῦ ἡγεμονόπαιδος Ἰωάννου Κομνηνοῦ μετεδίδετο ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ὡς ζωηρὰ ἀνάμνησις πραγματικοῦ γεγονότος. Ἀλλ' ἐκ τῶν ὀλίγων λέξεων: ***«καὶ ἐγγράφως εἶδεν»*** προκύπτει ὅτι τὸ γεγονὸς ἀνεγράφετο λεπτομερῶς καὶ εἰ ἄλλα συγγράμματα τὰ ὁποῖα εἶχον τότε ἀπωλεσθῆ Καὶ εἶναι γνωστὸν ὅτι πλεῖστα Ἑλληνικὰ συγγράμματα τῶν Βυζαντινῶν χρόνων δὲν περιεσώθησαν μέχρι τῶν ἡμερῶν μας, δοθέντος ὅτι δὲν ὑπῆρχε τότε τυπογραφία καὶ ὅτι τὰ διάφορα συγγράμματα ἐκυκλοφόρουν εἰς ὀλιγάριθμα σχετικῶς χειρόγραφα ἀντίγραφα.

Διηγεῖται λοιπὸν ὁ Γεώργιος Φραντζῆς ὅτι ὁ ***Ἰωάννης Κομνηνὸς***, υἱὸς τοῦ σεβαστοκράτορος Ἰσαακίου Κομνηνοῦ. καὶ συνεπῶς ἔγγονος τοῦ βασιλέως ἡμῶν Ἀλεξίου Α' Κομνηνοῦ (1081—1118), ἐξισλαμισθείς, ἐκλήθη ***Τζελεπῆς*** καὶ ἐνυμφεύθη τὴν Καμερώ, θυγατέρα τοῦ Ἀμηρᾶ (δηλ. τοῦ Τούρκου ἡγεμόνος) παρὰ τοῦ ὁποίου ἔλαβε, γράφει, ὡς προῖκα ***«τόπους καὶ χώρας καὶ πόλεις καὶ χρήματα πολλά.»***

Περὶ τοῦ ἐξισλαμισθέντος τούτου ***Κομνηνοῦ*** ἢ ***Τζελεπῆ*** ὁ Φραντζῆς προστίθησιν ὅτι ἦτο πεπαιδευμένος, ὅτι ἐγνώριζε καὶ τὴν Ἀραβικήν, καὶ ὅτι ἦτο γενναιόδωρος φιλεύσπλαχνος, εὐεργετικός, ἀλλὰ καὶ πείσμων καὶ ὁρμητικὸς εἰς τὰς μάχας, διὰ τὰς ἀρετάς του δὲ ταύτας ***«ὑπὸ τοῦ πενθεροῦ του τοσοῦτον ἠγαπήθη ὥστε τὰ ὅσα ἤθελεν ἔπραττε καὶ οἱ βάρβαροι ὡς δεύτερον Μωάμεθ ἐλάτρευον»***.

***

Ἐκ τοῦ γάμου τοῦ ***Ἰωάννου Κομνηνοῦ*** ἢ ***Τζελεπῆ*** μετὰ τῆς Τουρκίδος ***Καμερὼ*** ἐγεννήθη ὁ ***Σουλεϊμὰν-σὰχ*** περὶ τοῦ ὁποίου ὁ Φραντζῆς γράφει ὅτι ***«ἦτο ὁμοιότατος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ»***, ὅτι ἐξεπαιδεύθη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν Ἀραβικὴν σοφίαν καὶ ὅτι μετέφρασε πολλοὺς Ἑλληνικοὺς νόμους καὶ ἐδίδαξεν αὐτοὺς εἰς τοὺς Τούρκους. Ἐν τέλει δὲ ὁ Φραντζῆς προστίθησιν ὅτι ὁ Σουλεϊμὰν-σὰχ ***«οὐδένα χριστιανὸν ἀδικῶν ποτὲ ἤθελεν, ἀλλὰ μᾶλλον τοὺς τυχόντας ὑποτεταγμένους αὐτῷ πολλὰς χάριτας καὶ εὐεργεσίας ἐποίει καὶ ἐχαρίζετο»***.

Ἡ τελευταία αὕτη λεπτομέρεια εἶναι λίαν χαρα

(1) Οὗτος ἔγραψεν ἱστορίαν περιλαμβάνουσαν τὰ ἔτη 1118—1206, δηλ. ἱστορεῖ σύγχρονά του γεγονότα

(2) Βλ. Νικήτα τοῦ Χωνιάτου «Ἱστορίαν». Ἔκδοσ. Migne Patrologia Graeca. Τόμ. 139 σελ. 361.

(3) Γεωργίου Φραντζῆ τοῦ πρωτοβεστιαρίου «Χρονικὸν». Ἐκδοσις Βόννης Σελ. 69—72.

[2]

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

ΦΟΙΤΗΤΗΣ ΝΟΜΙΚΗΣ

ΖΑΚΥΝΘΟΥ 5

ΑΘΗΝΑΙ

ΑΘΗΝΑΙ ΤΗ Ι8/5/43

Κύριε Καθηγητά,

Μέ βαθειά ικανοποίησι έδιάβασα τό γενικό διάγραμμα τῶν βασικῶν κατευθύνσεων πού διέπουν τήν "ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙ". Καί εἶναι ἀκόμη μεγαλύτερη ἡ ικανοποίησις γιατί ἀκριβῶς ἡ διακήρυξις αὐτή προέρχεται ἀπό ἀνθρώπους πού ξέρουν τί θέλουν καί εἶναι σέ θέση νά πραγματοποιήσουν αὐτό πού ζητοῦν .

Θά θεωρήσω μεγάλη τιμή γιά τόν ἑαυτό μου τό νά δεχθῆ ἡ " ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ " τῆς ὑπηρεσίας μου, δημοσιογραφικές καί πολιτικές μου ὑπηρεσίες, γιά τήν ἐπιτυχία τῆς προσπαθείας της-μιᾶς προσπαθείας πού ἀνταποκρίνεται ἀπόλυτα στό πνεῦμα καί τῆς ἀνάγκες τῆς ἐποχῆς .

Δέν διστάζω νά σᾶς τονίσω Κύριε Καθηγητά, ὅτι ἡ ἀπερίφραστη καταδίκη τοῦ ἀστικοῦ καθεστῶτος ποῦ ἀναφέρεται στό πρόγραμμα τῆς " ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ " μέ βρίσκει ἀπολύτως σύμφωνον. Οἱ μελέτες μου στήν περίοδο αὐτή τῆς περισυλλογῆς μέ ἔπεισαν περί τοῦ ὅτι ἡ ἀστική τάξις ἐξεπλήρωσε πιά τόν προορισμό της κι'ἀποτελεῖ σήμερα μιά κατάσταση ξεπερασμένη .Τήν κατάστασι αὐτή μπορεῖ νά τήν διαδεχθῆ μόνο μιά κατάστασι πνευματικῆς ,πολιτικῆς καί, προπαντός κοινωνικῆς ἐλευθερίας ,μιά κατάστασι,ὅπως γράφει καί τό πρόγραμμα ,ριζικῶν μεταβολῶν .

Μιά μόνο ἐρώτησι θά ἤθελα νά διατυπώσω μαζί μέ τήν βεβαιότητα πῶς ἀσφαλέστατα κι'ἡ " ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ " ἔτσι βλέπει τά πράγματα ."Ηθελα νά ρωτήσω γιατί μέσα στό τόσο μελετημένο αὐτό πρόγραμμα λείει μιά σαφής διάταξις γιά τόν προσδιορισμό τῶν μεγάλων περιουσιῶν ,τῶν χρηματικῶν περιουσιῶν.'Εφ'ὅσον παραδεχόμαστε ὡς βασικόν παράγοντα τήν κοινωνικοποίηση, ἀφοῦ μεγάλη ἰδιοκτησία καί μεγάλη ἰδιωτική ἐπιχείρησις δέν θάὑπάρχη,πῶς εἶναι δυνατόν μόνον μέ τόν φορολογικόν παράγοντα " νά περιοριστοῦν οἱ τυχόν σοβαρές ἀνισότητες τοῦ εἰσοδήματος ";

Βεβαίως δέν πιστεύω πῶς ἡ τόσο ριζοσπαστική "ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ" παραγνωρίζει τόν παράγοντα αὐτόν . Μήπως ὑπάρχει ὅμως εἰδικός λόγος νά μήν θιγοῦν οἱ μεγάλες χρηματικές περιουσίες ;'Αλλά κι'ἄν δέν θιγοῦν πῶς ἀποφεύγουμε τήν συγκέντρωσι πλούτου στά χέρια ὀλίγων ἐκμεταλλευτῶν .

./.

Οἱ ἐρωτήσεις μου αὐτές εἶναι εἰδικές .Παραδέχομαι ὁλόψυχα τό πρόγραμμά σας καί μόνο διαπιστώνω τήν ἀνάγκην μιᾶς λεπτομερειακῆς ἀλλά βασικῆς συμπληρώσεώς του .

Συμφωνῶ ἀπόλυτα μαζί σας ὅτι οἱ ἐξωτερικές συνθῆκες ὅσο καί νά ἐπηρρεάσουν τήν ἐσωτερική μας πολιτική δέν μποροῦν, δέν πρέπει νά μποροῦν νά παρεμποδίσουν τήν κοινωνική μεταρρύθμιση. Ἄλλωστε αὐτό δέν θά εἶναι Ἑλληνικό αἴτημα , ἀλλά παγκόσμια ἀνάγκη.

Εἰδικώτερα γιά τόν Τύπο χαίρω γιά τίς προγραμματικές σας ἀρχάς πού ἀνταποκρίνονται ἀπόλυτα καί στής δικές μου πεποιθήσεις καί στήν πεῖρα εἰκοσαετοῦς ἀσκήσεως τοῦ δημοσιογραφικοῦ λειτουργήματος .

Τελειώνοντας,Κύριε Καθηγητά,προσθέτω ὅτι εἶμαι εἰς τήν διάθεσίν σας γιά τήν δημιουργία ἑνός πλήρους Γραφείου Τύπου ,γιά τήν ἔναρξι τῆς προπαγάνδας καί γιά τήν μελέτην τῆς μελλοντικῆς δημοσιογραφικῆς δράσεως τῆς " ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ "

Διατελῶ
Ὑμέτερος

ΔΗΜ.ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ

τηλ. 72458
72459

ΞΕΝ. ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 46α ΤΗΛ. 23-181

18-10-47

Ἀγαπητέ Γιάννη,

Σοῦ γνωρίζω, ὡς καταδοχό μου, τήν ἀπόφασί μου ν' ἀποχωρήσω ἀπό τήν Σ.Ε. καί σέ παρακαλῶ νά τήν διαβιβάσης στούς συναδέλφους τῆς Δ. Επιτροπῆς.

Οἱ καιροί πού περνᾶμε οἱ ἄνθρωποι κι οἱ Ἕλληνες, — ἡ δύσκολη ἐπαγγελματική μου βιοπάλη, ἡ συμμετοχή μου σέ κινήσεις πού ἀπασχολοῦνται μέ τήν ἀντιμετώπισι τῶν διαφόρων ἐθνικῶν κι κοινωνικῶν προβλημάτων, κι ἰδίως τοῦ νέου κόμματος Δημοκρατίας στήν ἐπαρχία μου πρόσθετα βάρη, μοῦ ἀπορροφοῦν τόσον χρόνο, ὥστε νά μή μοῦ περισσεύη καιρός καί γιά καθαρά πολιτική, τῆς ὁποίας ὅ-

[4.2]

ζῃ οἱ σημερινές ἐπιδιώξεις ἀφοροῦν τὸν ἐπαύριο — ἂν ὄχι τὸν μεθαύριο — τῆς ἀπελευθερώσεώς μας.

Ἴσως καὶ νὰ μὴν ταιριάζει στὸν χαρακτήρα μου αὐτὴ ἡ «κατάστασις ἀναμονῆς», ἀπέναντι ὅλων τῶν συγχρόνων προβλημάτων, ποὺ ἔχει υἱοθετήσει, πιθανῶς μὲ σοφὴ διορατικότητα, ἡ Σ.Ε.

Ὅταν μὲ τὸ καλὸ ἔλθει ἡ ὥρα τῆς πολιτικῆς κι ἂν ζοῦμε, θὰ τὰ ξαναποῦμε!

Εὐχαριστῶ ὅλους σας γιὰ τὴν συμπάθεια κι ἐκτίμησι, ποὺ συνόδευσε καὶ τὴν συνεργασία μας καὶ διατελῶ

εἰλικρινά

Ε. Ν. [signature]

[5.1]

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ 21
ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛΕΦ. 23-269

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11η Δεκεμβρίου 1933

ΚΥΡΙΟΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΤΣΑΤΣΟΝ

Ἀγαπητέ Φίλε,

Σοῦ ἐσωκλείω τήν παραίτησή μου ἀπό μέλους τόσον τοῦ Συμβουλίου, ὅσον καί τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως.

Θά σοῦ εἶμαι ἐξαιρετικά ὑπόχρεως ἄν ὡς μέλος τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνακοινώσῃς αὐτήν στό Συμβούλιο καί ἀναγνώσῃς σέ ὅλα τά μέλη τοῦ Συμβουλίου τό περιεχόμενον αὐτῆς. Εἶναι νομίζω ἡ τελευταία ὑπηρεσία πού μπορῶ νά προσφέρω στήν Σοσιαλιστική Ἕνωσή μέ τό νά λάβουν ὅλοι γνῶση τῶν λόγων τῆς παραιτήσεώς μου. Ἴσως αὐτό ὠφελήσῃ τήν κίνησή τήν ὁποίαν τόσο ἠγάπησα καί θά ἐξακολουθήσω μέ ἀμείωτο ἐνδιαφέρο νά παρακολουθῶ.

Μέ μεγάλη ἐκτίμηση καί φιλία

Γ. Οἰκονομόπουλος.

[5.2]

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ 21
ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛΕΦ. 23-469

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11ῃ Δεκεμβρίου 1933

ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΤΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

Κύριοι,

Ὅταν πρό ὀκτώ περίπου ἐτῶν μαζύ μέ τά παλαιότερα μέλη τοῦ Συμβουλίου ἱδρύσαμε τόν Ὅμιλο μελέτης Ἑλληνικῶν προβλημάτων εἶχα τήν πεποίθηση ὅτι μόνο ἡ πλήρης καί ἐνδελεχής μελέτη ὅλων τῶν ζητημάτων πού ἐνδιαφέρουν τήν πολιτική ζωή τῆς χώρας μας, ἀπό ἀνθρώπους νέους καί ἠθικούς πού πιστεύουν στήν πρόοδό της καί σέ ὡρισμένα πολιτικά ἰδανικά, εἶναι δυνατόν νά ἀποτελέσῃ τάς βάσεις μιᾶς νέας πολιτικῆς κινήσεως στόν τόπο μας. Μέ εἰλικρίνεια, πίστη καί ἀφοσίωση ἐργάσθηκα γιά τήν εὐόδωση τῶν σκοπῶν τοῦ ὁμίλου καί λυπήθηκα εἰλικρινά ὅταν ἡ φθοροποιός καί ἀπαισία δικτατορία τῆς 4ης Αὐγούστου εἶχε μαζύ μέ τ'ἄλλα ὀλέθρια ἀποτελέσματα τήν δημιουργία χάσματος μεταξύ τῶν μελῶν τοῦ ὁμίλου καί τήν οὐσιαστική διάλυση αὐτοῦ. Ὅταν πέρασε ἡ λαῖλαψ τῆς δικτατορίας καί ἡ Ἑλλάς βρέθηκε, χάρις πρό παντός στήν ἀνερμάτιστη καί ὀλέθρια πολιτική τοῦ δικτάτορος, διαλελυμένη κάτω ἀπό τόν ξενικό ζυγό, ὑπῆρξα ἀπό ἐκείνους πού βαθειά αἰσθάνθηκαν τήν ἀνάγκη τῆς ἀνασυγκροτήσεως τοῦ ὁμίλου μας.

Ἐπίστευα ὅτι περισσότερο ἀπό ποτέ ἦταν ἀναγκαία ἡ δημιουργία μιᾶς νέας πολιτικῆς κινήσεως, ἡ ὁποία μέ βάση τό Ἐθνικό συμφέρον καί τήν Ἐθνική Ἀναγέννηση τῆς χώρας μας, θά ἐδημιούργη μία ἀπό τάς ἀναγκαίας καί ἀπαραιτήτους προϋποθέσεις γιά τήν ἀνασυγκρότηση τοῦ Ἔθνους μας, μετά ἀπό τήν νικηφόρο ἔκβαση τοῦ ἀγῶνος πού ἔχει ἀναλάβει στό πλευρό τῶν ἀπό ἑκατονταετηρίδων συμμάχων μας.

Μετά τόν πόλεμο βεβαία κατάρρευση τῶν δικτατορικῶν πολιτευ-

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ 21
ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛΕΦ. 23-[illegible]

'Αθῆναι τῇ.....193

μάτων, ἡ πλήρης καί ὁλοσχερής χρεωκοπία τοῦ κεφαλαιοκρατικοῦ συστήματος καί ὅλων τῶν γιά τήν σωτηρία αὐτοῦ λαμβανομένων σέ ὅλας τάς χώρας στιγμιαίων καί χωρίς κανενός εἰρμό κοινωνικῶν καί οἰκονομικῶν μέτρων, μοῦ ἐδημιούργησε τήν πεποίθησηὅτι ὁ μεταπολεμικός κόσμος θ'ἀναγνωρίσῃ τήν ἀνάγκη τῆς ἐπικρατήσεως τῶν δημοκρατικῶν καί σοσιαλιστικῶν ἰδεωδῶν τά ὁποῖα ἀποτελοῦν τήν ἀναγκαία προϋπόθεσι γιά τήν εὐτυχία καί τήν πρόοδο ἑνός λαοῦ. Γι' αὐτό δέν ἤρκουν καί δέν ἀρκοῦν, κατά τήν γνώμην μου, αἱ ἐπιστημονικαί συζητήσεις καί ἡ ἐπιστημονική μελέτη τῶν πολιτικῶν προβλημάτων τῆς χώρας μας ἀλλά ἦταν καί εἶναι ἀναγκαία ἡ ἀνάμιξη ὅλων ὅσων πιστεύουν στήν ἀνάγκη τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ἰδανικῶν αὐτῶν, στήν ἐνεργό πολιτική, γιά νά ἐπιτευχθῇ ἀπό αὐτούς ἡ ἐφαρμογή τῶν μέτρων πού θά ἐξασφαλίσουν τήν σοσιαλιστική δημοκρατία τῆς μεταπολεμικῆς 'Ελλάδος.

'Από τήν πρώτη στιγμή δέν ἔπαυσα μαζύ μέ ἄλλα μέλη τοῦ ὁμίλου νά τό τονίζω καί ὑπῆρξα εὐτυχής ὅταν τά μέλη τοῦ ὁμίλου μαζύ μέ ἄλλους μή ἀνήκοντας στόν ὅμιλο, ἀπεφάσιζαν τήν ἵδρυση τῆς σοσιαλιστικῆς ἑνώσεως. 'Η μακρά καί ἐνδελεχής μελέτη ὅλων τῶν βασικῶν πολιτικῶν προβλημάτων τά ὁποῖα ἀπετέλεσαν τό περιεχόμενον τοῦ προγράμματος τῆς σοσιαλιστικῆς ἑνώσεως μέ εἶχαν πείσει ὅτι εἶναι δυνατή ἡ ἁρμονική συνεργασία μέ τούς ἄλλους ἱδρυτάς τῆς σοσιαλιστικῆς ἑνώσεως γιά τήν δημιουργία ἑνός νέου πολιτικοῦ κόμματος, τό ὁποῖον μέ βάση τήν συγκρότηση αὐτοῦ ἀπό ἄφθαρτα πολιτικῶς καί ἠθικά στελέχη θά ἦταν δυνατόν νά ἐπιδιώξῃ τήν κατάληψη τῆς ἀρχῆς γιά τήν ἐφαρμογή τῶν βασικῶν ἀρχῶν τοῦ προγράμματος. 'Η ἐμπέδωσητοῦ πολιτεύματος τῆς δημοκρατίας στή χώρα μας, ἡ ἀναδιοργάνωση καί ἀνασυγκρότηση τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, ἡ ἠθική

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ 21
ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛΕΦ. 22-766

'Αθῆναι τῇ.....193

κάθαρση ἀπό ὅλα τά παρεισφρύσαντα στούς πολιτικούς ὀργανισμούς καί στάς δημοσίας ὑπηρεσίας ἐστερημένα ἤθους καί ἠθικῶν ἀρχῶν πρόσωπα, ἡ προοδευτική ἐφαρμογή τῶν σοσιαλιστικῶν ἀρχῶν γιά τήν δημιουργία νέων κοινωνικῶν καί οἰκονομικῶν προϋποθέσεων πού τόσον ἔχει ἀνάγκην ὁ κόσμος ,ἀπετέλουν καί ἀποτελοῦν τήν μοναδική ὁδό πού θά ὁδηγήσῃ τό 'Ελληνικόν "Εθνος στήν ἐκπλήρωσιν τῶν ἰδανικῶν καί τῆς ἐκπολιτιστικῆς του ἀποστολῆς πού πρέπει νά ἔχῃ ὕστερα ἀπό τήν μακροχρόνιο ἔνδοξη ἱστορία του.

Δυστυχῶς ἡ ἐξέληξη τῆς κινήσεώς μας κατά τό βραχύ χρονικό διάστημα τῆς ὑπάρξεώς της μέ ἔπεισαν ὅτι ὅπως εἶναι ὀργανωμένη,συγκροτημένη καί διαμορφωμένη δέν μπορεῖ νά ἐκπληρώσῃ τόν σκοπό αὐτό.

'Υπάρχει μιά ἔλλειψη συνοχῆς καί συνεννοήσεως μεταξύ αὐτῶν τούτων τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου. 'Υπάρχει ἔλλειψη πίστεως πλεστων ἀπό τά μέλη τοῦ Συμβουλίου στήν ἐπιτυχία τῶν σκοπῶν τῆς κινήσεώς μας.'Υπάρχει μιά βαθύτερη ἀντίθεση μεταξύ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ὡς πρός τά μέσα καί τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο θά ἐπιτευχθοῦν οἱ σκοποί τῆς σοσιαλιστικῆς ἑνώσεως καί θά ἀντιμετωπισθοῦν τά ἄμεσα πολιτικά προβλήματα τῆς χώρας μας. 'Υπάρχει μιά ἔλλειψη ἐμπιστοσύνης μεταξύ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου στήν εἰλικρίνια καί πίστη ἄλλων μελῶν τοῦ Συμβουλίου στά πολιτικά ἰδεώδη πού πρεσβεύει ἡ ὀργάνωσῃ. Τέλος ὡρισμένα ἀπό τά μέλη τοῦ Συμβουλίου παραγνωρίζουν στάς διαφόρους αὐτῶν ἐνεργείας τήν ἀνάγκη τῆς πλήρους καί ὁμοφώνου συνεννοήσεως μεταξύ ὅλων τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου γιά ὡρισμένας βασικάς ἐνεργείας,χωρίς τήν ὁποία δέν εἶναι δυνατή ἡ ἐπιτυχής καί ἁρμονική συνεργασία γιά τήν ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν τῆς ἑνώσεως. Χωρίς ὅμως ἁρμονική συνεργασία καί πίστη τῶν ἡγουμένων μιᾶς πολιτικῆς κινήσεως τήν καρποφόρο καί ἀποτελεσματική δράσῃ αὐτῆς,χωρίς τήν ἀμοιβαί

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ 21
ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛΕΦ. 23-769

'Αθῆναι τῇ.....193

α καί ἀπόλυτο ἐμπιστοσύνη αὐτῶν μεταξύ των, χωρίς ἐνιαία ἀντίληψη τῆς πραγματικότητος μέσα στήν ὁποῖα πρόκειται νά δράσῃ ἡ πολιτική κίνησις καί χωρίς πλήρη συνεννόησιν ὡς πρός τόν τρόπο καί τά μέσα τῆς δράσεως, δέν πιστεύω ὅτι εἶναι δυνατόν νά εὐοδωθῇ ἡ πραγματοποίησις τῶν σκοπῶν τῆς κινήσεως.

Γι'αὐτό ἡ διαπίστωσις ἐκ μέρους μου τῆς μή ὑπάρξεως εἰς ὅλα τά μέλη τοῦ συμβουλίου ὅλων τῶν ἀνωτέρω ἀναγκαίων καί ἀπαραιτήτων προϋποθέσεων γιά τήν εὐώδωση τῶν σκοπῶν τῆς σοσιαλιστικῆς ἑνώσεως καθιστᾶ ἀδύνατον πλέον τήν περαιτέρω συνεργασίαν μου καί ὑποβάλω τήν παραίτησίν μου τόσον ἀπό τό Συμβούλιον ὅσον καί ἀπό μέλος τῆς σοσιαλιστικῆς ἑνώσεως.

Λυποῦμαι εἰλικρινά γι'αὐτό, καί αἰσθάνομαι βαθεία ἀπογοήτευση ποῦ εἶμαι ὑποχρεωμένος γιά τέτοιους λόγους ν'ἀποχωρήσω. Καί ἀπό μακρυά δέν θά παύσω νά παρακολουθῶ μέ ἐνδιαφέρο καί ἀγάπη τήν πρόοδο τῆς κινήσεως. Θ'α εἶμαι ἐξαιρετικά εὐτυχής ἄν μέ τήν πάροδο τοῦ χρόνου θεραπευθοῦν τά κενά ποῦ σήμερα τήν χαρακτηρίζουν.

Πρῶτος τότε θά χαρῶ ἐγώ καί θά θεωρήσω τόν ἑαυτό μου εὐτυχῆ ἄν ἡ παραίτησίς μου συντελέσει εἰς τήν ἐπί νέων βάσεων ἁρμονική καί πλήρη συνεργασία τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου. Εἶμαι ἀπό ἐκείνους πού ἵδρυσαν τήν σοσιαλιστική Ἕνωσι, πιστεύω εἰς τά ἰδανικά ποῦ προεκύρηξε μέ τό πρόγραμμάς της, καί κανένας ἄλλος δέν θά χαρῇ περισσότερο ἀπό ἐμένα ἄν ἄλλοι ἐπιτύχουν καί χωρίς τήν ἰδικήν μου συνδρομή τήν πραγματοποίηση τῶν ἰδανικῶν μου.

Μέ φιλία καί ἐκτίμηση

Γ. Οἰκονομόπουλος

unworry = ανενόχλητο
pond = [illegible]
prying = αφηρημένος
~~un~~ fern = φτέρη
flowing = [illegible]
rushes (ψάθα) (σχοίνος)
ivy = κισσός
stern = αυστηρός (σοβαρός)
thirsty = διψώ (ψυχή)
swell = φουσκώνω
turf = χλόη
slant = λοξός
edge = χείλος
dove = περιστερά

---

89. bud = βλαστός
pure = αγνή
wan = ωχρός
unsullied = αμόλυντος
wooing = [illegible]
chilly = ψυχρός
bubble = φυσαλίς

pry = περιεργάζομαι
sate = ~~χο~~ χορταίνω
copse-clad = δασοσκεπής
sally = [illegible]

garment = ιμάτιον
glee = χαρά
wend = [illegible]
slumber = [illegible]

wicker = ψαθαριά
brim = χείλος
rim = [illegible]
crowd = σωρός
idle = ράθυμος
begirt = περιζωσμένος
steadfast = σταθερός
matted = [illegible]
mingle = αναμιγνύω
cell = [illegible]
crest = [illegible]
rill = ρέω
beech = (δρυς)

[6.3]

Εἰς τὴν ἀκατάλυτον αὐτῆς τῆς
προνοίας. Οἱ παραμονῆς
ἔχομεν αὐτὴν τὴν πόλιν
~~[illegible]~~ [illegible] ὅτι θα [illegible]
ἕνεκα τῆς παρουσίας. ὅτι
καιροῦ ἐκείνου ἐγκαταλείπουσι μετὰ
τὸν φόβον τῆς διοικήσεως, ἐὰν
εἰς [illegible] [illegible] τῆς [illegible]
ἀγάπης [illegible] ἔχουσι [illegible]
μεγάλα [illegible] [illegible] τῆς [illegible]
[illegible] [illegible]. Ἡ [illegible]
τῆς [illegible] [illegible] [illegible]
τῆς [illegible] καὶ [illegible] ὅτι
ἐὰν δὲ παρουσιάζεται ἀφοῦ [illegible]
[illegible] καὶ διὰ ὁ [illegible]
τὴν [illegible] πόλιν καὶ τὴν
[illegible] παρ' ἡμῶν γὰρ τὰ
[illegible] [illegible] [illegible]
τὴν [illegible] τῆς [illegible] τῆς

Keats Endymion

bower – σκιάδα
wreath – στεφάνι, [illegible]
despondence – [illegible]
~~sh~~ shape – μορφή
pall – σάβανο
sprout – βλαστός
boon – δώρον
rill – ρυάκιον
doom – μοίρα
brink – χείλος
dearth – σπάνις
gloomy – ζοφερός
sheep – πρόβατο
brake – θάμνος

---

cheer – ευφραίνω
overcast – συννεφιάζω
din – θόρυβος
bladder – ([illegible])
maze – [illegible]
hue – χρώμα
willow – ιτιά
dairy – γαλακτοκομείο
pail – κάδος

luscious – χυμώδης
juicy – ζουμερά
stalk – [illegible]
swath – [illegible]
steer – [illegible]
daisy – [illegible]
sienna – [illegible]
clover – τριφύλλι
hoary – [illegible]
bald – [illegible]
~~to~~ speed – [illegible]
weed – [illegible]

---

outspread – απλωμένο
fed (feed) – [illegible]
bough – κλώνος
stray – [illegible]
glen – [illegible]
pen – (μάντρα) [illegible]
bleat – βελάζω
fleecy – [illegible]
sever – χωρίζω
flock – [illegible]

[6.6]

ε 15

ewe προβατίνα

breezy brise

heap σωρός

spire spiral

tear ξεσχίζω

~~snow χιόνι~~

enkindle ανάβω

sod σόδα

bay δάφνη

pile ~~σωρός~~ σωρά

gummy (γόμμα.)

franckincense λιβάνι

spark σπίθα

smother αχνάτο

parsley μαϊδανός

hazy ομιχλώδης

grizzly γκρίζο

Κύριον
Γεώργιον Ἰ. Οἰκονομόπουλον
Ἐνταῦθα

Ἀγαπητέ φίλε,

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως, εἰς ἣν χθές ἀνεκοίνωσα τήν παραίτησίν σου, μοῦ ἀνέθεσε νά σοῦ ἐκφράσω τήν θλῖψιν της, διά διά τήν ἀδόκητον διακοπήν τῆς μετ' αὐτῆς συνεργασίας. Ὅλοι γνωρίζομεν τάς μοιραίας ἀτελείας καί ἀδυναμίας ἑνός ἤδη τό πρῶτον σχηματιζομένου πολιτικοῦ ὀργανισμοῦ καί δή ἑνός κόμματος ἀρχῶν, διευθυνομένου ὑπό πολυμελοῦς Ἐπιτροπῆς, κοινή δέ ὅλων μας προσπάθεια εἶναι καί ἔπρεπε νά εἶναι ἡ διόρθωσις τῶν κακῶν κειμένων, ἐφ' ὅσον βέβαια δέν ἐχάσαμεν τήν ἀκλόνητον πίστιν μας εἰς τήν δυνατότητα αὐτῆς τῆς προσπαθείας. Οἱ πασαμένοντες ἔχομεν αὐτήν τήν πίστιν καί εἶμαι βέβαιος ὅτι θά δικαιωθῶμεν.

Ἐπίσης δέν παραδεχόμεθα ὅτι ὑπῆρχε ἔλλειψις ἐμπιστοσύνης μεταξύ τῶν μελῶν τῆς διοικήσεως ἤ ὅτι εἰς βασικά σημεῖα τῆς τηρητέας πολιτικῆς πορείας ἔχουν προσκόψη μέχοι τοῦδε διαφωνίαι καί κεφαλαιώδη ζητήματα. Ἡ πεποίθησίς μας ἐπί τῶν σημείων τούτων μᾶς ἐπιτρέπει νά ἐλπίζωμεν ὅτι δέν θά παρέλθη πολύς χρόνος ὁπότε θά διαπιστώσεις καί Σύ ὁ ἴδιος τήν ἀλήθειαν αὐτήν καί τήν ὕπαρξιν παρ' ἡμῖν ὅλων τῶν προσπαθειῶν, πού ἐπιτρέπουν τήν προκοπήν τῆς κινήσεώς μας.

Ὅταν ἔλθη αὐτή ἡ ἡμέρα, ἡ θέσις Σου μεταξύ μας θά εἶναι ἀνοικτή καί θά χαρῶμεν ὅλοι νά ἐπανεύρωμεν συνεργάτην παλαιόν, τοῦ ὁποίου τάς ἱκανότητας, τήν μόρφωσιν καί τό ἦθος ἀνεπιφυλάκτως καί ἀμειώτως ἐκτιμῶμεν.

Μέ εἰλικρινῆ ἀγάπην

[6.8]

Κ ύ ρ ι ο ν
Γεώργιον Ἰ. Οἰκονομόπουλον
Ἐ ν τ α ῦ θ α

Ἀγαπητέ φίλε,

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως, εἰς ἣν χθές ἀνεκοίνωσα τήν παραίτησίν σου, μοῦ ἀνέθεσε νά σοῦ ἐκφράσω τήν θλῖψιν της, διά τήν ἀδόκητον διακοπήν τῆς μετ' αὐτῆς συνεργασίας. Ὅλοι γνωρίζομεν τάς μοιραίας ἀτελείας καί ἀδυναμίας ἑνός ἤδη τό πρῶτον σχηματιζομένου πολιτικοῦ ὀργανισμοῦ καί δή ἑνός κόμματος ἀρχῶν, διευθυνομένου ὑπό πολυμελοῦς Ἐπιτροπῆς, κοινή δέ ὅλων μας προσπάθεια εἶναι καί ἔπρεπε νά εἶναι ἡ διόρθωσις τῶν κακῶν κειμένων, ἐφ' ὅσον βεβαίαν δέν ἐχάσαμεν τήν ἀκλόνητον πίστιν μας εἰς τήν δυνατότητα αὐτῆς τῆς προσπαθείας. Οἱ παραμένοντες ἔχομεν αὐτήν τήν πίστιν καί εἶμαι βέβαιος ὅτι θά δικαιωθῶμεν.

Ἐπίσης δέν παραδεχόμεθα ὅτι ὑπῆρχε ἔλλειψις ἐμπιστοσύνης μεταξύ τῶν μελῶν τῆς διοικήσεως ἤ ὅτι εἰς βασικά σημεῖα τῆς τηρητέας πολιτικῆς πορείας ἔχουν προκύψη μέχρι τοῦδε διαφωνίαι ἐπί κεφαλαιώδη ζητήματα. Ἡ πεποίθησίς μας ἐπί τῶν σημείων τούτων μᾶς ἐπιτρέπει νά ἐλπίζωμεν ὅτι δέν θά παρέλθη πολύς χρόνος ὁπότε θά διαπιστώσεις καί Σύ ὁ ἴδιος τήν ἀλήθειαν αὐτήν καί τήν ὕπαρξιν παρ' ἡμῖν ὅλων τῶν προσπαθειῶν, πού ἐπιτρέπουν τήν προκοπήν τῆς κινήσεώς μας.

Ὅταν ἔλθῃ αὐτή ἡ ἡμέρα, ἡ θέσις Σου μεταξύ μας θά εἶναι ἀνοικτή καί θά χαρῶμεν ὅλοι νά ἐπανεύρωμεν συνεργάτην παλαιόν, τοῦ ὁποίου τάς ἱκανότητας, τήν μόρφωσιν καί τό ἦθος ἀνεπιφυλάκτως καί ἀμειώτως ἐκτιμῶμεν.

Μέ εἰλικρινῆ ἀγάπην

Ἀλ. Σβώλος

[7]

Νεοχώριον 1- 1- 1944

Ἀξιότιμε Κε Τσάτσε,

Αἴσιον καί εὐτυχῆ τό νέον ἔτος.—
Ἦλθα ἐνταῦθα πρό 10ημέρων.—
Ἴσως νά μείν παραμείνω ἐνταῦθα
[illegible] ὀλίγας ἡμέρας ἴσως εἶμαι χρήσιμος
κάπως δι' αὐτοῦ, ὁπότε θά σᾶς γράψω
λεπτομερείας.—
Σᾶς παρακαλῶ νά μοῦ γνωρίσετε κα-
νένα νεώτερον, ἐάν ἔχετε, ἐπί τῆς
ὑποθέσεως.—

Μεθ' ὑπολήψεως
Ἠλ Φλῶρος

Ἠλ. Γ. Φλῶρος
Νεοχώριον
Ναυπακτίας

Νεοχώριον τῇ 10-1-1944

Ἀξιότιμε κ. Τσάτσο

Πρό ἑβδομάδος σᾶς ἔγραψα ταχυδρομικῶς
ἐκ τό Μεσολόγγιον ἀνεκοίνωσα ἐκ τάς γνώσεις
μου σχετικῶς. Μόνη ἀπολύτως σύμφωνος περί
τό πρόγραμμα, ἀλλά πρίν ἴδῃ μία γνώμη
ἐκ μέρους τῆς Ἑνώσεως, δέν δύναται νά
δώσῃ ὑπόσχεσιν περί προσχωρήσεως.-
Ἔδωσα ἐκ μερικούς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τό
πρόγραμμα καί εἶχε καλήν ἀπήχησιν.-
Ὅλοι ζητοῦν ἀπό τόν πολιτικόν κόσμον
νά κινηθῇ καί νά ἀναλάβῃ κάποιαν
πρωτοβουλίαν εἰς ὅλα τά ζητήματα πού
ἀφοροῦν τόν τόπον μας.- Τά προγράμ-
ματα, λέγουν, ὡραῖα καί ἀληθινά, ἀλ-

λά θέλομεν νά ἴδωμεν καί κάποιαν κίνη-
σιν καί ζωήν. Τώρα, λέγουν, οἱ πολιτικοί
ἀσχολοῦνται μέ προγράμματα καί δέν βλέ-
πουν ἄλλο τίποτε.- Τάς ἀντιλήψεις μου
τάς γνωρίζεις. Συνεζητήσαμεν διά μακρῶν
ἐπί τοῦ ζητήματος αὐτοῦ, (δηλ. περί τῆς κινή-
σεως τοῦ πολιτικοῦ κόσμου), ὅταν ἤμουν
αὐτοῦ. Ἀπό τότε ἐπέρασε τόσος καιρός καί
δέν ἔμαθα τίποτε.-

Ὅταν ἦλθα ἐδῶ μοῦ ἐπρότειναν νά λάβω
μέρος εἰς τήν περιφερειακήν ἐπιτροπήν τῆς
Ἀλληλεγγύης καί νά ἀντιπροσωπεύω τήν Ἀλ-
ληλεγγύην εἰς τήν Κεντρικήν, ὅπως τήν εἶχα
πρότερον, νά εἶναι δηλ. ὀργάνωσις ξεχωρι-
στή καί νά ἔχῃ καθαρῶς φιλανθρωπικόν
χαρακτῆρα. Ἀπήντησα ἀρνητικῶς. Αὐτοί ἐπι-
μένουν, διότι ἀφ' ὅτου ἀνεχώρησα παρέλυσε
πᾶσα κίνησις. Τώρα μοῦ ἐπρότειναν νά λά-
βω μέρος καί εἰς τήν ἄλλην περιφερειακήν
ἐπιτροπήν.- Δέν ἐδέχθην καί δέν ἐδέχθην,
διότι δέν δύναμαι νά ἔχω ἐμπιστοσύνην.
Αὐτοί συμφωνοῦν ἀπολύτως μέ τάς ἀντιλή-
ψεις μου. Καί εἰς τό παρελθόν συνεφώνουν,
ἀλλ' ἁπλῶς ἐν τῇ θεωρίᾳ καί οὐχί ἐν τῇ
πράξει.-

Ἔχομεν ἐκλογήν εἰς τά χωριά κοινοτ.
συμβουλίων, λαϊκῶν δικαστηρίων καί διαφό-
ρων ἐπιτροπῶν.- Ἐδῶ μέ ἐξέλεξαν εἰς τό κοιν.
συμβούλιον, πρόεδρον τοῦ λαϊκοῦ δικαστηρίου
καί σέ 2-3 ἄλλας ἐπιτροπάς. Ἐννοεῖται ὅτι
μόνον του τό χωριό ἐξέλεξε τά πρόσωπα,
χωρίς νά βγοῦν ὑποψήφιοι. Χθές ἔγινεν εἰς
τόν Πλάτανον (ὅπου εἶναι ἡ ἕδρα τοῦ εἰρηνο-
δικείου), ἡ ἐκλογή τοῦ ἀναθεωρητικοῦ δικα-

=/

σιμοί της περιφερείας. Με εζήτησαν πρόεδρον. Κατ' αυτάς θα γίνη η εκλογή του Επαρχιακού συμβουλίου της Αυτοδιοικήσεως. Και αυτού έχουν σκοπό να με ψηφίσουν. Ψηφίζουν πολύ οι κάτοικοι των χωριών. Η ανάληψις των καθηκόντων είναι υποχρεωτική. Τώρα σκέπτομαι να φύγω, διότι είμαι στο δίχτυ, είναι ενδεχόμενον να με καταδιώξη η οργάνωσις. — Από μιαν άποψιν είναι καλόν να αναλάβω τη(?) τοιαύτην(?) δηλ. επαρχιακού και δικαστήρια(?), διότι θα εξυπηρετήσω τον κόσμον και θα αποφύγω(?) σκέψεις κλπ. — Υπό το κράτος αυτών της σκέψεως ευρίσκομαι. Συ ποίαν γνώμην έχεις επί αυτού;

Εδώ διαδίδουν ότι πρόκειται να σχηματισθή εκλεκτοτέρα(?) κυβέρνησις από τον Σβώλον και σία. — Πρόκειται περί των συνήθων

=//

διαδόσεων;

Συνεχογόρησαν ένα κώδικα πού περιέχει διατάξεις διά τήν αυτοδιοίκησιν καί τήν λαϊκήν δικαιοσύνην. Σύμφωνα με τό κώδικα αυτό κάθε χωριό θά υπάρχουν κοινοτικά συμβούλια, λαϊκόν δικαστήριον καί διάφοροι άλλαι επιτροπαί. Αυταί θά εκλέγωνται από τούς κατοίκους. Εις κάθε επαρχίαν καί νομόν θά υπάρχουν επαρχιακά συμβούλια, τά οποία τά μέν πρώτα θά εκλέγωνται από τούς προέδρους τών κοινοτήτων, τά δέ δεύτερα από τά επαρχιακά συμβούλια. Εις κάθε έδραν Ειρηνοδικείου θά υπάρχουν αναθεωρητικά δικαστήρια, τών οποίων τά μέλη θά εκλέγωνται από τούς προέδρους τών λαϊκών δικαστηρίων.-

Εις τήν Κωνσταντινίαν μέχρι τό παρόν έχομεν

ησυχίαν. Εἰς μέρος αὐτῶν δὲν γίνονται διώξεις κλπ., μόνον πρὸ καιροῦ συνέλαβον εἰς Ναύπακτον ἕνα συμβολαιογράφον, τὸν ὁποῖον κρατοῦν ἀκόμη. Εἰς ἄλλας περιφερείας ἔγιναν πολλαὶ συλλήψεις. Ὁ κόσμος εἶναι φοβισμένος πολύ, ἐν τούτοις ὅμως, ὁσάκις εὑρίσκει εὐκαιρίαν, ἐκδηλώνει τὰ αἰσθήματά του.-

Ἡ ἀξίωσις τοῦ κόσμου εἶναι νὰ ἀναληφθῇ μία προσπάθεια ἐκ μέρους τοῦ Πολιτικοῦ κόσμου πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως. Οἱ νέοι ἔχουν καθῆκον νὰ ἀναλάβουν μίαν πρωτοβουλίαν καὶ νὰ μὴ λάβουν ὑπ' ὄψιν των τοὺς παλαιοὺς πολιτικούς, οἵτινες ἐχρεωκόπησαν εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ λαοῦ.- Πρέπει νὰ γίνῃ μία κίνησις, ὅπως πρὸ πολλοῦ ἔπρεπε νὰ γίνῃ.- Δὲν πρέπει νὰ λαμβάνωμεν ὑπ' ὄψιν μας πολιτικὰ κέρδη κατὰ τὴν κρίσιμον στιγμήν. Τώρα ποὺ ἡ πατρίς μας εὑρίσκεται ἐν κινδύνῳ, πρέπει ὅλοι μας νὰ κυττάξωμεν πῶς θὰ σωθῇ καὶ πῶς ἀπὸ αὐτὴν τὴν λαίλαπα θὰ βγῇ μεγάλη καὶ ἔνδοξη.

Ἐμὲ θὰ μὲ εὕρετε πιστὸν στρατιώτην μιᾶς κινήσεως τοιαύτης, οἵας ἐλέγαμεν, ὅταν ἤμουν αὐτοῦ.-

Ὁ κομιστὴς τῆς παρούσης δὲν θὰ ἐπιστρέψῃ ἐδῶ. Νὰ μοῦ ἀπαντήσετε ταχ[υδρομι]κῶς. Φυσικὰ θὰ μοῦ γράψετε συγκεκαλυμμένως καὶ ὄχι (εἶναι δυνατὸν νὰ γραφῇ ταχυδρομικῶς.-

Μεθ' ὑπολήψεως

[signature]

Ἀλ. Γ. Φλώρη
Νεοχώριον
Ναυπακτίας

[8.6]

[9.1]

Φίλε κ. Ζωΐου,

Ήθελα να σας γνωρίσω, με
την παράκλησιν να το ανα-
κοινώσετε και εις τους λοιπούς
αγαπητούς φίλους, ότι όταν
θα λάβετε το γράμμα μου αυτό
θα ευρίσκομαι μακρυά σας,
τονίζοντας με προσπάθεια,
που ελπίζω σας θα οδηγή-
σει εις την ευτυχία το ελλη-
νικό λαό και εις την
δημιουργίαν της [illegible]-

της διαμορφώσεως θα την
απλησιώσουν του μεγάλου
προβλήματος, πού θα απα-
σχολήση με το έργο του
αύριο.

Καθώς τη παρακολουθού-
σης διαρκούσης της "Ιστορι-
κής Ενώσεως", από τον Σεπτέμβριο
του περασμένου έτους και της
σημερινής αποδεσμεύσεως την
μέχρι τώρα μεγάλη της, η
επίθεσή μου αυτή δεν
έχει σχέση με την "Ιστορ-
ική Ένωση", η οποία
ήταν τε ασχολείται με καθα-
ρώς επιστημονικά μελέτας,
αλλά με αφορά ατομικά
και μόνο.

Με φιλικούς χαιρετισμούς

[signature]

Αθήναι 9 Απριλίου 1944

[9.3]

'Αγαπητοί φίλοι,

Λυποῦμαι βαθύτατα διότι εἶμαι ὑποχρεωμένος νά τερματίσω τήν συνεργασίαν μας. 'Η παροῦσα ὅμως ἐποχή εἶναι τόσο κρίσιμος ὥστε νά δημιουργεῖται γιά τόν καθένα μας ἡ ὑποχρέωσις νά πολιτεύεται μέ μόνο ὁδηγό τή συνείδησί του.

Στήν ἱστορία εἶναι ὡρισμένες οἱ στιγμές κι'αὐτές εἶναι οἱ στιγμές πού συμπίπτουν μέ τό τέρμα τῶν πολέμων, πού ἐπιτρέπουν τήν ἀλλαγή πρός τό καλλίτερο ἤ τό χειρότερο τῶν πεπρωμένων ἑνός "Εθνους. Γι'αὐτές τίς στιγμές ὁ κάθε λαός καί πρό πάντων ἕνας μικρός λαός, πού τό μέλλον του θά κριθῆ ἀπό τρίτους ὀφείλει νά ἔχη τήν 'Εθνική του πολιτική.

Εἰδικώτερα ὅσον ἀφορᾷ τήν 'Ελλάδα πού γιά πρώτη φορά στήν ἱστορία της ἔχει τή δυνατότητα νά βελτιώση οὐσιαστικά τή θέσι της, ἀφοῦ πρῶτα ἀπεκατέστησε τήν ὑπόληψί της, ἡ ἀνάγκη αὐτῆς τῆς πολιτικῆς προβάλλει ἐπιτακτικώτερη. Τῆς πολιτικῆς δηλαδή πού θά ὁλοκληρώση καί θά ἀξιοποιήση τό πολεμικό της ἔργο καί θά καταστήση τό φτωχό καί ἀνασφάλιστο τόπο μας βιώσιμο.

'Η υἱοθέτησις αὐτῆς τῆς Πολιτικῆς ὄχι μόνον δέν ἀντιτίθεται πρός τήν ὥριμο ἤδη Ἰδέα τῆς Κοινωνικῆς Μεταρρυθμίσεως ἀλλ'ἀποτελεῖ τήν ἀναγκαία της προϋπόθεσι, δοθείσης τῆς Οἰκονομικῆς ἀνεπαρκείας τοῦ τόπου μας. Εἶναι ἀνάγκη νά ἀντιληφθοῦμε ἐπιτέλους ὅτι ὁ 'Ελληνισμός δέν θά καταστῆ δυνατόν νά προαχθῆ ἄν δέν ἀπαλλαγῆ ἀπό τόν φτωχοπροδρομισμό του, ἀφοῦ τά σημαντικώτερα μειονεκτήματα τοῦ "Ελληνος, μειονεκτήματα πού ἐξουδετερώνουν σχεδόν τίς ἀναμφισβήτητες ἀρετές του σ'αὐτόν ὀφείλουν τήν καταγωγή τους. 'Εξ ἄλλου καί ἀπό ἀπόψεως καθαρῶς δογματικῆς ἔχω τήν γνώμη ὅτι ὁ 'Ελληνισμός θά βρῆ τήν ἰδανική του πολιτική γραμμή στό συνδιασμό τῆς 'Εθνικῆς μέ τήν Κοινωστική 'Ιδέα.

Ἡ πολιτική ὅμως αὐτή, δηλαδή ἡ Ἐθνική πολιτική, προϋποθέτει τήν Ἐθνική Ἑνότητα καί τήν ὕπαρξιν πολιτικῶν δυνάμεων ἱκανῶν νά τήν ἀσκήσουν. Ἱκανῶν νά συλλάβουν καί νά πραγματοποιήσουν τήν εἰκόνα τοῦ Ἐθνικοῦ Μέλλοντος.

Εἶναι φανερόν ὅτι ὁ τόπος μας στερεῖται ἤδη αὐτῶν τῶν προϋποθέσεων. Τά πολιτικά κόμματα πού ὤφειλαν νά χαράξουν τήν Ἐθνική του πολιτικήν καί κατευθύνοντα δι' αὐτῆς τήν κοινή γνώμη νά διαφυλάξουν τή συνοχή τοῦ Ἔθνους, ἐφάνησαν κατώτερα τῶν περιστάσεων.

Τά μέν παλαιότερα ἐξ αὐτῶν ἐπιμένοντα εἰς τό πνεῦμα καί τάς μεθόδους πού ἀπέρρευσαν ἀπό τόν διχασμό τοῦ 1915, κατέστησαν ἀνίκανα νά ἑρμηνεύσουν τό σύγχρονο λαϊκό αἴσθημα, ἐνῶ τά νεώτερα παρασυρθέντα ἀπό τήν ἀνάγκη τῆς κοινωνικῆς μεταρρυθμίσεως, εὑρέθησαν ἔξω ἀπό τήν ὀρθήν ἀντίληψιν τοῦ πολιτικοῦ μας προβλήματος. Προβλήματος συνισταμένου εἰς τήν ἀνανέωσιν τῆς πολιτικῆς μας ζωῆς ἐπί γραμμῆς εὑρισκομένης μεταξύ τῆς φαυλότητος τῆς δεξιᾶς καί τῶν ὑπερβολῶν τῆς ἀριστερᾶς. Ἡ Σοσιαλιστική Ἕνωσις εἰδικώτερα πού θεῖο εὑρίσκεται ἴσως πλησιέστερα πρός τάς ἀνωτέρω ἀντιλήψεις, χωλαίνουσα ἀπό ἀπόψεως τακτικῆς καί ὀργανώσεως, ἀδυνατεῖ ἤδη, παρά τό λαμπρό της ἐπιτελεῖο, νά ἐκπληρώσῃ τήν ἀποστολή της.

Καί ἤδη στή θέσι τῆς Ἐθνικῆς μας πολιτικῆς ἐκτείνεται τό πολιτικοκοινωνικό χάος. Τό χάος αὐτό πού ἀπειλεῖ νά πνίξῃ τό Ἔθνος ὀφείλομε νά τό δαμάσουμε. Θά τό δαμάσουμε δέ μέ προσωπικές καί ἰδιολογικές θυσίες. Ἡ γενεά μας πού εἶναι ἐπωμισμένη μέ τή βαρειά εὐθύνη τοῦ Ἑλληνικοῦ Μέλλοντος ὀφείλει νά ἔχῃ τό συναίσθημα ὅτι ζεῖ μιά στιγμή ἱστορική.

Θέλω νά βεβαιωθῆτε ὅτι αἰσθάνομαι πάντα τήν ἀνάγκη τῆς ἀνανεώσεως τῆς πολιτικῆς μας ζωῆς καί τῆς ἐπικρατήσεως τῶν Ἰδεῶν ἐκείνων πού ὑπόσχονται τήν κοινωνική Δικαιοσύνη καί τόν ἠθικό καθαρμό. Πιστεύω ὅμως ἄν ἀπό πολιτική ἀνεπάρκεια ἀποτύχουμε στήν Ἐθνική μας προσπάθεια, τό μέλλον γιά τόν Ἑλληνισμό παρά πᾶσαν κοινωνικήν

μεταρρύθμισιν θά εἶναι προβληματικό.

Ἡ ἐπιθυμία τοῦ νά ὑπηρετήσω ἤ τοὐλάχιστον νά μή βλάψω τήν προσπάθεια αὐτή μέ ἔφερε στήν ἀνάγκη νά ἐπιζητήσω τήν πολιτική μου ἀνεξαρτησία. Εὔχομαι ὅμως ἡ ἐξέλιξις τῶν πολιτικῶν μας πραγμάτων νά καταστήση δυνατή τήν ἐπανάληψι τῆς συνεργασίας μου.

Μέ φιλικά αἰσθήματα,

Κ. Κ.

Υ.Γ. Εἶμαι ἐπιφορτισμένος νά σας ἀνακοινώσω ὅτι ἀποχωροῦν ἐπίσης τοῦ κόμματος καί οἱ κ.κ. Λαδᾶς καί Δαβάκης συμφωνοῦντες μέ τάς ἀνωτέρω ἀπόψεις.

Αὐγή 14-2-44

[11-1]

Ἀγαπητέ μου Κύριε Πρόεδρε,

Εἰλικρινὴς ἀναμέτρησις τῆς εὐτυχοῦς ἐπιτυχίας ποὺ παίρνει ἡ κίνησις τῆς "Ε. Ἑνώσεως" καὶ τῆς σοβαρότητος τῶν ζητημάτων ποὺ θὰ ἔχῃ συντόμως ν' ἀντικρύσῃ μ' ἔχει πείσει ὅτι ἡ σύγχρονος συμμετοχή στό Διοικητικόν Συμβούλιον καί τάς Ἐπιτροπάς της ἀπαιτεῖ καί θ' ἀπαιτήσῃ ὁλονέν περισσότερον ἀπερίσπαστον τὴν παρακολούθησιν μου καί ἀδιαίρετον τὴν προσπάθειαν μου.

Δυστυχῶς ἐπιστημονική ἀσχολία ποὺ εἶναι πολύ ἀργά νά ἐγκαταλείψω καί πολύ νωρίς γιά νά παραμελήσω ζητεῖ ἀπό μένα ὅλην τὴν διανοητική ἔντασι καί μοῦ ἀπορροφᾷ κάθε διαθέσιμον χρόνο. Αἰσθάνομαι δέ, σᾶς βεβαιῶ πολύ συνειδητά, ὅτι διατηρῶν τὴ θέσιν μου στό Δ. Συμβούλιον παρατείνω μιά κατ' ἐπακολούθησιν παράλειψι ἀπέναντι τῆς Ἑνώσεως καί δέν ἀνταποκρίνομαι, μέ ὅλην θέρμην καί δραστηριότητα ἀξίζει ἡ αὐτή καί πολύ μεγάλους σκοπούς της, στήν ἐμπιστοσύνη τῶν μελῶν της.

Αὐτοί οἱ λόγοι μέ ἀναγκάζουν νά σᾶς παρακαλέσω νά δεχθῆτε καί ν' ἀνακοινώσετε στά ἀξιότιμα μέλη τοῦ Συμβουλίου τὴν παραίτησιν μου, ποὺ υποβάλλω ἀκριβῶς γιά νά διευκολύνω τὴν ἀποτελεσματικώτερη διά τούς σκοπούς τῆς Ἑνώσεως διάθεσι τῆς θέσεως μου.

Θά σᾶς παρακαλοῦσα ἰδιαιτέρως νά ὑποδεχθῆτε τὴν δήλωσιν

τὴν παρατήρησή μου μὲ τὶς θερμές μου εὐχαριστίες διὰ τὴν ἐμπιστοσύνη καὶ τὴν συμπάθειαν σου ὅλοι οἱ συνεργάται μου ἐτέθησαν πάντοτε καὶ μὲ τὴν διαπίστωσιν ὅτι παραμένω ἀντιμέτωπος δυσκόλου προσπάθειας των καὶ ἕτοιμος νὰ τοῦ παράσχω κάθε τεχνικὴ καὶ ἐπιστημονικὴ ἐργασία σου θὰ μοῦ ἔκαμνον τὴν τιμὴ νὰ τὴν μου ζητήσουν.

Μὲ ἐγκάρδια αἰσθήματα δικῆς σας

Ἀθῆναι, 7. Αὐγ. 1963

Ο ΛΥΣΙΠΠΟΣ

Ραδιοφωνικὴ ὁμιλία ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΣ

Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους περιφήμους γλύπτας γνωρίζομεν πολὺ τὸν Φειδίαν καὶ τὸν Πραξιτέλην, διότι αὐτῶν κατέχομεν ἐδῶ πρωτότυπα ἔργα, ὡς μετόπας καὶ πλάκας ἀπὸ τὴν ζωοφόρον τοῦ Παρθενῶνος καὶ τὸν περιλάλητον Ἑρμῆν τοῦ Πραξιτέλους ἐν Ὀλυμπίᾳ. Διὰ τοὺς λοιποὺς ὅμως μεγάλους γλύπτας τῆς Ἀρχαιότητος, οἵοι ἦσαν ὁ Μύρων, ὁ Σκόπας, ὁ Εὐφρόνωρ, ὁ Παιόνιος, ὁ Λύσιππος καὶ τόσοι ἄλλοι, δὲν ἔχομεν σαφῆ ἰδέαν τῆς τέχνης των, μόνον δ' ἐξ ὀνόματος τοὺς γνωρίζομεν. Διὰ τοῦτο ἐσκέφθην ὅτι θὰ παρεῖχον ἐν εὐχάριστον καὶ διδακτικὸν συγχρόνως ἀκρόαμα εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς ἀκροατὰς τοῦ Ραδιοφωνικοῦ ἡμῶν σταθμοῦ, ἐὰν σήμερον ὡμίλουν διὰ τὸν μέγαν γλύπτην τοῦ 4ου π. Χ. αἰῶνος, τὸν Λύσιππον, σύγχρονον καὶ ἐπιστήθειον φίλον τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.

Καὶ μόνος ὁ σύνδεσμος αὐτὸς τοῦ Λυσίππου μὲ τὸν δαιμόνιον δορυκτήτορα τῆς Ἀσίας φανεαώνει τὴν ἀξίαν τοῦ καλλιτέχνου τούτου καὶ εἰς ποίαν περιωπὴν ἀνῆλθε κατὰ τοὺς ἐνδόξους ἐκείνους χρόνους, καθ' οὓς τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα διεδόθη καὶ ἐξέλαμψε μέχρι τῶν ἐσχατιῶν τοῦ τότε γνωστοῦ Κόσμου.

Ὁ Λύσιππος λοιπὸν ἐγεννήθη εἰς τὴν Σικυῶνα, τὴν περίλαμπρον ἐκείνην πόλιν τῆς Πελοποννήσου, ἡ ὁποία κατέστη, μετὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸ Ἄργος τὸ μεγαλύτερον καλλιτεχνικὸν κέντρον τῆς ἀρχαιότητος, ἦτο δηλαδὴ τὸ Μόναχον τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, διότι εἰς τὴν Σικυῶνα ἵδρυσεν ἡ σπουδαιοτέρα Σχολὴ τῆς Ζωγραφικῆς.

Εὑρίσκετο δὲ ἡ Σικυών, ὅπου σήμερον ὑπάρχει τὸ μικρὸν καὶ ἄσημον χωρίον «Βασιλικό», ἄνωθεν τῆς κωμοπόλεως «Κιάτο», ὁπόθεν διέρχεται ὁ Σιδηρόδρομος Ἀθηνῶν — Πατρῶν. Εἶχον μάλιστα τὴν τιμὴν καὶ τὴν εὐτυχίαν, πρῶτος Ἕλλην ν' ἀνασκάψω τὴν περιφανῆ ταύτην πόλιν, τῆς ὁποίας δυστυχῶς τελείως καταστραφείσης, δὲν σώζονται ἢ ἐλάχιστα ἐρείπια.

Πότε ὅμως ἐγεννήθη ἀκριβῶς ὁ Λύσσιπος δὲν εἶναι γνωστόν, γνωρίζομεν ὅμως θετικῶς ὅτι ἤκμασε κατὰ τὸ ἔτος 350—300 π. Χ. ὅτε δηλαδὴ ἡ Μακεδονία ἐκυριάρχει τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου. Καὶ κατὰ μὲν τὴν παιδικήν του ἡλικίαν ἐξήσκει τὸ ἐπάγγελμα τοῦ χαλκέως (σιδηρουργοῦ) βραδύτερον δὲ ἐξεδηλώθη εἰς αὐτὸν ἡ ἰσχυρὰ πρὸς τὴν πλαστικὴν ἔφεσις, ἰδίως δὲ ἡ διὰ τοῦ χαλκοῦ ἐκδήλωσις τοῦ ἀνθρωπίνου κάλλους, διότι ὁ Λύσιππος ὑπῆρξεν ἀποκλειστικῶς σχεδὸν ὁ κατ' ἐξοχὴν γλύπτης ἢ μάλλον χύτης τοῦ χαλκοῦ, ἀντιθέτως πρὸς τὸν σύγχρονον σχεδὸν αὐτοῦ, ἀλλὰ κατάτι πρεσβύτερον, Πραξιτέλην, ὅστις εἰργάζετο πάντοτε ἐπὶ τοῦ μαρμάρου. Ἡ δὲ ὕλη ἀσκεῖ σπουδαίαν ἐπιρροὴν εἰς τὴν τεχνοτροπίαν, διότι μόνον τὸ μάρμαρον μὲ τὴν διαφάνειαν καὶ τὰς ἀποχρώσεις του ἀποδίδει τὴν ἁπαλότητα τῆς ἀνθρωπίνης σαρκός, ἰδίως τοῦ δέρματος, εἰς τὸ ὁποῖον τοσαῦτα ἀπαράμιλλος ἦτο ὁ Πραξιτέλης. Τοὐναντίον ὁ Λύσιππος, ὅστις ἠρέσκετο εἰς σώματα νευρώδη καὶ ἰσχυρὰ καὶ ἔπλασεν ἑκατοντάδας ἀθλητῶν καὶ θεοὺς καὶ ἡμιθέους ἀθλητικούς ὡς τὸν Ἡρακλέα, μόνον εἰς τὸν χαλκὸν εὗρισκεν ὅ,τι ἠδύνατο νὰ ἐκδηλώσῃ τελείως τὴν τεχνοτροπίαν του. Φθάνει δὲ ν' ἀναφέρω ὅτι μεταξὺ τῶν ἔργων του, τὰ ὁποῖα ὁ Πλίνιος ἀναφέρει ὅτι ἠριθμοῦντο εἰς ***χίλια πεντακόσια*** περίπου, ὑπῆρχεν πλεῖστα τέθριππα. ἅρματα δηλαδὴ μὲ τέσσαρας ἵππους καὶ τὸν ἡνίοχον ἢ ἀναβάτην των, τὰ ὁποῖα θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐκτελεσθῶσι διὰ μαρμάρου. Ἦτο δὲ ὁ Λύσιππος καὶ δεινὸς «Ζωογλύπτης» ἐὰν ἐπιτρέπεται νὰ μεταφράσωμεν οὕτω τὸν γαλλικὸν ὅρον «animalier» διότι κατεσκεύασεν ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω τεθρίππων πλείστους ἀνδριάντας ἐφίππων στρατηγῶν, ἐν οἷς καὶ ἕνα περιφανέστατον τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου.

Ἀλλ' οἷον ὀδυνηρὸν γεγονὸς ν' ἀναλογιζώμεθα ἤδη ὅτι ἐκ τῆς τεραστίας ταύτης παραγωγῆς δὲν ἐσώθη μέχρι τῆς σήμερον οὐδὲ ἓν κἂν αὐθεντικὸν ἔργον τοῦ δαιμονίου τοῦτου ἀνδριαντοποιοῦ! Καὶ τοῦτο ἀκριβῶς, διότι εἰργάζετο μὲ τὸν χαλκόν, ὁ δὲ χαλκὸς εἶναι περίζήτητος ἀπὸ τοὺς διαφόρους κατὰ καιροὺς κατακτητὰς πρὸς κατασκευὴν ὅπλων καὶ ἄλλων ὁμοίων ὀργάνων καταστροφῆς!

Ἐὰν δὲ σήμερον ἔχωμεν χαλκᾶ ἀγάλματα καὶ τὸ ἡμέτερον Ἐθνικὸν Μουσεῖον περικλείει τέσσαρα κἂν πέντε ἀριστοτεχνήματα ἐκ χαλκοῦ, ταῦτα ὀφείλονται εἰς τὴν περιλούουσαν παντοχόθεν τὴν πατρίδα μας γλαυκὴν θάλασσαν, ἥτις μᾶς τὰ διετήρησε σχεδὸν ἀκέραια ἐπὶ δισχίλια καὶ πλέον ἔτη ...

Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος τοσοῦτον ἐξετίμα τὸν Λύσιππον, ὥστε διώρισεν αὐτὸν ἐπίσημον γλύπτην τῆς Αὐλῆς του, μόνον δ' εἰς αὐτὸν ἐπόζαρε, ὡς λέγομεν κοινῶς, διὰ τὰς προσωπογραφίας του, οἵτινες ἦσαν πολυάριθμοι, διότι πανταχόθεν ἐζητοῦντο ἀντίγραφα. Δυστυχῶς ἐκ πασῶν τούτων οὐδεμία διεσώθη, ἂν καὶ κατέχουσι τὰ διάφορα Μουσεῖα, ἐν οἷς καὶ τὸ ἡμέτερον τῆς Ἀκροπόλεως, προτομὰς φερομένας ὡς τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου. Ἐκ τούτων μόνον ἡ ἐν τῷ Μουσείῳ τοῦ Λονδίνου, ἐν σχήματι τετραγώνου ἑρμαϊκῆς στήλης, φέρει τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς Λυσιππείου τεχνοτροπίας. Ἦτο καὶ αὕτη ὅλως πρωτότυπος, διότι ὁ μέγας ἐκ Σικυῶνος καλλιτέχνης ἀπεμακρύνθη ἐνωρὶς ἀπὸ τὸν ἐπικρατοῦντα καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα τότε «Κανόνα» τοῦ Πολυκλείτου, ὅστις ἕνα σχεδὸν αἰῶνα πρὸ τοῦ Λυσίππου, πρῶτος αὐτὸς ἀνεκάλυψε τὰς μαθηματικὰς ἀναλογίας τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος καὶ ἔπλασεν ἀνδριάντας, ὡς τὸν ***Δορυφόρον*** καὶ ***Διαδούμενον***, εἰς οὓς ἐφήρμοσεν, ὡς ἐὰν ἦσαν ἀρχιτεκτονικὰ κτίρια, τὰς ἀναλογίας ταύτας, τὰς ἀποτελούσας τὴν τελείαν ἁρμονίαν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος. Ὁ Λύσιππος λοιπὸν ἐξέφυγεν ἐκ τοῦ κανόνος τούτου καὶ ἔπλασεν ὅλως ἰδικόν του, λεπτύνας τὸ σῶμα καὶ καταστήσας αὐτὸ λαγαρόν, εὐστα-

λὲ; καὶ κομψὸν, μὲ κεφαλὴν κατάτι μικροτέραν τοῦ φυσικοῦ, ὥστε τὸ ὅλον σῶμα, τὸ ἀνάστημα, ὡς λέγομεν σήμερον, τοῦ ἀνδριάντος ν' ἀποτελῆται ἀπὸ ὀκτὼ κεφαλάς. Ἐν Ἑλλάδι δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν κάπο αν ἰδέαντῆς λυσιππείου τέχνης ἀπὸ τὰ σωζόμενα ἀντίγραφα, ἀντίτυπα δηλαδὴ τῶν πρωτοτύπων, κατασκευασθέντα κατὰ τοὺς Ρωμαϊκοὺς χρόνους, ὅτε ἡ ζήτησις ἑλληνικῶν ἔργων ἦτο μεγάλη παρὰ τοῖς Ρωμαίοις, οἵτινες μετὰ τὴν κατάκτησιν τῆς Ἑλλάδος κατέστησαν φιλοτεχνότατοι, διὰ τοῦτο καὶ τὰ πλεῖστα τῶν ἀριστουργημάτων της μετηνέχθησαν εἰς Ρώμην, ὅπου διεκόσμησαν τὰς Θέρμας, τὰς Δημοσίας Στοὰς καὶ Πλατείας καὶ Ἀνάκτορα τῶν Αὐτοκρατόρων. Ἓν μάλιστα τῶν γλυπτῶν τοῦ Λυσίππου, τὸ περιώνυμον ὁ «Ἀποξυόμενος» μετέφερεν ὁ Μάρκος Ἀγρίππος εἰς Ρώμην καὶ ἐτοποθέτησε πρὸ τῶν Βαλανείων του. Ἀλλὰ βραδύτερον ὁ αὐτοκράτωρ Τιβέριος κατελήφθη ὑπὸ τοιούτου ἔρωτος πρὸς τὸ ἄγαλμα τοῦτο, ὥστε δὲν ἠδυνήθη ν' ἀντιστῇ εἰς τὸν πειρασμὸν νά το ἀποσπάσῃ ἐκεῖθεν καὶ νά το μεταφέρῃ εἰς τὸ ἀνάκτορόν του. Ἀλλ' ὅτε παρουσιάσθη εἰς τὸ μέσα τῆς Ρώμης Ἀμφιθέατρον, τὸ ρωμαϊκὸν πλῆθος ἤρχισε νὰ κραυγάζῃ μεγαλοφώνως καὶ ζητῇ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ γλυπτικοῦ ἀριστουργήματος, οὕτω δὲ ὁ Τιβέριος ἠναγκάσθη νά το ἐπανιδρύσῃ ἐκ νέου εἰς τὴν προτέραν θέσιν του. Τοῦ «Ἀποξυομένου» τούτου ὑπάρχουν πλεῖστα ἀντίγραφα, τὸ ἄριστον τῶν ὁποίων εὑρηται εἰς τὸ Βατικανὸν τῆς Ρώμης. Εἰς τὸ ἀντίγραφον τοῦτο τὸ ἐκ μαρμάρου διαλάμπει ὅλη ἡ ὑπέροχος τεχνοτροπία τοῦ Σικυωνίου τεχνίτου. Ἓν μέτριον ἀντίγραφον εὑρίσκεται εἰς τὸ ἡμέτερον Ἐθνικὸν Μουσεῖον. Σημαίνει δὲ ἡ ὀνομασία «Ἀποξυόμενος» ἕνα νέον ἀθλητὴν ὅστις μετὰ τὴν πάλην καὶ τἄλλα ἀθλήματα ἀποξύει διὰ τῆς χαλκῆς στλεγγίδος τῆς ξύστρας τὰ χώματα, καὶ τὸν λοιπὸν ρῦπον τὸν προσκολληθέντα ἐπὶ τοῦ σώματός του.

Ἀλλ' ἐὰν ἐπιθυμῇ τις νὰ θαυμάσῃ τὴν Τέχνην τοῦ Λυσίππου πληρέστερον, πρέπει νὰ μεταβῇ εἰς Δελφοὺς ὅπου πρὸ ἐτῶν κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς ἀνεκαλύφθησαν ἑπτὰ μαρμάρινοι ἀνδριάντες, οἵτινες, ὡς δηλοῦται ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν, ἀποτελοῦν μέλη μιᾶς μεγάλης Θεσσαλικῆς οἰκογενείας ἐκ Φαρσάλων. Πράγματι δὲ εἰς τὴν πόλιν ταύτην ἀνευρέθη βάσις ἀγάλματος χαλκοῦ, φέρουσα τὸ ὄνομα ἑνὸς τῶν μελῶν τῆς εἰρημένης οἰκογενείας, τοῦ ἐνδοξοτάτου πάντων, τοῦ Ἁγία, ὑπ' αὐτὴν δὲ χαραγμένον καὶ τὸ ὄνομα τοῦ γλύπτου, τοῦ Λυσίππου. Ἡ πιστοποίησις αὕτη καθιστᾷ τὸ δελφικὸν σύμπλεγμα μοναδικὸν διὰ τὴν τέχνην μνημεῖον, ἰδίως δὲ ὁ ἀνδριὰς τοῦ πολλάκις στεφθέντος εἰς πάντας τοὺς πανελληνίους ἀγῶνας νεαροῦ Ἁγία, τοῦ ὁποίου τὸ εὐσταλὲς καὶ σύμμετρον σῶμα ἐνσαρκώνει πληρέστατα τὴν ἀπαράμιλλον τέχνην τοῦ Λυσίππου. Παρίσταται δὲ ὁ Ἁγίας, ὡς πάντες οἱ ἀθληταί, παντάπασι γυμνός, ἡ δὲ κεφαλή του ἀποπνέει ὅλων τὸ νεανικὸν κάλλος τῆς θείας ἐκείνης φυλῆς!

Ὁ Λύσιππος ἦτο δεινὸς προσωπογράφος, κατὰ τὴν περίοδον δὲ ταύτην ἀνεπτύχθη ὁ κλάδος οὗτος τῆς γλυπτικῆς, εἰς μεγάλην τελειότητα, διότι οἱ πρὸ αὐτοῦ καλλιτέχναι δὲν ἠσχολοῦτο εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἀτομικῶν χαρακτήρων, ἀλλ' ἐξιδανίκευον τὰς μορφάς Ἀλλ' ἐκτὸς δὲ τούτων ὁ Λύσιππος ἐξετέλεσε καὶ ἔργα ἐμπνεύσεως καὶ ἀλληγορικά, ὡς π.χ. τὸν «Καιρὸν», τὴν εὐκαιρίαν δηλαδή, πλάσας ἕνα νεανίσκον, ὅστις τρέχει μὲ πτερωτοὺς πόδας ἐπὶ σφαίρας, κρατῶν ξυράφιον διὰ τῆς δεξιᾶς καὶ ἔχων τὴν κόμην δασεῖαν πρὸς τὰ ἐμπρός, ξυρισμένην δὲ πρὸς τὰ ὀπίσω. Καὶ τοῦτο, διότι ἐὰν δὲν πιάσῃς τὴν εὐκαιρίαν ἀπὸ τὰ μαλλιά, ὅταν ἔρχεται, ἀδύνατον νά την συλλάβῃς κατόπιν ...

Ἓν τῶν περιφημοτέρων γλυπτῶν τοῦ Λυσίππου ἦτο ἐπίσης καὶ ὁ *Ἐπιτραπέζιος* ἐπικληθεὶς Ἡρακλῆς, τὸν ὁποῖον ἐδώρησεν εἰς τὸν Μέγαν Ἀλέξανδρον, ὅστις μὲ ἰδιαιτέραν ἀγάπην περιέβαλλε τὸ μικρὸν τοῦτον ἀριστούργημα, ὕψους μόλις 0,30 ἑκ. τοῦ μέτρου. Τοιαύτην λατρείαν εἶχε πρὸς αὐτὸ ὁ μεγαλόνους δορυκτήτωρ τῆς Ἀσίας ὥστε τὸ εἶχε πάντοτε πλησίον του καὶ ἐπὶ τῆς τραπέζης του, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα. Καὶ κατὰ τὰς μάχας καὶ εἰς ὅλας τὰς μεγάλας στιγμὰς τῆς ζωῆς του οὐδέποτε τὸ ἀπεχωρίζετο. Ὁ Ἐπιτραπέζιος Ἡρακλῆς κατέστη δι' αὐτὸν εἶδος φυλακτοῦ ἢ Μασκώτ. Τὸ θαυμάσιον τοῦτον ἀγαλμάτιον ἔσχε μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου τὰς μᾶλλον παραδόξους περιπετείας. Ἐξ Ἀσίας τὸ ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ ὁ Ἀννίβας, ὡς φυλακτόν. Εἶτα περιῆλθεν εἰς χεῖρας τοῦ δικτάτορος Σύλλα, κατόπιν τοῦ Αὐτοκράτορος Δομητιανοῦ καὶ τέλος εἰς τὴν κατοχὴν ἑνὸς μεγάλου συλλέκτου ἀρχαίων κειμηλίων, τοῦ Ρωμαίου Βίντιγκος.

Δυστυχῶς ἡ περιωρισμένη ὥρα τοῦ ραδιοφώνου δέν μοι ἐπιτρέπει νὰ ἐκταθῶ περισσότερον. Ἓν μόνον σημειῶ ἐν τέλει ὡς κατακλεῖδα, ὅτι ὁ Λύσιππος, ὡς ὁ Εὐριπίδης εἰς τὴν Τραγῳδίαν, ἐπέφερε ριζικὴν ἐπανάστασιν εἰς τὴν Γλυπτικὴν διὰ τοῦ ἰσχυροῦ ρεαλισμοῦ καὶ τῆς τολμηρᾶς κινήσεως τῶν σωμάτων. Αὐτὸς ὑπῆρξεν ὁ μέγας διδάσκαλος τῶν καλλιτεχνῶν τῆς Ρόδου καὶ τῆς Περγάμου, ὅταν δὲ σήμερον θαυμάζωμεν τὰ ὑπέροχα ἀνάγλυφα τοῦ ἐν Βερολίνῳ ἀνιδρυθέντος, οὕτω περιφανῶς, μεγάλου Βωμοῦ τῆς Περγάμου, ἀναγνωρίζομεν εἰς αὐτὸν τὴν τεραστίαν ἐπίδρασιν τοῦ ἐξόχου γλύπτου τῆς Σικυῶνος. Ἡ ἐπίδρασίς του ζῇ ἀκόμη καὶ σήμερον εἰς τὴν νεωτέραν καὶ σύγχρονον τέχνην.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12—12—1942

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ

ΠΟΤΕ ΜΟΥ ΜΟΝΗ

Ἴσκιος μὲς τοὺς ἴσκιους
φῶς στὴν ἠλιαχτίδα
ἓν ἀστέρι μέσα
στὴ γαλάζια νύχτα,
μιὰ ἀσημιὰ κλωστίτσα
ἀπὸ τὸ φεγγάρι
μέσα στὸν ἀέρα
μιὰ φωνὴ σὰ χάδι
πάντα μὲ κυκλώνει
καὶ βαθειὰ στὴν σκέψι
μιὰ λέξι δική σου
κι' εἶμαι ὅπου καὶ νἄμαι
πάντοτε μαζί σου
καὶ ποτέ μου μόνη

ΠΑΛΜΥΡΑ ΧΟΝΔΡΟΔΗΜΟΥ

Συμφωνία μ. Δ. Μητσιά

Εκλογαί Γ. Παπανδρέου

[13.1]

4/Σεπτ/1944

"Θά ἔπρεπε νά συμμετάσχη
ἡ Σ.Ε. στή κυβέρνηση
Ἐθνικῆς Ἑνώσεως.

[23.2]

[13.2]

Κύριε Πρόεδρε

Να μου επιτρέψετε να σας απασχο-
λήσω με εν ζήτημα του οποίου
η απόλυτος σημασία είναι αναντίρρητος
και δεν θα σας διαφύγη.

Με την επάνοδον της ειρήνης
η κυβέρνησις της [illegible]
[illegible] της [illegible] των [illegible]
[illegible] και των [illegible]
[illegible], [illegible] και [illegible]
της χώρας. [illegible] [illegible]
[illegible] ότι είναι [illegible]
να [illegible] η [illegible] της [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] καλλιτεχνικού
[illegible] ήσαν.

1. Είναι εθνικώς [illegible] να
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] το
καλλιτεχνικόν εις την δημιουργίαν
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] και εθνικά [illegible]
[illegible] [illegible] της [illegible] της

ε) Αλλ' και εις την χώραν του ~~[illegible]~~ ρυθμισμένον στρατόν και με δυναμικότητα όσο και στρα-τόν τους μονάδα να επιτύχουν πολεμικό αποτέλεσμα.

~~[illegible]~~ Αντικειμενικώς σύμφωνον ή ~~[illegible]~~ ~~και [illegible] μεγαλύτερα~~ ~~εις δημιουργίαν μιας [illegible]~~ ~~[illegible] ιδιαίτερα και που~~ ~~[illegible] να [illegible]~~ [illegible] εσωτερικός πολέμου και του εμφυλίου πολέμου. [illegible] διότι τούτο ~~[illegible]~~ το ~~[illegible]~~ του [illegible] μέρος ~~[illegible]~~ [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]

[illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] ο πολέμαρχος δεν [illegible] της [illegible] ότι ο πολέμαρχος [illegible] δεν [illegible] την χώραν [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] πολεμικό.

[13.5]

2) Η δίκη εις την [illegible] έλαβε το [illegible] της [illegible]

3

Μετά τη δίκη εις την [illegible] τοιούτον [illegible] με [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] εν Σμύρνη. [illegible] [illegible] το [illegible] [illegible] [illegible] Εν [illegible] [illegible] το [illegible] [illegible] το [illegible] ότι [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] και [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

2. Η δίκη εις την [illegible] έλαβε το [illegible] της

3 είναι ιδιαιτέρως σημαντική ~~[illegible]~~ ή την αύξησιν του αριθμού των [illegible] την οποίαν επέφερε η κυβέρνησις να γίνη ~~[illegible]~~ [illegible] το σύστημα, αφ' ενός η ΕΑΜ δε θα αντιπροσωπευθή και αφ' ετέρου τα μεγάλα [illegible] κόμματα θα έχουν μεγαλύτερον αριθμόν αντιπροσώπων. Συνεπώς θα ήτο σκόπιμον ~~[illegible]~~ να ~~[illegible]~~ [illegible] αναλογικόν ισχυρού ή [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] ~~[illegible]~~

~~4. [illegible] Νομίζω ότι [illegible] αντιπροσώπευσιν [illegible] ότι η [illegible]. Ένωσις [illegible] της [illegible] ιδιότητος, διαθέτει το~~

[13.8]

6

Ἡ [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ἀντιπροσωπεύεται
ἐν ἀρχαῖς παρ' ὑμῶν. Ἀλλ' ὑμεῖς
ὡς ἐκ τῆς θέσεως ~~[illegible]~~ [illegible]
ἡ ἀντιπροσωπευτικὴ [illegible] ἀρχὴ
τοῦ ἑνιαίου ἔθνους [illegible] [illegible]
ὁ ἔφορος [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] δὲν θὰ [illegible]
[illegible] θὰ [illegible] ἐάν [illegible]
καὶ ἀντιπροσωπεύοντος τῆς ~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible].
4. ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible]
~~[illegible]~~ [illegible] [illegible]
ἐπειδὴ θὰ ἦτο [illegible] [illegible] [illegible]
τὸ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]+ ἡ ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] νὰ ἀντιπροσωπεύ[illegible]
~~τῆς [illegible] [illegible] Κυβερνήσεως~~ ἐν [illegible],
ποτὲ [illegible]

+ καὶ τῆς ἀντιπροσωπεύσεως [illegible] τῆς Κυβερνήσεως

[13.9]

7

όχι μόνον αυτοτελούς, αλλά και
αυτοτελούς εμφανούς όμως και
[illegible] και [illegible]

5. Εφ' όσον ήρχισε ο πόλεμος εν τη
Μέση Ανατολή επισκοπούντα της Ε.Ε.
τού [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
την επισκόπησιν της εν τη Κυβερνήσει
της [illegible] [illegible] ο κ. [illegible] όπως
ο κ. Γαρουφαλιάς [illegible] εν τη
Μέση Ανατολή και ως [illegible]
[illegible] να [illegible] την [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] του
[illegible] [illegible], [illegible]
της [illegible] της [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
δη [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] της [illegible]
της παρούσης Κυβερνήσεως και

[13.11]

~~[illegible]~~ ἐπιχορήγησις τῆς ~~[illegible]~~ δέουσαν ενισχύσεως 8
δι' ἐκείνους οἵτινες θέλουσιν νὰ γί-
νωνται εἰς ~~τὰ~~ ἐν κοινωνίᾳ [illegible] ~~[illegible]~~
ἀπολογητικοί ~~[illegible]~~ ἐθνικοί
καὶ [illegible] Κόμμα.

[13.12]

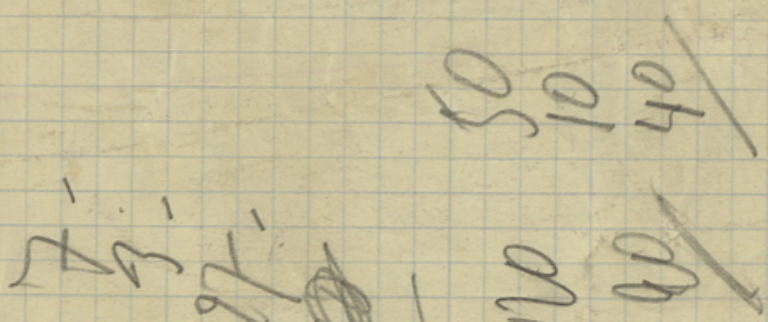

[13.13]

[13.14]

[14.1]

Δακτυλογραφημένη επιστολή του
Κ.Τ. προς τον Γιώργο Παπανδρέου

4/9/1944

για ότι θα έπρεπε να συμμετέχει η
Σοσιαλιστική Ένωση στη νέα Κυβέρνηση.

(συμφωνεί η Δ. Μπάρα)

[23.2]

Κάϊρον τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1944

Κύριε Πρόεδρε,

Νά μοῦ ἐπιτρέψητε νά Σᾶς ἀπασχολήσω μέ ἕν ζήτημα τοῦ ὁποίου ἡ ἀνωτέρα σημασία εἶμαι βέβαιος ὅτι δέν θά Σᾶς διαφύγῃ.

Μέ τήν εἴσοδον τῆς ἑλληνικῆς ὁμάδος, ἡ Κυβέρνησίς Σας κατέστη ἡ ἔκφρασις τῆς ὁλότητος τῶν πολιτικῶν ἀποχρεώσεων καί τῶν πολιτικῶν ρευμάτων, καλλιτέρων καί νεωτέρων τῆς Χώρας. Ἀπό τήν ὁλότητα αὐτήν νομίζω ὅτι εἶναι σκόπιμον νά μή ἀπουσιάζῃ ἡ ὁμάς τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως διά τούς κατωτέρω ἐκτεθειμένους λόγους:

1. Εἶναι ἐθνικῶς συμφέρον νά ἐμφανισθῇ ὡς πολυπληθές καί ὡς διαρκῶς ἐνισχυόμενον τό ρεῦμα τό κατατεῖνον εἰς τήν δημιουργίαν ἑνός εὐρέως σοσιαλιστικοῦ κινήματος διοχετευομένου ὅμως εἰς αὐστηρῶς δημοκρατικά καί ἐθνικά πλαίσια καί κειμένου ἔξω τῆς σφαίρας τοῦ Ε.Α.Μ. καί ἔξω τῆς σφαίρας τῶν μεγαλυτέρων καί μή δυναμένων νά ἐκλιπάσουν ὑπό τήν παροῦσαν των μορφήν, πολιτικῶν κομμάτων. Εἶναι δέ τοῦτο ἐθνικῶς συμφέρον καί ἀπό ἀπόψεως ἐσωτερικῆς καί ἀπό ἀπόψεως ἐξωτερικῆς πολιτικῆς. Ἐσωτερικῶς διότι τοῦτο ἀποτελεῖ αἴτημα μόνιμον πλέον τοῦ μεγίστου μέρους τοῦ Λαοῦ μας, ὅστις ὑπό τοιαῦτα συνθήματα ζητεῖ νά συνταχθῇ. Ἐξωτερικῶς, διότι θά καταναοηθῇ δι' αὐτοῦ παρά πάντων ἀφ' ἑνός μέν ὅτι ὁ ἀριστερισμός δέν εἶναι μονοπώλιον ὡρισμένης παρατάξεως, ἀφ' ἑτέρου δέ ὅτι ὁ ἀριστερισμός ὁ ἐν Ἑλλάδι μάλιστα ἐκπροσωπῶν δέν προσανατολίζει τήν Χώραν πρός ὡρισμένην ἐξωτερικήν πολιτικήν.

Μέσα εἰς τήν εὐρείαν κοίτην ἑνός τοιούτου ρεύματος, ὑπάρχουν μέ διαφοράς τινας ἀποχρεώσεων, πολλαί κινήσεις ἐν Ἑλλάδι. Πρό παντός δέ ὑπάρχει τό παρ' Ὑμῶν ἱδρυθέν Κόμμα. Ἡ παρουσία ὅμως καί τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως ἐν τῇ Κυβερνήσει, οὐδαμῶς βλάπτει τό γενικώτερον αὐτό ρεῦμα καί τούς εἰς αὐτό ἀνήκοντας. Ἀπεναντίας θά τό ἐνίσχυε καί τοῦτο ἀνεξαρτήτως τοῦ γεγονότος ὅτι εἰς τόν εὔθετον χρόνον ὅλαι αἱ τοιαῦται σχετικῶς ὁμοιογενεῖς κινήσεις θά ἐξαναγκασθοῦν εἰς μόνιμον συνεργασίαν καί ἔνταξιν, ὑπό κοινήν ἡγεσίαν, εἰς τρόπον ὥστε νά μετατραπῇ τό

ρεῦμα τοῦτο εἰς ἰσχυράν ἐνιαίαν δύναμιν ἐκπροσωποῦσαν τήν δι' Ὑμᾶς καί ἡμᾶς ὀρθήν πολιτικήν πορείαν.

2. Ἡ θέσις εἰς ἣν ἤδη ἐτάξατε τόν ἑαυτόν Σας, Σᾶς ἐπεβάρυνε μέ μίαν πρόσθετον ἀποστολήν ἐθνικήν, ἡ ὁποία ὑπερβαίνει τό σύνηθες πλαίσιον τῶν καθηκόντων ἑνός Προέδρου Κυβερνήσεως. Ἔχετε τήν δυνατότητα καί τήν ὑποχρέωσιν νά προδιαγράψητε ἔν τινι μέτρῳ τήν ὄψιν τήν ὁποίαν θά προσλάβῃ ὁ πολιτικός κόσμος τῆς Χώρας κατά τάς ἀρχάς τοῦ νέου ἐλευθέρου πολιτικοῦ του βίου. Δέν νομίζετε ὅτι θά ἐξυπηρετεῖτο τό ἐθνικόν συμφέρον, ἄν ἐνισχύετο ἀπό τῆς παρούσης στιγμῆς τό ἐθνικόν δημοκρατικόν σοσιαλιστικόν ρεῦμα εἰς τό ὁποῖον κατέχετε ἄλλωστε Ὑμεῖς προέχουσαν θέσιν;

3. Εἶναι ἐξ ἄλλου ἐθνικῶς συμφέρον εἰς τήν σύνθεσιν τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, τήν ὁποίαν ἐκφράζει ἡ Κυβέρνησίς Σας, νά μή ἐπικρατοῦν δύο στοιχεῖα, ἀφ' ἑνός τό Ε.Α.Μ. δι' ἐξ ἀντιπροσώπων καί ἀφ' ἑτέρου τά παλαιά μεγάλα πολιτικά κόμματα διά ἔτι μεγαλυτέρου ἀριθμοῦ ἀντιπροσώπων. Ἀπεναντίας θά ἦτο σκόπιμον νά ἐκπροσωπηθῇ ἰσχυρός ἡ ἐξωαμική νεωτέρα πολιτική κίνησις. Ἡ τοιαύτη ἐξωαμική νεωτέρα πολιτική κίνησις, ἐκπροσωπεῖται ἐν πρώτοις παρ' Ὑμῶν. Ἀλλ' Ὑμεῖς, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς Σας, εἴσθε ἤδη μᾶλλον ἡ ὑπερκομματική ἑνωτική ἀρχή τοῦ ἐνιαίου ἐθνικοῦ μετώπου παρά ὁ φορεύς εἰδικῆς πολιτικῆς θέσεως. Πάντως ὄχι μόνον δέν θά ἔβλαπτε, ἀπεναντίας θά ὠφέλη, ἐάν ὑπῆρχε καί ἕτερος εἰδικός ἐκπρόσωπος τῆς πολιτικῆς θέσεως περί ἧς ἀνωτέρω.

4. Πιστεύω ὅτι ὁμιλῶ ἐντελῶς ἀντικειμενικῶς, ὑποστηρίζων ὅτι ἡ Σοσιαλιστική Ἕνωσις θά ἦτο μεταξύ ὅλων τῶν εἰς τό ρεῦμα αὐτό ἀνηκουσῶν πολιτικῶν ὁμάδων καί μή ἐκπροσωπουμένων ἐν τῇ Κυβερνήσει, ἡ ἔχουσα μείζονα δικαιώματα διά νά ἐκπροσωπηθῇ ἐν αὐτῇ, διότι διαθέτει ὄχι μόνον ποιοτικῶς, ἀλλά καί ποσοτικῶς ἔμψυχον ὑλικόν καί χρήσιμον καί ὑπολογίσιμον.

5. Ἐφ' ὅσον ἤμην ὁ μόνος ἐν τῇ Μέσῃ Ἀνατολῇ ἐκπρόσωπος τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως, μοῦ ἦτο προφανῶς δύσκολον νά ζητήσω τήν ἐκπροσώπησίν της ἐν τῇ Κυβερνήσει. Ἤδη ὅμως τόσον ὁ κ. Ζολώτας ὅσον καί ὁ κ. Γαρουφαλιᾶς εὑρίσκονται ἐν τῇ Μέσῃ Ἀνατολῇ καί ὡς ἐκ τούτου σκέπτομαι νά ἐπιστήσω τήν προσοχήν Σας ἐπί ἑνός ζητήματος τοῦ ὁποίου ἡ λύσις, κατόπιν τῆς αὐξήσεως εἰς ἓξ τῶν ἑαμικῶν ἑδρῶν εἶναι ἤδη δυνατή, λύσις ἥτις θ' αὐξήσῃ τόν τόνον τῆς νεότητος τῆς παρούσης Κυβερνήσεως καί θά ἐνισχύσῃ τήν θέσιν ἐκείνων

οἱ ὁποῖοι πιστεύουν ὅτι τό μέλλον ἀνήκει εἰς ἕν κοινωνιστικῶς σκεπτόμενον ἐθνικόν καί δημοκρατικόν κόμμα.

Μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς

Κύριε Πρόεδρε,

Νά μοῦ ἐπιτρέψητε νά Σᾶς ἀπασχολήσω μέ ἕν ζήτημα τοῦ ὁποίου ἡ ἀνωτέρα σημασία εἶμαι βέβαιος ὅτι δέν θά Σᾶς διαφύγῃ.

Μέ τήν εἴσοδον τῆς ἑαμικῆς ὁμάδος, ἡ Κυβέρνησίς Σας κατέστη ἡ ἔκφρασις τῆς ὁλότητος τῶν πολιτικῶν ἀποχρεώσεων καί τῶν πολιτικῶν ρευμάτων, παλαιοτέρων καί νεωτέρων τῆς Χώρας. Ἀπό τήν ὁλότητα αὐτήν νομίζω ὅτι εἶναι σκόπιμον νά μή ἀπουσιάζῃ ἡ ὁμάς τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως διά τούς κατωτέρω ἐκτεθειμένους λόγους:

1. Εἶναι ἐθνικῶς συμφέρον νά ἐμφανισθῇ ὡς πολυπληθές καί ὡς διαρκῶς ἐνισχυόμενον τό ρεῦμα τό κατατεῖνον εἰς τήν δημιουργίαν ἑνός εὐρέως σοσιαλιστικοῦ κινήματος διοχετευομένου ὅμως εἰς αὐστηρῶς δημοκρατικά καί ἐθνικά πλαίσια καί κειμένου ἔξω τῆς σφαίρας τοῦ Ε.Α.Μ. καί ἔξω τῆς σφαίρας τῶν μεγαλυτέρων καί μή δυναμένων νά ἐκζήσουν ὑπό τήν παροῦσαν των μορφήν, πολιτικῶν κομμάτων. Εἶναι δέ τοῦτο ἐθνικῶς συμφέρον καί ἀπό ἀπόψεως ἐσωτερικῆς καί ἀπό ἀπόψεως ἐξωτερικῆς πολιτικῆς. Ἐσωτερικῶς διότι τοῦτο ἀποτελεῖ αἴτημα μόνιμον πλέον τοῦ μεγίστου μέρους τοῦ Λαοῦ μας, ὅστις ὑπό τοιαῦτα συνθήματα ζητεῖ νά συνταχθῇ. Ἐξωτερικῶς, διότι θά κατανοηθῇ δι' αὐτοῦ παρά πάντων ἀφ' ἑνός μέν ὅτι ὁ ἀριστερισμός δέν εἶναι μονοπώλιον ὡρισμένης παρατάξεως, ἀφ' ἑτέρου δέ ὅτι ὁ ἀριστερισμός ὁ ἐν Ἑλλάδι μάλιστα ἐπικρατῶν δέν προσανατολίζει τήν Χώραν πρός ὡρισμένην ἐξωτερικήν πολιτικήν.

Μέσα εἰς τήν εὐρείαν κοίτην ἑνός τοιούτου ρεύματος, ὑπάρχουν μέ διαφοράς τινας ἀποχρεώσεων, πολλαί κινήσεις ἐν Ἑλλάδι. Πρό παντός δέ ὑπάρχει τό παρ' Ὑμῶν ἱδρυθέν Κόμμα. Ἡ παρουσία ὅμως καί τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως ἐν τῇ Κυβερνήσει, οὐδαμῶς βλάπτει τό γενικώτερον αὐτό ρεῦμα καί τούς εἰς αὐτό ἀνήκοντας. Ἀπεναντίας θά τό ἐνίσχυε καί τοῦτο ἀνεξαρτήτως τοῦ γεγονότος ὅτι εἰς τόν εὔθετον χρόνον ὅλαι αἱ τοιαῦται σχετικῶς ὁμοιογενεῖς κινήσεις θά ἐξαναγκασθοῦν εἰς μόνιμον συνεργασίαν καί ἕνταξιν, ὑπό κοινήν ἡγεσίαν, εἰς τρόπον ὥστε νά μετατραπῇ τό

ρεῦμα τοῦτο εἰς ἰσχυράν ἐνιαίαν δύναμιν ἐκπροσωποῦσαν τὴν δι' Ὑμᾶς καὶ ἡμᾶς ὀρθὴν πολιτικὴν πορείαν.

2. Ἡ θέσις εἰς ἣν ἤδη ἐτάξατε τὸν ἑαυτόν Σας, Σᾶς ἐπεβάρυνε μέ μίαν πρόσθετον ἀποστολὴν ἐθνικήν, ἡ ὁποία ὑπερβαίνει τὸ σύνηθες πλαίσιον τῶν καθηκόντων ἑνὸς Προέδρου Κυβερνήσεως. Ἔχετε τὴν δυνατότητα καὶ τὴν ὑποχρέωσιν νά προδιαγράψητε ἔν τινι μέτρῳ τὴν ὄψιν τὴν ὁποίαν θά προσλάβῃ ὁ πολιτικός κόσμος τῆς Χώρας κατά τάς ἀρχάς τοῦ νέου ἐλευθέρου πολιτικοῦ του βίου. Δέν νομίζετε ὅτι θά ἐξυπηρετεῖτο τό ἐθνικόν συμφέρον, ἄν ἐνισχύετο ἀπό τῆς παρούσης στιγμῆς τό ἐθνικόν δημοκρατικόν σοσιαλιστικόν ρεῦμα εἰς τό ὁποῖον κατέχετε ἄλλωστε Ὑμεῖς προέχουσαν θέσιν;

3. Εἶναι ἐξ ἄλλου ἐθνικῶς συμφέρον εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, τὴν ὁποίαν ἐκφράζει ἡ Κυβέρνησίς Σας, νά μή ἐκπρατοῦν δύο στοιχεῖα, ἀφ' ἑνός τό Ε.Α.Μ. δι' ἐξ ἀντιπροσώπων καὶ ἀφ' ἑτέρου τά παλαιά μεγάλα πολιτικά κόμματα διά ἔτι μεγαλυτέρου ἀριθμοῦ ἀντιπροσώπων. Ἀπεναντίας θά ἦτο σκόπιμον νά ἐκπροσωπηθῇ ἰσχυρός ἡ ἐξωεαμική νεωτέρα πολιτική κίνησις. Ἡ τοιαύτη ἐξωεαμική νεωτέρα πολιτική κίνησις, ἐκπροσωπεῖται ἐν πρώτοις παρ' Ὑμῶν. Ἀλλ' Ὑμεῖς, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς Σας, εἴσθε ἤδη μᾶλλον ἡ ὑπερκομματική ἑνωτική ἀρχή τοῦ ἐνιαίου ἐθνικοῦ μετώπου παρά ὁ φορεύς εἰδικῆς πολιτικῆς θέσεως. Πάντως ὄχι μόνον δέν θά ἔβλαπτε, ἀπεναντίας θά ὠφέλη, ἐάν ὑπῆρχε καὶ ἕτερος εἰδικός ἐκπρόσωπος τῆς πολιτικῆς θέσεως περί ἧς ἀνωτέρῳ.

4. Πιστεύω ὅτι ὁμιλῶ ἐντελῶς ἀντικειμενικῶς, ὑποστηρίζων ὅτι ἡ Σοσιαλιστική Ἕνωσις θά ἦτο μεταξύ ὅλων τῶν εἰς τό ρεῦμα αὐτό ἀνηκουσῶν πολιτικῶν ὁμάδων καὶ μή ἐκπροσωπουμένην ἐν τῇ Κυβερνήσει, ἡ ἔχουσα μείζονα δικαιώματα διά νά ἐκπροσωπηθῇ ἐν αὐτῇ, διότι διαθέτει ὄχι μόνον ποιοτικῶς, ἀλλά καὶ ποσοτικῶς ἔμψυχον ὑλικόν καὶ χρήσιμον καὶ ὑπολογίσιμον.

5. Ἐφ' ὅσον ἤμην ὁ μόνος ἐν τῇ Μέσῃ Ἀνατολῇ ἐκπρόσωπος τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως, μοῦ ἦτο προφανῶς δύσκολον νά ζητήσω τὴν ἐκπροσώπησίν της ἐν τῇ Κυβερνήσει. Ἤδη ὅμως τόσον ὁ κ. Ζολώτας ὅσον καὶ ὁ κ. Γαρουφαλιᾶς εὑρίσκονται ἐν τῇ Μέσῃ Ἀνατολῇ καὶ ὡς ἐκ τούτου σπεύδω νά ἐπιστήσω τὴν προσοχήν Σας ἐπί ἑνός ζητήματος τοῦ ὁποίου ἡ λύσις, κατόπιν τῆς αὐξήσεως εἰς ἓξ τῶν ἐαμικῶν ἕδρων εἶναι ἤδη δυνατή, λύσις ἥτις θ' αὐξήσῃ τὸν τόνον τῆς νεότητος τῆς παρούσης Κυβερνήσεως καὶ θά ἐνισχύσῃ τὴν θέσιν ἐκείνων

οἱ ὁποῖοι πιστεύουν ὅτι τό μέλλον ἀνήκει εἰς ἕν κοινωνιστικῶς σκεπτόμενον ἐθνικόν καί δημοκρατικόν κόμμα.

Μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς

Κ Βάρναλης

Σοσιαλιστική Ένωση

Γενικές αρχές -

Εσωτερικός κανονισμός

(29/6/1943)

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Ἡ πολιτική ζωή τῆς χώρας πέρασε τά τελευταῖα χρόνια ἀπό μιά βαθειά κρίση, πού κατέληξε στό καθεστώς βίας τῆς 4ης Αὐγούστου. Τό καθεστώς αὐτό ὄχι μόνο δέν προήγαγε κανένα πλάδο τοῦ ἐσωτερικοῦ μας βίου, ἀλλά ἄφησε τόν τόπο καί στρατιωτική δύναμη ἀπαραπεύαστο ν'ἀντιμετωπίσῃ μέ μόνη τήν εὐφυΐα τοῦ Λαοῦ τίς ἐξωτερικές περιπέτειες, πού μέ βεβαιότητα ὅλοι περίμεναν. Τό ἴδιο αὐτό καθεστώς ποντά στ'ἄλλα διέκοψε τή συνέχεια τῆς πολιτικῆς μας ζωῆς. Οἱ νέοι ἄνδρες πού εἶχεν ἔρθει ἡ ὥρα τους νά ὑπηρετήσουν τά δημόσια πράγματα, δέν βρίσκανε τρόπο, ἐλεύθερα καί φανερά, νά μποῦν στό πολιτικό στίβο, νά συναγωνισθοῦν ἐκεῖ σ'ἕνα τίμιο ἰδεολογικό ἀγῶνα καί αὐτόν τόν ἀγῶνα νά δοκιμασθοῦν πρίν διεκδικήσουν καί ἀναλάβουν τήν ἐξουσία. Ἀπεναντίας, ἡ κατάπνιξη κάθε ἐλευθερίας ἔφερε στήν ἐπιφάνεια ἕνα σμῆνος ἀπό ἰδιοτελεῖς καί παρασκηνιακούς παράγοντες, πού ἡ ἀναρρίχησή τους χάρις στούς ἰσχυρούς τῆς ἡμέρας, ἔγινε τό φθοροποιό παράδειγμα καί ἡ κυρία ἀφορμή γιά τή γενικώτερη χαλάρωση τῶν χαρακτήρων. Μέ τή ξενική κατοχή τό κακό ἀποκορυφώθηκε. Παρ'ὅλα αὐτά ὁ Ἑλληνικός Λαός, ὁ λαός τῶν βουνῶν τῆς Ἀλβανίας, ὁ λαός πού μέ λίγες ἐξαιρέσεις, δέχτηκε μέ τέτοια ὑπερήφανη καρτερικότητα τό βάρος τῆς ξένης κατοχῆς, ἔμεινε στό σύνολό του ὁ ἀγνός καί γενναῖος λαός πού τόσες φορές ἐλάμπρυνε μέ τίς φωτεινές του ἐξάρσεις τό στερέωμα τῆς παγκόσμιας ἱστορίας. Γι'αὐτό ἔχει καί τόση βαθειά συνείδηση τῆς σημερινῆς κρίσεως καί γι'αὐτό σήμερα, γιά κάθε Ἕλληνα, πού μπορεῖ νά βοηθήσῃ ἔστω καί ἐλάχιστα στή πολιτική ἀναγκαιότητα, δέν εἶναι μόνο εὐγενής φιλοδοξία, ἀλλ'ἐπιτακτικό καθῆκον, νά κατέβῃ στό στίβο τοῦ πολιτικοῦ ἀγῶνα καί νά προσφέρῃ τή μικρή ἤ μεγάλη συμβολή του.

Ἀπό τή συνείδηση αὐτοῦ τοῦ καθήκοντος καί ἀπό βαθύτατη πίστη στήν Ἑλλάδα, ἐμπνέονται ὅσοι ἀποφάσισαν νά ἱδρύσουν τή "ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ", ἕνα κόμμα ὄχι προσωπικό, ἀλλά κόμμα ἀρχῶν, ὅπου προσκαλοῦνται νά εἰσέλθουν μέ πλήρη ἰσοτιμία ὅλοι ὅσοι ἀσπάζονται, ἀλλά καί μέ τή διαγωγή τους ὡς σήμερα ἔδειξαν, πῶς μποροῦν νά καταπαθοῦν τίς ἀρχές του.

./.

Στή σημερινή ἀνώμαλη περίοδο πού μπαίνει ἡ "ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ" στόν ἀγῶνα ἐκεῖνο πού προέχει εἶναι νά δημιουργηθοῦν, στερεά καί ὁριστικά, τά ἐθνικά πολιτιστικά καί κοινωνικά πλαίσια, μέσα στά ὁποῖα μελλοντικά, μέ πλήρη ἐλευθερία καί μέ ἀμοιβαῖο σεβασμό κάθε πολιτική ἰδεολογία θά μπορῆ νά διεκδικήσῃ τήν ἐπικράτησή της. Ἐμπνεόμενη ἀκριβῶς ἀπό γι' αὐτό ἡ "ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ", ἀποβλέποντας στό νά ἐξυπηρετήσει αὐτούς τούς ἐπείγοντες καί ἀμέσους σκοπούς, ἐντάσσεται ἀνεξάρτητα ἀπό τίς διαφωνίες πού ὑπάρχουν καί πού μελλοντικά θά προκύψουν, στό κοινό στρατόπεδο ὅλων ἐκείνων, παλαιοτέρων καί νεωτέρων, ὅσοι ἀγωνίζονται καί αὐτοί εἰλικρινά καί χωρίς ἰδιοτέλεια νά θεμελιώσουν τίς βάσεις τοῦ ἐθνικοῦ καί πολιτικοῦ μας βίου.

Οἱ ἀκόλουθες γενικές γραμμές τοῦ προγράμματος εἶναι καταστάλαγμα εἰδικῶν μελετῶν, πού θά δοθοῦν ἐν καιρῷ στή δημοσιότητα.

Η ΠΟΛΙΣ ΚΑΙ ΘΕΣΙ

Ἡ Ἑλληνική Ἰδέα, πρός τήν ὁποία στρέφεται γιά νά καθοδηγηθῇ στίς κρίσιμες καμπές τῆς Ἱστορίας κάθε ἑλληνική ψυχή, πρό παντός ὑπαγορεύει τή πίστη στήν ἀξία τοῦ ἀνθρώπου καί τήν ἱστορία του, τή πίστη στήν ἐλευθερία του καί δημιουργικότητά του, τή πίστη στήν ἠθική καί πνευματική του ἀποστολή μέσα στό πλαίσιο πάντοτε ἑνός ὀργανωμένου κοινωνικοῦ συνόλου.

Γιά τήν ἐκπλήρωση τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς ἀποτελεῖ μίαν ἱστορική ἀναγκαιότητα, ἡ συγκρότηση τῶν ἀνθρώπων σέ πολιτικές ἑνότητες, μέ κοινή ψυχή καί κοινή ἰδανική, οἱ ὁποῖες ὄχι μόνο δέν εἶναι ἐμπόδια, ἀλλά ἀντίθετα πρέπει νά γίνουν οἱ φυσικές ὑπερτηρίες γιά τή δημιουργία μιᾶς διεθνοῦς κοινωνίας, ὀργανωμένης μέ οὐσιαστική ἰσοτιμία καί ὅπου χάρις στή δίκαιη καί εἰρηνική ἐπίλυση τῶν διαφορῶν, θά ἔχουν ἴσες δυνατότητες προαγωγῆς καί εὐημερίας ὅλοι οἱ λαοί καί ὅλες οἱ φυλές. Μέσα στή διεθνῆ τούτη κοινωνία, ἡ ἑλληνική ἐθνότητα, ἀντλῶντας τή δύναμη ἀπό τή κολυμπήθρα τῆς ἱστορίας της, ἀπό τήν ἰδιοφυΐα καί τήν ἀρετή της, ἔχει νά διαδραματίσῃ ἕνα ξεχωριστό καί σημαντικό ρόλο. Κινοῦντας μέσα στή φύση τοῦ κλασσικοῦ μέτρου καί διαφυλάσσοντας στή πολύτροπη φυχοσύνθεσή

./.

της τόσα στοιχεῖα ἀπό τήν ἑλληνική παράδοση, παρουσιάζεται ὡς ἕνα ἰδιότυπο στοιχεῖο στή συνθετική ἑνότητα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ καί ἀποτελεῖ, ἀπό τή μιά χάρις στή γεωγραφική της θέση καί ἀπό τήν ἄλλη χάρις στή ζωτικότητά της, ἕναν ἐνεργό παράγοντα εἰρήνης καί συνεργασίας καί γιά τούς δύο γεωπολιτικούς κύκλους, ὅπου ἐξ ἴσου ἀνήκει, στή Νοτιοανατολική Εὐρώπη.

Μέ τόσες δυνάμεις καί μέ τέτοια ἀποστολή ἡ Ἑλληνική Ἐθνότητα, κατέκτησε καί κρατεῖ τό ἀναφαίρετο δικαίωμα νά ζήσῃ ἑνωμένη σέ μιά πολιτεία κυριαρχη, ἐθνογραφικά, γεωγραφικά καί οἰκονομικά βιώσιμη καί ὁλοκληρωμένη, ἀλλά καί τήν ἀναφαίρετη ὑποχρέωση νά ἀγωνίζεται γιά τή διατήρηση καί τήν ὁλοκλήρωση μιᾶς τοιαύτης ὑπάρξεως. Γιά τήν ἐκπλήρωση τοῦ ἱστορικοῦ της αὐτοῦ προορισμοῦ, ἡ Ἑλλάς πρέπει ὄχι μόνο νά διεκδικήσῃ καί ὡς διεθνής παράγων καί ὡς ἔθνος τή θέση πού τῆς ἀνήκει, ἀλλά καί ἐσωτερικά νά ποδηγετήσῃ καί νά ἀναπτύξει τήν ἰδιοφυΐα, τή δημιουργικότητα καί τήν ἀλληλεγγύη τοῦ λαοῦ της, παρέχοντάς του τήν ἀρμόζουσα κοινωνική, οἰκονομική καί πολιτική ὀργάνωση. Μιά τέτοια ὀργάνωση δέν εἶναι νοητή χωρίς τήν ἐξασφάλιση πνευματικῆς, κοινωνικῆς καί πολιτικῆς ἐλευθερίας.

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Η πνευματική ἐλευθερία, ἀποτελοῦντας τή πρώτη πηγή κάθε δημιουργίας, πρέπει νά ἐξασφαλισθῇ ἀπό ὅλες τίς πλευρές, σέ ὅλους ὅσοι ζοῦν κάτω ἀπό τή σκέπη τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας. Κάθε ἐκδήλωση τῆς σκέψεως, κάθε ἐκδήλωση θρησκευτικῆς λατρείας πρέπει νά εἶναι κατ'ἀρχήν ἐλεύθερες.

Ὁ τύπος ὅμως εἰδικώτερα, ἐνῶ πρέπει νά γίνῃ καί αὐτός ἐλεύθερος φορεύς κάθε πνευματικῆς ἐκδηλώσεως, θά περιορίζεται παντοῦ, ὅπου ἐκδεικνύεται πῶς δέν ἐξυπηρετεῖ τήν ἐλευθερία.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Τό πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος πρέπει νά θεμελειωθεῖ στήν ἀρχή τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας. Ὁ Λαός, ἐκφράζοντας τή θέλησή του μέ τή κλειοφηρία, θά ἀποφαίζε τελικά γιά ὅλα τά δημόσια πράγματα.

./.

Ὁ λαός θά ἐκλέγει τούς νομοθέτες καί γενικά τούς ἄρχοντές του καί θά τούς ἐλέγχῃ ὁπωσδήποτε καί ἐλεύθερα. Ὁ λαός θά ἐκλέγει τόν ἀνώτατον ἄρχοντα καί ρυθμιστή τοῦ πολιτεύματος. Λόγοι ἱστορικοί καί ψυχολογικοί, λόγοι ἠθικῆς τάξεως ἐπιβάλλουν τήν κατάργηση τοῦ θεσμοῦ τῆς βασιλείας στήν Ἑλλάδα. Ἡ ἀβασίλευτη δημοκρατία, ὀργανωμένη κατά τό ἀντιπροσωπευτικό σύστημα καί ἀκόμα καί ἡ δημοκρατική ὀργάνωση τοῦ κράτους ἐκτελοῦν ἐθνικήν ἀνάγκην.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΣ

Ἡ πολιτική ἐλευθερία δέν μπορεῖ νά γίνῃ οὐσιαστική, ἂν δέν δημιουργηθοῦν ταὐτόχρονα καί οἱ οἰκονομικοί καί κοινωνικοί ὅροι πού θά ἐπιτρέψουν σέ ὅλα ἀνεξαίρετα τά ἄτομα νά ζοῦν χωρίς οἰκονομική ὑποδούλωση σέ κανένα καί θά τούς προσφέρουν ἴσες δυνατότητας προκοπῆς στή κοινωνική τους ὕπαρξη.

Ἡ σημερινή κεφαλαιοκρατική ὀργάνωση, βασισμένη στό ἀτομιστικό σύστημα, παρουσιάζει βασικά ἐλαττώματα, πού καθιστοῦν ἀδύνατη τήν ἐπικράτηση μιᾶς ἀληθινῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης καί παράλληλα δυσχεραίνουν καί τή πραγματοποίηση τῆς μεγίστης οἰκονομικῆς ἀποδόσεως καί ἀκόμη καί τήν οὐσιαστική ἀνύψωση τοῦ ἐπιπέδου τῆς κοινωνικῆς εὐημερίας. Τό ἀτομιστικό σύστημα εἶναι ἐκεῖνο πού ὁδήγησε στή σημερινή ὀξεία κοινωνική ἀνισότητα, προκαλοῦντας ἀπό τή μιά μεγάλη συγκέντρωση τοῦ πλούτου σέ λίγα χέρια καί ἀπό τήν ἄλλη τήν ἔνδεια μιᾶς τάξεως ἀνθρώπων πού στεροῦνται τά μέσα καί τῆς πιό στοιχειώδους διαβιώσεως. Οἱ μεγάλες μονοπωλιακές ἐπιχειρήσεις, ὀργανωμένες σέ βάση ἰδιωτικοοικονομική, ἐκμεταλλεύονται τήν ἀδύνατη κατανάλωση στίς περιόδους τῆς οἰκονομικῆς εὐημερίας καί ἀποκομίζουν μεγάλα κέρδη πού διανέμονται ὅλα στούς κεφαλαιούχους καί τούς ἐπιχειρηματίες. Ὅταν ὅμως ἔλθουν οἱ περίοδοι τῶν κρίσεων καί οἱ ἐπιχειρήσεις αὐτές δέν εἶναι σέ θέση νά προσαρμοσθοῦν στίς νέες συνθῆκες, τότε προσφεύγουν στό κράτος καί ἐπιτυγχάνουν κατά κανόνα τήν ἐνίσχυσή του γιά νά βγοῦν ἀπό τό οἰκονομικό τους ἀδιέξοδο. Καί ἔτσι φθάνομε μέ τό ἰσχῦον οἰκονομικό καθεστώς στό ἀξιόμορφο σχῆμα, ὅπου ἰδιωτικοποιοῦνται τά κέρδη καί κοινωνικοποιοῦνται οἱ ζημιές.

./.

Τό άστικό καθεστώς βασίζεται στήν άρχή τοῦ κέρδους. Διακρίνεται γιά τήν ἔλλειψη μιᾶς ἐνιαίας ὀργανωμένης οἰκονομίας, μέ ἀποτέλεσμα μιάν ἀδιάκοπη σειρά οἰκονομικῶν κρίσεων καί μιά σπατάλη τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων. Ἅτσι δέν συντελεῖ διόλου στή μεγαλείτερη παραγωγικότητα τῆς οἰκονομίας, οὔτε ἐξασφαλίζει τήν ἀνύψωση τοῦ ἐπιπέδου τῆς κοινωνικῆς εὐημερίας. Ἀπεναντίας ζῆ ἀπό τήν ἀκμετάλλευση τῶν οἰκονομικῶν ἀδυνάτων καί γι'αὐτό καταντᾶ ἕνα καθεστώς ἀντιδραστικό. Ἀπέναντι σ'ἕνα τέτοιο καθεστώς, ἡ ἀρχή τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης ὑψώνεται σήμερα σάν τό βασιλικώτερο αἴτημα τῆς ἐποχῆς μας. Εἶναι πιά ἄξίωση κάθε πολιτισμένης συνειδήσεως ἡ πραγματική ἀνύψωση ὅλων τῶν ἐργαζομένων. Καί αὐτό θά εἶναι ἡ ὡραιότερη κατάκτηση τῶν ἡμερῶν μας, ὑπό τήν ἐπίδραση τῶν ρευμάτων πού θά διαμορφωθοῦν μεταπολεμικά, τό σημερινό κοινωνικό καθεστώς δέν μπορεῖ νά στεφθεῖ. Ὑπάρχει ἀνάγκη, ὄχι μεταρρυθμιστικῶν διορθώσεων, ἀλλά ριζικῶν μεταβολῶν. Πρέπει νά μεταβληθεῖ ἀκόμα καί ἡ ψυχολογία καί τό πνεῦμα πού κρατεῖ σήμερα σχετικά μέ τήν πρέπουσα διαμόρφωση τῆς κοινωνίας

ΟΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΒΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΑΣ

Τό κοινωνικό καθεστώς, πού θά δώσει στήν ὁλότητα ἐκεῖνο πού δέ μπόρεσε νά δώσει ἡ κεφαλαιοκρατία καί πού θά ἱκανοποιήσει τίς δίκαιες ἀξιώσεις τοῦ συνόλου, εἶναι τό ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ.

Τά βασικά σημεῖα ἑνός τέτοιου καθεστῶτος εἶναι τ'ἀκόλουθα:

I/ Τό συμφέρον τῆς ὁλότητος ὄχι μόνο πρέπει νά προτάσσεται ἀπέναντι τοῦ ἰδιωτικοῦ, ἀλλά πρέπει ν'ἀποτελεῖ τό οὐσιαστικό περιεχόμενο τῆς κρατικῆς δράσεως.

2/ Ἡ κοινωνική δικαιοσύνη θά ἀποτελεῖ τήν κατευθυντήρια δημιουργική ἀρχή τῆς κρατικῆς δράσεως. Κοινωνικός διαφορισμός δικαιολογεῖται μόνον ὅταν εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς διαφορετικῆς ἀξίας τοῦ ἀνθρώπου. Ἀνισότητα πού προέρχεται ἀπό τήν ἐκμετάλλευση τῆς ἐργασίας τοῦ ἄλλου εἶναι ἀπαράδεκτη, ὡς ἀντικοινωνική. Γι'αὐτό κατά βάσιν μόνο τό εἰσόδημα ἐκ τῆς ἐργασίας ἀναγνωρίζεται.

3/ Κατάλληλη φορολογική πολιτική θά περιορίζει τίς τυχόν σοβαρές ἀνισότητες τοῦ εἰσοδήματος. Ἐξ ἄλλου ὁ περιορισμός τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος θά ἐμ-

./.

ποδίζει τόν σχηματισμό μεγάλων περιουσιῶν.

4/ Μεγάλη ἰδιοκτησία καί μεγάλη ἰδιωτική ἐπιχείρηση δέν θά ὑπάρχουν. Ἀναγνωρίζεται μόνον ἡ μικρή ἰδιοκτησία καί ἡ μικρή ἰδιωτική ἐπιχείρηση σέ ὅλους τούς κλάδους τῆς παραγωγῆς καί ἐφ'ὅσον δέν ἀποτελεῖ μέσον γιά τήν ἐκμετάλλευση ξένης ἐργασίας. Τά μεγάλα μέσα παραγωγῆς θά ἀνήκουν στήν ὁλότητα.

5/ Ἡ κοινωνική δικαιοσύνη δέν ὁλοκληρώνεται ἄν δέν ἐκταθῆ πέρα ἀπό τό οἰκονομικό πεδίο, στό πεδίο τῆς μορφώσεως. Κοινωνική διαφοροποίηση κατά τήν ἀξία τοῦ ἀνθρώπου δέν δικαιολογεῖται, ἄν σέ ὅλους δέν δοθοῦν ἐξ ἴσου τά μέσα τῆς μορφώσεως, τῆς γενικῆς καί τῆς ἐπαγγελματικῆς. Ἀπ' ἄλλου μόνο μέ μιά τέτοια γενίκευση καί ἐκτίναση τῆς μορφώσεως θά φθάσουμε σέ μιάν ἀνώτερη ποσοτική καί ποιοτική ἀπόδοση τῆς ἐργασίας καί ἔτσι καί τοῦ κοινωνικοῦ πλούτου, πού χρειάζεται κάθε βαθειά κοινωνική μεταρρύθμιση.

6/ Μέσα σέ μιά τέτοια κοινωνιστική ὀργάνωση, τό ἄτομο, ὡς στοιχεῖο τοῦ συνόλου, πρέπει νά διατηρήσῃ καί αὐτό τή δική του πνευματική, κοινωνική καί οἰκονομική ὀντότητα. Ἡ προσωπικότητα καί ἡ πρωτοβουλία της δέν πρέπει νά συνθλίβεται μέσα στό σύνολο. Ἀπεναντίας πρέπει τό κράτος νά φροντίζει νά τίς διατηρήσει, νά τίς κατοχυρώσῃ καί νά τίς ἐνισχύσει ὅσο γίνονται ὠφελεῖς στή πρόοδο τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

7/ Τό σοσιαλιστικό καθεστώς ἐξασφαλίζει τήν ἐλευθερία τῆς ἐργασίας καί τήν ἐλευθερία τῆς ἐπιλογῆς τῶν ἱκανοποιήσεών του, μέσα στά ὅρια τοῦ συστήματος τιμῶν, πού θά ἔχῃ ὑπ'ὄψιν του τή σχετική ἀπάνη τῶν διαφόρων εἰδῶν, τίς γενικώτερες οἰκονομικές συνθῆκες τῆς παραγωγῆς των καί τίς ἀνάγκες τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Ἐλευθερία γιά τόν ἐργάτη σημαίνει τήν ἐλεύθερη ἐπιλογή τῆς ἀπασχολήσεώς του, μέσα στά ὅρια ἑνός συστήματος μισθῶν, πού κατά βάσιν θά διαμορφώνεται ἀναλόγως τῆς κοινωνικοοικονομικῆς σπουδαιότητος τῶν διαφόρων εἰδῶν ἐργασίας. Ἡ ἐλευθερία αὐτή τῆς ἐκλογῆς, τότε μόνο θά γίνει γιά τόν ἐργάτη πραγματικότητα, ὅταν θά ἀσκῆται μέ ἴσες εὐκαιρίες προπαρασκευῆς καί μορφώσεως, πού μάλιστα δέν θά συμπιεζωνται ἀπό τήν ἔλλειψη μέσων δικῶν του ἤ τῆς οἰκογενείας του.

β/ Πρωταρχικός ὅρος γιά μιά τέτοια ὀργάνωση εἶναι ἡ ὕπαρξη ἑνός συνειδητοῦ κεντρικοῦ οἰκονομικοῦ προγράμματος, πού θά ρυθμίζει καί θά τονίζει τήν παραγωγή καί κατανάλωση καί ἔτσι θά ἐξασφαλίζει τήν παροχή ἐργασίας καί τή μεγαλείτερη καί φθηνότερη ἀπόδοση, ἐπιτρέποντας τή σπατάλη σέ μεγάλη κλίμακα τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων, πού παρατηρεῖται σήμερα.

Ἡ μετάβαση στό παθεστώς αὐτό θά συντελεσθῆ κατ' ἀνάγκην βαθμιαία καί προοδευτικά, ἀναλόγως μ' τίς εἰδικές συνθῆκες τῆς χώρας, μ'σα στό πλαίσιο τῆς διεθνοῦς ζωῆς. Ἔτσι στό ἀπαραίτητο χρονικό διάστημα γιά τή δημιουργία τῶν ἀναγκαίων προϋποθέσεων, θά πρέπει νά συντελεσθοῦν:

α/ Ἡ κοινωνικοποίηση τῶν ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὠφελείας.

β/ Ἡ κοινωνικοποίηση τῆς πίστεως.

γ/ Ἡ βαθμιαία κοινωνικοποίηση τῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων.

δ/ Ἡ διανομή τῶν μεγάλων ἀγροτικῶν κτημάτων, ὅσα ὑπάρχουν ἀκόμα καί ἡ συμπλήρωση τοῦ οἰκογενειακοῦ γεωργικοῦ κλήρου.

ε/ Ὁ βαθμιαῖος περιορισμός τῆς μεγάλης ἀκινήτου ἰδιοκτησίας, ὡς στό ὅριο πού ἐπιβάλλει ἡ κοινωνική δικαιοσύνη, μέ τόν ἀπώτερο σκοπό κάθε ἐργαζόμενος νά γίνει μικροϊδιοκτήτης.

στ/ Θά ληφθοῦν ἀμέσως μέτρα κοινωνικῆς πολιτικῆς γιά τή καλλιτέρευση τῆς θέσεως τῶν ἐργαζομένων. Ἐπέκταση καί ἐνοποίηση τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως σέ ὅλες τίς κατηγορίες τῶν ἐργαζομένων, ἐξασφάλιση ἑνός κατωτάτου ὁρίου εἰσοδήματος, μέσα στίς οἰκονομικές δυνατότητες τῆς Χώρας, σέ ὅλους ἐκείνους πού ἀπό ἀτύχημα, ἀναπηρία, ἀσθένεια, γῆρας καί ἀνεργία δέν εἶναι σέ θέση νά κερδίζουν τ' ἀναγκαῖα γιά τή συντήρηση τή δική τους καί τῶν οἰκείων τους. Ἐξασφάλιση ἱκανοποιητικοῦ ἡμερομισθίου καί μισθοῦ. Τέλος δίκαιη ἐξασφάλιση τῶν ἐργαζομένων ἀπέναντι τῶν ἐργοδοτῶν. Ὅλα αὐτά εἶναι μέτρα πού πρέπει ν' ἀποτελέσουν ἄμεσως καί ἀπό τή πρώτη στιγμή, ἐντικείμενο τῆς δράσεως τοῦ μεταπολεμικοῦ κράτους. Ὁ τρόπος καί ὁ ρυθμός τῆς πραγματοποιήσεως τῶν μεταρρυθμίσεων αὐτῶν θά συντονισθοῦν πρός τή μορφή τῆς παγκόσμιας οἰκονομίας καί γενικά πρός τή διεθνῆ κατάσταση. Μέτρα κοινωνικῆς πολιτικῆς

τελῶς ξεχωριστά θά ληφθοῦν γιά τούς ἀναπήρους καί τά θύματα τοῦ πολέμου, τέτοια ὥστε νά εἶναι δυνατή ἡ ὁλοκληρωτική τους ἀποκατάσταση σύμφωνα μέ τήν προνομιοῦχο θέση πού ἔχουν στήν Ἑλληνική Τυχή. Ἐξ ἄλλου οἱ ἐξωτερικές συνθῆκες δέ μποροῦν παρά νά ἐπηρεάσουν τή πορεία τῶν ἐσωτερικῶν μας πραγμάτων, χωρίς βέβαια νά καταντήσουν πρόχειρη δικαιολογία γιά τήν ἀναστολή τῶν κοινωνικῶν μεταρρυθμίσεων, πού πιστεύουμε πῶς εἶναι σύμφωνες μέ τίς σύγχρονες διαθέσεις καί τίς ἀνάγκες τῆς παγκόσμιας κοινωνίας.

Μέ τίς μεταρρυθμίσεις αὐτές, διατηροῦμε, μέσα στό πλαίσιο τοῦ σοσιαλιστικοῦ καθεστῶτος, τήν ἀξία τῆς ἐτομικότητας καί ἔτσι προχωροῦμε πρός τή σύνθεση πού ἀνταποκρίνεται ὄχι μόνο στό βαθύτατο αἴτημα τῆς σύγχρονης ἱστορίας, ἀλλά καί στίς εἰδικές συνθῆκες τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας καί στό δημοκρατικό πνεῦμα πού πρέπει νά τήν ὁρίζει. Οἱ μεταρρυθμίσεις αὐτές στηρίζονται στήν ἀντίληψη πῶς ἡ πνευματική καί πολιτική ἐλευθερία στηρίζονται ἀπόλυτα μέ τήν κοινωνική δικαιοσύνη καί πῶς, παρά τίς ἀπόψεις τῶν ἄκρων συστημάτων, εἶναι δυνατή καί ἐπιβάλλεται ἡ σύνθεση τῶν δύο αὐτῶν ἐξ ἴσου ζωτικῶν ἀρχῶν σέ μιά ἑνιαία, μόνιμη καί δημιουργική ἑνότητα.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ. Παράλληλα μέ τίς κοινωνικές μεταρρυθμίσεις θά ἐπιδιωχθεῖ ἡ αὔξηση τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος μέ τή πληρέστερη καί ὀρθολογιστικώτερη ἐκμετάλλευση τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων. Στή κατεύθυνση αὐτή πρέπει τό κράτος νά ἐργασθεῖ μέ βάση ἕνα σαφές καί συνειδητό πρόγραμμα παραγωγικῆς πολιτικῆς. Ἡ ἑλληνική οἰκονομία περικλείνει μεγάλες δυνατότητες διευρύνσεως τῆς σημερινῆς της παραγωγικότητος. Ἡ ἐκμετάλλευση τῆς πλούσιας ἐνεργειακῆς οἰκονομίας, πού τή στηρίζουν κυρίως οἱ ὄρθονες ὑδατοπτώσεις, θά ἐπιτρέψει τήν ἀξιοποίηση πολλῶν δυνατοτήτων γεωργικῆς καί βιομηχανικῆς ἐκμεταλλεύσεως καί γενικά τοῦ φυσικοῦ πλούτου τῆς Χώρας, μέ θετικά ἀποτελέσματα τήν ἀνόψωση τοῦ σημερινοῦ χαμηλοῦ ἐπιπέδου διαβιώσεως. Πεδομένου δέ ὅτι κύριο τό σημαντικό δέν ἔγινε κατά τή τελευταία δεκαετία, ἐνῶ ἦταν δυνατό καί εὔκολο νά γίνουν πολλά, ἰδιαίτερα στόν τομέα τῶν μεγάλων παραγωγικῶν καί δημοσίων ἔργων, τά

περιθώρια τῆς παραγωγικότερης ἐκμεταλλεύσεως τῶν φυσικῶν δεδομένων τῆς χώρας εἶναι ἀκόμη εὐρύτατα.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ. Εἰδικώτερα ἡ ἀγροτική τάξη, ἐπάνω στήν ὁποία κυρίως εἶναι κοινωνικά καί οἰκονομικά θεμελιωμένη ἡ Ἑλλάς, χρειάζεται ἰδιαίτερη φροντίδα, ἀφοῦ ὁ τόπος μας, ἂν καί ἔχει καθαρῶς γεωργική συγκρότηση, στερεῖται ἀπό ἐπαρκῆ καλλιεργήσιμη γῆ.

Τό μειονέκτημα αὐτό θά τό ξουδετερώσουμε ἄρα ἀπό μέτρα πού συντελοῦν στή μεγαλύτερη ἀξιοποίηση τοῦ γεωργικοῦ κλήρου. Τά μέτρα αὐτά εἶναι πρό παντός τά ἑξῆς:

1/ Γενικώτερα παραγωγικά καί ἀρδευτικά ἔργα. Οἱ κλιματικές συνθῆκες τῆς Ἑλλάδος ἐπιτρέπουν τόν πολλαπλασιασμό τῆς ἀποδόσεως τῆς γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως, ἐφ' ὅσον χρησιμοποιοῦν κατάλληλα τά νερά τοῦ τόπου, πού μποροῦν, καθώς τό ἀποδείχνουν οἱ ὑριστάμενες μελέτες, νά αὐξήσουν σέ μεγάλη κλίμακα τή σημερινή χαμηλή στρεμματική ἀπόδοση.

2/ Ἐνίσχυση τῶν ἀγροτῶν μέ τά ἀναγκαῖα κεφάλαια, ὄχι μέ δάνεια συντήρησεως, πού συνέβαινε ἕως τώρα, καί δέν μποροῦν ν' αὐξήσουν τή γεωργική ἀπόδοση, ἀλλά μέ τά μεσοπρόθεσμα δάνεια πού θά ἐπιτρέψουν στόν ἀγρότη νά ἐκτελέσει καί μικρά παραγωγικά ἔργα. Οἰκρατικές ὑπηρεσίες καί ἡ Ἀγροτική Πίστη πρέπει νά ὀργανωθοῦν τεχνικά κατά τρόπο, ὥστε νά χρησιμεύσουν ὡς ὀδηγοί στήν ἐκτέλεση τέτοιων ἔργων.

3/ Ἀνύψωση τοῦ τεχνικοῦ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ ἀγρότη. Θά καταβληθεῖ προσπάθεια ὄχι μόνον νά δημιουργηθοῦν γεωπόνοι, ἀλλά καί ἀπ' εὐθείας νά μορφωθοῦν συστηματικά οἱ ἴδιοι ἀγρότες, σέ τρόπο πού νά εἶναι σέ θέση νά ἐφαρμόζουν ὅλα τά νεώτερα καλλιεργητικά συστήματα καί νά παρακολουθοῦν τίς προόδους τῆς τεχνικῆς.

4/ Ἀκόμα πρέπει νά δημιουργηθεῖ ἕν ἐκπολιτιστικό περιβάλλον στίς ἀγροτικές περιφέρειες, ὥστε ὁ ἐργάτης ν' ἀπολαμβάνει καί αὐτός κατά τό δυνατόν τούς καρπούς τοῦ πολιτισμοῦ καί νά μήν ἀποτελῆ ἡ γεωργική περιφέρεια ἔξοχα

./.

καί ἀπομονώση ἀκό πάθεκνευματική καί τεχνική πρόοδο.

3/ Οἱ// κοινωνικές ἀσφαλίσεις καί ὅλα τά ἄλλα μέτρα κοινωνικῆς πολιτικῆς θά πρέπει νά ἐκτείνωνται στήν ἀγροτική τάξη. Ἡβελτίωση τῶν ὅρων τῆς ὑγιεινῆς τῆς ὑπαίθρου καί ἡ παροχή ὠργανωμένης ἰατρικῆς περιθάλψεως, θά συντελέσουν ἀποφασιστικά στήν ἀνύψωση τοῦ οἰκονομικοῦ καί πολιτιστικοῦ ἐπιπέδου τῶν ἀγροτῶν.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Γιά τή συντομώτερη καί ἐπιτυχέστερη πραγματοποίηση ὅλων αὐτῶν τῶν σκοπῶν τῆς πνευματικῆς, πολιτικῆς καί κοινωνικῆς ἐλευθερίας καί γιά τήν βαθύτερη ἐξυγίανση τοῦ πολιτικοῦ καί κοινωνικοῦ βίου, ἐπιβάλλονται ριζικές μεταβολές στή πολιτειακή μας ὀργάνωση.

Ἡ πικρή πεῖρα , πού ἀποκόμισαν τόσοι λαοί, μαζί καί ὁ δικός μας,ἀπό τίς διάφορες μεγάλες καί μικρές δικτατορίες, ἔκανε καί ἐκείνους ἀκόμα πού μονόπλευρα τονίζανε τά καλά τῆς κοινοβουλευτικῆς διακυβερνήσεως, νά ὁμολογήσουν πώς ὡρισμένες βασικές ἀρχές τῆς Δημοκρατίας ἀποτελοῦν μόνιμα κτήματα τοῦ πολιτισμοῦ, πού δέν μπορεῖ νά παραμερισθοῦν μόνο καί μόνο γιατί εἶναι συνυφασμένα καί μέ ὡρισμένα ἐλαττώματα. Ἡ κρίση τῆς δημοκρατίας καί ἡ κρίση τοῦκοινοβουλευτισμοῦ, πού εἶναι συνδεδεμένος μαζί της, ὅμως τήν ἐξετάσουμε νηφαλιώτερα, βλέπομε πώς περιορίζεται στήν ἐπίκριση μερικῶν συγκεκριμένων ἐλαττωμάτων, πού ὅσο σοβαρά καί ἂν μπορῇ νά καταντήσουν, μπορεῖ ὅμως νά διορθωθοῦν μέσα στό πλαίσιο τῆς δημοκρατίας καί τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ συστήματος. Ἄλλως τε μία ἀπό τίς μεγαλύτερες ἀρετές τῆς Δημοκρατίας εἶναι ἡ ἐλαστικότητα τοῦ τύπου της καί ἡ ἱκανότητά της νά μπορῇ, διατηρῶντας ὅλα τά θεμελιακά γνωρίσματα τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας καί τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ συστήματος, νά προσαρμόζεται κάθε φορά στίς νέες μορφές τῆς κοινωνικῆς καί οἰκονομικῆς ζωῆς. Καί ἐπειδή τό ἀντιπροσωπευτικό σύστημα, ὑπό τήν μορφήν τοῦ παληοῦ ἀχαλίνωτου κοινοβουλευτισμοῦ εἶχε ἐπιδωρεύσει πολλά δεινά ἐπάνω στή Χώρα μας, ἰδίως διότι ἀπό αὐτόν ἐπέρρευσε τελικά ἡ ἀνατροπή καί αὐτοῦ τοῦ ἰδίου κοινοβουλευτισμοῦ καί τῆς δημοκρατίας, ἐπιβάλλονται βασικές

-/-

μεταρρυθμίσεις στή λειτουργία του. Αὐτό ἄλλως τε τό ζητᾶ καί ἡ νέα κοινωνική μας ὀργάνωση, πού χρειάζεται μιά γοργή καί ἰσχυρή λειτουργία τῆς κρατικῆς μηχανῆς.

Ι/ Γιά τή συμμόρφωση τοῦ πολιτεύματός μας στούς σκοπούς πού προτάξαμε, τό μελλοντικό Σύνταγμα πρῶτα θά κατοχυρώσει τά ἀτομικά δικαιώματα πού ἀναφέρονται στή πνευματική, στή πολιτική καί στή προσωπική ἐλευθερία.

2/ Ὡς πρός τή δημοκρατική ὀργάνωση τῶν κρατικῶν λειτουργιῶν, τό μελλοντικό Σύνταγμα, ὄχι μόνο πρέπει νά καθιερώσει τήν ἀρχή τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας, τήν ἀβασίλευτη ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, τό ἀντιπροσωπευτικό καί κοινοβουλευτικό σύστημα, ἀλλά πρέπει καί νά περιλάβει τίς ἀναγκαῖες ἐγγυήσεις, ὥστε ἡ Κυβέρνηση νά διεξαγάγει τό ἔργο της ἀπρόσκοπτα καί ὑπεύθυνα καί ἡ ἀντιπροσωπεία τοῦ λαοῦ νά μήν ἐκτρέπεται σέ ἄγονες συζητήσεις καί σέ βλαβερή ἄρνηση.

3/ Ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας πρέπει νά ἐκλέγεται γιά ὡρισμένη περίοδο ἀμέσως ἀπό τό λαό, ὥστε νά περιβάλλεται μέ τό ἀναγκαῖο κῦρος γιά νά ἀσκῆ οὐσιαστικά καί ὑπεύθυνα τό ἔργο του ὡς ἀνωτάτου ἄρχοντος καί ρυθμιστοῦ τοῦ πολιτεύματος.

4/ Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας νά διορίζει τή Κυβέρνηση, ἡ ὁποία πρέπει ν' ἀπολαύει τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς. Ὅταν ὅμως ἀντιλαμβάνεται πώς κλονίσθηκε ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ λαοῦ πρός τή Βουλή, μπορεῖ νά τήν διαλύει γιά νά προσφύγει στή κυρίαρχη λαϊκή ἐτυμηγορία.

5/ Ἡ συχνότητα τῶν κυβερνητικῶν κρίσεων πού παρατηρήθηκε στό παρελθόν εἶχε ἀφορμή τή ρευστότητα τῆς κυβερνητικῆς πλειοψηφίας, τῆς ὁποίας κάθε τόσο λίγοι βουλευτές μποροῦσαν νά μεταστοῦν στήν ἀντιπολίτευση ἤ τήν αἰφνιδιαστική καί ἐπανειλημμένη θέση ζητήματος ἐμπιστοσύνης, ἀφοῦ πρίν εἶχαν καταπονηθῆ Κυβέρνηση καί Βουλή μέ ὁριστικές συζητήσεις πρός βλάβην τῆς σοβαρότητας τῆς κρατικῆς ἐμφανίσεως. Ἡ Κυβερνητική αὐτή ἀστάθεια δέν συμβιβάζεται μέ τήν ἀποστολή τοῦ συγχρόνου Κράτους καί πρέπει νά ἐκλείψει. Ἡ Κυβέρνηση μιά φορά πού θά πάρει ψῆφο ἐμπιστοσύνης δέν θά μπορεῖ ν' ἀνατραπεῖ γιά ἕνα τοὐλάχιστον ἔτος, ἐκτός ἐάν ἡ ἄρση τῆς ἐμπιστοσύνης ζητηθῆ ἐγγράφως ἀπό τούς μισούς βουλευτές.

6/ Ἡ λαϊκή ἐκπροσώπηση πρέπει νά συγκεντρωθεῖ σ'ἕνα μόνο ἀντιπροσωπευτικό σῶμα, στή Βουλή. Ἡ λειτουργία τῆς Βουλῆς πρέπει ν'ἀπαλλαγεῖ,κατά τό δυνατόν, ἀπό ὅλα τά ἐλαττώματα πού ὡδήγησαν σέ μιά τόσο βαθειά κρίση τό κοινοβουλευτικό σύστημα. Γιά νά κατορθωθεῖ αὐτό πρέπει πρῶτα νά σπάσει ἡ ἐξάρτηση ἐκείνη τῶν βουλευτῶν ἀπό τούς ἐκλογεῖς των, πού ὡδήγησε σέ ἐπιζήμιες συναλλαγές. Πρέπει ἡ ἐκλογική περιφέρεια νά εἶναι τόσον εὐρεῖα, ὥστε γιά τήν ἐπιτυχία του νά μή χρειάζεται ὁ βουλευτής νά θεραπεύει προσωπικές καί ἀδικαιολόγητες τοπικές ἀνάγκες εἰς βάρος τῶν γενικῶν. Ἔτσι, ἐλευθερωμένος ἀπό πιέσεις καί ὑποχρεώσεις θά ἐκπληρώσει πλήρως βουλευτής ἀνετώτερα τήν ἀποστολή του.

7/ Ὁ ἔλεγχος τῶν κυβερνητικῶν πράξεων ἀποτελεῖ τό πρωταρχικό ἔργο τῆς Βουλῆς. Ὁ ἔλεγχος αὐτός πρέπει νά εἶναι διαρκής. Ἡ μέν κυβέρνηση πρέπει νά τόν διευκολύνει καί ἡ Βουλή πρέπει νά τόν διατηρεῖ σ'ἕνα ὑψηλό ἐπίπεδο. Πρέπει νά εἶναι οὐσιαστικός καί νά μή χάνεται σέ ἔγγονη καλλιεργεία.

8/ Ἡ συμβολή τῆς Βουλῆς στό νομοθετικό ἔργο κατά τό παρελθόν περιωρίζετο κατά κανόνα στήν ἐπί τροχάδην φήφιση τῶν κυβερνητικῶν νομοσχεδίων καί ὅταν ἐπενέβαινε, ὄχι μόνο δέν βελτίωνε τό κοιόν τους, ἀλλά μέ διάφορες τροπολογίες,πού ὡς ἐπί τό πολύ ὀφείλοντων σέ ἐπέμβαση ἐνδιαφερομένων, συντελοῦσε στό νά νοθεύεται ἡ ὑγιής ἀρχή τοῦ νομοσχεδίου κάτω ἀπό σωρεία εἰδικῶν προσωπικῶν καί μεταβατικῶν διατάξεων. Ἐκτός τούτου, λόγῳ τῆς πληθώρας καί τοῦ φόρτου τῶν νόμων, πού χωρίς ἀνάγκη μπαίναν στίς λεπτομέρειες, τίς ὁποῖες μποροῦσε καί ὤφειλε νά ρυθμίσῃ μέ κανονιστικά ἤ ἐκτελεστικά διατάγματα ἡ Διοίκηση, καταντοῦσε ὑλικῶς ἀδύνατη ἡ σοβαρά καί γοργή ἐπεξεργασία τῶν νομοσχεδίων. Καί ἔτσι ἡ ζωή τοῦ Κράτους ἀργοποροῦσε καί ματαιώνονταν ἤ ἔπρεπε ἡ Κυβέρνηση ν'ἀναλάβει τό ἔργο τῆς Βουλῆς, ὁπότε μέ τά κατά νομοθετικήν ἐξουσιοδότησιν καί μέ τά ἀναγκαστικά διατάγματα μεταθέτουνταν μεγάλο μέρος τοῦ νομοθετικοῦ ἔργου στή Κυβέρνηση καί δι'αὐτῆς στήν ὑπαλληλία τοῦ Κράτους, χωρίς καμμίαν ἐγγύηση γιά τή καλλιτέρευση τοῦ κοιοῦ του. Ἐνῶ δέ ἔτσι τό νομοθετικό ἔργο μετακυλοῦσε ἀπό τή Βουλή στή Κυβέρνηση καί στήν ὑπαλληλία, ἀντιθέτως ἡ εὐθύνη μετακυλοῦσε ἀπό τή Κυβέρνηση καί τήν ὑπαλληλία στή Βουλή.

Γιά νά ἀρθοῦν τά ὀλοφάνερα αὐτά ἐλαττώματα πρέπει τό νέο Σύνταγμα νά καθορίσει ἐπί τῶν ἐξῆς βάσεων τή θέσπιση τῶν πράξεων νομοθετικοῦ περιεχομένου ἀπό τή Βουλή, τόν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας καί τή Κυβέρνηση. Στή Βουλή ἀνήκει ἡ ψήφιση τῶν διατάξεων πού τροποποιοῦν τό Σύνταγμα ἤ τῶν κατά παρέκκλισιν τοῦ Συντάγματος νόμων, μέ ἠὐξημένη ὅμως ἀπαρτία καί πλειοψηφία. Ἀποκλείεται μόνο ἡ ἀναθεώρηση τῶν διατάξεων πού ἀφοροῦν τή μορφή καί τήν οὐσία τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος. Ἡ Βουλή θά ψηφίζει μόνο βασικούς νόμους, τούς νόμους περί τύπου, τούς νόμους περί συγκροτήσεως τῶν νομοπαρασκευαστικῶν ἐπιτροπῶν, τούς νόμους πού ρυθμίζουν τή διαδικασία τῆς ψηφίσεως τῶν νομοθετημάτων, ὅσα θά θεσπίζει ἡ Κυβέρνηση. Ὅλα τά ἄλλα νομοθετήματα θά τά ψηφίζει ἡ Κυβέρνηση καί θά τά κυρώνει ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας. Ἄν ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἀρνηθῆ τή κύρωση, τό νομοθέτημα μπορεῖ νά παραπεμφθῆ στή Βουλή. Τῆς ψηφίσεως τῶν νόμων αὐτῶν θά προηγῆται ἐνδελεχής ἐπεξεργασία ἀπό νομοπαρασκευαστικές ἐπιτροπές, συγκροτούμενες ἀπό πρόσωπα εἰδικά καί ἀντιπροσώπους τῶν τάξεων. Διά τῶν ἐπιτροπῶν αὐτῶν ὄχι μόνο θά ἐπιδιωχθεῖ ἡ βελτίωση τοῦ ποιοῦ τῶν νόμων, ἀλλά θά περιορισθεῖ στό προσῆκον μέτρον καί ἡ κατά τό παρελθόν ὑπερτροφική συμμετοχή τῆς διοικητικῆς ὑπαλληλίας στό νομοθετικό ἔργο καί πού συχνά ἐπέβλεπε στή δημιουργία νέων θέσεων καί στή θέσπιση γιά κάθε τέτοια θέση προσωπικῶν διατάξεων. Ἡ ἔκθεση τῆς νομοπαρασκευαστικῆς ἐπιτροπῆς, καθώς καί ἡ γνώμη τῆς μειοψηφίας της, θά παρακολουθεῖ κάθε σχέδιο νόμου σέ ὅλα του τά στάδια καί θά δημοσιεύεται καί στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως μαζί μέ τό νομοθέτημα, παρέχοντας ἔτσι βάση γιά κάθε σοβαρό δημόσιο ἔλεγχο.

ΔΙΟΙΚΗΣΗ. Γιά νά ἐπιτελεσθεῖ τό μεγάλο ἔργο τῆς ἠθικῆς καί κοινωνικῆς ἐξυψώσεως, τό Κράτος εἶναι ἀπαραίτητο νά φτειάξει ἠθικούς καί ἱκανούς ὑπαλλήλους. Σοβαρό μέλημα τοῦ Κράτους πρέπει νά εἶναι πρῶτα-πρῶτα ἡ κατάρτισή τους σέ εἰδικές ὑπαλληλικές σχολές, ὥστε ἔτσι νά μπορεῖ νά ὑπάρχει ἡ ἐγγύηση πώς οἱ ὑπάλληλοι πού θά προσληφθοῦν θά μποροῦν νά ἐκλέγωνται μεταξύ ἱκανῶν προσώπων. Τά στελέχη πού προορίζονται γιά τίς ἀνώτερες Διοικητικές θέσεις πρέπει

./.

νά ἔχουν ἐπί πλέον ἰδιαίτερα προσόντα ἀνωτάτης μορφώσεως.

Ἀπ' ἄλλου ἡ πρέπουσα ἱκανοποίηση τῶν ἀναγκῶν τοῦ ὑπαλλήλου, ἀνάλογα πρός τήν ὑψηλή κοινωνική του ἀποστολή καί σύμφωνα μέ τίς βασικές ἀρχές τοῦ νέου κοινωνικοῦ καθεστῶτος, θά ἐξασφαλίσει τήν ἀνεξαρτησία τοῦ χαρακτῆρος του καί τήν ἀπερίσπαστη προσήλωση στό ἔργο του καί τήν ἐπιστήμη του.

Οἱ διατάξεις πού ἐξασφαλίζουν τήν μονιμότητα τῶν ὑπαλλήλων, θά ληφθεῖ μέριμνα νά μή καταστοῦν προστατευτικές τῆς ὀκνηρίας καί τῆς ἀσυδοσίας τοῦ ὑπαλλήλου, ὅπως συχνά συνέβηκε στό παρελθόν. Μία ὑγιής καί ἐλεγχομένη ὑπαλληλία στήν ὑπηρεσία τοῦ Λαοῦ καί ὄχι μιά ἀσύδοτη τάξη εἰς βάρος του.

Παράλληλα πρός τή μέριμνα γιά τήν ἐξύψωση τοῦ δημοσίου ὑπαλληλικοῦ κλάδου θά πρέπει καί ἡ διοικητική μας ὀργάνωση νά γίνει ἀποκεντρικώτερη, ἀρίνοντας βαθμιαῖα καί ἕνα εὐρύ περιθώριο στήν αὐτοδιοίκηση, πού τόσο ὠφέλιμα ἐπηρεάζει τή πολιτική ἀγωγή κάθε πολίτη.

Εἰδικώτερα γιά τή Βόρειο Ἑλλάδα, τό πολίτευμα τοῦτο καί μαζί τόσο πολύπαθο κομμάτι τῆς Ἑλληνικῆς γῆς, μέσα στό πλαίσιο μιᾶς ἄμεσα καί πρακτικά ἐφαρμοσμένης ἀποκεντρώσεως, θά ληφθοῦν ὅλα τά οἰκονομικά καί διοικητικά μέτρα, πού θά ἀπουλώσουν τίς πληγές της καί θά ἐξαφανίσουν τά δικαιολογημένα παράπονα, πού ὡς τώρα εἶχε κατά τοῦ κέντρου.

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ. Ἀλλά καί στήν ἐξύψωση τοῦ δικαστικοῦ κλάδου πρέπει νά δοθεῖ ἰδιαίτερη προσοχή· καί αὐτός γιά κρύτη φορά, δέν ἔμεινε ἐντελῶς ἀνεπηρέαστος ἀπό τή γενική κρίση, ὅπου περιπέσανε τό τελευταῖο καιρό ὅλες οἱ κρατικές ὑπηρεσίες. Τά ἴχνη τῆς κρίσεως αὐτῆς πρέπει πρό παντός νά ἐξαλειφθοῦν στά ἀνώτερα δικαστήρια, ὅπου ἦτανε ἐμφανέστερα. Ὅσο γιά τήν εἰρηνοδικειακή δικαιοσύνη, πού ἄμεσα καί γοργά πρέπει νά ἐξυπηρετήσει τό Λαό, αὐτή θά πρέπει νά ὀργανωθεῖ ἀπάνω σέ ἐντελῶς νέες βάσεις. Τά δικαστήρια ἐξαιρετικῆς δικαιοδοσίας πρέπει νά περιορισθοῦν στό ἐλάχιστο. Ἀνεξάρτητη, ἠθική καί συγχρονισμένη ταχτική δικαιοσύνη, μέ ἐξυψωμένο τό κοινωνικό καί ἠθικό κῦρος τοῦ δικαστοῦ, θ' ἀποτελέσει τήν ἐγγύηση τῆς ἐλευθερίας τῶν πολιτῶν καί τῆς φωτισμένης ἐφαρ-

.../...

μογῆς τοῦ Κόμου.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΥΝΑΜΙΣ. Θά ἐπιδιωχθεῖ ἡ ἀνασυγκρότηση τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῆς Χώρας, μέσα στό πλαίσιο τοῦ πραγματικοῦ προορισμοῦ τοῦ Στρατοῦ, πού θεωροῦμεν ὄργανο γιά τήν ἐξασφάλιση τῆς ἀκεραιότητος καί ἀνεξαρτησίας τῆς Χώρας. Οἱ ἔνοπλες δυνάμεις, ἀνυφούμενες ἠθικά καί κοινωνικά, θά πάψουν νά θεωροῦνται ὡς παράγοντες τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς, θ'ἀκοφευχθεῖ δέ οἱαδήποτε μελλοντική ἐπέμβαση τῆς κομματικῆς πολιτικῆς στήν ὀργάνωση, τή διοίκηση καί τήν ἐκπαίδευση τοῦ Στρατοῦ.

ΟΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΤΑΞΕΙΣ. Στή νέα πολιτειακή ὀργάνωση καί κατά τό προσῆκον στάδιο τῆς διοικητικῆς λειτουργίας, οἱ ἐπαγγελματικές τάξεις, ὠργανωμένες κατά τόν πιό πρόσφορο τρόπο, θ'ἀποτελέσουν συμβουλευτικά ὄργανα τοῦ Κράτους.

Ο ΤΥΠΟΣ. Ὁ τύπος, ἐκτός ἀπό τή πνευματική καί παιδευτική του ἀποστολή, ἐπιτελεῖ καί μιάν ὕψιστη πολιτική λειτουργία. Ὅως καί γενικά, ἔτσι καί στό πολιτικό πεδίο, ὁ τύπος θά εἶναι ἐλεύθερος ὅσο δέν προβάλλει τή δημοκρατική ἀρχή τῆς ἐλευθερίας, στήν ὁποία ὁ ἴδιος στηρίζει τήν ὕπαρξή του. Πέρα ἀπό αὐτό τό φυσικό περιορισμό, ὁ τύπος θά ἀσκῆ ἀκώλυτα, ἀλλά καί ὑπεύθυνα τό ἔργο τοῦ ἐλέγχου τοῦ δημοσίου βίου. Ἀκριβῶς ὅμως διότι ἀσκεῖ τόσο σημαντική καθαρῶς δημοσία λειτουργία, θά πρέπει νά ληφθοῦν γιά τή χρηστή του λειτουργία οἱ δέουσες ἐγγυήσεις καί ἀπό τήν ἄποψη τῶν προσώπων πού θά ἀσκοῦν αὐτό τό λεπτό ἔργο καί ἀπό τήν ἄποψη τοῦ τρόπου τῆς ἀσκήσεώς του.

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΘΑΡΜΟΣ.

Ὅλες αὐτές οἱ κοινωνικές καί πολιτειακές μεταρρυθμίσεις σέ τίποτα δέν θά ὠφελήσουν, ἂν δέν τίς ἐναρχίσουν σέ ὅλα τά στάδια τῆς πραγματοποιήσεώς των ἠθικοί πολιτικοί ἄνδρες καί ἠθικοί δημόσιοι λειτουργοί. Γιατί προσελκύσουμε ὅ,τι ἠθικές δυνάμεις διαθέτει ὁ τόπος στίς δημόσιες ὑπηρεσίες, δέν ἀρκεῖ νά εἶναι ἀμερόληπτη ἡ πρόσληψη, δίκαιη ἡ προαγωγή καί συγκριτικά μέ τά ἄλλα ἐπαγγέλματα ἱκανοποιητική ἡ ἀμοιβή τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων· δέν ἀρκεῖ νά τούς ἐμφυσηθῆ ἡ πεποίθηση πώς ὅλα αὐτά ἀποτελοῦν μόνιμες καί σταθερές ἐγγυήσεις,

./.

πρέπει κυρίως ἐκ τῶν ἄνω νά πνεύσει μιά πνοή ἀρετῆς, πού νά ζωπυρήσει ἐντός τους ὅλες τίς ἠθικές των δυνάμεις, τή ἠθική ὑπεροχή τοῦ Ἕλληνος. Αὐτό θά ἦτανε τό πρῶτι το ἔργο τῶν ἡγετῶν. Ἀπ' αὐτούς ἐξαρτᾶται ἡ δημιουργία τῆς ἀτμοσφαίρας, μέσα στήν ὁποία μόνο ἡ ἠθικός δημόσιος λειτουργός θ' ἀναπνεύσει ἄνετα.

Δέν θά μπορεῖ ὅμως νά ὑπάρξει πραγματική ἠθική ἀν ἡ, ὅσ ο δέν ξέρει ὁ κα θένας, ὅτι ἡ Κακία κατίσσεται. Καί θά μάθει αὐτό μόνο ὅταν θά πραγματοποιού μενες τίς ἠθικές κυρώσεις. Ἡ ἠθική ἀνόρθωση δέν συμβιβάζεται μέ τήν ἀδιάκο πη ἀνανέωση τῆς λήθης. Ὅσα ἄδικα καί ἀνήθικα ἀποκτηθήκανε δέν μπορεῖ νά θε ωρηθοῦν κεκτημένα. Γιά τό καλύτερο μέλλον πρέπει νά καταχθεῖ κάθε ἀνομία τοῦ παρελθόντος, ὕστερα ἀπό τόσα χρόνια ἀσυδοσίας. Ἀπό αὐτόν τόν κανόνα οὔ τε δημόσιος ἀνήρ, οὔτε δημόσιος λειτουργός, οὔτε ἰδιώτης ἐπιτρέπεται νά ἐξαι ρεθῇ. Ὁκανόνας αὐτός περικλείνει, ὄχι μόνο τίς θετικές ἐνέργειες, ἀλλά καί τήν ἔλλειψη ἠθικῆς ἀντιστάσεως, τήν ἀνοχή καί τήν ἐκμετάλλευση πράξεων ἄλλων. Μόνο ἐπάνω σέ μιά τέτοια καθαρή βάση θά οἰκοδομηθεῖ ὁ νέος κρατικός ὀργανισμός Μόνον ἂν γεννηθεῖ ἡ πεποίθηση σ' ὅλους μας στήν ἱστορία μας κατά περιόδους, γί νεται ἕνας τέτοιος ἠθικός ἀναβαπτισμός καί ἡ ΑΡΕΤΗ ΒΡΑΒΕΥΕΤΑΙ καί ΚΤΥΠΙΕΤΑΙ σκληρά ἡ ΚΑΚΙΑ, μόνο τότε θά συντελεσθεῖ ἡ ψυχική ἀνανέωση, ὁ ἐσωτερικός κα θαρμός τῶν συνειδήσεων, πού εἶναι ὁ πρῶτος ὅρος κάθε γενναίου καί δύσκολου κοινωνικοῦ ἔργου.

Ἀλλά γιά νά μή ἐνστρατεύουν τ' ἀποτελέσματα τοῦ ἠθικοῦ καθαρμοῦ ἀπό μετα γενέστερες ἀντιδράσεις τῶν κακῶν δυνάμεων, θά πρέπει νά γίνει ταυτόχρονα ἀφε τηρία μιᾶς γενικώτερης ἠθικῆς ἀνυψώσεως τοῦ Λαοῦ. Καί αὐτό εἶναι ἔργο καί τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς Κρατικῆς Παιδείας.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ, ἡ ὁποία διεδραμάτισε στήν Ἑλληνική Ἱστορία ἕνα τόσο ἐξέχοντα ἐθνικό καί κοινωνικό ρόλο, ἐπιπρέπει νά συμβάλει καί σήμερα στό ἔργο τῆς ἠθι κῆς καί πνευματικῆς διαπαιδαγωγήσεως τοῦ Λαοῦ. Γι' αὐτό τό σκοπό θά πρέπει νά

./.

τῆς παρασχεθοῦν τά μέσα καί οἱ εὐκαιρίες ν'ἀνυψωθεῖ στή θέση πού τῆς ἁρμόζε, ἀπερίσπαστα ἀπό περιττές ἐπεμβάσεις τῆς Πολιτείας.

Η ΠΑΙΔΕΙΑ. Τό πρῶτο στελέχη, πού εἴτε θά ἀναλάβουν τό ἔργο τοῦ ἠθικοῦ καθαρμοῦ ἤ πρῶτα θά βαδίσουν στούς νέους δρόμους τῆς πολιτικῆς καί κοινωνικῆς ἀρετῆς, ἀδίστακτα πιστεύουμε, πώς ὑπάρχουν στό τόπο μας, εἴτε κιόλας γνωστά ἀπό τή δράση τους, εἴτε καταδικασμένα στήν ἀφάνεια ἀπότά κατεστῶτα τῆς βίας καί τῆς σκλαβιᾶς, μέ τή βοήθεια τοῦ λαοῦ θά ἔλθουν στίς ἐπάλξεις τοῦ ἀγῶνος. Ἀλλά τό ἔργο τῆς δημιουργίας ἠθικῶν στελεχῶν εἶναι ἔργο συστηματικό τῆς παιδείας. Ὅλες οἱ μεταρρυθμίσεις πού πᾶνε νά ἐπεκτείνουν τή δράση τοῦ Κράτους, εἶναι ἄρρηκτα συνυφασμένες μέ μιάν ἀρτιώτερη καί καθολικώτερη παιδεία καί πρῶτα-πρῶτα μέ μιάπαιδεία πολιτική. Σ'ἕνα καθεστώς σοσιαλιστικό, ὅπου τόσες πολιτικές καί κοινωνικές ὑποχρεώσεις βαρύνουν τό ἄτομο, ὅπου ὅλοι καταντοῦν δημόσιοι λειτουργοί καί ὁπωσδήποτε ὅλοι μετέχουν στή πολιτική ζωή καί πρέπει νά μετέχουν σ'αὐτή ὅσο δυνατόν περισσότερο, εἶναι φανερή ἡ ἀποφασιστική θέση θέση τῆς παιδείας. Σ'ἕνα τέτοιο καθεστώς πρό παντό ἡ παιδεία πρέπει νά εἶναι λαϊκή. Ἀφ'ὅσον ἀναγνωρίζεται ὅτι πρέπει σέ κάθε ἄτομον νά δοθοῦν ἴσες δυνατότητες σταδιοδρομίας, ἐκτός ἀπό τήν οἰκονομική ἰσότητα, πρέπει νά τοῦ προσφερθοῦν καί ἴσες δυνατότητες μορφώσεως. Ἡ ἐκπαίδευση πρέπει νά παρέχεται δωρεάν σ'ὅλους. Πρέπει ἐπίσης ν'ἀνταποκρίνεται σέ ὅλες τίς ἀνάγκες πού ἔχει ἡ κοινωνική μας ζωή. Μέ τήν προοπτική τῆς τεχνικώτερης ἐκμεταλλεύσεως κάθε πηγῆς ἐθνικοῦ πλούτου πού διαθέτουμε, εἶναι εὐνόητο πώς πρέπει ἰδιαίτερη ἐπέκταση καί τόνωση νά δοθῇ στήν τεχνική μόρφωση, στή τεχνικώτερη καί ἐξειδικευμένη προπαρασκευή κάθε πολίτη γιά τήν ἐπαγγελματική του δράση.

Χρειάζεται ἕνας πολύ σοβαρώτερος ἐκπαιδευτικός διαφορισμός ἀπό αὐτόν πού γνωρίσαμε ὡς τώρα. Ἀλλά, γενικώτερα, ἡ Πολιτεία δέν θά ἐπιτύχει τόν σκοπό τῆς παιδείας, ἂν δέν τήν μετατρέψει ἀπό τόν τύπο στήν οὐσία. Ἔργο βέβαια μακρᾶς πνοῆς, γιατί χρειάζεται δ α σ κ ά λ ο υ ς. Καί δασκάλους θά

./.

φτιάξει τό Κράτος, μέ ἐξαιρετικές οἰκονομικές θυσίες, ἀλλά κυρίως ἀφοῦ ἐμφυσήσει μιά νέα πνοή σ' ἐκεῖνα τά ἰδρύματα πού μᾶς ἑτοιμάζουν γιά τό ἐθνικό τους ἔργο.

Ἡ παιδεία εἶναι ἔργο τῆς Πολιτείας. Ὡς στό στάδιο ὅπου σκοπός τῆς παιδείας εἶναι ἡ ἔρευνα τῆς ἀλήθειας ἀπό ὥριμες ἐπιστημονικές συνειδήσεις, τή παιδεία θά τήν καθηγετεῖ ὑπεύθυνα καί κυριαρχικά ἡ Πολιτεία. Ὄχι βέβαια γιά νά ἐμφυσᾶ στά παιδιά κάθε φορά τίς πολιτικές ἀντιλήψεις πού ἐπικρατοῦν ἀπό τόν ἕνα τέν ἀκαταστατικό χάρτη τῆς Χώρας.

Ὅσο γιά μᾶς πιστεύουμε, πώς μόνο ὅταν κάθε Ἕλληνας ἀποκτήσει μιά βαθειά ἀνθρωπιστική καί μαζί ἐθνική πίστη, μιά δημοκρατική καί ταυτόχρονα κοινωνιστική συνείδηση θά μπορέσει νά ὀρθωθεῖ καί νά στερεωθεῖ ἡ Νέα Ἑλληνική Πολιτεία, γιά τήν ὁποία ἀγωνιζόμαστε.

. .

[18.1]

Σημειώσεις

Σκοποί συνεδριάσεων.
επικοινωνία
Η της ὀργανώσεως.

[illegible] : ἀλλ' ἐρωτήσω - [illegible]
[illegible]...
ἐρεῖ τὸν ὕδραν τὴν αὐτὴν ὁρᾷς. - καὶ ἐγὼ δὲν
ἐρωτῶ ἂν ὁρᾷς ἀλλὰ ἀκούεις τί σὲ.
~~Εἶναι δυνατὸν~~ (ἀκούεις - ἀκουστ. ἐρώτησις, - ἀκούεις φωνήν
[illegible]
Ἐνδεχομένη ἡ ἐρώτησις εἰς ἔρωτα
ἐὰν ἀγαπᾷ δὲν σοὶ ἀρέσει : διαφορὰ σφοδρὰ
Α' Ἔχει δὲ οὐδὲ δὲν ἔχομεν λόγους ἐρωτικοὺς
ἀπόδειξις μὲ Ἄρρεν - λίγος καὶ ἀπὸ ἐκεῖ
ἐρωτικὴν ἐρώτησιν μὲ — ἐὰν ἀγαπᾷ ἐκεῖνο...
ἢ καὶ δὲν ἀρέσει ἢ ἀδιάφορα

Β' Ἀρνητικὴ ἐρώτησις : ἔχει μίαν περιεχτικὴν
ἀπάντησιν ἀλλ' μόνον ἢ/π ἀπὸ ἐκεῖ ἢ/π ἀδιάφορα ἢ/π
ἢ/π ἐρωτικὴν εἰς ἐρώτησιν

Ἐρωτηματικὰ : ~~ἐρωτᾶται~~ μὲ ἀπλοῦν περίεργ, ἐκπλ
κ.τ.λ. — Διὰ παραλληλισμὸν - εἶναι ἔρωτ ἐρώτ
δὲ ἀρκεῖ : Διὰ τὸν ἀκόμη εἶναι ἔρωτ (βεβ) ἢ ἀπ
Ἐνδεχόμενα ἀπὸ ἐκεῖ παραφορὰν
Ἀφορᾷ ἐκεῖ ἀπὸ μᾶς
ἢ ἐρώτησις ἀφορᾷ - : ὅτι γνώριζε ἀπὸ πρὶν
ἐκεῖνο δὲ, ἀπὸ τὸ κ.τ.λ.
Ἐὰν ἀπάντησις μετὰ τοῦτο ἀφορᾷ οὐ
ἐκεῖνο ἀρνητικὸν

1422 Γενικ. Ι X1

Δίκαιον = δήμος του Herschel, του Sou-
-ιεράζ και τρεις περιορισμοί

1/ να αποδεικνύει πρός τον [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

2/ να είναι [illegible] [illegible]

3/ να ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ διά του [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Όλοι [illegible] ό δήμος [illegible]
([illegible] [illegible] ό [illegible] [illegible]
– [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible])

Wolff 189 = [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
([illegible] – [illegible] [illegible])

[18.3]

[18.5] 17

Ἡ ποίησις μπορεῖ νὰ γίνει ἀπὸ τὸ
δικό της μαζὶ αὐτοματοποιημένα μ' ὅσα
δὲν εἶναι καὶ ὅλη ἀφομοίωσις τοῦ
θεωρητικοῦ καὶ ὅλη ἀφομοίωσις
τοῦ αἰσθητικοῦ ὅπως μια ἐκλεπτυ-
σμένη ἀποκρυσταλλωμένα. Δηλαδὴ
γίνεται ὡραῖο θεωρεῖ ὅτι ἀρέσει
σ' ἀφορμὴ ὡραία καὶ [illegible]
ὅσο ἀπὸ τὸ χρόνο. ~~[illegible]~~
~~Καταδικασμένη~~ τὸ περιεχόμενο τῆς
~~φρονιμάδας~~
Μοιάζεις ποιητικῆς γλώσσης ~~[illegible]~~, δηλαδὴ
κάτι [illegible] μὲ τὸ περιεχόμενο μιᾶς εὐρωπαϊ-
κῆς γλώσσης, ποὺ αὐτὴ βέβαια θὰ μάθωσ
ὅταν ὕστερα. Ἀλλὰ ἐμεῖς [illegible]

νὰ ~~[illegible]~~ ἐπιμένουμε

Τοῦ δηγοῦν σφηκιάς – γ γοῦν μὲς λάχ
δὲν γαναχὶ
Τ.ἰ εἶδαμε τόκε
α/ ἐναγίχι: νοικιαγοῦσε – γιατὶ δὲν
βρῆκι – μεῖνε γυρόκι ἔμεινε ἐγὼ
α/ ἔμεινε ἐγὼ καὶ νοικιαγοῦσε – ἔμεινε
γιαὶ ἐγὼ γιὰ νὰ μὴ δῶ ἀρόκι ἐγὼ κοντὰ
ποὺ σφὶ σφὶ ἐγὼ μέγα δικαίωμα
δικαίωμα ἀλλιῶτικα ἐγὼ

Καὶ τόκε δὲν ἠμποροῦμαγε οἱ νοικοκυραῖοι
μέγα ἀλλὰ ἐδῶ δὲ ἀλλιῶνε ἀλλιῶς
τοῦ δὲν μοῦ

τοῦ γὰς: νοικοκυρὰ σγουστέρα – λέγκι
– ἐγυρίσαν – λαμπάκι γ.δίνα ἀλλιῶς
σοῦνε

7

ἕνα ποίημα που δεν 160

ἔχει ἀληθινὴ οὐσίαν

(της ἔλλειψις ποιητικής εἰλικρινείας)

δεν μπορεί να εἶναι ὡραῖο, γιατί

ὁρισμένα εἶναι ὡραῖα τα

τα ποιήματά του, ἐπειδή καί τα

ποιήματά του ἐκφράζουν την ἀλήθεια

την εἰλικρίνειά του

, ἐπειδή

ὀρθολογίζεται με την ἀκρίβεια να εἶναι

ὡραία ἡ ποιητική

εἰλικρίνεια, (ἡ ἔλλειψις ποιητικής εἰλικρινείας)

[18.7]

[18. 8]

του λαού: [illegible] [illegible] – [illegible]

[illegible] – [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] του [illegible] – [illegible]

[illegible] – [illegible] [illegible]

Και [illegible] [illegible] με [illegible]

[illegible] του [illegible] [illegible]

Γιατί όμ. [illegible] [illegible]; – διότι

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] – γιατί [illegible] [illegible]

[illegible] από [illegible] [illegible] [illegible]

Γιατί ομ. [illegible] [illegible] [illegible].

Αλλά [illegible] [illegible] μας;

Αλλά [illegible] [illegible] [illegible]

την ανθρωπολατρική ὀργάνωση η ψυχολ
του είναι η ἀποτυχία. ~~Έχει την~~
~~ίδια μεγάλη ζήτηση όσο γεννιέται~~
~~την ζήτηση του ανθρώπου πού~~
~~και αυτή του την εγγυημένη~~
~~τους η μεγάλη καρπούζια~~. Έχει την
ζήτηση να κάνει θαυμαστό τού
κακού ~~του~~ ἀνθρώπου ~~τον~~ δεν κάνει
ζαβολιές, άν ~~[illegible]~~ μαθαίνουν ότι κακός
ἄνθρωπος δεν μπορεῖ νά ξεχωρίσει
αισθητικώς. Έχει την ζήτηση νά
ἀπαγορεύει με τον κανονισμό, όπως

[18.9]

[18.10]

Εισηγ[illegible] εἰς βασι[illegible] [illegible]

α/ Εισηγ. βουλῆς. (·

Βουλῆς καθορίζει κυβερνησιν [illegible]

Ἀλλὰ πρὸς αυτῆς καθορίζει..... [illegible]

β/ Εισηγη[illegible] Προέδρου [illegible] [illegible]

[illegible]

Δύο [illegible] [illegible] [illegible]

Βουλῆς · εἰς βασι[illegible]

[illegible]. [illegible] : [illegible]

Το [illegible] [illegible] [illegible]

Προσωπ[illegible] [illegible]:

[illegible]· [illegible]·

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] — [illegible] να [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]- [illegible]

[illegible] [illegible]· [illegible]

[illegible] α/ [illegible] [illegible] Βουλῆς

β/ [illegible] [illegible] Προέδρου

Γιατί [illegible] Προέδρος;

α/ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Για να [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ματος θετικοῦ δικαίου. Ἐν τῷ πνεύματι δὲ τοῦ κανόνος τούτου, τοῦ ἰδεολογικῶς κατὰ περιεχόμενον ὡρισμένου, θὰ ἑρμηνεύεται τὸ δίκαιον καὶ θὰ πληρώνωνται τὰ κενὰ αὐτοῦ.

Ἡ ἐν τοῖς πράγμασι δυσχέρεια τῆς ἐπαληθεύσεως καὶ πραγματοποιήσεως τῶν ἀπόψεων ἡμῶν, δηλαδὴ τῆς ὑπάρξεως κατὰ περιεχόμενον ὡρισμένου πρωταρχικοῦ κανόνος, ἀντικειμενικῶς διαπιστουμένου, δὲν εἶναι ἱκανὴ νὰ ἀνατρέψῃ τὴν λογικὴν καὶ φιλοσοφικὴν ὀρθότητα αὐτοῦ· εἶναι ἱκανὴ νὰ μᾶς κάνῃ ἁπλῶς νὰ διαπιστώσωμεν ἅπαξ ἔτι τὴν τραγικότητα τῆς ἱστορικῆς ζωῆς καὶ ἐν τῇ σφαίρᾳ τοῦ δικαίου.

Ἡμεῖς θεραπεύομεν τὴν καθαρὰν ἐπιστήμην περισσότερον ἀπὸ τοὺς ἀγωνιζομένους νὰ δημιουργήσουν καθαρὰν θεωρίαν τοῦ δικαίου διὰ λόγους καθαρᾶς σκοπιμότητος. Τὰ διὰ τὴν πρακτικὴν ζωὴν ἀλυσιτελῆ πορίσματα, ἃς τὰ παραμερίσῃ ἡ πρᾶξις διὰ λόγους σκοπιμότητος. Ἀλλὰ τοὺς λόγους τούτους ἡ θεωρία πρέπει νὰ τοὺς ἀγνοήσῃ. Καθαρὰ ἐπιστήμη, καθαρὰ θεωρία εἶναι μόνον ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ θεωρία τῆς ἰδέας. Καὶ ἂν ἔπρεπε νὰ ὀνομασθῇ δικαίως θεωρία τις περὶ δικαίου καθαρὰ τοῦ δικαίου θεωρία, θὰ ἦτο ἐκείνη, ἡ ὁποία στηρίζει ὅλην τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν θεωρίαν τοῦ δικαίου ἐπὶ τῆς ἰδέας.

[11·8]

[19.1]

Επιστημονικός Κανονισμός

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

Συμπεράσματα ἐκ τῆς συζητήσεως τῆς γενομένης τήν 29/6/43 ἐπί τοῦ θέματος : ἡ ἀνάγκη ὀργανώσεως τῶν στελεχῶν τοῦ κόμματος καί ἐξεύρεσις ἐπί τούτῳ τοῦ καταλληλοτέρου τρόπου. Μετεῖχον I2 στελέχη. Παρευρίσκετο καί ὁ κ.Κ. Τσ.-

Τό κόμμα κατά τό παρόν στάδιον τῆς ἀναπτύξεως του ἐπιδιώκει πρό παντός τήν στρατολόγησιν στελεχῶν. Ἤδη τά ὑπάρχοντα στελέχη ἀριθμοῦνται κατά πολλάς δεκάδας καί δέν ἀπέχομεν πολύ ἀπό τῆς συμπληρώσεως τῆς πρώτης ἑκατοντάδος.-

Δέν ἀρκεῖ ὅμως, διά νά ἐπιτύχωμεν τοῦ σκοποῦ μας, τά πολυάριθμα αὐτά στελέχη νά ἐγγράφωνται εἰς τήν δύναμιν τοῦ κόμματος, νά ἐντάσσωνται καθ'ὁτιδήποτε ἐξ' αὐτῶν εἰς τάς τεχνικάς ἐπιτροπάς τοῦ κόμματος, ὅπου ν'ἀσχολοῦνται εἰς τήν μελέτην εἰδικῶν ζητημάτων καθοριζομένων ὑπό τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, καί νά δίδεται προσέτι εἰς ὅλους ἡ εὐκαιρία συναντήσεων μετά μελῶν τινῶν τῆς Διοικούσης. Ἡ ἐπαφή αὐτή πρέπει νά ἔχῃ κάποιον χαρακτῆρα συνεργασίας· τά μελετώμενα ζητήματα νά μήν εἶναι ἀποκλειστικῶς τεχνικά ἀλλά καί ὀργανωτικά καί πολιτικά, ἐξ' ἐκείνων δηλαδή ἅτινα ἀφοροῦν τήν δρᾶσιν ἐν γένει καί τήν ἐξέλιξιν τοῦ κόμματος· εἶναι ἐπίσης πρόδηλον ὅτι ἐπιβάλλεται νά διατηρεῖται ζωηρόν τό ἐνδιαφέρον τῶν στελεχῶν διά τήν ὅλην κίνησιν, ὅταν μάλιστα αὐτή εὑρίσκεται ἀκόμη τόσον ἐγγύς τῆς ἀφετηρίας, καί διά τοῦτο σκόπιμον θά ἦτο νά παρέχεται εἰς ὅλους, βεβαίως ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, ἡ εὐχέρεια τῆς διηνεκοῦς καί ἐνεργοῦ ἀναμίξεως εἰς τά τοῦ κόμματος.-

Ἵνα λοιπόν κατορθωθῇ ἡ ἐνσωμάτωσις τῶν στελεχῶν εἰς τό κόμμα, ἐπάναγκες εἶναι νά ὑποβληθοῦν εἰς ἕνα ὀργανισμόν ὁποῖος νά δημιουργῇ καί διατηροῖ μεταξύ των ἀφ'ἑνός, καί μεταξύ αὐτῶν καί τῆς διοικούσης ἀφ'ἑτέρου, τήν ἐπαφήν ἐκείνην καί τήν συνεργασίαν αἵτινες εἶναι ἀπαραίτητοι διά τήν ἁρμονικήν καί ἐνεργόν σύμπραξιν ὅλων εἰς τήν προσπάθειαν αὐτήν τήν χαρακτηριζομένην ὡς δημοκρατικήν καί ἀποβλέπουσαν εἰς τήν ἐξυπηρέτησιν μιᾶς ἰδεολογίας διά τῆς συγκροτήσεως κόμματος ἀρχῶν.-

Ὑπό ὁμαλάς συνθήκας τό πρόβλημα αὐτό τῆς ὀργανώσεως θά ἐλύετο εὐκόλως διά τῆς δημιουργίας ἑνός ἤ καί περισσοτέρων Κέντρων ὅπου στελέχη καί Διοικοῦσα θά ἐπεκοινώνουν, θά συνήρχοντο καί συνεζήτουν ἐλευθέρως εἰς συνεδριάσεις ὁλομελεῖς, ἤ καθ'ὁμάδας ἤ ἐπιτροπάς. Ὑπό τάς ὑφισταμένας ὅμως συνθήκας δέν χωρεῖ συζήτησις ὅτι ἡ ὀργάνωσις αὐτή, ἡ συγκεντρωτική οὕτως εἰπεῖν, εἶναι ἀνέφικτος. Ἐκ τῶν πραγμάτων λοιπόν ἐπιβάλλεται ἡ κατάτμησις καί ἡ ἀποκέντρωσις, χωρίς ὅμως δι'αὐτό τά διάφορα μέρη νά στεροῦνται παντός συνδέσμου μεταξύ των ἤ μετά τῆς Διοικούσης.-

Ὁδηγούμεθα οὕτω εἰς ὀργάνωσις τῶν στελεχῶν ἡ ὁποία διαγράφεται ὡς ἑξῆς:

Θά σχηματισθοῦν ὁμάδες ἐκ I0 - I5 στελεχῶν, τό πολύ 20. Ἑκάστη ὁμάς θά ἐκλέγῃ μεταξύ τῶν μελῶν της καί ἐν συνεννοήσει μετά τῆς Διοικούσης ἕνα γραμματέα, ὁ ὁποῖος θά τήν συγκαλεῖ εἰς συγκεντρώσεις καί ἐνδεχομένως εἰς συνεδριάσεις, θά τήν ἐκπροσωπεῖ δέ ὁσάκις παρίσταται ἀνάγκη παρά τῇ Διοικούσῃ Ἐπιτροπῇ. Αὐτός ὁ γραμματεύς θά εἶναι καί ὁ τακτικός σύνδεσμος ἑκάστης ὁμάδος μετά τῶν ἄλλων.-

Ἡ ὁμάς θά ἔχῃ ὡς σκοπόν:

I) Τήν δραστηρίαν ἀπό κοινοῦ προσπάθειαν πρός πύκνωσιν τῶν τάξεων τοῦ κόμματος. Τά μέλη δηλαδή ἑκάστης ὁμάδος θά ἐπιδίδωνται, ἐν στενῇ συνεργασίᾳ μεταξύ των, εἰς τήν ἐκλογήν, τόν προσηλυτισμόν καί τήν ἐνημέρωσιν ἐν γένει τῶν νέων στελεχῶν. Αὐτό δέν σημαίνει βεβαίως ὅτι καταργεῖται ὁ καθιερωθείς ἤδη κανών ὅπως τά στελέχη τοῦ κόμματος - ἐδῶ δέ μόνον περί στελεχῶν ὁ λόγος - ὑποβάλλονται εἰς τήν ἔγκρισιν τῆς Διοικούσης. Τό ἔργον ἁπλῶς τῆς Διοικούσης διευκολύνεται κατ'αὐτόν τόν τρόπον, διότι θά εἶναι πολλάκις δύσκολον εἰς αὐτήν τήν ὀλιγομελῆ σχετικῶς ἐπιτροπήν νά συγκεντρώνῃ δι'ἕκαστον ὑποψήφιον ὅλας

τάς ἀπαιτουμένας πληροφορίας διά τήν μόρφωσιν ἀσφαλοῦς γνώμης ὅσον ἀφορᾶ τό ἄτομον του. Ἕνας πρῶτος ἔλεγχος θά ἐνεργεῖται λοιπόν ὑπό τῆς προτεινούσης τό νέον στέλεχος ὁμάδος, καί εἰς τήν Διοικοῦσαν θά ἐναπόκειται ὁ ἔλεγχος δευτέρου βαθμοῦ, καθώς καί ἡ ἔγκρισις.-

2) Τά μέλη ὁμάδος θά ἐνημερώνωνται ἀπό κοινοῦ εἰς τά διάφορα ζητήματα τά ἐνδιαφέροντα τήν δρᾶσιν τοῦ κόμματος, θά συζητοῦν ἐπ' αὐτῶν, καί, ὁσάκις θεωρεῖται τοῦτο σκόπιμον, θά ὑποβάλλουν εἰς τήν Διοικοῦσαν τά συμπεράσματα εἰς τά ὁποῖα κατέληξαν.-

Ἐπιβάλλεται νά τονισθῆ ἡ διάκρισις ὁμάδων καί ἐπιτροπῶν. Αἱ ἐπιτροπαί, σκοπόν ἔχουσαι τήν μελέτην εἰδικῶν ζητημάτων, ὡς ἐπί τῷ πλεῖστον φύσεως τεχνικῆς, ἔχουν ὡς ἐκ τούτου καί περιορισμένην ἀρμοδιότητα. Τά στελέχη ὅμως τοῦ κόμματος ὀφείλουν νά εἶναι ἐνημερωμένα ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων, νά συμμετέχουν πάσης κινήσεως, νά συντελοῦν εἰς τήν διαμόρφωσιν τῆς πολιτικῆς τοῦ κόμματος καί εἰς τήν λύσιν τῶν παρουσιαζομένων ἑκάστοτε προβλημάτων, ὑπό τούς περιορισμούς βεβαίως ἐκείνους τούς ὁποίους ἐπιβάλλουν ἡ σκοπιμότης καί ἡ ἔννοια τῆς πειθαρχίας. Τά μέλη τῶν ἐπιτροπῶν εἶναι ὄργανα ἐργασίας ἐπιστημονικῆς· τά στελέχη εἶναι ὄργανα δράσεως πολιτικῆς, ὄργανα τῆς πολιτικῆς τῆς ὁποίας εἶναι φορεῖς καί εἰς τήν διαμόρφωσιν τῆς ὁποίας ἔχουν κάποιον ρόλον νά παίξουν. Καί διά νά ἐπιτευχθῆ τοῦτο ὑπό τάς ὑφισταμένας συνθήκας προτείνεται ἡ συγκρότησις τῶν στελεχῶν κατ' ὁμάδας.-

Ἡ συγκρότησις αὐτή θά γίνεται κατά τό δυνατόν ἄνευ ἐπεμβάσεως τῆς Διοικούσης. Θά παρακληθοῦν τά στελέχη νά καταρτίσουν μόνα των τάς ὁμάδας, ὁ σχηματισμός τῶν ὁποίαν φυσικόν εἶναι νά γίνῃ ἐπί τῇ βάσει τῶν ὑφισταμένων μεταξύ τῶν μέλων των σχέσεων : φιλίας, γειτνιάσεως, συνεργασίας κλπ. Αἱ καταρτιζόμεναι ὁμάδες θά γνωστοποιοῦν εἰς τήν γραμματείαν τῆς Διοικούσης τά ὀνόματα τῶν ἀπηρτιζόντων αὐτάς καθώς καί τοῦ ἐκλεγέντος γραμματέως, θά εἰδοποιοῦν δέ ἐγκαίρως τήν Διοικοῦσαν ὁσάκις συνέρχονται εἰς συνεδρίασιν ἵνα παρευρίσκεται καί μέλος αὐτῆς ἄν τοῦτο κριθῆ σκόπιμον.-

Τά μέλη ἑκάστης ὁμάδος θά ἀποτελοῦν καί τό ἀκροατήριον μιᾶς ἐκ τῶν διαλέξεων διαφωτίσεως.-

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

Ἄρθρ. 1.- Ἡ Σοσιαλιστική Ἕνωση ἀποτελεῖ πολιτική ὀργάνωση ἀρχῶν καί ἔχει σκοπό τήν διάδοση καί πραγματοποίηση τοῦ προγράμματός της.

Ἄρθρ. 2.- Μέλος τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως δύναται νά ἐκλεγῇ κάθε πολίτης Ἕλλην, πού πιστεύει στίς ἀρχές τοῦ προγράμματος καί εἶναι ἀποφασισμένος νά ἐργασθῇ γιά τήν ἐφαρμογή τους. Τά μέλη τῆς Ἑνώσεως ἐκλέγονται ἀπό τό Συμβούλιο. Τό Συμβούλιο δύναται νά ἐξουσιοδοτήσῃ γι' αὐτό τίς διοικητικές ἐπιτροπές τῶν παραρτημάτων.

Ἄρθρ. 3.- Ὄργανα τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως εἶναι α) τό Συμβούλιο, β) ἡ Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή, γ) τό Συνέδριο τῶν μελῶν τῆς Ἑνώσεως.

Ἄρθρ. 4.- Τό Συμβούλιο ἀποτελεῖται ἀπό α) τούς ἱδρυτές τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως, β) τά μέλη τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως πού εἶναι βουλευταί καί γ) 20 τό πολύ αἱρετά μέλη τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως. Ἀπαρτία ὑπάρχει, ὅταν παρίσταται τό 1/2 ἀπό τά μέλη τοῦ Συμβουλίου, αἱ δέ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν.

Ἄρθρ. 5.- Οἱ ἱδρυτές τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως καί οἱ βουλευταί εἶναι αὐτοδικαίως μέλη τοῦ Συμβουλίου.

Τό πρῶτο Συμβούλιο συγκροτεῖται ἀπό τούς ἱδρυτές τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως, οἱ ὁποῖοι θά ἐκλέξουν τά αἱρετά μέλη τοῦ Συμβουλίου.

./.

Τό Νοέμβριο κάθε ἔτους καί μετά τήν λήξη τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως ἀνανεοῦται τό 1/2 ἀπό τά αἱρετά μέλη τοῦ Συμβουλίου. Ἀποχωροῦν οἱ ἀρχαιότεροι κατά τήν ἐκλογήν, ἐάν δέ ἐξελέγησαν ταύτοχρόνως οἱ ἐξερχόμενοι ὁρίζονται διά κληρώσεως. Τό Συμβούλιο ἐκλέγει τά νέα μέλη. Τά ἀποχωροῦντα μέλη δύνανται νά ἐπανεκλεγοῦν.

Ἄρθρ. 6.- Τό Συμβούλιο εἶναι τό ἀνώτατο ὄργανο τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως, κατευθύνει τήν πολιτική της καί ἀποφασίζει γιά κάθε ζήτημα. Αἱ ἀποφάσεις του δεσμεύουν ὅλα τά μέλη τῆς Ἑνώσεως.

Ἄρθρ. 7.- Τό Συμβούλιο συνεδριάζει, τοὐλάχιστο μιά φορά τόν μῆνα. Ἡ Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή ὑποχρεοῦται νά καλέσῃ τό Συμβούλιο σέ συνεδρίαση, ἄν ζητήσῃ τοῦτο τό 1/4 ἀπό τά μέλη του.

Ἄρθρ. 8.- Ἡ Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή ἀποτελεῖται ἀπό 5 - 9 μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως καί ἐκλέγεται τόν Δεκέμβριο κάθε ἔτους ἀπό τό Συμβούλιο. Ἀπαρτία ὑπάρχει, ὅταν παρίστανται τά 3/4 ἀπό τά μέλη της καί αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν.

Ἄρθρ. 9.- Τό Συμβούλιο ὁρίζει ἀπό τά μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τόν πρόεδρο, ἀντιπρόεδρο, γενικό γραμματέα καί ταμία τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως. Ὁ πρόεδρος δέν δύναται νά ἐπανεκλεγῇ πρόεδρος τό ἑπόμενον ἔτος.

Ἄρθρ. 10.- Ἡ Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή ἐκπροσωπεῖ τήν Σοσιαλιστική Ἕνωση, φροντίζει γιά τήν ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου, ἐπεξεργάζεται τά ζητήματα πού πρόκειται νά συζητηθοῦν στό Συμβούλιο, ὑποχρεοῦται ν'ἀναφέρῃ στό Συμβούλιο ὅλες

./.

τίς ἐνέργειές της προβαίνει σέ ὅλα τά μέτρα πού χρειάζονται γιά τή διάδοση τῶν ἀρχῶν τῆς Ἑνώσεως, παρακολουθεῖ καί συντονίζει ὅλες τίς ἐνέργειες τῆς κοινοβουλευτικῆς ὁμάδος, τῶν παραρτημάτων καί τῶν ἐπιτροπῶν, συγκαλεῖ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου κάθε χρόνο τό Συνέδριο καί καταρτίζει τήν ἡμερησία διάταξη αὐτῆς συμφώνως μέ ἀπόφαση τοῦ Συμβουλίου, καταρτίζει τούς ἐκλογικούς συνδυασμούς, ἀφοῦ ζητήσῃ τήν γνώμη τῶν διοικητικῶν ἐπιτροπῶν τῶν παραρτημάτων καί κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου.

Τά ἔγγραφα τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως ὑπογράφονται, ὅσα μέν ἔχουν πολιτικό περιεχόμενο, ἀπό ὅλα τά μέλη τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, ὅσα δέ ἔχουν διοικητικό περιεχόμενο, ἀπό τόν Πρόεδρο καί Γενικό Γραμματέα.

Ἄρθρ. 11.- Ὁ Πρόεδρος προεδρεύει τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου καί τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, καλεῖ σέ συνεδρίαση τό Συμβούλιο καί τήν Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή, φροντίζει γιά τόν συντονισμό ὅλων τῶν ἐνεργειῶν πού χρειάζονται γιά τήν ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν τῆς Ἑνώσεως, ἰδίᾳ τῆς κοινοβουλευτικῆς ὁμάδος καί τῶν Ἐπιτροπῶν καί ἐκπροσωπεῖ τήν Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή εἰς τήν ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεών της.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος ἀναπληροῖ ἐν περιπτώσει κωλύματος τόν Πρόεδρο.

Ὁ Γενικός Γραμματεύς προΐσταται τῶν γραφείων τῆς Ἑνώσεως, φροντίζει γιά τήν τήρηση τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου καί τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπικοινωνεῖ μέ τίς Διοικητικές Ἐπιτροπές τῶν παραρτημάτων τῆς Ἑνώσεως, κατευθύνει τήν προπαγάνδα τῶν ἀρχῶν τῆς Ἑνώσεως καί ἐν γένει προβαίνει σέ ὅλες τίς ἐνέργειες πού χρειάζονται γιά τήν ἐσωτερική ὀργάνωση τῆς Ἑνώσεως, μέσα στό πλαίσιο τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου καί τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

./.

Ὁ Ταμίας διαχειρίζεται τήν περιουσίαν τῆς Ἑνώσεως ἐπί τῇ βάσει ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου, στό ὁποῖον λογοδοτεῖ κάθε χρόνο, ὑπογράφει ὅλα τά ἐντάλματα εἰσπράξεων καί πληρωμῆς καί δικαιοῦται νά προβαίνῃ στήν εἴσπραξη κάθε ἀπαιτήσεως ἤ καταθέσεως σέ Τράπεζα.

Ἄρθρ. 12.- Τό Συνέδριο τῶν μελῶν τῆς Ἑνώσεως ἀποτελεῖται ἀπό τά μέλη τοῦ Συμβουλίου, τούς ἐν ἐνεργείᾳ καί τέως βουλευτάς τῆς Ἑνώσεως καί ἀντιπροσώπους τῶν Παραρτημάτων. Ὁ ἀριθμός τῶν ἀντιπροσώπων κάθε Παραρτήματος ὁρίζεται ἀπό τό Συμβούλιο, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων τῆς περιφερείας τοῦ Παραρτήματος. Οἱ ἀντιπρόσωποι ὁρίζονται ἀπό τά μέλη τῶν Διοικητικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν Παραρτημάτων.

Τό Συνέδριο καλεῖται τόν Ὀκτώβριο κάθε ἔτους. Ἐνώπιον αὐτοῦ λογοδοτεῖ τό Συμβούλιο καί ἀποφασίζει γιά ὅλα τά ζητήματα πού ὑποβάλλονται σ'αὐτό ἀπό τό Συμβούλιο.

Τό Συνέδριο, προτάσει τοῦ 1/4 τῶν μελῶν του καί κατόπιν ἀποφάσεως λαμβανομένης κατά πλειοψηφίαν, δύναται νά ἐκφράσῃ εὐχές γιά τήν πολιτική τῆς Ἑνώσεως. Τοῦ Συνεδρίου προεδρεύει ὁ Πρόεδρος καί Γραμματεύς της εἶναι ὁ Γενικός Γραμματεύς.

Ἄρθρ. 13.- Τά Παραρτήματα ἔχουν ὡς σκοπό τήν προπαγάνδα τῶν ἀρχῶν τῆς Ἑνώσεως καί ἐνεργοῦν κάθε τί πού ἀνατίθεται σ'αὐτά ἀπό τό Συμβούλιο.

Ἄρθρ. 14.- Τά Παραρτήματα τῆς Ἑνώσεως ἱδρύονται στήν πρωτεύουσα κάθε νομοῦ καί ἀποτελοῦνται ἀπό ὅλα τά μέλη τῆς Ἑνώσεως πού κατοικοῦν στήν περιφέρεια τοῦ νομοῦ. Τό Συμβούλιο δύναται νά ἱδρύσῃ παραρτήματα καί σέ ἄλλες πόλεις καθορίζοντας ταυτοχρόνως τήν περιφέρεια τοῦ παραρτήματος ἤ ὡρισμένες περιφέρειες,

./.

νά τίς ὑπαγάγῃ στό παράρτημα ὡρισμένου νομοῦ ἤ νά συγχωνεύσῃ τά Παραρτήματα δύο ἤ περισσοτέρων νομῶν. Τά παραρτήματα συνιστοῦν εἰς τάς περιφερείας των κατά Κοινότητας καί Συνοικισμούς Γραφεῖα τῆς Σ. Ἑ.

Ἄρθρ. 15.- Τά Παραρτήματα διευθύνονται ἀπό Διοικητικές Ἐπιτροπές ἀπό 3 - 5 μέλη τῆς Σ. Ἑνώσεως. Τά τῆς λειτουργίας αὐτῶν ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Σ. Ἑ.

Ἄρθρ. 16.- Οἱ βουλευταί, μέλη τῆς Ἑνώσεως ἀπαρτίζουν τήν Κοινοβουλευτική Ὁμάδα. Τά μέλη τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ὁμάδος ἀποφασίζουν γιά ὅλα τά ζητήματα πού ἀναφύονται κατά τήν διάρκεια τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς καί ὑποχρεοῦνται νά ἀκολουθοῦν τίς κατευθύνσεις τοῦ Συμβουλίου. Τῶν συνεδριάσεων τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ὁμάδος προεδρεύει ἕνα ἀπό τά μέλη της, ἐκλεγόμενον ἀπό τήν Ὁμάδα. Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ὁμάδος ἐκπροσωπεῖ τήν Ὁμάδα καί τήν Ἕνωση σ' ὅλες τίς σχέσεις της στή Βουλή.

Ἄρθρ. 17.- Τό Συμβούλιο δύναται ν' ἀναθέτῃ σέ μέλη τῆς Ἑνώσεως ἤ σέ ἐπιτροπές ἀπό μέλη τῆς Ἑνώσεως τήν μελέτη ζητημάτων γιά τήν ἐπίτευξη τοῦ προγράμματος τῆς Ἑνώσεως ἤ οἱανδήποτε ἄλλην ἐνέργειαν ἀναγκαίαν γιά τήν πραγματοποίηση τῶν σκοπῶν της. Τά πορίσματα τῶν ἐπιτροπῶν ὑποβάλλονται στό Συμβούλιο.

Ἄρθρ. 18.- Γιά τήν καλλιτέρα ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν τῆς Ἑνώσεως ἱδρύεται ἐπιτροπή διαδόσεως τῶν ἀρχῶν τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπό τόν Γεν. Γραμματέα καί ἀπό ὅσα μέλη θέλει ὁρίσει τό Συμβούλιο. Ἔχει ὡς σκοπό τήν μελέτη ὅλων τῶν ζητημάτων πού σχετίζονται μέ τήν καλλίτερη καί ἀποτελεσματικώτερη διάδοση τῶν ἀρχῶν τῆς Ἑνώσεως. Τῆς Ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ Γενικός Γραμματεύς ἤ ἕνα τῶν μελῶν της ὁριζόμενο ἀπό τό Συμβούλιο, αἱ δέ ἀποφάσεις της ὑποβάλλονται στό Συμβούλιο ἀπό τόν πρόεδρόν της.

./.

Ἄρθρ. 19.- Γιά τήν μελέτη τῶν διαφόρων ζητημάτων ἱδρύονται αἱ ἑξῆς ἐπιτροπαί, τῶν ὁποίων ἡ ἁρμοδιότης ὁρίζεται δι'ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου:

1) Ὀργανώσεως τοῦ Κράτους, 2) Οἰκονομική, 3) Κοινωνικῆς Πολιτικῆς, 4) Παιδείας, 5) Τεχνικῶν Ζητημάτων.

Αἱ Ἐπιτροπαί δύνανται νά συνιστοῦν καί ὑποεπιτροπάς.

Τά μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν ὡς καί ὁ Πρόεδρος αὐτῶν ὁρίζονται ἀπό τό Συμβούλιο. Αἱ ἀποφάσεις των ὑποβάλλονται διά τοῦ Προέδρου των στό Συμβούλιο καί εἶναι συμβουλευτικαί.

Ἄρθρ. 20.- Τά ἄρθρα 8 - 9 καί 11 θά τεθοῦν σέ ἐφαρμογή κατόπιν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου. Προσωρινῶς τά καθήκοντα τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς θ'ἀσκῇ Ἐπιτροπή ἀπό 3 - 4 μέλη τοῦ Συμβουλίου,τά ὁποῖα ὁρίζονται τόν Δεκέμβριο κάθε ἔτους ἀπό τό Συμβούλιο. Ἡ ἐκτελεστική ἐπιτροπή ὁρίζει ἕνα ἀπό τά μέλη της ὡς γραμματέα, ὁ ὁποῖος φροντίζει γιά τήν τήρηση τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου καί τῆς Ἐπιτροπῆς καί εἰσηγεῖται στό Συμβούλιο τά ζητήματα πού πρόκειται νά συζητηθοῦν. Αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν. Τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου προεδρεύει ἕνα ἀπό τά μέλη του, τό ὁποῖον ἐναλλάσσεται κατά μῆνα κατ'ἀλφαβητικήν σειράν.

Ἄρθρ. 21.- Τό πρόγραμμα τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως καί ὁ παρών ὀργανισμός δύνανται νά τροποποιηθοῦν ἤ συμπληρωθοῦν κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου μέ πλειοψηφίαν τῶν 3/4 τῶν μελῶν του.

1.— Ένας αριθμός τό λιγώτερο 6 καί τό περισσότερο 10 σχηματίζουν μιάν ομάδα.

Τά μέλη τής ομάδος εκλέγουν μεταξύ τους ένα γραμματέα, ένα ταμία καί άν υπάρχη τύπος γιά νά διευκόλυνεται ένα υπεύθυνο επί του τύπου.

Ο γραμματεύς, ο ταμίας καί ο υπεύθυνος του τύπου αποτελούν τό εκτελεστικό όργανο τής ομάδος, τήν επιτροπή τής ομάδος.—

Η ομάς αυτή πού σχηματίζεται έτσι ημπορεί νά αποτελήται, είτε από άτομα, πού συνδέονται επαγγελματικά οπότε λέγεται ~~[illegible]~~ ομάς επαγγελματική ή συνδικαλιστική, είτε από άτομα, πού συνδέονται μέ τήν ίδια κατοικία καί συνεπώς ευρίσκονται σ' επαφή λόγω γειτονίας, οπότε λέγεται ομάς συνοικιακή.

Σημείωσις:— Ο αριθμός ~~[illegible]~~ των ατόμων ~~από~~ τά όρια αποτελούν μιά ομάδα ημπορεί μέ αποφάσεις τής Κεντρικής Επιτροπής του κόμματος νά αυξάνη ή καί νά λιγοστεύη ανάλογα μέ τίς συνθήκες πού επικρατούν καί ιδίως ανάλογα στή μαζική επέκτασι του κόμματος.—

2.— Τρείς έως δέκα ομάδες σ' ένα επαγγελματικό ή συνοικιακό τομέα σχηματίζουν μιάν ομάδα β'. βαθμού, πού αποτελείται από τούς γραμματείς των ομάδων α'. βαθμού.

Τά μέλη τής ομάδος β'. βαθμού εκλέγουν μεταξύ τους ένα γραμματέα ένα ταμία καί ένα υπεύθυνο επί του τύπου, πού αποτελούν μιά τή επιτροπή, συνδικαλιστική ή περιφερειακή, ~~[illegible]~~ β'. βαθμού

3.— Τρείς έως δέκα ομάδες β'. βαθμού, πού εκπροσωπούν αντίστοιχα ισάριθμους επαγγελματικούς ή συνοικιακούς τομείς σχηματίζουν μιάν ομάδα γ'. βαθμού, πού αποτελείται από τούς γραμματείς των ομάδων β'. βαθμού.

Τά μέλη τής ομάδος γ'. βαθμού εκλέγουν μεταξύ τους πάλι ένα γραμματέα

ἕνα ταμία καί ἕνα ὑπεύθυνο ἐπί τοῦ τύπου, πού ἀποτελοῦν μιά τήν ἐκτελεστική ἐπιτροπή τῆς ὁμάδος γ΄ βαθμοῦ.

4/7 Σημείωσις. 1) Ἄν ἡ ὁμάς β΄ βαθμοῦ ἀντιπροσωπεῖ ὁμάδες μιᾶς συνοικίας, τότε ἡ ὁμάς αὐτή λέγεται συνοικιακή καί ἡ ἐκτελεστική ἐπιτροπή της συνοικιακή ἐπιτροπή. Ἄν ἡ ὁμάς β΄ βαθμοῦ ἀντιπροσωπεῖ ὁμάδες μιᾶς Τραπέζης, ἑνός Ὑπουργείου, ἤ ἑνός ἐργοστασίου, τότε ἡ ὁμάς αὐτή λέγεται συνδικαλιστική ὁμάς τῆς Τραπέζης τάδε ἤ τοῦ Ὑπουργείου τάδε κ.ο.κ. καί ἡ ἐκτελεστική ἐπιτροπή της συνδικαλιστική ἐπιτροπή τῆς Τραπέζης τάδε, ἤ τοῦ Ὑπουργείου τάδε κ.ο.κ.

4/7 2) Ἄν — σέ συνέχεια τῆς προηγουμένης ὑποθέσεως — ἡ ὁμάς γ΄ βαθμοῦ ἀντιπροσωπεῖ ὁμάδες μιᾶς πόλεως, τότε ἡ ὁμάς αὐτή ~~λέγεται~~ ὀνομάζεται ἀπό τό ὄνομα τῆς πόλεως ἤ τῆς ἐπαρχιακῆς περιφερείας, ἄν πρόκειται γιά ἐπαρχιακή περιφέρεια. καί ἡ ἐκτελεστική ἐπιτροπή της ἐπιτροπή τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, ἐπιτροπή τῆς ~~πόλεως~~ Ἀττικῆς κ.ο.κ. Ἄν ἡ ὁμάς γ΄ βαθμοῦ ἀντιπροσωπεῖ ~~ὁμάδες~~ συνδικαλιστικές ὁμάδες τότε ἡ ὁμάς αὐτή λέγεται πανσυνδικαλιστική ὁμάς καί ἡ ἐπιτροπή της πανσυνδικαλιστική ἐπιτροπή Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Πατρῶν κ.λ.π.

4.— Οἱ γραμματεῖς τῶν κεντρικῶν ἐπιτροπῶν πόλεως καθώς καί τῶν πανσυνδικαλιστικῶν ἐπιτροπῶν ἀνήκουν στό Κέντρο τοῦ Κόμματος καί ἀποτελοῦν τή Γενική Συνέλευση τοῦ Κόμματος. Ἐκλέγουν δέ καί αὐτοί μέ τή σειρά τους ἕνα γραμματέα, ἕνα ἀρχηγό καί δύο τρεῖς ἄλλους, πού ἀποτελοῦν τήν Κεντρική Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή τοῦ Κόμματος

5— Ἄν οἱ ὁμάδες σέ μιά συνοικία φθάσουν τίς δέκα γιά νά διευκολυνθῆ ἡ ἐργασία τῆς περιφερειακῆς-συνοικιακῆς ὁμάδος, πού ἔτσι θά ἔπρεπε νά ~~[illegible]~~ ἀποτελεῖται ἀπό περισσότερα τῶν δέκα μελῶν, τότε μέ ἀπόφαση τῆς ~~[illegible]~~ κεντρικῆς ἐπιτροπῆς τῆς πόλεως δημιουργεῖται ἡ περιφέρεια πάνω στήν ὁποία ἐκτείνεται ἡ ἐξουσία τῆς περιφερειακῆς-συνοικιακῆς ἐπιτροπῆς σέ τρόπο πού νά δημιουργηθοῦν δυό καί τρεῖς καί περισσότερες στενώτερες περιφερειακές-συνοικιακές ὁμάδες καί ἀντίστοιχα συνοικιακές ἐπιτροπές β' βαθμοῦ τῶν ὁποίων οἱ γραμματεῖς νά μή ἐκπροσωποῦνται στήν κεντρική ὁμάδα καί ἐπιτροπή τῆς πόλεως, ἀλλά σέ μιά ἄλλη τώρα δημιουργούμενη γ' βαθμοῦ ὁπότε ἡ κεντρική πλέον γίνεται β' βαθμοῦ εἴτε γιά ~~μερικές~~ ὅλες τίς συνοικίες τῆς πόλεως εἴτε καί γιά μιά μόνο ἄν ἡ ἐπέκταση τοῦ κόμματος συνεχίζει νά γίνη μεγαλύτερη σέ μιά συνοικία.— Τό ἴδιο γίνεται γιά τίς συνδικαλιστικές ὁμάδες καί συνδικαλιστικές ἐπιτροπές

6— Σύμφωνα μέ τό πιό πάνω διάγραμμα τά μέλη τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Κόμματος, ἐπομένως καί τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς του, πρέπει νά προέρχωνται ἀπό τίς συνδικαλιστικές καί τίς ἀστικές ἤ ἀγροτικές ἐπιτροπές, ἤ, πού εἶναι τό ἴδιο, νά ἐκπροσωποῦν τίς συνδικαλιστικές καί τίς ἀστικές ἤ ἀγροτικές ἐπιτροπές. Γιατί ἕνα ἕνα δημοκρατικό καί ὀργανωτικό κόμμα, ὅπως εἶναι τό σοσιαλιστικό ~~[illegible]~~ καί γιά νά πετύχη τό σκοπό του, τήν κατάκτηση δηλ. τῆς ἐξουσίας καί τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προγράμματός του, πρέπει νά ἔχη συνοχή καί

[22.4]

~~[illegible]~~

πειθαρχία τόσο πρὸς τὰ πάνω ὅσο καὶ πρὸς τὰ κάτω, δηλ. πρέπει οἱ ἰθύνοντες τὸ κόμμα νὰ ἔχουν τὴ δύναμη καὶ χάρισμα νὰ ἐμπνέουν ~~[illegible]~~ καὶ νὰ κινητοποιοῦν ~~[illegible]~~ τὶς κομματικὲς δυνάμεις σὲ κάθε στιγμή, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι, ὅσοι τοὺς ἀκολουθοῦν ἀπὸ τὸν τελευταῖο ὣς τὸν πλέον ὑψηλότερα βρισκόμενο στὴ κλίμακα τῆς ἱεραρχίας τοῦ κόμματος, νὰ ἐμπιστεύονται νὰ τοὺς ἐλέγχουν καὶ νὰ ἀναζητήσουν εὐθύνες σὲ κάθε στιγμή..

7.— Γι' αὐτὸ ὅποιος θὰ μπεῖ στὸ κόμμα πρῶτα-πρῶτα θὰ πρέπει νὰ ὑπάρχουν οἱ ἐγγυήσεις, ὅτι ὄχι μονάχα δέχεται νὰ γίνει μέλος τοῦ κομματοσχηματισμοῦ, ἀλλὰ καὶ ὅτι θὰ ἀγωνισθεῖ γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ προγράμματος καὶ ὅτι ἐπομένως θὰ ὑποβληθεῖ στὴ πειθαρχία τοῦ κόμματος. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ παραδοχή του ὡς μέλους θὰ πρέπει νὰ γίνεται ὑπεύθυνα ἀπὸ τὴν ἁρμόδια ἐπιτροπὴ τοπικῆς, περιφερειακῆς ἢ κεντρικῆς ἀπὸ τὴν ὁποία ἐνδεχόμενα νὰ ζητηθοῦν εὐθύνες εἴτε ἀπὸ τὰ πάνω, ἂν πρόκειται γιὰ τὴν παραδοχὴ ἑνὸς μέλους σὲ μιὰ ὁμάδα κατωτέρου βαθμοῦ, εἴτε ἀπὸ τὰ κάτω, ἂν πρόκειται γιὰ τὴν παραδοχὴ ἑνὸς μέλους σὲ μιὰ ὁμάδα ἀνωτέρου βαθμοῦ καὶ μάλιστα στὴ γενικὴ Συνέλευση τοῦ Κόμματος. Γιατί θὰ πρέπει νὰ ὑπάρχει ἡ ἐγγύηση σὲ ὅλους, πὼς ὅποιος εἶναι ~~θὰ μπεῖ~~ καινούργιος στὸ κόμμα, εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ πειθαρχεῖ στὶς δημοκρατικὸ-ἀγωνιστικὲς ἀρχές, ποὺ τὸ διέπουν.

Καθένας θὰ πρέπει νὰ καταβάλλει μιὰ κανονικὴ εἰσφορὰ χρηματική, ποὺ ὅσο μικρὴ κι ἂν εἶναι, ἐπιβάλλεται ψυχολογικά, γιατί ἔτσι νοιώθει, πὼς εἰσφέρει κι αὐτὸς στὸ κόμμα καὶ γιατί ἡ

ἄλλο γιά νά κινηθῆ ὁ ὀργανωτικός μηχανισμός τοῦ κόμματος χρειάζονται χρήματα. Ἐννοεῖται ὅτι ποτέ στίς κανονικές εἰσφορές τῶν μελῶν δέν ὑπάρχουν καί οἱ ἔκτακτες ἐπισυμβαίνουν μελῶν εἴτε φροντίδων συμπαθούντων τό κόμμα καί ποιός γιά τόν α΄ ἤ β΄ λόγο δέν ἀρκετεύουν ἐνεργά στό κόμμα.

Ἀλλά δέν ἀρκεῖ ὁ καθένας, πού δέν ἐγγράφεται στό κόμμα νά ἐγγράφεται ἁπλῶς καί νά κατεβάζη μιά εἰσφορά, δέν φτάνει νά ἀναλαμβάνη κάποια ἐργασία, γιατί ἔτσι ὄχι μονάχα δέν ἀφελεῖ τό διαρκῆ δεσμό του μέ τό κόμμα, ἀλλά δέν νοιώθει συνάμα, ὅτι, καί αὐτό κάτι ἐνεργά εἰσφέρει στήν κοινή ἐπιτυχία γιά τόν κοινό ἀγῶνα. Γι' αὐτό δέν φτάνει ἡ Κεντρική Ἐπιτροπή μέ ἄλλους ἀπό καί ἡ συνεχής ἐπαφή τῆς ἐπιτροπικῆς καθέ βαθμοῦ — γιατί κάθε ἐπιτροπή εἶναι μικρογραφία τοῦ ὅλου κόμματος — μέ ἄλλους ἀπό τους, πού δέν λαμβάνονται καθόλου καί πού δέν γίνονται γνωστές σέ ὅλα τά μέλη μ' ἕνα ἔντυπο ὄργανο νά καθορίζη, ἀν' ὄχι τίς ἀπό τις ἑκάστοτε ἀποφάσεις, στά τρέχοντα πολιτικά προβλήματα, καί ἀπ' ἐκεῖ τά μέλη μέ τά ὁποῖα νά τά ἀντιμετωπίζουν. Ἔτσι τό κόμμα γίνεται πιό καθαρά δημοκρατικό καί μαχητικό, καί δημιουργεῖ τά μέλη γιά μιά αὐτοκριτική, δηλ. ἕνα ἔλεγχο τῶν δυνάμεών του ἀπό τά ἴδια μέλη, καί τῶν δυνατοτήτων νά ἐπιτύχη τό πραγματοποιήσει τοῦ προγράμματός του ἀπό τό ἄλλο.-

8.— Ἀνάμεσα στίς μονάδες μέσα τοῦ κόμματος ξεχωριστή θέση ἔχουν οἱ γραμματεῖς τῶν ἐπιτροπῶν, γιατί ἀποτελοῦν τούς συνδετικούς κρίκους τοῦ κόμματος. Γι' αὐτό ἰδιαίτερα πρέπει νά εἶναι ἐμποτισμένοι μέ τίς ἀρχές τοῦ κόμματος τόσο γιά νά τούς ἔχη κανείς ἐμπι-

στοιχεία όλα και γιά νά πληροφορηθούν, όταν διεκδικούν, νά κινητοποιήσουν τίς δυνάμεις του κόμματος.—

Άλλά ή δράση τών γραμματειών δέν έξαντλείται στή κομματική δράση μόνο, έπεκτείνεται καί έξω άπό τό κόμμα. Ίσα-ίσα μάλιστα ή έξωκομματική δράση άποτελεί τό άποφασιστικό κριτήριο τής άξίας των. Γιατί [illegible] νά κατευθύνη τόν [illegible] καί τόν συνδικαλιστή [illegible]. Τό [illegible] νά κατευθύνης [illegible] καί νά [illegible] — [illegible] είναι άδύνατο νά γίνουν [illegible] — [illegible] έκείνους, πού δέν είναι [illegible] στίς άρχές μας, καί μέ τόν [illegible] νά τούς [illegible].

Έτσι ό γραμματεύς π.χ. τής συνδικαλιστικής έπιτροπής τής [illegible] δέ έχει τό καθήκον του όχι μονάχα νά [illegible] στούς κομματικούς συντρόφους, άλλά [illegible] δέ έχει τό μεγαλύτερο καθήκον νά διεισδύση στίς ύπάρχουσες όργανώσεις τών [illegible] τής [illegible], καί [illegible], [illegible] μέ τίς [illegible] πού δέ έχει [illegible] συνδικαλιστική [illegible] νά κατευθύνη τόν συνδικαλιστικό άγώνα τών [illegible]. Καί τούτο, γιατί τό συνδικαλιστικό κόμμα άξιο του όνόματός του δέ [illegible] τής [illegible] τόν ίδιο στόν συνδικαλιστικό άγώνα, τόν άγώνα [illegible] τών οίκονομικών διεκδικήσεων τών έργαζομένων. ~~[illegible]~~ [illegible], καί οί [illegible] μέ τίς [illegible] τών νέων [illegible]. ~~[illegible]~~ οί ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ Θ [illegible] συνδικαλιστικοί άγώνες γιά ένα συνδικαλιστικό κόμμα έχει καί τόν χαρακτήρα [illegible] τόσον [illegible] τής [illegible] τών έργαζομένων, πού [illegible], ότι

όσο ἐξελίσσονται, δὲν ἐξελίσσονται ἀρκετά, ~~κατὰ τάξεις~~
ἀλλὰ καὶ πραγματοποιοῦνται, ὅλα καὶ ἀπέναντι τῶν τάξεων ἐκεί-
νων, ποὺ τὰ ἀντιφάσκοντα [illegible] ἀπὸ τὰ μέσα, ποὺ προτείνουν
οἱ ὑπεύθυνοι [illegible] τοῦ κόμματος, ἤ, ποὺ θέλει νὰ ἐφαρμόσει ἡ κυ-
βέρνησις, ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὴ συνεργασία [illegible] τῆς Βουλῆς.
Ἔτσι δὲ ἔχοντας ἕνα συνασπισμὸ [illegible] τὸ [illegible]
[illegible] ὅργανα στὰ χέρια τους, μπορώντας νὰ τὰ κατευθύνῃ ~~τα~~ ἔχει καὶ
ἕνα ὅπλο στὸ χέρι ~~[illegible]~~ του, τέτοια δύναμη, ὥστε ὁ ποιὸς
δύναμη δὲ θέλει νὰ ἀντιμετωπίσῃ κάθε ἀντιδραστικὴ προσπά-
θεια, ~~[illegible]~~. —

9—

[22.B]

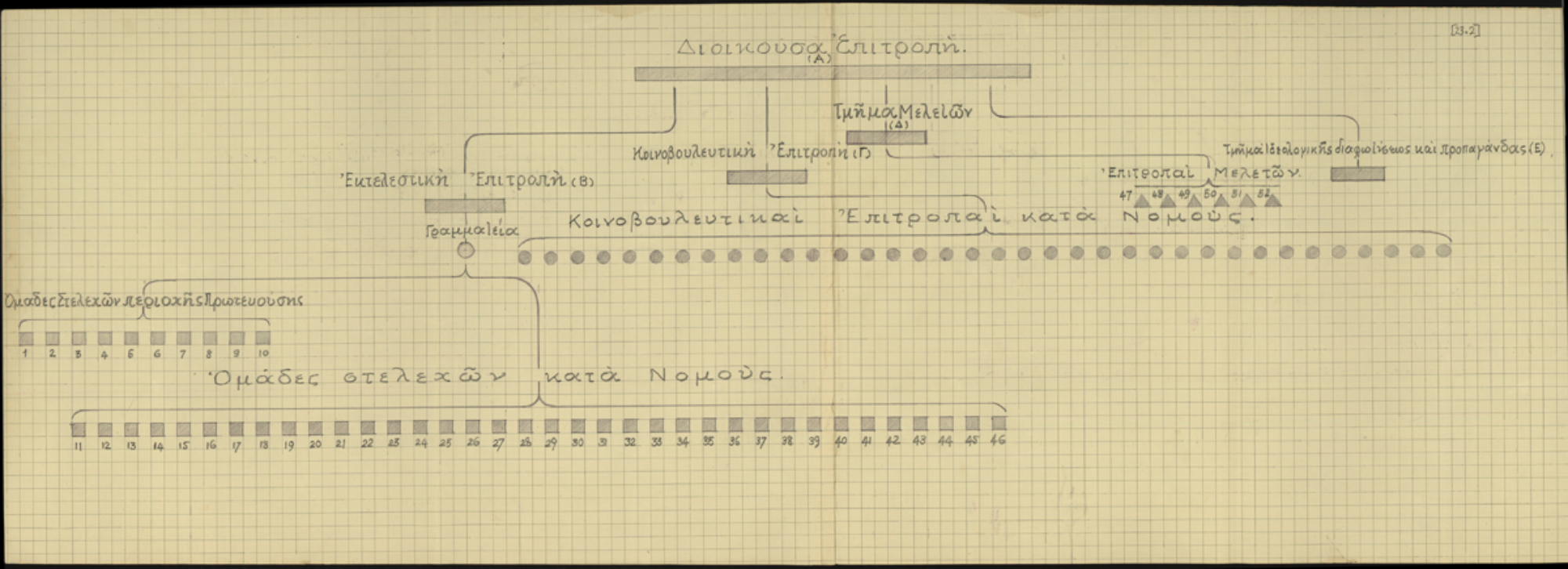
Διοικοῦσα Ἐπιτροπή.
(Α)
Τμῆμα Μελετῶν
(Δ)
Τμῆμα ἐπαλογικῆς διαφωτίσεως καὶ προπαγάνδας (Ε).
Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ (Γ)
Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ (Β)
Ἐπιτροπαὶ Μελετῶν.
47 48 49 50 51 52
Γραμματεῖα
Κοινοβουλευτικαὶ Ἐπιτροπαὶ κατὰ Νομούς.
Ὁμάδες στελεχῶν περιοχῆς Πρωτευούσης
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
Ὁμάδες στελεχῶν κατὰ Νομούς.
11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46

[24.]

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ.

"Αρθρ. Ι.- Η Σοσιαλιστική "Ενωσις αποτελεί πολιτικήν οργάνωση μέ σκοπό τήν πλήρη πραγματοποίηση τῶν ἀρχῶν τοῦ προγράμματός της.

"Αρθρ. 2.- Μέλος τῆς Σοσιαλ. "Ενώσεως δύναται νά εἶναι κάθε πολίτης "Ελλην πού πιστεύει στάς ἀρχάς τοῦ προγράμματος καί εἶναι ἀποφασισμένος νά ἐργασθῇ γιά τήν ἐφαρμογή τους. Τά μέλη τῆς Ἑνώσεως ἐκλέγονται καί ἀποβάλλονται ἀπό τό Συμβούλιο. Τό Συμβούλιο δύναται νά ἐξουσιοδοτήσῃ γι'αὐτό τάς διοικητικάς ἐπιτροπάς τῶν παραρτημάτων.

"Αρθρ. 3.- "Οργανα τῆς Σοσιαλ. Ἑνώσεως εἶναι α)τό Συμβούλιο, β)ἡ Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή, γ) αἱ διοικητικαί ἐπιτροπαί παραρτημάτων, δ)ἡ Συνέλευσις.

"Αρθρ. 4.- Τό Συμβούλιο εἶναι τό ἀνώτατο ὄργανο τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως, κατευθύνει τήν πολιτικήν της καί ἀποφασίζει γιά κάθε ζήτημα πού τήν ἀφορᾶ. Αἱ ἀποφάσεις του δεσμεύουν ὅλα τά μέλη τῆς Ἑνώσεως.

"Αρθρ. 5.- Τό Συμβούλιο ἀποτελεῖται α) ἀπό 15 - 40 μέλη τῆς Ἑνώσεως τά ὁποῖα ἐκλέγονται καί β) ἀπό τά μέλη τῆς Ἑνώσεως πού εἶναι βουλευταί. Ἀπαρτία ὑπάρχει ὅταν παρίστανται τό 1/2 ἀπό τά μέλη τοῦ Συμβουλίου, καί αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν.

"Αρθρ. 6.- Τό πρῶτο Συμβούλιο ἀποτελεῖται ἀπό τούς ἱδρυτάς τῆς Ἑνώσεως. Τά μέλη τοῦ Συμβουλίου ἐκλέγονται ἀπό τά ὑπάρχοντα μέλη τοῦ Συμβουλίου μέ πλειοψηφία τῶν 3/4 τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου. Οἱ ἐν ἐνεργείᾳ βουλευταί εἶναι αὐτοδικαίως μέλη τοῦ Συμβουλίου.

"Αρθρ. 7.- Η Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή ἐκπροσωπεῖ τήν "Ενωση φροντίζει γιά τήν ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου,

ἐπεξεργάζεται τά ζητήματα πού πρόκειται νά συζητηθοῦν στό Συμβούλιο, καλεῖ τό Συμβούλιο σέ συνεδρίαση τοὐλάχιστο μιά φορά τόν μῆνο, ὑποχρεοῦται ν'ἀναφέρῃ στό Συμβούλιο ὅλες τίς ἐνέργειές της, προβαίνει σέ ὅλα τά ἀναγκαῖα μέτρα πού χρειάζονται γιά τή διάδοση τῶν ἀρχῶν τῆς 'Ενώσεως καί παρακολουθεῖ καί συντονίζει ὅλες τίς ἐνέργειες τῆς κοινοβουλευτικῆς ὁμάδος τῶν παραρτημάτων καί τῶν ἐπιτροπῶν.

"Αρθρ. 8.-'Η 'Εκτελεστική 'Επιτροπή ἀποτελεῖται ἀπό 5 - 9 μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Ενώσεως καί ἐκλέγεται τόν 'Ιανουάριον κάθε ἔτους ἀπό τό Συμβούλιο. Δύναται ν'ἀντικατασταθῇ κατά τήν διάρκειαν τοῦ ἔτους ἄν τό ζητήσῃ τό 1/2 τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου. 'Απαρτία ὑπάρχει ὅταν παρίστανται τά 3/4 ἀπό τά μέλη της καί αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν.

"Αρθρ. 9.- 'Η 'Εκτελεστική 'Επιτροπή ἐκλέγει ἀπό τά μέλη της Πρόεδρο, Γενικό Γραμματέα καί ταμία.

"Αρθρ. 10.- 'Ο Πρόεδρος [redacted] ἐκπροσωπεῖ τήν 'Εκτελεστικήν 'Επιτροπήν, προεδρεύει τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου καί τῆς 'Εκτελεστικῆς 'Επιτροπῆς, καλεῖ σέ συνεδρίαση τήν 'Εκτελεστική 'Επιτροπή , φροντίζει γιά τόν συντονισμό ὅλων τῶν ἐνεργειῶν πού χρειάζονται γιά τήν ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν τῆς 'Ενώσεως καί ἰδίᾳ τῆς κοινοβουλευτικῆς ὁμάδος καί τῶν 'Επιτροπῶν.

'Ο Γενικός Γραμματεύς προΐσταται τῶν γραφείων τῆς 'Ενωδεως, ἐπικοινωνεῖ μέ τάς Διοικητικάς 'Επιτροπάς τῶν παραρτημάτων τῆς 'Ενώσεως, καθευθύνει τήν προπαγάνδα τῶν ἀρχῶν τῆς 'Ενωδεως καί ἐν γένει προβαίνει σέ ὅλες τίς ἐνέργειες πού χρειάζονται γιά τήν ἐσωτερική ὀργάνωση τῆς 'Ενώσεως μέσα στό πλαίσιο τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου καί τῆς 'Εκτελεστικῆς 'Επιτροπῆς.

'Ο Ταμίας διαχειρίζεται τήν περιουσία τῆς 'Ενώ σεως ἐπί τῇ βάσει ἀποφάσεων τῆς 'Εκτελεστικῆς 'Επιτροπῆς καί ὑποχρεοῦται νά λογοδοτῇ τόν Δεκέμβριο κάθε ἔτους στό Συμβούλιο.

"Αρθρ. 11.- Τό Συμβούλιο ὁρίζει ἕνα ἀπό τά μέλη τῆς 'Ενώ-

σεως ὡς Εἰδικό Γραμματέα. Ὁ Εἰδικός Γραμματεύς ἐάν δέν εἶναι ἀπό τά μέλη τοῦ Συμβουλίου, μετάχει ἄνευ ψήφου τῶν συνεδριάσεων ταῦ Συμβουλίου καί τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, τηρεῖ τά πρακτικά τῶν συνεδριάσεων, βοηθεῖ τόν Πρόεδρον, τόν Γενικόν Γραμματέα καί τόν Ταμία στήν ἐκτέλεση τοῦ ἔργου των καί φυλάσσει τό ἀρχεῖον τῆς Ἑνώσεως.

Ἄρθρ. Ι2.- Τά Παραρτήματα ἔχουν ὡς σκοπό τήν προπαγάνδα τῶν ἀρχῶν τῆς Ἑνώσεως καί ἐνεργοῦν κάθε τι πού ἀνατίθεται σ'αὐτά ἀπό τό Συμβούλιο.

Ἄρθρ. Ι3.- Τά παραρτήματα τῆς Ἑνώσεως ἱδρύονται στήν πρωτεύουσα κάθε νομοῦ καί ἀποτελοῦνται ἀπό ὅλα τά μέλη τῆς Ἑνώσεως πού κατοικοῦν στήν περιφέρεια τοῦ νομοῦ. Τό Συμβούλιο δύναται νά ἱδρύσῃ παραρτήματα καί σέ ἄλλες πόλεις καθορίζοντας ταὐτοχρόνως τήν περιφέρεια τοῦ παραρτήματος ἤ ὡρισμένες περιφέρειες νά τίς ὑπαγάγῃ στό παράρτημα ὡρισμένου νομοῦ ἤ νά συγχωνεύσῃ τά παραρτήματα δύο ἤ περισσοτέρων νομῶν.

Ἄρθρ. Ι4.- Τά Παραρτήματα διευθύνονται ἀπό Διοικητικές Ἐπιτροπές ἀπό 3 - 5 μέλη τῆς Ἑνώσεως, θιόποτες ἐκλέγονται [illegible] τόν Ἰανουάριο κάθε ἔτους, ἡ δέ ἐκλογή των κυρροῦται ἀπό τό Συμβούλιο.

Ἄρθρ. Ι5.- Ἡ Συνέλευση ἀποτελεῖται ἀπό τά μέλη τοῦ Συμβουλίου καί ἀντιπροσώπους τῶν Παραρτημάτων. Ὁ ἀριθμός τῶν ἀντιπροσώπων κάθε Παραρτήματος ὁρίζεται ἀπό τό Συμβούλιο ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων τῆς περιφερείας τοῦ Παραρτήματος. Οἱ ἀντιπρόσωποι θά ὁρίζονται ἀπό τά μέλη τῶν Διοικητικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν Παραρτημάτων.

Ἡ Συνέλευση καλεῖται τήν Ιην Νοεμβρίου κάθε ἔτους ἀπό τό Συμβούλιο, ἐνώπιον αὐτῆς λογοδοτεῖ τό Συμβούλιο καί ἀποφασίζει γιά ὅλα τά ζητήματα πού ὑποβάλλονται σ'αὐτήν ἀπό τό Συμβούλιο.

Ἡ Συνέλευση προτάσει τοῦ Ι/4 τῶν μελῶν της καί κατόπιν ἀποφάσεως λαμβανομένης κατά πλειοψηφίαν δύναται νά ἐκφράσῃ εὐχάς γιά τήν πολιτική τῆς Ἑνώσεως. Τῆς Συνελεύσεως προεδρεύει ὁ Πρόεδρος καί Γραμματεύς της εἶναι

ὁ Γενικός Γραμματεύς.

Ἄρθρ. 15.- Οἱ βουλευταί, μέλη τῆς Ἑνώσεως ἀπαρτίζουν τήν Κοινοβουλευτικήν Ὁμάδα. Τά μέλη τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ὁμάδος ἀποφασίζουν γιά ὅλα τά ζητήματα πού ἀναφύονται κατά τήν διάρκεια τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς καί ὑποχρεοῦνται νά ἀκολουθοῦν τάς κατευθύνσεις τοῦ Συμβουλίου. Τῶν συνεδριάσεων τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ὁμάδος προεδρεύει ἕνα ἀπό τά μέλη της ἐκλεγόμενον ἀπό τήν Ὁμάδα. Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ὁμάδος ἐκπροσωπεῖ τήν Ὁμάδα καί τήν Ἕνωση σ'ὅλες τίς σχέσεις της στή Βουλή.

Ἄρθρ. 16.- Τό Συμβούλιο δύναται ν'ἀναθέτῃ σέ μέλη τῆς Ἑνώσεως ἤ σέ ἐπιτροπές ἀπό μέλη τῆς Ἑνώσεως τήν μελέτη ζητημάτων γιά τήν ἐπίτευξη τοῦ προγράμματος τῆς Ἑνώσεως ἤ οἱανδήποτε ἄλλην ἐνέργειαν ἀναγκαίαν γιά τήν πραγματοποίηση τῶν σκοπῶν της. Τά πορίσματα τῶν ἐπιτροπῶν ὑποβάλλονται στό Συμβούλιο.

Ἄρθρ. 17.- Τό πρόγραμμα τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως καί ὁ παρῶν ὀργανισμός δύνανται νά τροποποιηθοῦν ἤ νά συμπληρωθοῦν κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου μέ πλειοψηφία τῶν 3/4 τῶν μελῶν του.

[25.1]

Κηφισιά, 9-8-47

Φίλε κ. Γεωργουλάκη,

Σᾶς στέλλω, γιὰ τὴν Ἐπιχει-
[illegible], τὸ πρακτικό, τῆς Ἐπαρ-
χιακῆς [illegible] καὶ πίνακα τῶν
[illegible] διακρίσεως τῆς [illegible],
ποὺ πῆρα ἀπὸ τὸ [illegible]
[illegible]. Εὐχαριστῶ σέ
[illegible] τῆς ἐπαρχίας, ποὺ ἀντα-
ποκρίθηκαν τὸ Σ. Ε. [illegible]
[illegible]. Ἂς γίνει τὸ [illegible]
[illegible] τὸ [illegible] τῶν [illegible]
[illegible]!

Φιλικότατα

Ε. Ν. [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Ἡ ὑπὸ τῆς Δ.Ε. τοῦ Κόμματος ὁρισθεῖσα προσωρινὴ Ἐπαρχιακὴ Ἐπιτροπὴ συνῆλθε σὲ τακτικὴ συνεδρίαση τὴν 2 Αὐγούστου 1943, καὶ μὲ τὴν ψῆφον τῶν παρόντων τριῶν μελῶν ἀπεφάσισε τὰ ἑξῆς:

1) Ὅπως ἔκρινε καὶ ἡ ὁλομέλεια τῶν ἐπαρχιακῶν στελεχῶν στὴν συγκέντρωσή της τῆς 31 Ἰουλίου, ἡ ἀνωτέρω Ἐπαρχιακὴ Ἐπιτροπὴ εἶναι προσωρινὴ μέχρι τῆς ἐκλογῆς ὁριστικῆς ἀπὸ τὴν ὁλομέλεια τῶν ἱδρυθησομένων ἐπαρχιακῶν παραρτημάτων, τῶν ὁποίων ἕδρα προσωρινῶς, λόγῳ τῆς καταστάσεως, θὰ εἶναι αἱ Ἀθῆναι.

2) Τὰ ἐπαρχιακὰ παραρτήματα, τῶν ὁποίων ἡ συγκρότησις ἐπείγει, ἔργο καὶ ἀποστολὴ ἔχουν: τὴν τακτικὴν ἐπαφὴ μὲ τοὺς μονίμους καὶ προσκαίρως διαμένοντας στὴν πρωτεύουσα συνεπαρχιῶτες. Τὴν κατάλληλη μεταξύ αὐτῶν προπαγάνδιση τῶν ἰδεῶν καὶ ἀρχῶν τοῦ Κόμματος. Τὴν ἐξεύρεση στελεχῶν καὶ μελῶν γιὰ τὴν εὔρυνση τοῦ κάθε παραρτήματος. Τὴν δημιουργία ἀπὸ τώρα πυρήνων στὶς ἐπαρχίες. Τὴν ἀνάμιξη σὲ κάθε ζήτημα ποὺ ἀφορᾶ τὴν ἐπαρχία καὶ τὴν προσφορὰ ἐνισχύσεως τῶν ἐνδιαφερομένων γιὰ τὴν ἐπίλυσή του κλπ.

3) Εὐθὺς ὡς συγκροτεῖται ἕνα ἐπαρχιακὸ παράρτημα, ἐκλέγει τὸν γραμματέα μεταξὺ τῶν μελῶν του. Γιὰ τὸν ἀριθμὸ τῶν μελῶν δὲν ὑπάρχει περιορισμός. Ὁ καθένας μπορεῖ νὰ εἰσέλθῃ στὸ παράρτημα ὡς στέλεχος ἢ ὡς ἁπλὸ μέλος τοῦ Κόμματος, ὑπὸ τὴν προϋπόθεση ὅτι θὰ ἐγκριθῇ ἀπὸ τὴν Δ.Ε.τοῦ Κόμματος, ἐὰν εἶναι στέλεχος καὶ ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπήν, εἰσηγήσει τοῦ ἁρμοδίου παραρτήματος, ἐὰν εἶναι ἁπλὸ μέλος.

4) Γιὰ τὴν ἵδρυση τῶν ἐπαρχιακῶν παραρτημάτων ὑπεύθυνα εἶναι τὰ ἐπαρχιακὰ στελέχη τοῦ Κόμματος καὶ παρακαλοῦνται νὰ κρατοῦν ἐνήμερη τῶν ἐνεργειῶν των τὴν Ἐπ. Ἐπιτροπή.

Εὐθύς ὡς ἡ γενική κατάσταση τό ἐπιτρέψῃ, τά Ἐπαρχιακά Τμήματα θά μεταφέρουν τήν ἕδρα τους στήν πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας τους.

5) Ὁ ὁριστικός ὀργανισμός τοῦ Κόμματος θά κανονίσῃ τόν τρόπον συντονισμοῦ τῆς ἐργασίας τῶν Ἐπαρχιακῶν Τμημάτων μετά τήν ἐγκατάστασή τοθς στίς ἐπαρχίες. Ἡ ἐπαρχιακή Ἐπιτροπή προτείνει ὅπως προβλεφθῇ στόν ὀργανισμό τοῦ Κόμματος καί ἡ ἵδρυση Νομαρχιακῶν Ἐπιτροπῶν σέ κάθε Νομό τοῦ Κράτους, ἀποτελουμένων ἀπό τούς Γραμματεῖς τῶν Ἐπαρχιακῶν Παραρτημάτων καί συνερχομένων ἐκάστοτε στήν ἕδρα τοῦ Νομοῦ Ἔργο τῶν Νομαρχιακῶν Ἐπιτροπῶν θά εἶναι ὁ συντονισμός τῆς δράσρως τῶν Ἐπαρχιακῶν Παραρτημάτων, ἡ ἀπασχόλησή της μέτά γενικώτερα ζητήματα τῶν Ἐπαρχιῶν καί τοῦ Νομοῦ καί ἡ εἰσήγηση πρός τήν Δ.Ε. τοῦ Κόμματος τῶν διαφόρων θεμάτων τῆς ἁρμοδιότητός.της.

6) Γιά τήν καλύτερη διεξαγωγή τοῦ ἔργου τῆς Ἐπ. Ἐπιτροπῆς εἶναι ἐνδεδειγμένη ἡ ἐκλογή ἑνός Γραμματέως ἐκ τῶν μελῶν τ της, ὡς ἐκτελεστικοῦ ὀργάνου καί ὡς συνδέσμου τῆς Ἐπ.Ἐπι τροπῆς μέ τήν Δ.Ε. τοῦ Κόμματος ἀφ'ἑνός καί τά Ἐπαρχιακά Παραρτήματα ἀφ'ἑτέρου γιά ὅλα τά ζητήματα πού ἀφοροῦν τήν ἁρμοδιότητά της καί τήν ἀποστολήν της.

7) Ἡ Ἐπ.Ἐπιτροπή διαπιστώνει καθυστέρηση στό Ὀργανωτικό βάσει τῆς καλῆς λειτουργίας κάθε κόμματος ἀρχῶν καί ὑποβάλλει εὐχή πρός τήν Δ.Ε. γιά τήν ταχύτερη ἐκπόνηση τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Κόμματος. Ἐπίσης ἡ Ἐπ. Ἐπιτροπή νομίζει ὅτι πρέπει ν'ἀντιμετωπισθῇ ἀπό τώρα τό κεφαλαιῶδες ζήτημα τοῦ Τύπου, ἀπαραιτήτου γία τήν σέπικοινωνία τοῦ κέντρου μέ τίς ἐπαρχίες καί τήν συνεπέστερη προπαγάνδαση τῶν ἀρχῶν τοῦ Κόμματος.

ΝΟΜΟΙ	ΕΔΡΑΙ	ΕΠΑΡΧΙΑΙ	ΕΔΡΑ
1. Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας	Ἀθῆναι	1. Ἀττικῆς	Ἀθῆναι
		2. Αἰγίνης	Αἴγινα
		3. Θηβῶν	Θῆβαι
		4. Λεβάδείας	Λεβάδεια
		5. Μεγαρίδος	Μέγαρα
		6. Τροιζινίας	Πόρος
		7. Κυθήρων.	Κύθηρα
2. Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας	Μεσολόγγιον	1. Μεσολογγίου	Μεσολόγγιον
		2. Βονίτσης-Ξηρομέρου	Βόνιτσα
		3. Βάλτου	Ἀμφιλοχία
		4. Εὐρυτανίας	+ Καρπενήσιον
		5. Ναυπακτίας	Ναύπακτος
		6. Τριχωνίας	Ἀγρίνιον
3. Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας	Ναύπλιον	1. Ναυπλίας	Ναύπλιον
		2. Ἄργους	Ἄργος
		3. Κορινθίας	Κόρινθος (Νέα)
		4. Σικυωνίων-Ἑρμιονίδος	Σικυῶνα καὶ Κρανίδιον
		5. Ὕδρας	Ὕδρα
4. Ἀρκαδίας	Τρίπολις	1. Μαντινείας	+ Τρίπολις
		2. Γορτυνίας	Δημητσάνα
		3. Κυνουρίας	Λεωνίδιον
		4. Μεγαλοπόλεως	Μεγαλόπολις
5. Ἀχαΐας	Πάτραι	1. Πατρῶν	Πάτραι
		2. Αἰγιαλείας	Αἴγιον
		3. Καλαβρύτων	Καλάβρυτα
6. Εὐβοίας	Χαλκίς	1. Χαλκίδος	Χαλκίς
		2. Καρυστίας	Κύμη
		3. Ἱστιαίας	Ἱστιαία (Ξηροχώριον)
		4. Σκοπέλου	Σκόπελος.
7. Ζακύνθου	Ζάκυνθος	1. Ζακύνθου	Ζάκυνθος
8. Ἤλείας	Πύργος	1. Ἤλείας	+ Πύργος
		2. Ὀλυμπίας	Ἀνδρίτσαινα
9. Κερκύρας	Κέρκυρα	1. Κερκύρας	Κέρκυρα
		2. Παξῶν	Γάϊον
10. Κεφαλληνίας	Ἀργοστόλιον	1. Κρανιάς	Ἀργοστόλιον

ΝΟΜΟΙ	ΕΔΡΑ	ΕΠΑΡΧΙΑΙ	ΕΔΡΑ
		2. Ἰθάκης	Ἰθάκη
		3. Πάλης	Ληξούριον
		4. Σάμης	Αἰγιαλός
		1. Σύρου	Ἑρμούπολις
		2. Ἄνδρου	Ἄνδρος
		3. Θήρας	Θήρα
11. Κυκλάδων	Σύρος	4. Κέας	Κέα
		5. Μήλου	Μῆλος
		6. Νάξου	+ Νάξος
		7. Τήνου	Τῆνος
		1. Λακεδαίμονος	Σπάρτη
		2. Γυθείου	←Γύθειον
12. Λακωνίας	Σπάρτη	3. Ἐπιδ.Λιμηρᾶς	Μολάοι
		4. Οἰτύλου	Ἀρεόπολις
		1. Λαρίσης	+ Λάρισα
		2. Ἀγιᾶς	Ἀγιᾶ
		3. Ἀλμυροῦ	+ Ἀλμυρός
13. Λαρίσης	Λάρισα	4. Βόλου	+ Βόλος
		5. Ἐλασσώνος (Νέων Χωρῶν)	Ἐλασσών
		6. Τυρνάβου	Τύρναβος
		7. Φαρσάλων	Φάρσαλα
		1. Καλαμῶν	Καλάμαι
		2. Μεσσήνης	Μεσσήνη (Νηβο
		3. Πυλίας	Πύλος
14. Μεσσηνίας	Καλάμαι	4. Τριφυλίας	Κυπαρισσία
		1. Τρικκάλων	+ Τρίκκαλα
		2. Καλαμπάκας	Καλαμπάκα
15. Τρικκάλων	Τρίκκαλα	3. Καρδίτσης	Καρδίτσα
		1. Φθιώτιδος	Λαμία
		2. Δωρίδος	Λιδωρίκιον
		3. Λοκρίδος	Ἀταλάντη
16. Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος	Λαμία	4. Παρνασσίδος	† Ἀμφισσα
		5. Δομοκοῦ	Δομοκός

ΠΕΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΕΙΣ.

	ΕΔΡΑ	ΝΟΜΟΙ	ΕΔΡΑ	ΕΠΑΡΧΙΑΙ	ΕΔΡΑ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ		1.Θεσ/νίκης	Θεσσαλονίκης	1. Θεσσαλονίκης 2. Πιερίας(Κατερίνης) 3. Ἠμαθίας 4. Λαγκαδᾶ	+ Θεσσαλονίκη Κατερίνη Βέρροια Λαγκαδας
		2. Κιλκίς	Κιλκίς	1. Κιλκίς 2. Παιονίας	Κιλκίς Γουμένισσα
		3.Κοζάνης	Κοζάνη	1. Κοζάνης 2Γρεβενῶν 3. Βοΐου 4. Ἐορδαίας(Καϊλαρίων)	Κοζάνη + Γρεβενά Σιάτιστα Πτολεμαΐς
		4. Πέλλης	Ἔδεσσα	1. Ἐδέσσης 2. Γιαννιτσων 3. Ἀλμωπίας(Ἑνωτίας)	Ἔδεσσα Γιαννιτσά Ἀρδέα
		5. Φλωρίνης	Φλώρινα	1. Φλωρίνης 2. Καστορίας	Φλώρινα Καστορία
		6. Χαλκιδικῆς	Πολύγυρος	1. Χαλκιδικῆς 2. Ἀρναίας	Πολύγυρος Ἀρναία
		7. Σερρῶν	Σέρραι	1. Σερρῶν 2. Φυλλίδος 3. Βισαλτίας 4. Σιντικης	+ Σέρραι Νέα Ζίχνη Νιγρίτα Σιδηρόκαστρον
		1. Δράμας	Δράμα	1. Δράμας	Δράμα
ΘΡΑΚΗΣ ΚΟΜΟΤΗΝΗ		2. Καβάλλας	Καβάλλα	1. Καβάλλας 2. Νέστου 3. Παγγαίου 4. Θάσου	Καβάλλα Χρυσούπολις(Σαρῆ Σαμπάν) Πράβιον Λιμένη
		3. Ἔβρου	Ἀλεξανδρούπολις	1. Ἀλεξ/πόλεως 2. Διδυμοτείχου 3. Ὀρεστιάδος 4. Σουφλίου 5. Σαμοθράκης	Ἀλεξανδρούπολις Διδυμότειχον Νέα Ὀρεστιάς Σουφλί Σαμοθράκη
		4. Ροδόπης	Κομοτηνή	1. Κομοτηνῆς 2. Ξάνθης 3. Σαπῶν	Κομοτηνή Ξάνθη Σάπαι

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙ

ΕΔΡΑ	ΝΟΜΟΙ	ΕΔΡΑ	ΕΠΑΡΧΙΑΙ	ΕΔΡΑ
ΗΠΕΙΡΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΑ	1. Ἰωαννίνων	Ἰωάννινα	1. Δωδώνης	Ἰωάννινα
			2. Κονίτσης	Κόνιτσα
			3. Μετσόβου	Μέτσοβον
			4. Πωγωνίου	Δελβινάκιον
	2. Θεσπρωτίας	Ἡγουμενίτσα	1. Θυάμιδος	Φιλιάται
			2. Παραμυθίας	Παραμυθία
			3. Μαργαριτίου	Μαργαρίτιον
	3. Πρεβέζης	Πρέβεζα	1. Νικοπόλεως	+ Πρέβεζα
			2. Λευκάδος (Π. Κράτους)	Λευκάς
	4. Ἄρτης (Παλ. Κράσους)	Ἄρτα	1. Ἄρτης καὶ Τζουμέρκων	Ἄρτα.
ΚΡΗΤΗΣ ΧΑΝΙΑ	1. Χανίων	Χανία	1. Κυδωνίας	Χανία
			2. Ἀποκορώνου	Βάμος
			3. Κισσάμου	Καστέλλι
			4. Πελίνου	Κάνδανος
			5. Σφακίων	Χώρα Σφακίων
	2. Ἡρακλείου	Ἡράκλειον	1. Τεμένους	+ Ἡράκλειον
			2. Καινουρίου	Μοίραις
			3. Μαλεβυζίου	Ἅγιος Μύρων
			4. Μοναφατσίου	Πύργος
			5. Πεδιάδος	Καστέλλι
			6. Πυργιωτίσσης	Βόρροι
			7. Βιάννου	Πεῦκος
	3. Λασηθίου	Ἅγιος Νικόλαος	1. Λασηθίου	Τζερμιάδες
			2. Ἱεράκτρας	Ἱεράκτρα
			3. Μεραμβέλλου	Νεάπολις
			4. Σητείας	Σητεία
	4. Ρεθύμνης	Ρέθυμνη	1. Ρεθύμνης	Ρεθύμνη
			2. Ἁγ. Βασιλείου	Σκῆλι
			3. Ἀμαρίου	Νέον Ἀμάρι
			4. Μυλοποτάμου	Πέραμα
	5. Λέσβου	Μυτιλήνη	1. Μυτιλήνης	Μυτιλήνη
			2. Λήμνου	Κάστρον
			3. Μηθύμνης	Μήθυμνα (Μόλυβος)
			4. Πλωμαρίου	Πλωμάριον
	Σάμου	Λιμὴν Βαθέος	1. Ἰκαρίας	Ἅγιος Κήρυκος
			2. Σάμου	Λιμὴν Βαθέος
	Χίου	Χίος	1. Χίου	Χίος

[26.]

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

Διοικ. Εφ. [27.]

αῦτα μειονεκτήματα, ἅτινα εἰς ὡρισμένας περιστάσεις καθιστοῦν αὐτὴν ἀσύμφορον καὶ ἐπιβάλλουν τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν ταχυτέραν αὐτῆς κατάργησιν καὶ ἀντικατάστασιν δι' ἄλλου πλέον παραγωγικοῦ συστήματος..

Καὶ πρῶτον ἡ ἀγρανάπαυσις, ἰδίως ὑπὸ τὴν διετῆ αὐτῆς μορφήν, ἀποτελεῖ σχεδὸν ἀποκλειστικὴν μονοκαλλιέργειαν· εἶναι δὲ γνωστὸν ποῖα μειονεκτήματα παρουσιάζει ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως ἡ καλλιέργεια ἑνὸς καὶ μόνον φυτοῦ, ὥστε νὰ περιττεύῃ ἡ ἀπαρίθμησίς των· καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι πλὴν τῆς καλλιεργείας τῶν σιτηρῶν, γίνεται καὶ καλλιέργεια ἐαρινῶν τινων φυτῶν, ἀλλ' αὕτη εἶναι λίαν περιωρισμένη καὶ δευτερεύουσαν ὅλως θέσιν κατέχει.

Τὸ σπουδαιότερον ὅμως μειονέκτημα τῆς ἀγραναπαύσεως, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πρὸ παντὸς συνετέλεσε εἰς τὴν ἐξαφάνισίν της ἀπὸ τὰς προηγμένας γεωργικῶς χώρας, εἶναι ἡ πενιχρὰ παραγωγὴ τῆς γῆς, ἕνεκα τοῦ ὅτι τὸ 1)2 ἢ τὸ 1)3 τῆς καλλιεργουμένης ἐκτάσεως παραμένει ἄνευ σχεδὸν οὐδεμιᾶς ἀποδόσεως. Εὐνόητον λοιπὸν τυγχάνει ὅτι μόνον εἰς χώρας ἐχούσας ἀφθονίαν γῆς, ἤγουν εἰς χώρας μὲ ἀραιότατον πληθυσμὸν θὰ ἠδύνατο νὰ δικαιολογεῖται ἡ διατήρησις τοῦ ἀγραναπαυτικοῦ συστήματος· ἐπειδὴ δὲ ἡ Ἑλλὰς εἶναι χώρα παρουσιάζουσα ἰδίως μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν προσφύγων, ἐξαιρετικὴν στενότητα γῆς, διὰ τοῦτο ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη καθίσταται ἡ βαθμιαία ἐξαφάνισις τοῦ συστήματος τούτου καὶ ἡ ἀντικατάστασίς του.

Τρόποι ἀντικαταστάσεως τοῦ ἀγραναπαυτικοῦ συστήματος

Εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου τεθέντος ἐρωτήματος «περὶ τῆς ἐπαυξήσεως τῆς παραγωγῆς πρὸς ἀρτοποίησιν δημητριακῶν» ἔχομεν πάντοτε ὑπ' ὄψει τὸν τρόπον τῆς ἐπαυξήσεως τοῦ εἰσοδήματος τοῦ καλλιεργητοῦ, ὅπερ περιλαμβάνει οὐχὶ μόνον ἔσοδα ἐκ τῆς καλλιεργείας τῶν σιτηρῶν, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄλλων ἐν γένει κλάδων τῆς γεωργίας. Τοῦτο δὲ διότι ἡ ἀποκλειστικὴ καλλιέργεια σιτηρῶν, θὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα ὅλα τὰ μειονεκτήματα τῆς μονοκαλλιεργείας. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐξετάζομεν καὶ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ἀγραναπαυτικοῦ συστήματος μὲ οἱονδήποτε ἄλλο, ἔστω καὶ μὲ περιορισμὸν τῆς καλλιεργείας τῶν δημητριακῶν καρπῶν.

Ἀντικατάστασις τοῦ ἀγραναπαυτικοῦ συστήματος μὲ κτηνοτροφικὸν

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὑπεστηρίχθη ὑπό τινων ὅτι ἡ ἀντικατάστασις τῆς ἀγραναπαύσεως μὲ κτηνοτροφίαν θὰ ἔδιδε περισσότερα καὶ ἀσφαλέστερα εἰσοδήματα εἰς τὸν καλλιεργητὴν παρ' ὅτι δίδει ἡ σιτοκαλλιέργεια.

Βεβαίως ἐὰν πρόκειται νὰ ἀντικατασταθῇ κατὰ μέγα μέρος ἡ σιτοκαλλιέργεια μὲ τὴν κτηνοτροφίαν, θὰ δοθῇ ἡ προτίμησις εἰς τὸν πλέον εὐδοκιμοῦντα, εἰς τὸ ξηρὸν κλῖμα τῆς Ἑλλάδος, κλάδον τῆς κτηνοτροφίας, τοὐτέστι εἰς τὴν προβατοτροφίαν.

Μία ὅμως τοιαύτη ἀντικατάστασις ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὰς πλείστας τῶν περιστάσεων δὲν εἶναι πραγματοποιήσιμος ἕνεκα τῆς σχεδὸν παντελοῦς ἐλλείψεως νομῆς εἰς ὡρισμένας ἐποχὰς τοῦ ἔτους ἀφ' ἑτέρου δὲ εἶναι καὶ ἀντιοικονομική. Καὶ πράγματι ἂς ἴδωμεν ποία εἶναι ἡ πρόσοδος τῆς γῆς κατὰ στρέμμα μὲ τὴν προβατοτροφίαν καὶ ποία εἶναι ἡ σημερινὴ πρόσοδος μὲ τὸ ὑφιστάμενον ἀγραναπαυτικὸν σύστημα.

Ὡς γνωστὸν ἡ ἀπαιτουμένη ἔκτασις βοσκῆς κατὰ κεφαλὴν προβάτου εἶναι 2—2 1)2 στρέμματα σχετικῶς καλοῦ λειβαδιοῦ· ἐὰν ὅμως θελήσωμεν νὰ ἐπεκτείνωμεν τὴν προβατοτροφίαν εἰς πολὺ εὐρυτέραν κλίμακα, τότε ἡ ἀπαιτηθησομένη ἔκτασις θὰ εἶναι πολὺ περισσοτέρα διὰ τὸν λόγον ὅτι ὅλοι οἱ ἀγροὶ δὲν εἶναι κατάλληλοι πρὸς παραγωγὴν χόρτου· ὑπολογίζωμεν τὴν ἔκτασιν ταύτην τὸ ὀλιγώτερον εἰς 3 1)2—4 στρέμματα δι' ἓν πρόβατον.

Τὸ ἀκαθάριστον εἰσόδημα μιᾶς προβατίνας ἐτησίως εἶναι περίπου

30 ὀκάδες γάλακτος × 6 δραχμ.	=	Δραχμ.	180
Εἷς ἀμνὸς (5—6 ὀκάδ.) × 35 δραχμ.....	=	»	190
Μία ὀκᾶ ἐρίου.....	=	»	25
		Δραχμ.	395

Ἤτοι κατὰ στρέμμα δραχμὰς 105. (395 : 3 1)4 ἢ 4). Πραγματικῶς τὸ ἀκαθάριστον τοῦτο εἰσόδημα εἶναι ἀκόμη ὀλιγώτερον, διότι ἓν ποίμνιον δὲν ἀποτελεῖται μόνον ἀπὸ παραγωγικὰς προβατίνας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ στέρφα τὰ ὁποῖα ἀποδίδουν ἐλάχιστα.

Ἂς ἴδωμεν, ἐξ ἄλλου, ποῖον θὰ εἶναι τὸ ἀκαθάριστον εἰσόδημα τῶν 3 1)2 — 4 τούτων στρεμμάτων τὰ ὁποῖα καλλιεργοῦνται μὲ τὸ ἀγραναπαυτικὸν σύστημα. Ἐκ τούτων τὰ ἡμίσεα (1 3)4 ἢ 2 στρέμμ.) θὰ σπαροῦν μὲ σῖτον, ὑπολογίζοντες δὲ μίαν χαμηλὴν ἀπόδοσιν (50 ὀκ. κατὰ στρέμμα), θὰ ἔχωμεν ἀκαθάριστον εἰσόδημα 50×2=100 ὀκάδ. ἢ 50×1 3)4 = 87.50 ὀκάδ. πρὸς 7 δραχμ. τὴν ὀκᾶν = 612—700 δραχμ. ἤτοι κατὰ στρέμμα 175—180 δραχμ., ἐὰν δὲ ὑπολογίσωμεν καὶ τὴν πρόσοδον τῆς βοσκῆς τῶν

ἀγραναπαυομένων ἐκτάσεων, τότε πλησιάζομεν νὰ ἔχωμεν διπλάσιον σχεδὸν εἰσόδημα ἀπὸ τὴν καλλιέργειαν παρὰ ἀπὸ τὴν κτηνοτροφίαν. Ἐπομένως δὲν γεννᾶται ζήτημα ἐγκαταλείψεως τῆς σιτοκαλλιεργείας, ἀλλὰ ζήτημα ἐντάσεως τοῦ ὑπάρχοντος συστήματος καλλιεργείας.

Προτεινόμενον σύστημα καλλιεργείας

Ἡ φυσικὴ ἐξέλιξις τοῦ συστήματος τῆς ἀγραναπαύσεως, τουτέστιν τῆς διακεκομμένης σιτηροφόρου καλλιεργείας, εἶναι ἡ ἀντικατάστασίς της διὰ συστήματος συνεχοῦς καλλιεργείας μὲ διαδοχὴν ποικίλων φυτῶν.

Διὰ τοῦ συστήματος τούτου ἀφ' ἑνὸς μὲν αἴρεται τὸ μειονέκτημα τῆς μονοκαλλιεργείας, ἀφοῦ καλλιεργοῦνται διάφορα φυτὰ (πολυκαλλιέργεια), συγχρόνως δὲ ἡ γῆ ἀποδίδει κατ' ἔτος εἰσόδημα. Τὸ σύστημα τοῦτο τῆς συνεχοῦς καλλιεργείας θὰ δώσῃ κατὰ τοσοῦτον καλλίτερα οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα ἐφ' ὅσον σὺν τῇ καλλιεργείᾳ ἀναπτυχθῇ ἐκ παραλλήλου καὶ ὁ ἕτερος ἄξων τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς δηλαδὴ ἡ κτηνοτροφία. Οἱ δύο οὗτοι κλάδοι εἶναι τόσον ἀλληλένδετοι, ὥστε εἰς πλείστας περιπτώσεις δὲν δύνανται νὰ ὑπάρξουν κεχωρισμένοι.

Πρὸ τῆς ἐξετάσεως τοῦ προτεινομένου συστήματος, κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ ἀναφέρωμεν ποῖοι ὅροι πρέπει νὰ προϋπάρξουν πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀγραναπαυτικοῦ συστήματος.

Λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ κατάργησις τῆς ἀγραναπαύσεως θὰ ἔχῃ ὡς ἐπακόλουθον τὴν συνεχῆ καλλιέργειαν, ἔπεται ὅτι τὸ σύστημα τῆς συνεχοῦς ταύτης καλλιεργείας θὰ εἶναι κατὰ πολὺ ἐνταντικώτερον καὶ συνεπῶς οἱ δύο ἐκ τῶν τριῶν συντελεστῶν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, τὸ κεφάλαιον καὶ ἡ ἐργασία, θὰ χρησιμοποιηθοῦν εἰς πολὺ μεγαλύτερον βαθμόν.

Ἡ ἐξεύρεσις ἀφθονωτέρου κεφαλαίου, ὅπερ θὰ διοχετευθῇ ἰδίᾳ διὰ τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν, τῇ ἐπεμβάσει τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, εἰς ὅλους τοὺς καλλιεργητάς, ἀποτελεῖ ὅρον ἀπαράβατον πρὸς ἐπίτευξιν τῆς αὐξήσεως τῆς ἐν γένει παραγωγῆς καὶ κατ' ἀρχὴν θεωροῦμεν ὅτι θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξευρεθῇ τὸ ἐπὶ πλέον κεφάλαιον ὅπου θὰ ἀπαιτηθῇ διὰ τὴν ἐντατικοποίησιν τῆς γεωργίας.

Ἡ ἐπὶ πλέον ἐργασία ἡ ὁποία ἀναμφισβητήτως δέον νὰ καταβληθῇ διὰ τὴν ἀντικατάστασι τοῦ ἀγραναπαυτικοῦ συστήματος δύναται ἀσφαλῶς νὰ χορηγηθῇ ἀπὸ τὸν καλλιεργητὴν καὶ ἀπὸ ἄλλα μέλη τῆς οἰκογενείας του. Εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐτησίως ἐργασίμων ἡμερῶν ἀνερχομένων εἰς 240 περίπου ἡμέρας, ὡς ἐξηκριβώσαμεν κατόπιν στατιστικῆς γενομένης ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐν τῷ κτήματι τῆς Γεωργικῆς Σχολῆς Λαρίσσης, μένουν δι' ἕκαστον καλλιεργητὴν ἀρκεταὶ διαθέσιμοι ἡμέραι καὶ τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς δύναται νὰ ὑπερβῇ καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ συνόλου τῶν ἐργασίμων ἡμερῶν· πάντως ἀρκεῖ μόνον μία καλὴ θέλησις καὶ προσπάθεια ἐκ μέρους τοῦ καλλιεργητοῦ διὰ νὰ καταβάλῃ τὴν ἐπὶ πλέον ἐργασίαν.

Τρίτος ὅρος ὡσαύτως ἀπαραίτητος πρὸς ἐπίτευξιν τῆς καταργήσεως τῆς ἀγραναπαύσεως εἶναι ὁ ἑξῆς. Ἐπειδὴ εἰς τὸ σύστημα τῆς συνεχοῦς καλλιεργείας θὰ σπαροῦν διάφορα φυτὰ καὶ ὄχι μόνον σιτηρά, πρέπει αἱ κλιματολογικαὶ συνθῆκαι τῆς περιφερείας εἰς ἣν θὰ εἰσαχθῇ τὸ ἐν λόγῳ σύστημα νὰ ἐπιτρέπουν τὴν καλλιέργειαν τῶν φυτῶν τούτων. Ἄρα ἡ ἐκλογὴ τῶν νέων φυτῶν δέον νὰ εἶναι τελείως προσηρμοσμένη πρὸς τὸ νέον περιβάλλον πρὸς ἀποφυγὴν ἀποτυχιῶν.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κυρίως ἐμποδίζει τὴν ἐξάπλωσιν τῆς καλλιεργείας διαφόρων φυτῶν εἶναι ἀφ' ἑνὸς μὲν αἱ πολὺ χαμηλαὶ θερμοκρασίαι τοῦ χειμῶνος καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸ ἄνυδρον τῆς ἀνοίξεως καὶ αἱ παρατεταμέναι ξηρασίαι. Αἱ συνθῆκαι αὗται εὑρίσκονται εἰς τὰ πλεῖστα τῶν μερῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἕνεκα τοῦ λόγου τούτου ὁ σχετικὸς περιορισμὸς τῆς καλλιεργείας ποικίλων φυτῶν.

Τὰ φυτὰ τὰ ὁποῖα θὰ ἐπέμβουν εἰς τὸ σύστημα τῆς συνεχοῦς καλλιεργείας πρὸς κατάργησιν τῆς ἀγραναπαύσεως εἶναι ἀφ' ἑνὸς μὲν τὰ σκαλιστικὰ φυτὰ (ἀραβόσιτος, βάμβαξ, καπνός, πεπονοειδῆ κλπ.) καὶ ἀφ' ἑτέρου τὰ ψυχανθῆ (καλλιεργούμενα εἴτε διὰ καρπὸν εἴτε διὰ σανόν).

Ἐκ τῶν φυτῶν τούτων ὅλα τὰ σκαλιστικὰ εἶναι ἐαρινὰ καὶ ὁ λόγος τῆς μὴ ἐπιτυχίας αὐτῶν εἶναι ἡ ἔλλειψις ὑγρασίας τοῦ ἐδάφους κατὰ τὴν ἄνοιξιν καὶ τὸ θέρος. Ἕνεκα τούτου ἐλάχιστα καλλιεργοῦνται εἰς τὰ ξηρὰ ἐδάφη (περιφέρεια Λαρίσσης). Ἐν τούτοις ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι καὶ εἰς τὰ ξηρὰ ταῦτα ἐδάφη ὅπου θεωρεῖται ἡ ἀποτυχία τινων ἐξ αὐτῶν (ἀραβόσιτος, βάμβαξ) ὡς βεβαία, ἡ εἰσαγωγὴ τῶν σκαλιστικῶν τούτων φυτῶν δύναται ἀσφαλῶς νὰ φέρῃ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα. Τὴν ἄποψιν ἡμῶν ταύτην στηρίζομεν εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ἐπὶ μίαν εἰκοσαετίαν καθ' ἣν συνεχῶς καλλιεργοῦμεν ξηρικὸν ἀραβόσιτον εἰς τὴν ξηρὰν περιφέρειαν τῆς Λαρίσσης (ἐν τῷ κτήματι τῆς Ἀβερωφείου Γεωργικῆς Σχολῆς) εἴχομεν πάντοτε σχετικῶς ἱκανοποιητικὰς ἀποδόσεις, κατὰ μέσον ὅρον περὶ τὰς 60—70 ὀκάδας (ἡ κατωτέρω ἀπόδοσις δι' ἓν μόνον ἔτος ἦτο 42 ὀκάδας), ἡ δὲ ἀνωτέρα 110 ὀκάδας κατὰ στρέμμα). Τὰ αὐτὰ σχεδὸν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα εἴχομεν καὶ διὰ τὸν βάμβακα μὲ ἀποδόσεις 25—80 ὀκάδας, κατὰ μέσον δὲ ὅρον περὶ τὰς 50 ὀκάδας.

Ἐν σχέσει μὲ τὰ ψυχανθῆ, τῶν ὁποίων ὁ ρόλος εἰς τὸ σύστημα τῆς συνεχοῦς καλλιεργείας εἶναι σπουδαιότατος, ταῦτα καλλιεργοῦνται εἴτε ὡς ἐαρινὰ εἴτε ὡς φθινοπωρινά, εἰς ἐλαχίστην ὅμως ἀνα-

[28.]

Π ρ α κ τ ι κ ό ν

Συνεδριάσεως τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῆς "Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως" τῆς Ι5 Νοεμβρίου Ι943.

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή τῆς "Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως", ἔχουσα ὑπ'ὄψει τάς σημερινάς συνθήκας αἵτινες δυνατόν νά δημιουργήσουν εὔκολον καί ἄνευ λόγου παρεξήγησιν εἰς βάρος τῶν πραγματικῶν σκοπῶν τῆς "Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως", σκοπῶν ἀφορώντων μεταπολεμικάς πολιτικάς ἐξελίξεις, ὅτι πολιτικαί συζητήσεις ἀπό τοῦδε διά μεταπολεμικά θέματα καί πρόωροι καί μάταιαι εἶναι

Ἀ π ο φ α σ ί ζ ε ι ὁ μ ο φ ώ ν ω ς

τήν διάλυσιν αὐτῆς ὡς πολιτικῆς ὀργανώσεως καί τόν περιορισμόν αὐτῆς εἰς κατ'ἰδίαν ἐπιστημονικάς μελέτας, ἀφορώσας τήν μεταπολεμικήν ἑλληνικήν πραγματικότητα.

Δ. Η. Ζακυθηνός

Π. Κανελλόπουλος

[29.1]

Π ρ α κ τ ι κ ό ν

τῆς Συνεδριάσεως τῆς 8ης Μαρτίου 1944 τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως, ἔχουσα ὑπ'ὄψει της τάς σημερινάς συνθήκας, αἵτινες εἶναι δυνατόν νά δημιουργήσουν εὔκολον καί ἄνευ λόγου παρεξήγησιν εἰς βάρος τῶν πραγματικῶν σκοπῶν τῆς "Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως", σκοπῶν ἀφορώντων μεταπολεμικάς πολιτικάς ἐξελίξεις, ἀντιλαμβανομένη δ'ἐξ ἄλλου καί τάς μεγίστας δυσχερείας, τάς ὁποίας συναντᾷ ἡ τυχόν συνέχισις τῶν ἐργασιῶν τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς κατά τόν ἴδιον τρόπον, τόν ἐν χρήσει ἀπό τοῦ 1935, ἤτοι ἀπό τῆς πρώτης ἐμφανίσεως τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως ὑπό τήν τότε ὀνομασίαν της τοῦ "Ὁμίλου Μελετῶν Ἑλληνικῶν Προβλημάτων"

ἀ π ο φ α σ ί ζ ε ι ὁ μ ο φ ώ ν ω ς

ὅπως προσωρινῶς καί μέχρι πέρατος τοῦ πολέμου, ἀνατεθῇ ἡ ἄσκησις τῶν ἐξουσιῶν καί ἁρμοδιοτήτων τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῆς "Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως" εἰς τριμελῆ Ἐπιτροπήν, ἀποτελουμένην ἐκ τῶν κ.κ. Γαρουφαλιᾶ, Λαμπίρη καί Τσάτσου.

Ἡ Τριμελής αὕτη Ἐπιτροπή θέλει, ὁσάκις κρίνει ἀναγκαῖον, συγκαλῆ τήν Διοικητικήν Ἐπιτροπήν, ὁρίζουσα τήν ἡμερησίαν διάταξιν καί τά συζητητέα θέματα.

Κον
Κωνσταντῖνον Ἰωάννου
Καλλιθέα

Ἐξουσιοδοτῶ ὑμᾶς δηλώσητε εἰς τὸ
Δ. Συμβούλιον τῆς Εται. [illegible] ὅτι ἡ [illegible]
[illegible] [illegible] ὅλων [illegible] [illegible] μου
καὶ παραιτοῦμαι ὅλων καὶ τῶν [illegible]
[illegible] καὶ [illegible].

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰουλίου 1944

[illegible]

Αθήναι 28 Σεπτεμβρίου 1943.

Κύριε

Λυπούμαι διότι δύναμαι να παρά-
σχω σε την ζητουμένην σύστασιν,
καθ' ότι δεν έχω αφετηρία ή γνώσιν του
κ. Σβώλου.—

Νομίζω ότι ο φίλος [illegible] είναι
σοβαρός και κατ' εξοχήν είμαι
[illegible] όπως γίνη αποδεκτή αυτή
παρά του [illegible] μας [illegible]
[illegible] ή απευθύνθητε εις τον
κ. Κ. Τσάτσον.—

Μετά τιμής

[illegible]

Η Λ.Ε. μένει, από το προγραμματικό καταστατικό και την πεποίθηση των μελών της, ακλόνητα πιστή στα ιδανικά της δημοκρατίας και της κοινωνικής δικαιοσύνης και είναι γι' αυτό αδελφή και φυσική σύμμαχος όλων των πολιτικών ομίλων που μάχονται με ορισμένη σημαία την επιτυχία των δύο αυτών σκοπών.

Δεν μπορεί όμως να λησμονήση ότι καμμιά πολιτική δημοκρατία και καμμιά κοινωνική μεταρρύθμισις δεν είναι λογικό πιθανόν να επιβληθή στον τόπο και να γίνη μόνιμο απόκτημα του λαού και ενεργός θεσμός της πολιτείας: α) αν η Ελλάς δεν αποκτήση έγκυρα και δεν ικανοποιήση εύλογα τα ζωτικότερα δίκαιά της, ως κράτος μεσογειακό και ως έθνος βιώσιμο — γιατί η Ελλάς είναι σήμερα η φτωχότερη χώρα της Ευρώπης και β) αν μια ορμητική ηθική εξέγερσις και μια ειλικρινής και υψηλόφρων ανακατάταξις των ανθρωπίνων αξιών δεν δώση στο ελληνικό κράτος τον αναγκαίον εφοδιασμό για ν' αντικρύση σοβαρά τα μεγάλα του αυριανά καθήκοντα — γιατί η Ελλάς υπήρξε τόσο κακοδιοικούμενος.

Με τη συνείδησιν ότι από τέτοιες προϋποθέσεις βρίσκεται εξαρτημένη στενά η πραγματοποίησις της ιδεολογίας της, η Λ.Ε. αποκρούει την βιαστική δημαγωγία και δεν επιτρέπει την επιδίωξη της ταχύτερης πολιτικής αναδείξεως των μελών της να εκθέση σε κίνδυνο την γνήσια και πιστή διάδοσι των ιδεών της. Πιστεύει μάλιστα ότι στην πολιτική της προσπάθεια δεν μπορεί ν' αμελήση ούτε την εκλογή των προσώπων που θα κάνη φορείς των συνθημάτων της ούτε την εκλογή των

μένων πού θα χρησιμοποιήσῃ, ὅσως πιστεύω ὅτι τό συμφέρον τῆς ἀναδημιουργίας καί τῆς ἀσφαλείας τῆς φατρίδος καθορίζει μόνο τούς ὁρισμένους τῶν διεθνῶν σχέσεων καί πρέπει νά μεταβάλῃ τήν a priori συναισθηματική μονομέρεια τους.

καί ἐνεργητικά

Λέγω ἀπό αὐτήν τήν τοποθέτησιν ὅτι ἡ Ἑλ. Σ. δέν ἀρνοῦμαι ὡς ἕνα εἶναι βιωτική καί ἐπείγουσα ἀνάγκη, μά χάρι ἀκριβῶς τῶν πιό βαθιῶν ἐδιαιτεροτήτων της, νά συντελέσῃ στήν ἐθνική ἕνωσι γύρω ἀπό τήν λαογραφική, ἱστορικό καί στό κοινωνικό ἔδαφος, ἰδέα πού θά ἀφομοιώσῃ, κατά τήν ἐπικείμενη στιγμή, τό ἔθνος νομιμοποιημένο στή διεθνῆ κοινή γνώμη καί συμφωνές στό ἐσωτερικό γιά τήν ἐξαίρεση τῆς ~~ἐθνικῆς ἐθνοφυλετικῆς~~ ἐθνολογικῆς καί τῆς στενομικῆς ἐγωϊστερίας του. Γι' αὐτό τό ἀποτέλεσμα ἡ Ἑλ. Σ. εἶναι πάντα ἕτοιμη νά ἀφοσιώσῃ κάθε δύναμι της.

15. 6. 1944.

λογίαν, μὴ φθάνουσαν μήτε τὰ 5 ο)ο τῆς ὅλης καλλιεργουμένης ἐκτάσεως. Καὶ τὰ μὲν ψυχανθῆ ἐαρινὰ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον εὐδοκιμοῦν εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, τὰ φθινοπωρινὰ ὅμως παρουσιάζουν σοβαροὺς κινδύνους καταστροφῆς ἐκ τῶν παγετῶν τοῦ χειμῶνος. Ἐπειδὴ ὅμως τὰ ψυχανθῆ τὰ καλλιεργούμενα διὰ σανόν, ἐὰν σπαροῦν κατὰ τὴν ἄνοιξιν, εἰς τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος δὲν θὰ ἔχουν ἱκανοποιητικὰς ἀποδόσεις, διὰ τοῦτο κατ' ἀνάγκην δέον νὰ καλλιεργοῦνται ὡς φθινοπωρινά. Μεταξὺ τῶν ψυχανθῶν τῶν καλλιεργουμένων διὰ σανόν, τὸ σπουδαιότερον εἶναι ὁ βίκος ὡς ἔχων τὴν σχετικῶς καλλιτέραν ἀπόδοσιν· ἐναντίον ὅμως τῆς καλλιεργείας τοῦ βίκου κατὰ τὸ φθινόπωρον ὑπῆρχεν ἡ αἰτίασις ὅτι καταστρέφεται κατὰ τὸν χειμῶνα ἀπὸ τὸ μεγάλο ψῦχος. Ἀλλ' ἡ κατηγορία αὕτη διεψεύσθη ἐκ τῶν πραγμάτων, διότι ἐπὶ ὁλόκληρον σειρὰν ἐτῶν καθ' ἣν καλλιεργοῦμεν τὸν βίκον ὡς φθινοπωρινὸν φυτὸν εἰς τὴν Λάρισσαν ὅπου ἡ θερμοκρασία τοῦ χειμῶνος κατέρχεται μέχρι 15° (ἡ παρατηρηθεῖσα ἐν τῷ μετεωρ. σταθμῷ τῆς Σχολῆς Λαρίσσης κατωτέρα θερμοκρασία ἦτο—16°, κατ' ἀντίθεσιν δὲ ἡ μεγίστη +46 1)2°), οὐδέποτε παρετηρήσαμεν καταστροφὴν αὐτοῦ. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι μερικαὶ ζημίαι ἐπέρχονται ἐκ τῶν χαμηλῶν θερμοκρασιῶν, ἀλλὰ καθ' ὅλον τὸ μακροχρόνιον διάστημα τῆς καλλιεργείας των δὲν εἴδομεν ἀπόδοσιν κατωτέραν τῶν 200.—ὀκάδ. ξηροῦ σανοῦ κατὰ στρέμμα ἐνῷ ἡ μέση αὐτοῦ ἀπόδοσις εἶναι 250—300 ὀκάδ. καὶ ἡ μεγίστη ὑπερέβη τὰς 500 ὀκάδας. Ἄρα καὶ ἀπὸ ἀπόψεως φθινοπωρινοῦ ψυχανθοῦς ἔχομεν εἰς τὴν διάθεσίν μας τὸν βίκον τὸν ὁποῖον θεωροῦμεν ὡς ἕν ἀπὸ τὰ πολυτιμώτερα ἂν ὄχι τὸ πολυτιμώτερον κτηνοτροφικὸν φυτόν.

Α') ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΥΝΕΧΟΥΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ ΕΙΣ ΜΕΡΗ ΟΠΟΥ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙ ΤΟ ΔΙΕΤΕΣ ΑΓΡΑΝΑΠΑΥΤΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ

Τὸ σύστημα τῆς συνεχοῦς καλλιεργείας ὅπερ θὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν διετῆ ἀγρανάπαυσιν περιλαμβάνει τὰς ἑξῆς δύο ἀμειψισπορᾶς· τὴν τετραετῆ καὶ τὴν διετῆ.

Τετραετὴς ἀμειψισπορά. Ἡ ἀμειψισπορὰ αὕτη διατηρεῖ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν τῆς καλλιεργείας τῶν σιτηρῶν οἵα ὑπάρχει καὶ εἰς τὴν διετῆ ἀγρανάπαυσιν ἤτοι τὰ 50 ο)ο τῆς ὅλης καλλιεργουμένης ἐκτάσεως, ἡ ὑπόλοιπος ἔκτασις τῶν 50 ο)ο θὰ καλλιεργηθῇ κατὰ τὸ 1)2 μὲ σκαλιστικὰ φυτὰ καὶ κατὰ τὸ ἄλλο ἥμισυ μὲ ψυχανθῆ εἴτε διὰ σανὸν εἴτε διὰ καρπόν. Ἐπειδὴ ὅμως ὑπάρχουν πολλὰ φυτὰ τὰ ὁποῖα θὰ καλλιεργηθοῦν, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ καθορισθῇ ἐκ τῶν προτέρων ἡ διαδοχὴ ἐπὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ντάμκας (καλλιεργητικοῦ τμήματος) δηλαδὴ ἡ ἀμειψισπορά.

Αὕτη θὰ εἶναι ἡ ἑξῆς.

1ον ἔτος : σκαλιστικὸν φυτὸν
2ον » σῖτος
3ον » ψυχανθὲς
καὶ 4ον » σιτηρὸν

Ἡ ἀμειψισπορὰ αὕτη ἀνταποκρίνεται πλήρως εἰς τοὺς ἐδαφολογικοὺς ὅρους εἰς τρόπον ὥστε μεταξὺ δύο καλλιεργειῶν νὰ μεσολαβῇ πάντοτε ἀρκετὸς διαθέσιμος χρόνος πρὸς πλήρη προετοιμασίαν τοῦ ἐδάφους, ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς τοιούτους, ὥστε αἱ διάφοροι ἐργασίαι νὰ μὴ συμπίπτουν εἰς μίαν μόνην ἐποχήν, ἀλλὰ νὰ εἶναι διανεμημέναι καθ' ὅλας τὰς ὥρας τοῦ ἔτους σχεδὸν ἐξ ἴσου· ἀλλὰ καὶ οἱ κλιματολογικοὶ ὅροι οὐδόλως ἐμποδίζουν τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀμειψισπορᾶς ταύτης, ἀφοῦ τὰ πρὸς καλλιέργειαν φυτὰ δὲν παρεμποδίζονται ἀπὸ τὰς συνθήκας τοῦ περιβάλλοντος.

Ἡ ὅλη λοιπὸν καλλιεργουμένη ἔκτασις τοῦ γεωργοῦ διαιρεῖται εἰς τέσσαρες ντάμκες (καλλιεργητικὰ τμήματα) ἴσης ἐκτάσεως καὶ ἐπὶ ἑκάστης ἐξ αὐτῶν γίνεται ἡ καλλιέργεια κατὰ τὴν ἄνω σειράν.

Ὡς σκαλιστικὸν φυτὸν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ὁ ἀραβόσιτος, ὁ βάμβαξ, τὰ πεπονοειδῆ, ὁ καπνός, τὰ γεώμηλα.

Ἐν σχέσει μὲ τὸ σιτηρὸν τὸ ὁποῖον θὰ δικδέχεται τὸ σκαλιστικόν, τοῦτο θά εἶναι πάντως φθινοπωρινὸν σιτηρόν, ἰδίως δὲ σῖτος.

Τὸ ψυχανθὲς τὸ ὁποῖον θὰ ἀκολουθῇ τὸ φθινοπωρινὸν σιτηρὸν κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τῆς ἀμειψισπορᾶς, δύναται νὰ εἶναι εἴτε ψυχανθὲς διὰ σανὸν εἴτε διὰ καρπόν. Ἐπιτυγχάνοντα καὶ εὐδοκιμοῦντα ψυχανθῆ ἔχομεν ὡς φθινοπωρινὰ τὸν βίκον διὰ σανὸν καὶ κουκιὰ διὰ καρπόν (ἡ ἐπιτυχία τῶν τελευταίων ὀλιγώτερον ἐξησφαλισμένη λόγῳ τῆς μικροτέρας των ἀντοχῆς εἰς τοὺς παγετούς), ὡς ἐαρινὰ δὲ τὸ ρόβι, φακή, ρεβύθια, λαθούρια, λούπινα καλλιεργούμενα σχεδὸν ἀποκλειστικῶς διὰ καρπόν.

Τέλος κατὰ τὸ 4ον ἔτος τῆς ἀμειψισπορᾶς τὸ σιτηρὸν τὸ ὁποῖον θὰ διαδεχθῇ τὸ ψυχανθὲς δύναται νὰ εἶναι εἴτε σῖτος εἴτε καὶ κριθὴ ἢ βρώμη πρὸς παραγωγὴν τοῦ ἀπαιτουμένου καρποῦ διὰ ζῶα.

Τὴν τετραετῆ ταύτην ἀμειψισπορὰν ἐφηρμόσαμεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν καὶ ἐξακολουθοῦμεν ἐφαρμόζοντες εἰς τὸ ἀγρόκτημα τῆς Ἀβερωφείου Γεωργικῆς Σχολῆς μὲ λαμπρὰ οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα, διὰ τοῦτο τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ εἰς τὰς παρεμφερεῖς πρὸς τὴν Λάρισσαν περιφερείας (Κεντρικὴ καὶ Δυτικὴ Μακεδονία, Θράκη κλπ.) ἐνθέρμως συνιστῶμεν.

Ἂς ἴδωμεν κατὰ πόσον τὸ προτεινόμενον τοῦτο σύστημα ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως εἶναι συμφερώτερον τοῦ διετοῦς ἀγραναπαυτικοῦ.

Ἔχομεν ὑπ' ὄψει τὴν ἐφαρμογὴν του ἐν Θεσσαλίᾳ ὑπὸ καλλιεργητοῦ ἔχοντος καλλιεργήσιμον ἔκτασιν 120 στρεμμάτων.

Ἔσοδα καλλιεργείας ἑνὸς γεωργικοῦ κλήρου ἐξ 120 στρεμ. εἰς σιτηροφόρον περιφέρειαν.

I. Μὲ τὸ ὑφιστάμενον διετὲς ἀγραναπαυτικὸν σύστημα

Ἀκολουθουμένη ἀμειψισπορὰ διετὴς.

1ον ἔτος. Ἀγρανάπαυσις : 60 στρέμματα. Ἐκ τούτων περὶ τὰ 20 στρέμματα σπείρονται μὲ ἐαρινὰ φυτὰ (10 στρέμματα ρόβι καὶ ἀνὰ 5 φακῆ καὶ σουσάμι).

2ον ἔτος. Σιτηρὸν 60 στρέμματα ἐξ ὧν 45 σπείρονται μὲ σῖτον καὶ 15 μὲ κριθήν.

Ἀκαθάριστον εἰσόδημα

Ρόβι	10	στρέμ.	×	40	ὀκάδ.	=	400	ὀκάδ.	×	5	Δραχμ. = 2.000.00
Φακῆ	5	»	×	40	»	=	200	»	×	7	» = 1.400.00
Σουσάμι	5	»	×	10	»	=	50	»	×	12	» = 600.00
Σῖτος	45	»	×	60	»	=	2700	»	×	7.50	» = 20.250.00
Κριθὴ	5	»	×	70	»	=	1050	»	×	4.50	» = 4.725.00
											28.975.00

II. Μὲ τὸ προτεινόμενον σύστημα συνεχοῦς καλλιεργείας

Ἀκολουθουμένη ἀμειψισπορὰ : τετραετὴς

1ον ἔτος. Σκαλιστικὸν φυτὸν 30 στρεμμάτων, ἐξ ὧν 20 στρέμματα ἀραβόσιτος καὶ 10 στρέμματα βάμβαξ.

2ον ἔτος. Σῖτος 30 στρεμμάτων.

3ον ἔτος. Ψυχανθὲς 30 στρεμμάτων ἐξ ὧν διὰ σανὸν βίκου 20 καὶ ἀνὰ 5 στρέμματα διὰ φακὴν καὶ ρεβύθια.

4ον ἔτος. Σιτηρὸν 30 στμεμμάτων ἀνὰ 15 διὰ σῖτον καὶ κριθήν.

Ἀκαθάριστον εἰσόδημα

Ἀραβόσιτος	20	στρέμ.	×	60	ὀκάδ.	=	1200	ὀκάδ.	×	4	Δραχμ. = 4.800.00
Βάμβαξ	10	»	×	40	»	=	400	»	×	15	» = 6.000.00
Σῖτος	30	»	×	70	»	=	2100	»	×	7.50	» = 15.750.00
Σανὸς βίκου	20	»	×	250	»	=	5000	»	×	2	» = 10.000.00
Φακῆ	5	»	×	40	»	=	200	»	×	7	» = 1.400.00
Ρεβύθια	5	»	×	40	»	=	200	»	×	6	» = 1.200.00
Σῖτος	15	»	×	70	»	=	1050	»	×	7.50	» = 7.875.00
Κριθὴ	15	»	×	80	»	=	1200	»	×	4.50	» = 5.400.00
											52.425.00

Ἤτοι ἐπὶ πλέον ἀκαθάριστα ἔσοδα εἰς τὸ προτεινόμενον σύστημα δραχμαὶ 23.450. (52. 425 —28.975.).

Ποῖα εἶναι τὰ ἐπὶ πλέον γινόμενα ἔξοδα πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ ἐπὶ πλέον τούτου εἰσοδήματος ;

Δι' ἀγορὰν καὶ σκόρπισμα 2 τόννων χημικῶν λιπασμάτων.....	4.000.00
Διὰ πρόσθετα ἡμερομίσθια φυτεύματος, σκαλισμάτων, συλλογῆς σκαλιστικῶν φυτῶν : 120 γυναικ. ἡμερομίσθια × 30 δραχμ.	3.600.00
Δι' ἀγορὰν σπόρων (60 ὀκάδ. ἀραβοσίτου, 60 ὀκάδ. βάμβακος καὶ 250 ὀκάδ. βίκου).....	2.100.00
Δι' ἄλλα ἔξοδα λόγῳ ἐνταντικωτέρας καλλιεργείας	2.000.00
Ἐν ὅλῳ δραχμαὶ	11.700.00

Ἄρα τὸ ἐπὶ πλέον καθαρὸν εἰσόδημα τὸ ὁποῖον θὰ καρπωθῇ ὁ καλλιεργητὴς ἐφαρμόζων τὸ προτεινόμενον σύστημα θ' ἀνέλθῃ ἐτησίως εἰς δραχμὰς σχεδὸν 12.000 (23.450—11.700=11.750).

Ἐὰν ὅμως λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ καλλιεργητὴς θὰ λιπαίνῃ πλέον τοῦ ἡμίσεως (περίπου τὰ 2)3) τῆς καλλιεργουμένης ὑπ' αὐτοῦ ἐκτάσεως καὶ τῆς κατ' ἀνάγκην τελειοτέρας προετοιμασίας τοῦ ἐδάφους, ἡ κατὰ στρέμμα ἀπόδοσις ὅλων τῶν προϊόντων, ἀσφαλῶς θὰ εἶναι κατὰ πολὺ μεγαλυτέρα τῆς μετὰ γλισχρότητος ὑπολογισθείσης, καὶ συνεπῶς τὸ καθαρὸν εἰσόδημα τοῦ καλλιεργητοῦ θὰ αὐξηθῇ ἀναλόγως.

[34.1]

Αρχές Σ. Ε.

Δοσιαλιστικό κόμμα με εθνική πίστεώ. Ανεξάρτητο από τα παλαιά κόμματα και τις αποκλειστικές δυναμικές όργανώσεις.

[34.2]

[34.3]

Προς [illegible] [illegible]
εργαζομένων και αγροτικών πα-
ραγωγικών εἰς ὅλους κλάδους της
Εθνικής, [illegible] ἐκ [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible]
πρὸ τῆς δημοκρατικῆς ἀρχῆς τοῦ
πολιτεύματος, ἡ Δ.Ε., [illegible]
εἰς τὴν ἀρχὴν ταύτην καὶ [illegible]
πρὸς αὐτὴν [illegible].

I Η Σ.Ε. εἶναι κόμμα [illegible]
εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ Ἔθνους καὶ εἰς τὴν
ἰδέαν τῆς Ἑλλάδος. Τοῦτο δὲ σημαίνει
ὅτι κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν
ἡ ~~[illegible]~~ Σ.Ε.

α) δεν ~~[illegible]~~ ἀναγνωρίζει τὸ μ. πολίτευμα

[34.4]

Βούλησις και αριθμός νοῦ

~~Βούλησις είναι εδώ η [illegible]~~

(§32) Η αρχή εδώ είναι για δύναμις—δύν-
αμις που είναι—που γνωρίζω κι' θέλω
της γνώσης, [illegible] (που [illegible] τη [illegible]
της θεωρίας ή που γνωρίζω [illegible]
ανάλογα που μετά [illegible] ιδέα [illegible]
[illegible] να μην αμφισβητώ
τη γνώση της. Όσο της [illegible]
της είναι να [illegible] με την
ενέργεια κι εδώ που είναι αγαθό
για [illegible] που ενεργεί. Αλλά γιατί
για [illegible] δεν γνωρίζω να είναι [illegible]
[illegible] ο νους.

τι καλό
νους είναι
[illegible]
[illegible]
της [illegible]
πράξη

599.601

[34.5]

κι' όσοι τὰ έργα τους είναι στο
[illegible] κινδυνεύοντες από δίψα
έξω του ελληνικού έθνους [illegible]
θ/ προβάλλει όλη της Ελλάδος
[illegible] [illegible] τόσον κατά
της Αθηνάς όσον και κατά της
Θεσσαλίας και δι' δύναμη ολόκληρη
σκοπόν να αναδημιουργήσουν το έργο
του [illegible] [illegible] να ζητούν ελ-
ληνικής γλώσσας αλλά να ζητούν
αρχαϊκής γλώσσης και να την
[illegible] [illegible] της
χώρας, κατά την γλώσσα [illegible]

[34.6] 76

1071b 9: καὶ ἡ κίνησις ἄρα οὕτω συνεχὴς ὥσπερ καὶ ὁ χρόνος

1073a 23: „ἡ μὲν γὰρ ἀρχὴ καὶ τὸ πρῶτον τῶν ὄντων ἀκίνητον καὶ καθ' αὑτὸ καὶ κατὰ συμβεβηκός, κινοῦν δὲ τὴν πρώτην ἀΐδιον καὶ μίαν κίνησιν. ἐπεὶ δὲ τὸ κινούμενον ἀνάγκη ὑπό τινος κινεῖσθαι, καὶ τὸ πρῶτον κινοῦν ἀκίνητον εἶναι καθ' αὑτό, καὶ τὴν ἀΐδιον κίνησιν ὑπὸ ἀϊδίου κινεῖσθαι καὶ τὴν μίαν ὑφ' ἑνός ....“

[34.7]

σης εἰς [illegible] ὑπὸ τῶν μελῶν
της Κυβ. συνεπείᾳ διαφορᾶς ἐπὶ
~~[illegible]~~ [illegible] καὶ της
παρούσης ἀρχῆς μόνον της [illegible]
[illegible] της [illegible] της [illegible]
ἤ καὶ της [illegible] [illegible] της ~~[illegible]~~
[illegible] [illegible] τῶν [illegible], [illegible]
[illegible] της [illegible] [illegible] εἰς
τὸν [illegible] εἰς [illegible] [illegible]
τον [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] του [illegible]. Τὸ δὲ
[illegible] [illegible] ἐπὶ τὸ [illegible]

[34.8]

155

όχι όμως της ψυχής η όλη μορφή της, αλλά είναι ο νους.

Αν είναι ο νους, τότε ~~αυτός της ψυχής~~ προσωπικότης είναι και ατομικό μορφωτικό αυτό την όψη, για καθαρή μορφή. Αν δεν είναι ο νους τότε η προσωποποιημένη ουσία αυτού κόσμο της φύσης, είναι δυνατή· και όσο μας μένει ο Αριστοτέλης για την αθανασία της προσωπικής ψυχής, μένουν τα όρια ως τότε.

[34.9]

πολέμου από όσους θα απαρ-
νήσουν την ευρωπαϊκή αποστολή
της χώρας. ~~Εις [illegible]~~

II) Η Σ.Ε. ~~[illegible]~~ θα θέσει την ιδέαν της
δημοκρατίας εις το ευρωπαϊκό
μέρος του προγράμματος της Πολι-
τικής οργανώσεως.

α) [illegible] προς ~~[illegible]~~ τα πολιτικά
τα οποία θα εξασφαλίζουν την κα-
ταπολέμησιν [illegible] κατάργησιν
της [illegible] της [illegible] και των
γονέων [illegible], είτε η
[illegible] αυτής [illegible]
μετά την [illegible], είτε της
οποιουδήποτε πολέμου τρόπου. [illegible]

[34.10] 96

την ψυχή της ~~τα~~ που ~~[illegible]~~ ^δύναμη^ υπάρχει μέσα
στο σπόρο. Το φύλλο είναι η εκπλήρωση του
σπόρου. Κάθε σπόρος και φύλλο είναι
το ίδιο όν στην ψυχή του. Σκοπός του
ο σπόρος ^[illegible]^ το ίδιο το φύλλο του, είναι
απόλυτος. Μια ιδέα είναι για τα στάδια
που οδηγούν στην ψυχή, για τα σημεία
του φύλλου που σιγά σιγά ξεχωρίζουν για
~~να~~ την ανάπτυξη του; ποιος είναι το
φύλλο στην ψυχή του ανθρώπου; Όσα που
μπορεί να ~~[illegible]~~ ^υπάρξουν^ ένα ξεχωριστό
ύπαρξη γ' ανεξάρτητο που κάνει τι
που είναι δικό του, είναι μόνο τα
όσα που ανήκουν ^στην^ ύπαρξη γενικά,
~~[illegible]~~ που έχουν αυτονομία ^[illegible]^ / Μόνο
εδώ υπάρχει ο [illegible] προσδιορισμός της μορφής,

[34.11]

ή [illegible] ο [illegible] [illegible] της
η Σ.Ε. [illegible] [illegible] [illegible]
ή [illegible] κατά το
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] και [illegible] δια της [illegible]
[illegible] της [illegible] [illegible]
της ~~[illegible]~~ διαφορετικής [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] της [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] η [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

107

Περὶ ψυχῆς 413 a 20 „…διωρίσθαι τὸ ἔμψυχον τοῦ ἀψύχου τῷ ζῆν. πλεοναχῶς δὲ τοῦ ζῆν λεγομένου, κἂν ἕν τι τούτων ἐνυπάρχῃ μόνον, ζῆν αὐτό φαμεν, οἷον νοῦς, αἴσθησις, κίνησις καὶ στάσις ἡ κατὰ τόπον, ἔτι κίνησις ἡ κατὰ τροφὴν καὶ φθίσις τε καὶ αὔξησις.

διὸ καὶ τὰ φυόμενα πάντα δοκεῖ ζῆν

… φαίνεται γὰρ ἐν αὐτοῖς ἔχοντα δύναμιν καὶ ἀρχὴν τοιαύτην, δι' ἧς αὔξησίν τε καὶ φθίσιν λαμβάνουσι."

412 a 13: ζωὴν δὲ λέγομεν τὴν δι' αὑτοῦ τροφήν τε καὶ αὔξησιν καὶ φθίσιν.

[34.12]

β/ Δέν αναγνωρίζει άλλον σκοπόν εἰς τὴν συνδικαλιστικὴν ὀργάνωσιν ὡς τοιαύτης ούτε εἰς τὰ κόμματα τὰ ὁποῖα θά [δημιουργηθοῦν] [illegible] εἰς τὸν στίβον τοῦ πολιτικο-οικονομικοῦ βίου [illegible] ἐκ τῆς [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] συνδικαλιστική [illegible] [illegible]

III) Ἡ Σ. Ε. εἶναι κόμμα με [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] ἀρχῆς. Αἱ ἀρχαί αὐταί διατυπώνονται εἰς τὸ πρόγραμμα καί εἰς τὰς [illegible] [illegible] τῶν

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

~~ἢ~~ § 32) Ἀρχίζομε ἀπὸ ~~[illegible]~~ ὅλα (ἐπικοινωνία ἀγαθή)

ποὺ δὲν ἔχουν ζωὴ καὶ ὄργανα ποὺ ἐνισχύουν

ἢ ἀναπληρώνουν καὶ τὸ ~~[illegible]~~ <

Ἀφηρημένη ἐξήγηση ὀλίγη ἡ ζωή.—

ἀφοῦ ὅλα ποὺ ἔχουν ζωή, καὶ ἐπικοινωνία ~~καὶ~~ ἐνδιάμεσα

ὄργανα ποὺ ἢ ἀναπληρώνουν, τέλος

τὰ ζῶα, ὁ ἄνθρωπος. Ζωὴ ἔχουν τὰ ~~[illegible]~~ [illegible]

πολλαπλασιασμὸς καὶ ἐπικοινωνία — ὅλα ποὺ γεννοῦν (γεννιοῦνται) ~~ἔχουν~~ ἢ [illegible]

(~~Zell. [illegible] σημ. 3~~) τῶν ἀρχαίων «τὰ

ἔμψυχα καὶ τὰ φυτά». ~~Ζωὴ ἔχει~~

[34.14]

[illegible] [34.15]

α/ Πολλοί υποστηρίζουν ότι αι αρχαί
αυτής ... δεν συμβιβάζονται με την
ιδέαν του έθνους και με την
ιδέαν της δημοκρατίας, αλλ' όμως
ότι [illegible] [illegible] και την [illegible]
[illegible] αυτών [illegible] από [illegible]
[illegible] ιδεολογία

β/ [illegible] ότι [illegible] [illegible]
εν μέρει [illegible] [illegible]
οποίου [illegible] [illegible] [illegible] του
[illegible] [illegible] και το [illegible]
[illegible] [illegible] και το οποίον
θα [illegible] [illegible] [illegible]
γ από το [illegible] και
από τα [illegible] [illegible] [illegible]

[34.16]

93

όμως στα αριστουργήματα ό μεγάλος [illegible]
λογος αδιάσπαστος και λογοτεχνικά [illegible]
[illegible], λέει [illegible] [illegible] [illegible]
κατηγορία όλων, στα ~~[illegible]~~ οργανικά όλα,
στους οργανισμούς. Παράγγελμα γιά την ποιη-
~~λογοτεχνικά έργα των οργανικών (Poet. [illegible])~~
τικά είναι οργανισμοί. Ο Αριστοτέλης

§ 27. Η έννοια του οργανισμού

πρώτος και [illegible] στην ανθρώπινη
[illegible] την έννοια αυτή, που δεν είναι
μόνο ή βάση γιά την έρευνα τού φυσικού
οργανικού κόσμου, αλλά που είναι και
βασική μεθοδολογική αρχή γιά όλη
τη αισθητική [illegible] που [illegible]
λογοτεχνικά, την [illegible] [illegible], την
ανθρώπινη ποίηση, την ιστορία και
τούτο το [illegible] θεωρείται [illegible]

Ο οργανισμός [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] λογοτεχνικά [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], και [illegible] λογοτεχνικά [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]

[34.17]

[34.18]

"ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ"

Πιστεύει στόν ἄνθρωπο καί στήν ἱστορία του, στή δύναμη τῆς ἐλευθερίας του καί τῆς δημιουργικότητάς του, στήν ἠθική καί πνευματική του ἀποστολή.

Πιστεύει πώς ἡ σύγκρότηση τῶν ἀνθρώπων σέ ἐθνικές καί πολιτικές ἑνότητες, πνευματικά καί ἱστορικά ἀναγκαία, ὄχι μόνο δέν πρέπει νά εἶναι ἐμπόδιο, ἀλλ' ἀπεναντίας πρέπει νά εἶναι ἡ φυσική ἀφετηρία γιά νά δημιουργηθεῖ μία παγκόσμια κοινωνία, δημοκρατικά ὀργανωμένη, ὅπου, χάρις στήν εἰρήνη καί τήν εὐταξία, θά ἔχει ἴσες δυνατότητες προαγωγῆς καί εὐημερίας κάθε λαός καί κάθε φυλή.

Πιστεύει πώς σ' αὐτή τήν παγκόσμια κοινωνία ἡ Ἑλληνική Ἐθνότητα, ἄν καί μικρή καί ριζωμένη σέ μιά φτωχή Χώρα, ἀντλῶντας τούς τίτλους της καί ἀπό τήν μακραίωνη ἱστορία της καί ἀπό τήν ἰδιοφυία καί τίς ἀρετές της, ἔχει νά διαδραματίσει ἕναν σημαντικό καί ἕναν ἄξιο ρόλο.

Μπορεῖ καί πρέπει, ζώντας στήν κλασσική φύση καί φυλάγοντας στό αἷμα της καί στήν ψυχολογία της πολλά στοιχεῖα ἀπό τήν ἑλληνική κλασσική ζωή, νά γίνει ἕνας ἰδιότυπος παράγοντας μέσα στή συνθετική ἑνότητα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ.

Μπορεῖ, εἶναι καί πρέπει, χάρις στή γεωγραφική της θέση καί στήν δυναμικότητά της, νά γίνει ἕνας πολύτιμος παράγοντας εἰρήνης καί οἰκονομικῆς συνεργασίας καί στούς δύο γεωπολιτικούς κύκλους, ὅπου ἐξ ἴσου ἀνήκει, στά Βαλκάνια καί στή Μεσόγειο.

Ἔχοντας τήν ἀποστολή αὐτή καί τή δυνατότητα νά τήν ἐκπληρώσει, ἡ Ἑλληνική Ἐθνότητα ἔχει τό ἀναφαίρετο ἱστορικό δικαίωμα νά ζήσῃ ἑνωμένη σέ μιά πολιτεία, μέ γεωγραφική καί οἰκονομική αὐτάρκεια καί ἀκόμα ἔχει καί τήν ὑποχρέωση νά ἀγωνίζεται γιά τή διατήρηση καί τήν ὁλοκλήρωση αὐτῆς τῆς αὐτάρκειας.

Πιστεύει πώς γιά νά μπορεῖ πλέρια νά ἐκπληρώσει τήν ἱστορική της ἀποστολή ἡ Ἑλληνική Ἐθνότητα, πρέπει νά συγκροτηθεῖ σέ μιά πολιτεία

./.

ὄχι μόνο ἐξωτερικά σεβαστή, ἀλλά καί ἐσωτερικά ἱκανή νά ἀναπτύξει καί νά ποδηγετήσει τήν ἰδιοφυΐα καί τήν δημιουργικότητα καί τήν κοινωνική ἀλληλεγγύη τοῦ λαοῦ της, σέ μιά πολιτεία πού νά ἀσφαλίζει ὄχι μόνο ἐξωτερικά, ἀλλά καί ἐσωτερικά εἰρήνη καί ἐλευθερία.

Γι'αὐτό πρέπει νά'ἐξασφαλισθεῖ <u>ἡ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΑΣΗΣ ΟΛΩΝ</u> ὅσοι ζοῦν κάτω ἀπό τή σκέπη τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας. Θρησκεία καί ἐπιστήμη πρέπει ἐλεύθερα νά τελοῦνται, ἐλεύθερα πρέπει νά στεγάζωνται καί νά ἐκφράζωνται ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ὡς τό ὅριο ἐκεῖνο ὅπου ἡ ἐλευθερία τοῦ ἑνός συγκρούεται μέ τήν ἐλευθερίαν τῶν ἄλλων.

Πρέπει νά ἀσφαλισθεῖ ἡ πολιτική ἐλευθερία ὅλων τῶν ἑλλήνων, ἀνεξάρτητα ἀπό φυλή καί ἀπό θρησκεία.

Ἡ <u>ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ</u> θάπραγματοποιηθεῖ μέ τά ἀκόλουθα μέτρα.

Κυρίαρχο ὄργανο τῆς Πολιτείας θά εἶναι ἡ ὁλότητα τοῦ λαοῦ. Ἐκφράζοντας τή θέλησή της μέ τή θέληση τῆς πλειοψηφίας, θάἀποφασίζει τελικά γιά ὅλα τά πολιτικά πράγματα. Ὁ Λαός θά ἐκλέγει τούς ἄρχοντές του, θά ἐπιδοκιμάζει καί θά ἀποδοκιμάζει τίς πράξεις των, μέ τόν τύπο καί μέ κάθε ἄλλη πρόσφορη δημοσία ἐκδήμωση.

Θ έ λ ο υ μ ε Δ η μ ο κ ρ α τ ί α

Ὁ Λαός θά παρακολουθεῖ καί θά ἐλέγχει τούς ἄρχοντας καί ἔμμεσα διά τῶν ἀντιπροσώπων πού θά ἐκλέγει μέ ἄμεση καί καθολική ψηφοφορία. Οἱ ἀντιπρόσωποι θά ψηφίζουν τά καταστατικά καί βασικά νομοθετήματα καί θά παρέχουν κατά καιρούς τήν ἀπαραίτητη ἐμπιστοσύνη τους στήν κυβέρνηση τῆς χώρας. <u>Θέλουμε Δημοκρατία ΜΕ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ</u>.

Ὁ Λαός θά ἐκλέγει τόν ἀρχηγό τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας καί ρυθμιστή τῆς ζωῆς τοῦ πολιτεύματος. Κανένας ἱστορικός, οὔτε ψυχολογικός, οὔτε ἠθικός λόγος δέν συνηγορεῖ ὑπέρ τοῦ βασιλικοῦ θρόνου στήν Ἑλλάδα. <u>ΘΕΛΟΥΜΕ ΑΒΑΣΙΛΕΥΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΜΕ ΑΜΕΣΗ ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΛΑΟ</u>.

Γιά νά ἐξασφαλισθεῖ ἡ ἀβασίλευτη δημοκρατία, π ρ έ π ε ι

I/ νά ἀπαλλαγεῖ ἀπό τίς ἀδυναμίες πού στό παρελθόν τήν κατάντη-

σαν ἀντιπαθῆ στό Λαό καί βορά τοῦ πρώτου δυναμικοῦ τυχοδιώχτη.

2/ πρέπει νά ὀργανωθεῖ ἔτσι, ὥστε νά εἶναι σέ θέση νά ἀνταποκριθεῖ στίς πολλαπλές κοινωνικές λειτουργίες πού ἡ νεάκοινωνική διάρθρωση θά τῆς ἐπιβάλλει.

Γι'αὐτούς πούς σκοπούς πρέπει νά ἐνισχύθεῖ ἡ κυβέρνηση, ὅταν μιά φορά πάρει τήν ἐμπιστοσύνη τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Λαοῦ.

Ἡ Κυβέρνηση δέ θά μπορεῖ νά ἀνατρέπεται κάθε λίγο καί λιγάκι, ἀλλά μόνο σέ ὡρισμένα ἀραιά χρονικά διαστήματα ἤ ἀπό ὡριμένη σοβαρή πλειοψηφία.

Ἡ Κυβέρνηση, ὅπως "ντέ φάκτο" ἕως τώρα, ἔτσι καί "ντέ γιοῦρε" ἀπό δῶ καί πέρα, θά ἀσκεί τή νομοθετική ἐξουσία, συνεπικουρούμενη ἀπό γνωμοδοτικές νομοπαρασκευαστικές ἐπιτροπές, ἀπαρτισμένες κυρίως ἀπό τεχνικούς. Θά ἐξαιρεθοῦν ἐλάχιστα συνταγματικά περιωρισμένανομοθετήματα, πού θά μείνουν στήν ἁρμοδιότητα τῆς Βουλῆς.

Καί γιατί λείπουν ὠργανωμένες ἐπαγγελματικές τάξεις στήν Ἑλλάδα καί γενικώτερα γιατί δέν θέλουμε τίς ταξικές διαφορές νά τίς βάλουμε στούς κόλπους τῆς πολιτείας, πού προορισμό ἔχει νά τίς τηρεῖ καί νά τίς ρυθμίζει,ἀποκλείουμε τό ἐπαγγελματικό κοινοβούλιο, θέλουμε μιά Βουλή μέ καθαρά λαϊκή βάση, πού θά συνεδριάζει, μέ μερικές διακοπές, ὅλο τό χρόνο, γιά νά ἀσκεῖ ἀδιάκοπα τό κύριό της ἔργο, τόν ἔλεγχο τῆς Κυβερνήσεως.

Γιά νά μήν ἡ ἐνίσχυση τῆς Κυβερνήσεως ὁδηγήσει σέ ὑπερτροφία δυνάμεως, παράπλευρα σ'αὐτή θά ἐνισχυθεῖ ἡ ἐξουσία τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, πού θά ἔχει τρόπο νά ἐπεμβαίνει καί νά δίνει διέξοδο στίς συγκρούσεις τῆς Κυβερνήσεως καί τῆς Βουλῆς καί τοῦ Λαοῦ μεταξύ τους.

Ὅλος αὐτός ὁ πολιτειακός μηχανισμός θά ἦταν ἀνώφελος, ἄν δέν στηριζονταν σ'ἕνα ὑγιῆ καί ἐλεύθερο τύπο. Ὁ τύπος εἶναι δημόσιο λειτούργημα. Εἶναι ἐλεύθερος ὅσο δέν προσβάλλει τήν ἰδιωτική ζωή καί τήν ἀσομική ἐλευθερία τοῦ ἄλλου καί ὅσο δέν σίγει καθαρῶς ἐθνικά συμφέροντα. Ἡ εὐθύνη του εἶναι βαρυτάτη, γιατί τά παραπτώματά του ἔχουν κρίσιμες

συνέπειες καί φυσικά καί ἡ κυρώσεις του θά εἶναι ἀνάλογα βαρειές. Γιά νά ἀποφευχθεῖ κάθε κυβερνητική ἐπέμβαση στήν ἐπιβολή τους, ἀλλά καί κάθε ἐπηρεασμός ἀπό τήν τυχαία πρόσκαιρη ροπή τῆς κοινῆς γνώμης, τ'ἀδικήματα τοῦ τύπου θά δικάζωνται ἀπό, μεγάλου κοινωνικου καί ὑπηρεσιακοῦ κύρους, ἀνεξάρτητα δικαστήρια.

Ἡ πολιτική ἐλευθερία εἶναι ματαία, ἄν δέν συνυπάρχει μέ τήν οἰκονομική ἐλευθέρωση τῶν ἐξαρτημένων τάξεων.

Καί ἡ ἠθική καί πνευματική ἐλευθερία εἶναι προβληματική ἄν τήν κατέχουν οἱ μέν εἰς βάρος τῶν δέ καί ἀκόμα χειράτερα ὅταν τήν κατέχουν οἱ λίγοι εἰς βάρος τῶν πολλῶν.

Ἡ ὅλη ἀνύψωση τῆς ἱστορικῆς καί πολιτιστικῆς ζωῆς ἑνός ἔθνους εἶναι ἀτελής, ἄν σ'αὐτή ὅλοι δέν συμμετέχουν κατά τό μέτρο τῶν φυσικῶν καί τῶν ἠθικῶν καί τῶν πνευματικῶν ἀρετῶν.

Ἀλλά γιά ὅλααὐτά χρειάζεται παράπλευρα μέ τήν ἠθική καί πνευματική καί τήν πολιτική ἐλευθέρωση καί ἡ οἰκονομική ἐλευθέρωση ὅλων τῶν ἀνθρώπων σέ ὅλο τόν κόσμο, κάθε ἀνθρώπου σέ κάθε πολιτεία.

Γιά τήν ἐλευθέρωση τῶν ἀκλήρων ἀπό τήν οἰκονομική δουλεία πού ἐπισώρευσε ἀπάνω τους μέ τόν καιρό καί μέ τήν ἐξέλιξη τῆς τεχνικῆς καί τῆς οἰκονομίας ἡ ἀτομική ἰδιοκτησία, ὑπό τήν μορφή τοῦ αυγκεντρωμένου κάι κληρονομικάσυνεχιζομένου κεφαλαίου, δέν ἀρκοῦν ἐμβαλωματικές μεταρρυθμιστικές λύσεις μέσα στό πλαίσιο τοῦ κιόλας νοθευμένου καί χαλασμένου ἀτομιστικοῦ καθεστῶτος, χρειάζεται ἡ μετάβαση σέ μιά βασικά νέα μορφή οἰκονομίας, σ'ΕΝΑ ΝΕΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ καί τό καθεστώς αὐτό θἄχει καθαρά τή σφραγίδα τῆς ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑΣ.

Ἔχοντας ὑπ'ὄψη μας, πώς κάθε οἰκονομική μεταρρύθμιση εἶναι ἐξαρτημένη ὄχι μόνο ἀπό τούς εἰδικούς ὅρους τῆς ἑλληνικῆς ψυχολογίας καί οἰκονομίας, ἀλλά καί ἀπό τό ρυθμό τῶν οἰκονομικῶν μεταρρυθμίσεων, ὅπως θά ἐκδηλωθεῖ στίς μεγάλες εὐρωπαϊκές καί στίς Ἑομορες χῶρες, πιστεύουμε πώς πρέπει, περνῶντας ἀπό ὅσους σταθμούς ἐπιβάλλουν ὅλοι αὐτοί οἱ ὅροι πού εἴπαμε- μερικοί ἀπό τούς ὁποίους εἶναι ἀδύνατον νά προκαθορι-

σθοῦν- σταθερά καί ὅσο τό δυνατόν γληγορώτερα νά βαδίσουμε πρός τούς ἀκόλουθους σκοπούς.

Τούς σκοπούς αὐτούς πού συγκροτοῦν ὅλοι μαζί ἕνα ΝΕΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ καί εἰδικά γιά τήν Ἑλλάδα πρόσφορο κοινωνικό καθεστώς, ὥσπου νά τούς πραγματοποιήσουμε, θά τούς ἑτοιμάζουμε, ὀργανώνοντας τήν οἰκονομία γιά τήν ἐπιβοχή τους καί διαφωτίζοντας τό λαό γιά τήν ὑποδοχή τους.

Ἐκτός ἀπό τά ὑλικά ἀγαθά πού ἡ φύση δίνει καί πού ἀνήκουν ἐξ ἴσου σέ ὅλους, ἕνας μονάχα εἶναι ὁ παράγοντας πού δημιουργεῖ ἀγαθά καί πού πρέπει νά ἀμείβεται ἀνάλογα μέ τήν ἔνταση καί τήν ποιότητά τους, ἡ Ε ρ γ α σ ί α. Ἔτσι, κατ'οὐσίαν ἕνα εἰσόδημα ἀναγνωρίζουμε, τό εἰσόδημα ἀπό τήν ἐ ρ γ α σ ί α , Χτυποῦμε κάθε εἰσόδημα πού ἄμεσα δέν πηγάζει ἀπ'αὐτήν.

Σύμφωνα μέ τήν ἀρχή αὐτή, ὁ κάθε ἀγρότης θἄχει ἕνα ὁλοκληρωμένο οἰκογενειακό κλῆρο, ὁ κάθε ἀστός ἕναν ἴσης ἀξίας κατοικήσιμο χῶρο. Ὅ,τι ἀγρότης ἤ ἀστός ἔχουν παραπάνω θά πάψει νά εἶναι ἰδιόκτησία του.

Σύμφωνα μέ τήν ἀρχήν αὐτή, τό συγκεντρωμένο κεφάλαιο στίς πιστωτικές καί ἀσφαλιστικές ἐπισχειρήσεις, στίς βιομηχανίες καί τό ἐμπόριο χάνει τή βάση του.

Ὅλες οἱ βιομηχανίες καί τό ἐμπόριο, ὅπου χρησιμοποιεῖται ἕνα κεφάλαιο πού ὑπερβαίνει τό ὅριο μιᾶς δίκαιης προσόδου ἀπό τήν ἐργασία, θά κοινωνικοποιηθοῦν. Καί ἔτσι θἀπεριορισθεῖ ἡ ἰδιωτική οἰκονομία στή μικρή βιομηχανία, πού ἔχει τό χαρακτῆρα τῆς βιοτεχνίας καί στό μικρό ἐμπόριο.

Ἡ πίστη θά γίνει κρατική λειτουργία χωρίς περιορισμό.

Γιά νά ἀσφαλισθεῖ ὅτι δέ θά ξεφύγουμε ἀπό τή βάση τοῦ εἰσοδήματος ἀπό μόνη τήν ἐργασία, θά καταργήσουμε τό κληρονομικό δικαίωμα, ἀφήνοντάς το νά ὑπάρχει, ποσοτικά καί ἐκεῖ περιωρισμένο, μεταξύ ἀνιόντων καί κατιόντων, ὅπου σοβαρός καί ἐξαιρετικός ψυχολογικός λόγος ἐπιβάλλει τή διατήρησή του.

Πνίγοντας ἔτσι τό κεφάλαιο στή βάση του καί παντοῦ ὅπου μπορεῖ νά

ξεπεράσει τό ὅριο τῆς προσόδου ἀπό τήν ἐργασία, φεύγουμε ἀπό τό παληό ἀτομιστικό καθεστώς καί καθαρίζουμε τό ἔφαφος γιά τό ΝΕΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ, πραγματοποιοῦμε τίς ἀρνητικές προϋποθέσεις γιά τήν ἐπίτευξη μιᾶς μεγαλύτερης κοινωνικῆς δικαιοσύνης καί γενικάἀνοίγουμε τό δρόμο γιά τήν ἀνύψωση τήν οἰκονομική, ἀλλά μαζί καί τήν πολιτική καί τήν πολιτιστική κάθε ἀνθρώπου, ἀνάλογα μέ τήν ἀξία του. Καί αὐτός εἶναι ὁ τελικός σκοπός μας. Τό ὑλιστικό ἀγαθό, τό χρῆμα, τόν πλοῦτο, τό ἀντικαθιστοῦμε μέ τήν ἐργασία, πού εἶναι ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος, ἡ ἀρετή καί ἡ δημιουργηκότητά του.

Δέν ἀρκεῖ ὅμως νά λυτρωθοῦν οἱ φορεῖς τῆς ἐργασίας, οἱ ἐργαζόμενοι ἄνθρωποι, ἀπό τήν ἐξάρτησή της ἀπό ἄλλους παράγοντας, ἐξόν ἀπό τήν κοινωνικήν ὁλότητα, πρέπει νά δουλέψουμε γιά τήν ἀνύψωση τῆς ποιότητας.

Τό νέο κοινωνικό καθεστώς ζητάει περισσότερη τεχνική μόρφωση, ἀλλά γενικώτερα, γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους περισσότερο φῶς, περισσότερη π α ι δ ε ί α. Ἀφοῦ λυτρώσει κοινωνικά τόν ἄνθρωπο, τοῦ ζητάει περισσότερη ἐπινοητικότητα, ἱκανότητα, ἀρετή. Χωρίς αὐτά τό νέο καθεστῶς κινδυνεύει νά μήν ἀποδώσει τά προσδοκώμενα.

Ἀλλά ἀκόμα δέν ἀρκεῖ νά ἀνυψωθεῖ τό ἄτομο στή νέα κοινωνία, πρέπει νά δυναμώσει καί ἀνυψωθεῖ καί ἡ κρατική μηχανή. Ὅσα ἀφαιροῦμε ἀπό τούς ἰδιώτες τά δίνομε στήν ὠργανωμένη ὁλότητα, σπό κράτος. Τό κράτος θά ἐνσωματώσει τίς σπουδαιότερες οἰκονομικές λειτουργίες καί γι'αὐτό χρειάζεται ἀξιόλογο τεχνικό καί ἠθικό ἐξοπλισμός Χωρίς μιάν ἀδέπαστη καί ἱκανή ὑπαλληλία τό νέο κράτος δέν θάἐκπληρώσει τό σκοπό του.

Ἀλλά δέν μπορεῖ νά περιμένουμε νά γίνουν πρῶτα οἱ ἄνθρωποι καί ὕστερα τό κράτος, γιά νά καταργήσει ὕστερα τήν παληά κοινωνική ὀργάνωση γιατί ἀκριβῶς αὐτή ἡ ἔλλειψη κοινωνικῆς δικαιορύνης εἶναι ἡ κυριώτερη αἰτία γιά τή σημερινή ἀνηθικότητα καί ἀνικανότητα τῶν ἀνθρώπων καί τῆς Πολιτείας. Γι'αὐτό παράλληλα θ'ἀρχίσει ὁ ἀγώνας γιά τόν ἄνθρωπο,γιά τό κράτος καί γιά τό καθεστώς.

Ἔτσι ὁπλισμένοι θά ἀντικαταστήσουμε μιάν οἰκονομία πού τήν

όδηγοῦν δῆθεν ἀναπόφευκτα ἐξωπολιτειακές οἱονεί φυσικές ροπές, μέ μιάν οἰκονομία ~~κφβ/κήφ/ββήκφβήε~~ ὁδηγημένη ἀπό τό λόγο τῆς πολιτείας. Ἔτσι θά πραγματοποιήσουμε τήν κοινωνική δικαιοσύνη πού εἶναι ὁ πρῶτος ὅρος γιά τήν ἠθική καί πνευματική ἀνύψωση κάθε ἀνθρώπου.

Μέσα στήν ἐκλογικευμένη αὐτή ὀργάνωση, ἐνῶ φτάνομε στή μεγαλείτερη δυνατή δικαιοσύνη, ἀποφεύγουμε τήν τυποποίηση καί τήν ἐπιπέδωση.

Ἀντίθετα, ὄχι μέ τήν κομμουνιστική πράξη, ἀλλάμέ τό κομμούνιστικό δόγμα, ἀναγνωρίζουμε τήν Ἐλευθερία τῆς κατανάλωσης μέσα σέ εὐρύτατα πλαίσια, πού ἄν ἔλειπαν θά εἶταν ἀντιοικονομική ἡ ὅλη ὀργάνωση. Ἀναγνωρίζουμε τήν ἐλευθερία τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐργασίας, γιατί καί αὐτό εἶναι ἄρρηκτα συνυφασμένο μέ τήν προσωπικότητα τοῦ ἀτόμου.

Ἀναγνωρίζουμε τήν ψυχολογικά βάσιμο καί οἰκονομικά ἀποδεκτή μικρή ἰδιοκτησία καί τή δυνατότητα τῆς ἐκμετάλλευσής της μέσα σέ ὡρισμένα ὅρια.

Ἀναγνωρίζουμε τήν ἱεράρχηση τῆς ἐργασίας μέ κριτήρια ὅμως καθαρά ἀξιολογικά τῆς ἠθικῆς καί τῆς ἐπιστήμης καθώς καί τήν ἀντίστοιχη ἀμοιβή της.

Γενικά ὅπου ἡ ὕπαρξη τῆς ἀτομικῆς πρωτοβουλίας δέν συγκρούεται μέ τήν τοῦ ἄλλου την ἀτομική πρωτοβουλία ἤ καί μέτήν ὁλότητα, τή διατηροῦμε. Διατηροῦμε τή διαφοροποίηση πού εἶναι πηγή πολιτισμοῦ. Ἔσσι παίρνοντας ἀπό τό ἀτομιστικό σύστημα ὅ,τι ἀξιώτερο ἔχει, τήν δημιουργηκότητα τοῦ ἀτόμου μέ τά ὑλικά κίνητρα πού χρειάζεται γιά νά κινηθεῖ, δημιουργοῦμε μέσα στό πλαίσιο τῆς ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ μιάν οἰκονομία ἀπαλλαγμένη ἀπό τό δογματισμό καί τόν ἀνεφαρμοσμό, πού ἀναγκάσθηκε νιόλας, ἔστω καί σιωπηρά, νά ἀποβάλλει καί ἰδία ἡ πιό ἀδιάλλακτη σοσιαλιστική πράξη. Καί φτάνομε ἔτσι σ'ἕνα σύστημα γιά μᾶς τό πιό πρόσφορο καί γιά τή σημερινή Εὐρώπη καί γιά τήν δική μας κοινωνία, μόλις δέν ὑπάρξουν ἀπό τήν ἐξωτερική πλευρά τά πρόσκαιρα ἐμπόδια, πού δέν μπορεῖ παρά γλήγορα νά παραμερισθοῦνε.

Τίς γενικές αὐτές προγραμματικές σκέψεις θά τίς πραγματοποιήσουν κανείς ὅσο μπορεῖ συστηματικά, μέ κάποια λογική σειρά καί αὐτό,ὅσο

τό ἐπιτρέπουν οἱ περιστάσεις καί μέ τό ρυθμό πού αὐτές πάλι θά προσδιορίσουν.

Ἀλλά ἡ πραγματοποίηση μερικῶν τοὐλάχιστον ἀπ'αὐτές τίς σκέψεις καί ἡ προετοιμασία γιά ὅλες τίς ἄλλες, πρέπει νά ἀρχίσει ἀμέσως.

Παράλληλα ὅμως πρέπει νά γίνει κι'ἕνα ξεκαθάρισμα μέ τό ἄμεσο παρελθόν.

Καμμιᾶς κοινωνικῆς μεταρρύθμισης, καμμιᾶς ἀκόμα περισσότερο κοινωνικῆς ἐπανάστασης ἡ εὐδοκίμηση δέν εἶναι δυνατή, ἄν στή βάση της δέν συντελεσθεῖ ἕνας βαθύς καί ἀμείλικτος, καθαρτήριος καθαρμός. Μέ τήν ἀρχή τῆς λήθης τοῦ παρελθόντος, φτάνομε σέ μπαλώματα καί σέ συμβιβασμούς καί τώρα δέν εἶναι πιά καιρός συμβιβασμῶν. Πρόσωπα πού παραβιάσανε ὄχι τούς κείμενους νόμους, ἀλλά τήν ἠ θ ι κ ή τ ά ξ η κάθε πολιτικῆς συμβίωσης τοῦ ἀνθρώπου, θά στηλιτευθοῦν καί θά ἀχρηστευθοῦν.

Μέσα σ'αὐτά τά πρόσωπα ἐμφωλεύει ἡ ἀντίδραση στό σκοπό τῆς κοινωνικῆς <u>δικαιοσύνης</u>. Αὐτά τά πρόσωπα, ἄν ἐξακολουθήσουν νά δροῦν, ἐνσωματώνουν τήν ἐγγύηση τῆς ἀποτυχίας κάθε ἀνοικοδόμησης ἑνός νέου πολιτικοῦ βίου. Τῶν προσώπων αὐτῶν ἡ καταδίκη συμβολίζει στά μάτια τοῦ Λαοῦ τή Ν ί κ η τῆς Νέας π ο λ ι τ ι κ ῆ ς τ ά ξ η ς καί τήν ἐξαφάνιση τῆς παλιᾶς.

Ὅπως κάθε ἀνθρώπινο ἔργο, ἔτσι καί μιά κοινωνική ἐπανάσταση στηρίζεται καί ἐξαρτᾶται ἀπό τήν ποιότητα τῶν ἀνθρώπων πού θά τήν ἐνεργήσουν. Μόνο παραμερίζοντας τούς ἁμαρτωλούς τοῦ παρελθόντος, θά ἀνοίξουμε πρό δρόμο καί θά ὑποδαυλίσουμε τήν ἐλπίδα τῶν ἠθικῶν καί τῶν ἄφθαρτων ἀνθρώπων, πού τό περιμένουν ἀκριβῶς ἕνα τέτοιο ἠ θ ι κ ό σ ύ ν θ η μ α γ ι ά ν ά β γ ο ῦ ν ε στό φ ῶ ς.

. .

Πιστεύει στόν ἄνθρωπο καί στήν ἱστορία του, στή δύναμη τῆς ἐλευθερίας του καί τῆς δημιουργηκότητάς του, στήν ἠθική καί πνευματική του ἀποστολή.

Πιστεύει πώς ἡ συγκρότηση τῶν ἀνθρώπων σέ ἐθνικές καί πολιτιστικές ἑνότητες, πνευματικά καί ἱστορικά ἀναγκαῖα, ὄχι μόνο δέν πρέπει νά εἶναι ἐμπόδιο, ἀλλά ἀπεναντίας πρέπει νά εἶναι ἡ φυσική ἀφετηρία γιά νά δημιουργηθῇ μία παγκόσμια κοινωνία, δημοκρατικά ὠργανωμένη ὅπου, χάρις στήν εἰρήνη καί τήν εὐταξία, θά ἔχει ἴσως δυνατότητες προαγωγῆς καί εὐημερίας κάθε λαός καί κάθε φυλή.

Πιστεύει πώς σ'αὐτή τήν παγκόσμια κοινωνία ἡ ἑλληνική ἐθνότητα, ἄν καί μικρή καί ριζωμένη σέ μιά φτωχή χώρα, ἀντλῶντας τούς τίτλους της καί ἀπό τήν μακραίωνη ἱστορία της καί ἀπό τήν ἰδιοφυΐα καί τίς ἀρετές της, ἔχει νά διαδραματίσῃ ἕναν σημαντικό, ἕναν ἄξιο ρόλο.

Μπορεῖ καί πρέπει, ζώντας στήν κλασσική φύση καί φυλάγοντας στό αἷμα της καί στήν ψυχολογία πολλά στοιχεῖα ἀπό τήν ἑλληνική κλασσική ζωή, νά γίνῃ ἕνας ἰδιότυπος παράγοντας μέσα στή συνθετική ἑνότητα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ.

Μπορεῖ, εἶναι καί πρέπει, χάρις στή γεωγραφική της θέση καί στήν δυναμικότητά της, νά γίνῃ ἕνας πολύτιμος παράγοντας εἰρήνης καί οἰκονομικῆς συνεργασίας καί στούς δύο γεωπολιτικούς κύκλους, ὅπου ἐξ ἴσου ἀνήκει στά Βαλκάνια καί στή Μεσόγειο.

Ἔχοντας τήν ἀποστολή αὐτή καί τή δυνατότητα νά τήν ἐκπληρώσῃ ἡ ἑλληνική ἐθνότητα, ἔχει τό ἀναφαίρετο ἱστορικό δικαίωμα νά ζήσῃ ἑνωμένη σέ μιά πολιτεία μέ γεωγραφική καί οἰκονομική αὐτάρκεια καί ἀκόμα ἔχει καί τήν ὑποχρέωση νά ἀγωνίζεται γιά τή διατήρηση καί τήν ὁλοκλήρωση αὐτῆς τῆς αὐταρκείας.

Πιστεύει πώς γιά νά μπορεῖ πλέρια νά ἐκπληρώσει τήν ἱστορική της ἀποστολή ἡ ἑλληνική ἐθνότητα, πρέπει νά συγκροτηθῇ σέ μιά πολιτεία ὄχι μόνο ἐξωτερικά σεβαστή ἀλλά καί ἐσωτερικά ἱκανή νά ἀναπτύξῃ καί νά ποδη-

./.

γετήση τήν ἰδιοφυΐα καί τήν δημιουργικότητα καί τήν κοινωνική ἀλληλεγγύη τοῦ λαοῦ της, σέ μιά πολιτεία πού νά ἀσφαλίζη ὄχι μόνο ἐξωτερικά ἀλλά καί ἐσωτερικά εἰρήνη καί ἐλευθερία.

Γι'αὐτό πρέπει νά ἐξασφαλισθῆ ἡ ἐλευθερία τῆς φυσικῆς καί τῆς πνευματικῆς ὑπόστασης ὅλων ὅσοι ζοῦν κάτω ἀπό τή σκέπη τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας. Θρησκεία καί ἐπιστήμη πρέπει ἐλεύθερα νά τελοῦνται, ἐλεύθερα πρέπει νά στεγάζωνται καί νά ἐκφράζονται ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ὡς τό ὅριο ἐκεῖνο ὅπου ἡ ἐλευθερία τοῦ ἑνός συγκρούεται μέ τήν ἐλευθερίαν τοῦ ἄλλου.

Πρέπει νά ἀσφαλισθῆ ἡ πολιτική ἐλευθερία ὅλων τῶν ἑλλήνων ἀνεξάρτητα ἀπό φυλή καί ἀπό θρήσκευμα.

Ἡ πολιτική ἐλευθερία θά πραγματοποιηθῆ μέ τά ἀκόλουθα μέτρα.

Κυρίαρχο ὄργανο τῆς Πολιτείας θά εἶναι ἡ ὁλότητα τοῦ λαοῦ. Ἐκφράζοντα, τή θελησή της μέ τή θέληση τῆς πλειοψηφίας, θά ἀποφασίζη τελικά γιά ὅλα τά πολιτικά πράγματα. Ὁ Λαός θά ἐκλέγη τούς ἄρχοντάς του, θά ἐπιδοκιμάζη καί θά ἀποδοκιμάζη τίς πράξεις των, στόν τύπο καί μέ ἄλλη πρόσφορη δημοσία ἐκδήλωση.

Θέλομε δημοκρατία.

Ὁ Λαός θά παρακολουθεῖ καί θά ἐλέγχει τούς ἄρχοντας καί ἔμμεσα διά τῶν ἀντιπροσώπων πού θά ἐκλέγει μέ ἄμεση καί καθολική ψηφοφορία. Οἱ ἀντιπρόσωποι θά ψηφίζουν τά καταστατικά καί βασικά νομοθετήματα καί θά παρέχουν κατά καιρούς τήν ἀπαραίτητη ἐμπιστοσύνη τους στήν κυβέρνηση τῆς χώρας. Θέλομε δημοκρατία μέ ἀντιπροσωπευτικόν σύστημα.

Ὁ λαός θά ἐκλέγει τόν ἀρχηγό τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας καί ρυθμιστή τῆς ζωῆς τοῦ πολιτεύματος. Κανένας ἱστορικός, οὔτε ψυχολογικός, οὔτε ἠθικός λόγος δέν συνηγορεῖ ὑπέρ τοῦ βασιλικοῦ θεσμοῦ στήν Ἑλλάδα. Θέλουμε ἀβασίλευτη δημοκρατία μέ ἄμεση ἐκλογή τοῦ Προέδρου ἀπό τό λαό.

Γιά νά ἐξασφαλισθῆ ἡ ἀβασίλευτη δημοκρατία πρέπει

Ι/ νά ἀπαλλαγῆ ἀπό τίς ἀδυναμίες πού στό παρελθόν τήν κατάντησαν ἀντιπαθῆ στό λαό καί βορά τοῦ πρώτου δυναμικοῦ τυχοδιώχτη.

2/ πρέπει νά ὠργανωθῆ ἔτσι ὥστε νά εἶναι σέ θέση νά ἀνταποκριθῆ σέ

./.

στίς πολλαπλές κοινωνικές λειτουργίες πού ἡ νέα κοινωνική διάρθρωση θά τῆς ἐπιβάλλει.

Γι' αὐτούς τούς σκοπούς πρέπει νά ἐνισχυθῆ ἡ κυβέρνηση, ὅταν μιά φορά πάρει τήν ἐμπιστοσύνη τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ.

Ἡ κυβέρνηση δέ θά μπορῆ νά ἀνατρέπεται κάθε λίγο καί λιγάκι, ἀλλά μόνο σέ ὡρισμένα ἀραιά χρονικά διαστήματα ἤ ἀπό ὡρισμένη σοβαρή πλειοψηφία.

Ἡ κυβέρνηση, ὅπως DE FACTO ἕως τώρα, ἔτσι καί DE JURE ἀπό δῶ καί πέρα θά ἀσκεῖ τή νομοθετική ἐξουσία, συνεπικουρουμένη ἀπό γνωμοδοτικάς νομοπαρασκευαστικές ἐπιτροπές, ἀπαρτισμένες κυρίως ἀπό τεχνικούς. Θά ἐξαιρεθοῦν ἐλάχιστα συνταγματικά περιωρισμένα νομοθετήματα, πού θά μείνουν στήν ἁρμοδιότητα τῆς Βουλῆς.

Καί γιατί λείπουν ὠργανωμένες ἐπαγγελματικές τάξεις στήν Ἑλλάδα καί γενικώτερα γιατί δέν θέλομε τίς ταξικές διαφορές νά τίς βάλομε στούς κόλπους τῆς πολιτείας, πού προορισμό ἔχει νά τίς τηρεῖ καί νά τίς ρυθμίζει, ἀποκλείουμε τό ἐπαγγελματικό κοινοβούλιο. Θέλουμε μιά Βουλή μέ καθαρά λαϊκή βάση, πού θά συνεδριάζη, μέ μερικές διακοπές, ὅλο τό χρόνο, γιά νά ἀσκῆ ἀδιάκοπα τό κύριό της ἔργο, τόν ἔλεγχο τῆς Κυβερνήσεως.

Γιά νά μήν ἡ ἐνίσχυση τῆς Κυβερνήσεως ὁδηγήση σέ ὑπερτροφία δυνάμεως, παράπλευρα σ' αὐτή θά ἐνισχυθεῖ ἡ ἐξουσία τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, πού θά ἔχει τρόπο νά ἐπεμβαίνει καί νά δίνη διέξοδο στίς συγκρούσεις τῆς Κυβερνήσεως καί τῆς Βουλῆς καί τοῦ λαοῦ μεταξύ του.

Ὅλος αὐτός ὁ πολιτειακός μηχανισμός θά ἦταν ἀνώφελος, ἄν δέν στηρίζονταν σ' ἕνα ὑγιῆ καί ἐλεύθερο τύπο. Ὁ τύπος εἶναι δημόσιο λειτούργημα. Εἶναι ἐλεύθερος ὅσο δέν προσβάλλει τήν ἰδιωτική ζωή καί τήν ἀτομική ἐλευθερία τοῦ ἄλλου καί ὅσο δέν θίγει καθαρῶς ἐθνικά συμφέροντα. Ἡ εὐθύνη του εἶναι βαρυτάτη γιατί τά παραπτώματά του ἔχουν κρίσιμες συνέπειες καί φυσικά καί ἡ κυρώσεις του θά εἶναι ἀνάλογα βαρείες. Γιά νά ἀποφευχθῆ κάθε κυβερνητική ἐπέμβαση στήν ἐπιβολή τους, ἀλλά καί κάθε ἐπηρεασμός ἀπό τήν τυχαία πρόσκαιρη ροπή τῆς κοινῆς γνώμης· τά ἀδικήματα τοῦ τύπου

./.

θά δικάζονται ἀπό, μεγάλου κοινωνικοῦ καί ὑπηρεσιακοῦ κύρους, ἀνεξάρτητα δικαστήρια.

Ἡ πολιτική ἐλευθερία εἶναι ματαία, ἄν δέν συνυπάρχη μέ τήν οἰκονομική ἐλευθέρωση τῶν ἐξαρτημένων τάξεων.

Καί ἡ ἠθική καί πνευματική ἐλευθερία εἶναι προβληματική ἄν τήν κατέχουν οἱ μέν εἰς βάρος τῶν δέ καί ἀκόμα χειρότερα ὅταν τήν κατέχουν οἱ λίγοι εἰς βάρος τῶν πολλῶν.

Ἡ ὅλη ἀνύψωση τῆς ἱστορικῆς καί πολιτιστικῆς ζωῆς ἑνός ἔθνους εἶναι ἀτελής, ἄν σ'αὐτή ὅλοι δέν συμμετέχουν κατά τό μέτρο τῶν φυσικῶν καί τῶν ἠθικῶν καί τῶν πνευματικῶν ἀρετῶν.

Ἀλλά γιά ὅλα αὐτά χρειάζεται παράπλευρα μέ τήν ἠθική καί πνευματική καί τήν πολιτική ἐλευθέρωση καί ἡ οἰκονομική ἐλευθέρωση ὅλων τῶν ἀνθρώπων σέ ὅλο τόν κόσμο, κάθε ἀνθρώπου σέ κάθε πολιτεία.

Γιά τήν ἐλευθέρωση τῶν ἀκλήρων ἀπό τήν οἰκονομική δουλεία πού ἐπισώρευσε ἀπάνω τους μέ τόν καιρό καί μέ τήν ἐξέλιξη τῆς τεχνικῆς καί τῆς οἰκονομίας ἡ ἀτομική ἰδιοκτησία, ὑπό τήν μορφή τοῦ συγκεντρωμένου καί κληρονομικά συνεχιζομένου κεφαλαίου, δέν ἀρκοῦν ἐμβαλωματικές μεταρρυθμιστικές λύσεις μέσα στό πλαίσιο τοῦ κιόλας νοθευμένου καί χαλασμένου ἀτομιστικοῦ καθεστῶτος, χρειάζεται ἡ μετάβαση σέ μιά βασικά νέα μορφή οἰκονομίας, σ'ἕνα νέο κοινωνικό καθεστώς καί τό καθεστῶς αὐτό θἄχει καθαρά τή σφραγίδα τῆς σοσιαλιστικῆς ἰδεολογίας.

Ἔχοντας ὑπ'ὄψει μας, πώς κάθε οἰκονομική μεταρρύθμιση εἶναι ἐξαρτημένη ὄχι μόνο ἀπό τούς εἰδικούς ὅρους τῆς ~~χθε~~/ ἑλληνικῆς ψυχολογίας καί οἰκονομίας, ἀλλάκαί ἀπό τό ρυθμό τῶν οἰκονομικῶν μεταρρυθμίσεων, ὅπως θά ἐκδηλωθῆ στίς μεγάλες εὐρωπαϊκές καί στίς ὅμορες χῶρες, πιστεύουμε πώς πρέπει, περνῶντας ἀπό ὅσους σταθμοῦς ἐπιβάλλουν ὅλοι αὐτοί οἱ ὅροι πού εἴπαμε - μερικοί ἀπό τούς ὁποίους εἶναι ἀδύνατον νά προκαθορισθοῦν- σταθερά καί ὅσο τό δυνατόν γληγορώτερα πρός τούς ἀκολούθους σκοπούς.

Τούς σκοπούς αὐτούς πού συγκροτοῦν ὅλοι μαζί ἕνα νέο σοσιαλιστικό

./.

καί εἰδικά γιά τήν Ἑλλάδα πρόσφορο κοινωνικό καθεστώς, ὥσπου νά τούς πραγματοποιήσωμε, θά τούς ἑτοιμάζουμε καί ὀργανώνοντας τήν οἰκονομία γιά τήν ὑποδοχή τους καί διαφωτίζοντας τό λαό γιά τήν ὑποδοχή τους.

Ἐκτός ἀπό τά ὑλικά ἀγαθά πού ἡ φύση δίνει καί πού ἀνήκουν ἐξ ἴσου σέ ὅλους, ἕνας μονάχα εἶναι ὁ παράγοντας πού δημιουργεῖ ἀγαθά καί πού πρέπει νά ἀμείβεται ἀνάλογα μέ τήν ἔνταση καί τήν ποιότητά τους, ἡ ἐργασία. Ἔτσι, κατ' οὐσίαν ἕνα εἰσόδημα ἀναγνωρίζομε, τό εἰσόδημα ἀπό τήν ἐργασία. Χτυποῦμε κάθε εἰσόδημα πού ἄμεσα δέν πηγάζει ἀπ' αὐτήν.

Σύμφωνα μέ τήν ἀρχή αὐτή, ὁ κάθε ἀγρότης θἄχει ἕνα ὁλοκληρωμένο οἰκογενειακό κλῆρο, ὁ κάθε ἀστός ἕναν ἴσης ἀξίας κατοικήσιμο χῶρο. Ὅ,τι ἀγρότης ἤ ἀστός ἔχουν παρά πάνω θά πάψῃ νά εἶναι ἰδιοκτησία του.

Σύμφωνα μέ τήν ἀρχήν αὐτή, τό συγκεντρωμένο κεφάλαιο στίς πιστωτικές καί ἀσφαλιστικές ἐπιχειρήσεις, στίς βιομηχανίες καί τό ἐμπόριο χάνει τή βάση του.

Ὅλες οἱ βιομηχανίες καί τό ἐμπόριο, ὅπου χρησιμοποιεῖται ἕνα κεφάλαιο πού ὑπερβαίνει τό ὅριο μιᾶς δικαίας προσόδου ἀπό τήν ἐργασία, θά κοινωνικοποιηθοῦν. Καί ἔτσι θἀπεριορισθῇ ἡ ἰδιωτική οἰκονομία στή μικρή βιομηχανία, πού ἔχει τό χαρακτῆρα τῆς βιοτεχνίας καί στό μικρό ἐμπόριο.

Ἡ πίστη θά γίνῃ κρατική λειτουργία χωρίς περιορισμό.

Γιά νά ἀσφαλισθῆ ὅτι δέ θά ξεφύγωμε ἀπό τή βάση τοῦ εἰσοδήματος ἀπό μόνη τήν ἐργασία, θά καταργήσωμε τό κληρονομικό δικαίωμα, ἀφήνοντάς το νά ὑπάρχῃ, ποσοτικά καί ἐκεῖ περιορισμένο, μεταξύ ἀνιόντων καί κατιόντων, ὅπου σοβαρός καί ἐξαιρετικός ψυχολογικός λόγος ἐπιβάλλουν τή διατήρησή του.

Πνίγοντας ἔτσι τό κεφάλαιο στή βάση του καί παντοῦ ὅπου μπορεῖ νά ξεπεράσει τό ὅριο τῆς προσόδου ἀπό τήν ἐργασία, φεύγομε ἀπό τό πάλιν ἀτομιστικό καθεστώς καί καθαρίζομε τό ἔδαφος γιά τό νέο σοσιαλιστικό καθεστῶς, πραγματοποιοῦμε τίς ἀρνητικές προϋποθέσεις γιά τήν ἐπίτευξη

./.

μιᾶς μεγαλυτέρας κοινωνικῆς δικαιοσύνης καί γενικά ἀνοίγομε τό δρόμο γιά τήν ἀνύψωση τήν οἰκονομική, ἀλλά μαζί καί τήν πολιτική καί τήν πολιτιστική κάθε ἀνθρώπου, ἀνάλογα μέ τήν ἀξία του, Καί αὐτός εἶναι ὁ τελικός σκοπός μας. Τό ὑλιστικό ἀγαθό, τό χρῆμα, τόν πλοῦτο, τό ἀντικαθιστοῦμε ἐμέ τήν ἐργασία, πού εἶναι ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος, ἡ ἀρετή καί ἡ δημιουργηκότητά του.

Δέν ἀρκεῖ ὅμως νά λυτρωθοῦν οἱ φορεῖς τῆς ἐργασίας ἀπό τήν ἐξάρτησή της ἀπό ἄλλους παράγοντας, ἐξόν ἀπό τήν κοινωνικήν ὁλότητα, πρέπει νά δουλέφομε γιά τήν ἀνύψωση τῆς ποιότητας.

Τό νέο κοινωνικό καθεστώς ζητάει περισσότερα τεχνική μόρφωση, ἀλλά γενικωτερα, γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους περισσότερο φῶς, περισσότερη παιδεία. Ἀφοῦ λύτρωσε κοινωνικά τόν ἄνθρωπο, τοῦ ζητάει περισσότερη ἐπινοητικότητα, ἱκανότητα ἀρετή. Χωρίς αὐτά τό νέο καθεστώς κινδυνεύει νά μήν ἀποδώσῃ τά προσδοκώμενα.

Ἀλλά ἀκόμα δέν ἀρκεῖ νά ἀνυψωθῆ τό ἄτομο στή νέα κοινωνία, πρέπει νά δυναμώσῃ καί ἀνυψωθῆ καί ἡ κρατική μηχανή. Ὅσα ἀφαιροῦμε ἀπό τούς ἰδιώτας τά δίνομε στή ὠργανωμένη ὁλότητα, στό κράτος. Τό κράτος θά ἐνσωματώσῃ τάς σπουδαιοτέρας οἰκονομικάς λειτουργίας καί γιά χρειάζεται λογο τεχνικό καί ἠθικό ἐξοπλισμό. Χωρίς μιά ἀδέκαστη καί ἱκανή ὑπαλληλία το νέο κράτος δέν θά ἐκπληρώσῃ τό σκοπό του.

Ἀλλα δέν μπορεῖ νά περιμένομε νά γίνουν πρῶτα οἱ ἄνθρωποι καί ὕστερα τό κράτος γιά νά καταργήσῃ ὕστερα τήν παλιά κοινωνική ὀργάνωση, γιατί ἀκριβῶς αὐτή εἶναι ἡ ἔλλειψη κοινωνικῆς δικαιοσύνης. ἡ κυριώτερη αἰτία γιά τή σημερινή ἀνηθικότητα καί ἀνικανότητα τῶν ἀνθρώπων καί τῆς πολιτείας. Γι'αὐτό παράλληλα θ'ἀρχίσει ὁ ἀγώνας γιά τόν ἄνθρωπο, γιά τό κράτος καί γιά τό καθεστώς.

Ἔτσι ὡπλισμένοι θά ἀντικαταστήσωμε μίαν οἰκονομία πού τήν ὁδηγοῦνε δῆθεν ἀναπόφευκτα ἐξωπολιτειακές οἱονεί φυσικές ροπές μέ μίαν οἰκονομία ὁδηγημένη ἀπό τό λόγο τῆς πολιτείας. Ἔτσι θά πραγματοποιήσωμε τήν κοινωνική δικαιοσύνη πού εἶναι ἀπαραίτητη γιά τήν ἀνύψωση κάθε ἀνθρώπου.

Μέσα στήν ἐκλογικευμένη αὐτή ὀργάνωση,ἐνῶ φτάνομε στή μεγαλείτερ

δυνατή δικαιοσύνη, ἀποφεύγομε τήν τυποποίηση καί τήν ἐπιπέδωση.

Ἀντίθετα, ὄχι μέ τήν κομμουνιστική πράξη, ἀλλά μέ τό κομμουνιστικό δόγμα, ἀναγνωρίζομε τήν ἐλευθερία τῆς κατανάλωσης μέσα σέ εὐρύτατα πλαίσια πού ἄν ἔλειπαν θά εἶταν ἀντιοικονομική ἡ ὅλη ὀργάνωση. Ἀναγνωρίζομε τήν ἐλευθερία τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐργασίας γιατί καί αὐτό εἶναι ἄρρηκτα συνυφασμένο μέ τήν προσωπικότητα τοῦ ἀτόμου.

Ἀναγνωρίζομε τήν ψυχολογικά βάσιμο καί οἰκονομικά ἀποδεκτή μικρή ἰδιοκτησία καί τή δυνατότητα τῆς ἐκμετάλλευσης της μέσα σέ ὡρισμένα ὅρια

Ἀναγνωρίζομε τήν ἱεράρχηση τῆς ἐργασίας μέ κριτήρια ὅμως καθαρά ἀξιολογικά τῆς ἠθικῆς καί τῆς ἐπιστήμης τήν ἀντίστοιχη ἀμοιβή της.

Γενικά ὅπου ἡ ὕπαρξη τῆς ἀτομικῆς πρωτοβουλίας δέν συγκρούεται μέ τοῦ ἄλλου τήν ἀτομική πρωτοβουλία ἤ καί μέ τήν ὁλότητα, τή διατηροῦμε τή διαφοροποίηση ποί εἶναι πηγή πολιτισμοῦ. Ἔτσι παίρνοντας ἀπό τό ἀτομιστικό σύστημα ὅ, τι ἀξιώτερο ἔχει, τήν δημιουργικότητα τοῦ ἀτόμου μέ τά ὑλικά κίνητρα πού χρειάζεται γιά νά κινηθῆ, δημιουργοῦμε μέσα στό πλαίσιο τῆς σοσιαλιστικῆς ὀργάνωσης μίαν οἰκονομίαν, ἀπαλλαγμένη ἀπό τό δογματισμό καί τόν ἀνεφαφισμό πού ἀναγκάσθηκε εὔκολα, ἔστω καί σιωπηρά, νά ἀποβάλλει καί ἰδία ἡ πιό ἀδιάλλακτη σοσιαλιστική πράξη. Καί φτάνομε ἔτσι σ'ἕνα σύστημα γιά μᾶς τό πιό πρόσφορο καί γιά τή σημερινή Εὐρώπη καί γιά τήν δική μας κοινωνία, μόλις δέν ὑπάρξουν ἀπό τήν ἐξωτερική πλευρά τά πρόσκαιρα ἐμπόδια, πού δέν μπορεῖ παρά γλήγορα νά παραμερισθοῦνε.

Μέ τίς γενικές αὐτές προγραμματικές σκέψεις θά τάς πραγματοποιήση κανείς ὅσο μπορεῖ συστηματικά, μέ κάποια λογική σειρά καί αὐτό, ὅσο τό ἐπιτρέπουν οἱ περιστάσεις καί μέ τό ρυθμο πού αὐτές πάλι θά προσδιορίσουν.

Ἀλλά ἡ πραγματοποίηση μερικῶν τοὐλάχιστον ἀπ'αὐτές τίς σκέψεις καί ἡ προετοιμασία γιά ὅλες τίς ἄλλες πρέπει ν ἀρχίση ἀμέσως.

Παράλληλα ὅμως πρέπει νά γίνει κι'ἕνα ξεκαθάρισμα μέ τό ἄμεσο παρελθόν.

Καμμιᾶς κοινωνικῆς μεταρρύθμησης, καμμιᾶς ἀκόμα περισσότερο κοινω-

./,

νικῆς ἐπανάστασης ἡ εὐδοκίμηση δέν εἶναι δυνατή, ἄν στή βάση της δέν συν τελεσθῆ ἕνας βαθύς καί ἀμείλικτος,καθαρά ἠθικός καθαρμός. Μέ τήν ἀρχή τῆς λήθης τοῦ παρελθόντος, φτάνομε σέ μπαλώματα καί σέ συμβιβασμούς καί τώρα δέν εἶναι πιά καιρός συμβιβασμοῦ. Πρόσωπα πού παραβιάσανε ὄχι τούς κειμέ νους νόμους, ἀλλά τήν ἠθική τάξη κάθε πολιτικῆς συμβιώσεως τοῦ ἀνθρώπου θά στιλιτευθοῦν καί θά ἀχρηστευθοῦν.

Μέσα σ'αὐτά τά πρόσωπα ἐμφωλεύει ἡ ἀντίδραση στό σκοπό τῆς κοινωνι-κῆς δικαιοσύνης, Αὐτά τά πρόσωπα, ἄν ἐξακολουθήσουν νά δροῦν, ἐνσωματώνε ται ἡ ἐγγύηση τῆς ἀποτυχίας κάθε ἀνοικοδόμησης ἑνός νέου πολιτικοῦ βίου. Τῶν προσώπων αὐτῶν ἡ καταδίκη συμβολίζει στά μάτια τοῦ λαοῦ τή Νίκη τῆς νέας πολιτικῆς τάξης καί τήν ἐξαφάνιση τῆς παληᾶς.

Ὅπως κάθε ἀνθρώπινο ἔργο ἔτσι καί μιά κοινωνική ἐπανάσταση στηρίζε ται καί ἐξαρτᾶται ἀπό τήν ποιότητα τοῦ ἀνθρώπου πού τήν ἐνεργήσουν. Μόνο παραμερίζοντας τούς ἁμαρτωλούς τοῦ παρελθόντος θά ἀνοίξομε τό δρόμο καί θά ὑποδαυλίσωμε τήν ἐλπίδα, πού ἀσφαλῶς περιμένουν πρό παντός ἕνα τέτοιο ἠθικό σύνθημα γιά νά βγοῦνε στό φῶς.

4

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Ἡ πολιτική ζωή τῆς Χώρας πέρασε τά τελευταῖα χρόνια ἀπό μιά βαθειά κρίση, πού κατέληξε στό καθεστώς βίας τῆς 4ης Αὐγούστου. Τό καθεστώς αὐτό ὄχι μόνο δέν προήγαγε κανένα κλάδο τοῦ ἐσωτερικοῦ μας βίου, ἀλλά ἄφησε τόν τόπο καί στρατιωτικά ἀκόμη ἀπαρασκεύαστο ν'ἀντιμετωπίσῃ μέ μόνη τήν εὐφυΐα τοῦ Λαοῦ, τίς ἐξωτερικές περιπέτειες, πού μέ βεβαιότητα ὅλοι περίμεναν. Τό ἴδιο αὐτό καθεστώς κοντά στ'ἄλλα διέκοψε τή συνέχεια τῆς πολιτικῆς μας ζωῆς. Οἱ νέοι ἄνδρες πού εἶχεν ἔρθει ἡ ὥρα τους νά ὑπηρετήσουν τά δημόσια πράγματα, δέν βρίσκανε τρόπο, ἐλεύθερα καί φανερά, νά μποῦν στό πολιτικό στίβο, νά συναγωνισθοῦν ἐκεῖ σ'ἕνα τίμιο ἰδεολογικό ἀγῶνα καί σ'αὐτόν τόν ἀγῶνα νά δοκιμασθοῦν, πρίν διεκδικήσουν καί ἀναλάβουν τήν ἐξουσία. Ἀπεναντίας ἡ κατάκνιζη κάθε ἐλευθερίας ἔφερε στήν ἐπιφάνεια ἕνα σμῆνος ἀπό ἰδιοτελεῖς καί παρασκηνιακούς παράγοντες, πού ἡ ἀναρρίχησή τους, χάρις στούς ἰσχυρούς τῆς ἡμέρας, ἔγινε τό φθοροποιό παράδειγμα καί ἡ κυρία ἀφορμή γιά τή γενική χαλάρωση τῶν χαρακτήρων. Μέ τή ξενική κατοχή τό κακό ἀποκορυφώθηκε. Παρ'ὅλα αὐτά ὁ Ἑλληνικός Λαός, ὁ Λαός τῶν βουνῶν τῆς Ἀλβανίας, ὁ Λαός πού μέ λίγες ἐξαιρέσεις, δέχτηκε μέ τέτοια ὑπερήφανη καρτερικότητα τό βάρος τῆς ξένης κατοχῆς, ἔμεινε στό σύνολό του ὁ ἀγνός καί γενναῖος λαός, πού τόσες φορές ἐλάμπρυνε μέ τίς φωτεινές του ἐξάρσεις τό στερέωμα τῆς παγκόσμιας ἱστορίας. Γι'αὐτό ἔχει καί τόσο βαθειά συναίδηση τῆς σημερινῆς κρίσεως καί γι'αὐτό σήμερα, γιά κάθε Ἕλληνα, πού μπορεῖ νά βοηθήσῃ ἔστω καί ἐλάχιστα στή πολιτική ἀνασυγκρότηση, δέ εἶναι μόνο εὐγενής φιλοδοξία, ἀλλ'ἐπιτακτικό καθῆκον, νά κατέβῃ στό στίβο τοῦ πολιτικοῦ ἀγῶνα καί νά προσφέρῃ τή μικρή ἤ μεγάλη συμβολή του.

Ἀπό τή συναίδηση αὐτοῦ τοῦ καθήκοντος καί ἀπό βαθύτατη πίστη στήν Ἑλλάδα, ἐμνέοντα ὅσοι ἀπεφάσισαν νά ἱδρύσουν τή "ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ", ἕνα κόμμα, ὄχι προσωπικό, ἀλλά κόμμα ἀρχῶν, ὅπου προσκαλοῦνται νά εἰσέλθουν μέ πλήρη ἰσοτιμία, ὅλοι ὅσοι ἀσπάζονται, ἀλλά καί μέ τή διαγωγή τους ὡς σήμερα ἔδειξαν, πώς μποροῦν ν'ἀσπασθοῦν τίς ἀρχές του.

Στή σημερινή ἀνώμαλη περίοδο, πού μπαίνει ἡ "ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ" στόν ἀγῶνα, ἐκεῖνο πού προέχει εἶναι νά δημιουργηθοῦν, στερεά καί ὁριστικά, τά ἐθνικά πολιτειακά καί κοινωνικά πλαίσια, μέσα στά ὁποῖα μελλοντικά, μέ πλήρη ἐλευθερία καί μέ ἀμοιβαῖο σεβασμό κάθε πολιτική ἰδεολογία, θά μπορεῖ νά διεκδικήσει τή ἐπικράτησή της. Ἀκριβῶς δέ γι' αὐτό ἡ "ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ", ἀποβλέποντας στό νά ἐξυπηρετήσει αὐτούς τούς σκοπούς, τούς ἐπείγοντας καί ἄμεσους, ἐντάσσεται ἀνεξάρτητα ἀπό τίς διαφωνίες πού ὑπάρχουν καί πού μελλοντικά θά προκύψουν στό κοινό στρατόπεδο ὅλων ἐκείνων, παλαιοτέρων καί νεωτέρων, ὅσοι ἀγωνίζονται καί αὐτοί εἰλικρινά καί χωρίς ἰδιοτέλεια νά θεμελιώσουν τίς βάσεις τοῦ ἐθνικοῦ καί πολιτικοῦ μας βίου.

Οἱ ἀκόλουθες γενικές γραμμές τοῦ προγράμματος εἶναι καταστάλαγμα εἰδικῶν μελετῶν, πού θά δοθοῦν ἐν καιρῷ στή δημοσιότητα.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΘΕΣΗ

Ἡ Ἑλληνική Ἰδέα, πρός τήν ὁποία στρέφεται γιά νά καθοδηγηθῇ στίς κρίσιμες καμπές τῆς Ἱστορίας κάθε Ἑλληνική ψυχή, πρό παντός ὑπαγορεύει τή πίστη στήν ἀξία τοῦ ἀνθρώπου καί τήν ἱστορία του, τή πίστη στήν ἐλευθερία του καί δημιουργηκότητά του, τή πίστη στήν ἠθική καί πνευματική του ἀποστολή, μέσα στό πλαίσιο πάντοτε ἑνός ὠργανωμένου κοινωνικοῦ συνόλου.

Γιά τήν ἐκπλήρωση τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς ἀποτελεῖ μιάν ἱστορική ἀναγκαιότητα ἡ συγκρότηση τῶν ἀνθρώπων σέ πολιτικές ἑνότητες, μέ κοινή ψυχή καί κοινά ἰδανικά, οἱ ὁποῖες, ὄχι μόνο δέν εἶναι ἐμπόδια, ἀλλά ἀντίθετα πρέπει νά γίνουν οἱ φυσικές ἀφετηρίες γιά τή δημιουργία μιᾶς διεθνοῦς κοινωνίας, ὠργανωμένης μέ οὐσιαστική ἰσοτιμία καί ὅπου, χάρις στή δίκαιη καί εἰρηνική ἐπίλυση τῶν διαφορῶν, θά ἔχουν ἴσες δυνατότητες προαγωγῆς καί εὐημερίας ὅλοι οἱ λαοί καί ὅλες οἱ φυλές. Μέσα στή διεθνῆ αὐτή κοινωνία, ἡ ἑλληνική ἐθνότητα, ἀντλῶντας τή δύναμη ἀπό τή πολυαίωνη ἱστορία της, ἀπό τήν ἰδιοφυΐα καί τήν ἀρετή της, ἔχει νά διαδραματίσει ἕνα ξεχωριστό καί σημαντικό ρόλο. Ζῶντας μέσα στή φύση τοῦ κλασσικοῦ μέτρου καί διαφυλλάσσοντας στή πολύτροπη ψυχοσύνθεσή

./

της τόσα στοιχεῖα ἀπό τήν Ἑλληνική παράδοση, παρουσιάζεται ὡς ἕνα ἰδιότυπο στοιχεῖο στή συνθετική ἑνότητα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ καί ἀποτελεῖ, ἀπό τή μιά χάρις στή γεωγραφική της θέση καί ἀπό τήν ἄλλη χάρις στή ζωτικότητά της, ἕνα ἐνεργό παράγοντα εἰρήνης καί συνεργασίας καί γιά τούς ἀδύ γεωπολιτικούς κύκλους ὅπου ἐξ ἴσου ἀνήκει, στή Μεσόγειο καί στά Βαλκάνια.

Μέ τόσες δυνάμεις καί μέ τέτοια ἀποστολή ἡ Ἑλληνική Ἔθνότητα κατέκτησε καί κρατεῖ τό ἀναφαίρετο δικαίωμα νά ζήσει ἑνωμένη σέ μιά πολιτεία κυρίαρχη, ἐθνογραφικά, γεωγραφικά καί οἰκονομικά βιώσιμη καί ὁλοκληρωμένη, ἀλλά καί τήν ἀναφαίρετη ὑποχρέωση ν'ἀγωνίζεται γιά τή διατήρηση καί τήν ὁλοκλήρωση μιᾶς τοιαύτης ὑπάρξεως. Γιά τήν ἐκπλήρωση τοῦ ἱστορικοῦ της αὐτοῦ προορισμοῦ, ἡ Ἑλλάς πρέπει ὄχι μόνο νά διεκδικήσει καί ὡς διεθνής παράγων καί ὡς ἔθνος τή θέση πού τῆς ἀνήκει, ἀλλά καί ἐσωτερικά νά ποδηγετήσει καί νά ἀναπτύξει τήν ἰδιοφυΐα, τή δημιουργικότητα καί τήν ἀλληλεγγύη τοῦ λαοῦ της, παρέχοντάς του τήν ἁρμόζουσα κοινωνική, οἰκονομική καί πολιτική ὀργάνωση. Μιά τέτοια ὀργάνωση δέν εἶναι νοητή, χωρίς τήν ἐξασφάλιση πνευματικῆς, κοινωνικῆς καί πολιτικῆς ἐλευθερίας.

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΟΧΥΡΙΑ

Ἡ πνευματική ἐλευθερία, ἀποτελῶντας τή πρώτη πηγή κάθε δημιουργίας, πρέπει νά ἐξασφαλισθεῖ ἀπό ὅλες τίς πλευρές, σέ ὅλους ὅσοι ζοῦν κάτω ἀπό τή σκέπη τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας. Κάθε ἐκδήλωση τῆς σκέψεως, κάθε ἐκδήλωση θρησκευτικῆς λατρείας πρέπει νά εἶναι κατ'ἀρχήν ἐλεύθερες.

Ὁ τύπος ὅμως εἰδικώτερα, ἐνῶ πρέπει νά γίνει καί αὐτός ἐλεύθερος φορεύς κάθε πνευματικῆς ἐκδηλώσεως, θά περιορίζεται παντοῦ, ὅπου ἀποδεικνύεται πῶς δέν ἐξυπηρετεῖ τήν ἐ λ ε υ θ ε ρ ί α .

Η ΠΟΛΙΤΕΙΚΗ ΚΑΤΟΧΥΡΙΑ

Τό πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος πρέπει νά θεμελειωθεῖ στήν ἀρχή τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας. Ὁ Λαός, ἐκφράζοντας τή θέλησή του μέ τή πλειοψηφία, θά ἀποφασίζει τελικά γιά ὅλα τά δημόσια πράγματα.

./.

Ὁ Λαός θά ἐκλέγει τούς νομοθέτες καί γενικά τούς ἄρχοντές του καί θά τούς ἐλέγχει δημόσια καί ἐλεύθερα. Ὁ Λαός θά ἐκλέγει τόν ἀνώτατον ἄρχοντα καί ρυθμιστή τοῦ πολιτεύματος. Λόγοι ἱστορικοί καί ψυχολογικοί, λόγοι ἠθικῆς τάξεως ἐπιβάλλουν τήν κατάργηση τοῦ θεσμοῦ τῆς βασιλείας στήν Ἑλλάδα. Ἡ ἀβασίλευτη Δημοκρατία, ὀργανωμένη κατά τό ἀντιπροσωπευτικό σύστημα καί ἀκόμα καί ἡ δημοκρατική ὀργάνωση τοῦ Κράτους ἀποτελοῦν ἐθνική ἀνάγκην.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Ἡ πολιτική ἐλευθερία δέν μπορεῖ νά γίνει οὐσιαστική, ἄν δέν δημιουργηθοῦν ταυτόχρονα καί οἱ οἰκονομικοί καί κοινωνικοί/ὅροι, πού θά ἐπιτρέψουν σέ ὅλα ἀνεξαίρετα τά ἄτομα νά ζοῦν χωρίς οἰκονομική ὑποδούλωση σέ κανένα καί θά τούς προσφέρουν ἴσες δυνατότητες προκοπῆς στή κοινωνική τους δράση.

Ἡ σημερινή κεφαλαιοκρατική ὀργάνωση, βασισμένη στό ἀτομιστικό σύστημα, παρουσιάζει βασικά ἐλαττώματα, πού καθιστοῦν ἀδύνατη τήν ἐπικράτηση μιᾶς ἀληθινῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης καί παράλληλα ἀδυνατοῦν καί τή πραγματοποίηση τῆς μεγίστης οἰκονομικῆς ἀποδόσεως καί ἀκόμα καί τήν οὐσιαστική ἀνύψωση τοῦ ἐπιπέδου τῆς κοινωνικῆς εὐημερίας. Τό ἀτομιστικό σύστημα εἶναι ἐκεῖνο πού ὡδήγησε στή σημερινή ὀξεία κοινωνική ἀνισότητα, προκαλῶντας ἀπό τή μιά μεγάλη συγκέντρωση τοῦ πλούτου σέ λίγα χέρια καί ἀπό τήν ἄλλη τήν ἔνδεια μιᾶς τάξεως ἀνθρώπων πού στεροῦνται τά μέσα καί τῆς πειό στοιχειώδους διαβιώσεως. Οἱ μεγάλες μονοπωλειακές ἐπιχειρήσεις, ὀργανωμένες σέ βάση ἰδιωτικοοικονομική, ἐκμεταλλεύονται τήν αὐξημένη κατανάλωση στίς περιόδους τῆς οἰκονομικῆς εὐημερίας καί ἀποκομίζουν μεγάλα κέρδη, πού διανέμονται ὅλα στούς κεφαλαιούχους καί τούς ἐπιχειρηματίες. Ὅταν ὅμως ἔλθουν οἱ περίοδοι τῶν κρίσεων καί οἱ ἐπιχειρήσεις αὐτές δέν εἶναι σέ θέση νά προσαρμοσθοῦν στίς νέες συνθῆκες, τότε προσφεύγουν στό κράτος καί ἐπιτυγχάνουν κατά κανόνα τήν ἐνίσχυσή του, γιά νά βγοῦν ἀπό τό οἰκονομικό τους ἀδιέξοδο. Καί ἔτσι φθάνομε μέ τό ἰσχῦον οἰκονομικό καθεστώς στό ἑξῆς μορφο σχῆμα, ὅπου ἰδιωτικοποιοῦνται τά κέρδη καί κοινωνικοποιοῦνται οἱ ζημιές.

Τό ἀστικό καθεστώς βασίζεται στήν ἀρχή τοῦ κέρδους. Διακρίνεται γιά τήν ἔλλειψη μιᾶς ἐνιαίας ὠργανωμένης οἰκονομίας , μέ ἀποτέλεσμα μιάν ἀδιάκοπη σειρά οἰκονομικῶν κρίσεων καί μιά σπατάλη τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων. Αὐτό δέν συντελεῖ διόλου στή μεγαλείτερη παραγωγικότητα τῆς οἰκονομίας, οὔτε ἐξασφαλίζει τήν ἀνύψωση τοῦ ἐπιπέδου τῆς κοινωνικῆς εὐημερίας. Ἀπεναντίας ζῆ ἀπό τήν ἐκμετάλλευση τῶν οἰκονομικά ἀδυνάτων καί γι' αὐτό κατανταῖ ἕνα καθεστώς ἀντιδραστικό. Ἀπέναντι σ' ἕνα τέτοιο καθεστώς, ἡ ἀρχή τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης ὑψώνεται σήμερα, σάν τό θεμελιωδέστερο αἴτημα τῆς ἐποχῆς μας. Εἶναι μιά ἀξίωση κάθε πολιτισμένης συνειδήσεως, ἡ πραγματική ἀνύψωση ὅλων τῶν ἐργαζομένων. Καί αὐτό θά εἶναι ἡ ὡραιότερη κατάκτηση τῶν ἡμερῶν μας. Ἀπό τήν ἐπίδραση τῶν ρευμάτων πού θά διαμορφωθοῦν μεταπολεμικά, τό σημερινό κοινωνικό καθεστώς δέν μπορεῖ νά σταθῇ. Ὑπάρχει ἀνάγκη, ὄχι μεταρρυθμιστικῶν διορθώσεων, ἀλλά ριζικῶν μεταβολῶν. Πρέπει νά μεταβληθεῖ ἀκόμα καί ἡ ψυχολογία καί τό πνεῦμα, πού κρατεῖ σήμερα σχετικά μέ τή κρέπουσα διαμόρφωση τῆς κοινωνίας.

ΟΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΒΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΑΣ.

Τό κοινωνικό καθεστώς, πού θά δώσει στήν ὁλότητα ἐκεῖνο πού δέν μπόρεσε νά δώσει ἡ κεφαλαιοκρατία καί πού θά ἱκανοποιήσει τίς δίκαιες ἀξιώσεις τοῦ συνόλου, εἶναι τό ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ.

Τά βασικά σημεῖα ἑνός τέτοιου καθεστῶτος εἶναι τ' ἀκόλουθα:

I/ Τό συμφέρον τῆς ὁλότητος ὄχι μόνο πρέπει νά προτάσσεται ἀπέναντι τοῦ ἰδιωτικοῦ, ἀλλά πρέπει ν' ἀποτελεῖ τό οὐσιαστικό περιεχόμενο τῆς κρατικῆς δράσεως.

2/ Ἡ κοινωνική δικαιοσύνη θά ἀποτελεῖ τήν κατευθυντήρια δημιουργική ἀρχή τῆς κρατικῆς δράσεως. Κοινωνικός διαφορισμός δικαιολογεῖται μόνον ὅταν εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς διαφορετικῆς ἀξίας τοῦ ἀνθρώπου. Ἀνισότητα πού προέρχεται ἀπό τήν ἐκμετάλλευση τῆς ἐργασίας τοῦ ἄλλου εἶναι ἀπαράδεκτη, ὡς ἀντικοινωνική. Γι' αὐτό κατά βάσιν μόνο τό εἰσόδημα ἐκ τῆς ἐργασίας ἀναγνωρίζεται.

3/ Κατάλληλη φορολογική πολιτική θά περιορίζει τίς τυχόν σοβαρές ἀνισότητες τοῦ εἰσοδήματος. Ἀπ' ἄλλου ὁ περιορισμός τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος θά ἐμ-

./.

ποδίζει τό σχηματισμό μεγάλων περιουσιῶν.

4/ Μεγάλη ἰδιοκτησία καί μεγάλη ἰδιωτική ἐπιχείρηση δέν θά ὑπάρχουν. Ἀναγνωρίζεται μόνον ἡ μικρή ἰδιοκτησία καί ἡ μικρή ἰδιωτική ἐπιχείρηση σέ ὅλους τούς κλάδους τῆς παραγωγῆς καί ἐφ'ὅσον δέν ἀποτελεῖ μέσον γιά τήν ἐκμετάλλευση ξένης ἐργασίας. Τά μεγάλα μέσα παραγωγῆς θά ἀνήκουν στήν ὁλότητα.

5/ Ἡ κοινωνική δικαιοσύνη δέν ὁλοκληρώνεται ἄν δέν ἐπεκταθεῖ πέρα ἀπό τό οἰκονομικό πεδίο, στό πεδίο τῆς μορφώσεως. Κοινωνική διαφοροποίηση κατά τήν ἀξία τοῦ ἀνθρώπου δέν δικαιολογεῖται, ἄν σέ ὅλους δέν δοθοῦν ἐξ ἴσου τά μέσα τῆς μορφώσεως, τῆς γενικῆς καί τῆς ἐπαγγελματικῆς. Ἐξ ἄλλου μόνο μέ μιά τέτοια γενίκευση καί ἐπέκταση τῆς μορφώσεως θά φθάσουμε σέ μιάν ἀνώτερη ποσοτική καί ποιοτική ἀπόδοση τῆς ἐργασίας καί ἔτσι καί τοῦ κοινωνικοῦ πλούτου, πού χρειάζεται κάθε βαθειά κοινωνική μεταρρύθμιση.

6/ Μέσα σέ μιά τέτοια κοινωνιστική συγκρότηση, τό ἄτομο, ὡς στοιχεῖο τοῦ συνόλου, πρέπει νά διατηρήσει καί αὐτό τή δική του πνευματική, κοινωνική καί οἰκονομική ὀντότητα. Ἡ προσωπικότητα καί ἡ πρωτοβουλία της δέν πρέπει νά συνθλίβεται μέσα στό σύνολο. Ἀπεναντίας πρέπει τό κράτος νά φροντίζει νά τίς διατηρήσει, νά τίς κατοχυρώσει καί νά τίς ἐνισχύσει ὅσο γίνωνται ὠφελεῖς στή πρόοδο τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

7/ Τό σοσιαλιστικό καθεστώς ἐξασφαλίζει τήν ἐλευθερία τῆς ἐργασίας καί τήν ἐλευθερία τῆς ἐπιλογῆς τῶν ἱκανοποιήσεών του, μέσα στά ὅρια τοῦ συστήματος τιμῶν, πού θά ἔχει ὑπ'ὄψη του τή σχετική σπάνη τῶν διαφόρων εἰδῶν, τίς γενικώτερες οἰκονομικές συνθῆκες τῆς παραγωγῆς των καί τίς ἀνάγκες τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Ἐλευθερία γιά τόν ἐργάτη σημαίνει ἐλεύθερη ἐπιλογή τῆς ἀπασχολήσεώς του, μέσα στά ὅρια ἑνός συστήματος μισθῶν, πού κατάβασιν θά διαμορφώνωνται ἀναλόγως τῆς κοινωνικοοικονομικῆς σπουδαιότητος τῶν διαφόρων εἰδῶν ἐργασίας. Ἡ ἐλευθερία αὐτή τῆς ἐκλογῆς, τότε μόνο θά γίνει γιά τόν ἐργάτη πραγματικότητα, ὅταν θά ἀσκεῖται μέ ἴσες εὐκαιρίες προπαρασκευῆς καί μορφώσεως, πού μάλιστα δέν θά συμπιέζωνται ἀπό τήν ἔλλειψη μέσων δικῶν του ἤ τῆς οἰκογενείας του.

./.

β/ Πρωταρχικός ὅρος γιά μιά τέτοια ὀργάνωση εἶναι ἡ ὕπαρξη ἑνός ὡνειδητοῦ κεντρικοῦ οἰκονομικοῦ προγράμματος, πού θά ρυθμίζει καί θά τονίζει παραγωγή καί κατανάλωση καί ἔτσι θά ἐξασφαλίζει τήν παροχή ἐργασίας καί τή μεγαλείτερη καί φθηνότερη ἀπόδοση, ἀποτρέποντας τή σπατάλη σέ μεγάλη κλίμακα τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων, πού παρατηρεῖται σήμερα.

Ἡ μετάβαση στό καθεστώς αὐτό θά συντελεσθεῖ κατ'ἀνάγκην βαθμιαῖα καί προοδευτικά, ἀναλόγως μέ τίς εἰδικές συνθῆκες τῆς χώρας, μέσα στό πλαίσιο τῆς διεθνοῦς ζωῆς. Ἔτσι στό ἀπαραίτητο χρονικό διάστημα γιά τή δημιουργία τῶν ἀναγκαίων προϋποθέσεων, θά πρέπει νά συντελεσθοῦν:

α/ Ἡ κοινωνικοποίηση τῶν ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὠφελείας.

β/ Ἡ κοινωνικοποίηση τῆς πίστεως.

γ/ Ἡ βαθμιαία κοινωνικοποίηση τῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων.

δ/ Ἡ διανομή τῶν μεγάλων ἀγροτικῶν κτημάτων, ὅσα ὑπάρχουν ἀκόμα καί ἡ συμπλήρωση τοῦ οἰκογενειακοῦ γεωργικοῦ κλήρου.

ε/ Ὁ βαθμιαῖος περιορισμός τῆς μεγάλης ἀκινήτου ἰδιοκτησίας, ὡς στό ὅριο πού ἐπιβάλλει ἡ κοινωνική δικαιοσύνη, μέ τόν ἀπώτερο σκοπό κάθε ἐργαζόμενος νά γίνει μικροϊδιοκτήτης.

στ/ Θά ληφθοῦν ἀμέσως μέτρα κοινωνικῆς πολιτικῆς γιά τή καλλιτέρευση τῆς θέσεως τῶν ἐργαζομένων. Ἐπέκταση καί ἐνοποίηση τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως σέ ὅλες τίς κατηγορίες τῶν ἐργαζομένων, ἐξασφάλιση ἑνός κατωτάτου ὁρίου εἰσοδήματος, μέσα στίς οἰκονομικές δυνατότητες τῆς χώρας, σέ ὅλους ἐκείνους πού ἀπό ἀτύχημα, ἀναπηρία, ἀσθένεια, γῆρας καί ἀνεργία δέν εἶναι σέ θέση νά κερδίζουν τ'ἀναγκαῖα γιά τή συντήρηση τή δική τους καί τῶν οἰκείων τους. Ἐξασφάλιση ἱκανοποιητικοῦ ἡμερομισθίου καί μισθοῦ. Τέλος δίκαιη ἐξασφάλιση τῶν ἐργαζομένων ἀπέναντι τῶν ἐργοδοτῶν. Ὅλα αὐτά εἶναι μέτρα πού πρέπει ν'ἀποτελέσουν, ἐμέσως καί ἀπό τή πρώτη στιγμή, ἀντικείμενο τῆς δράσεως τοῦ μεταπολεμικοῦ κράτους. Ὁ τρόπος καί ὁ ρυθμός τῆς πραγματοποιήσεως τῶν μεταρρυθμίσεων αὐτῶν θά συντονισθοῦν πρός τή μορφή τῆς παγκόσμιας οἰκονομίας καί γενικά πρός τή διεθνῆ κατάσταση. Μέτρα κοινωνικῆς πολιτικῆς εἰδικά καί ἐν-

./.

τελῶς ξεχωριστά θά ληφθοῦν γιά τούς ἀναπήρους καί τά θύματα τοῦ πολέμου, τέτοια, ὥστε νά εἶναι δυνατή ἡ ὁλοκληρωτική τους ἀποκατάσταση, σύμφωνα μέ τή προνομιοῦχο θέση πού ἔχουν στήν Ἑλληνική ψυχή. Ἐξ ἄλλου οἱ ἐξωτερικές συνθῆκες δέν μπορεῖ παρά νά ἐπηρεάσουν τή πορεία τῶν ἐσωτερικῶν μας πραγμάτων, χωρίς βέβαια νά καταντήσουν πρόχειρη δικαιολογία γιά τήν ἀναστολή τῶν κοινωνικῶν μεταρρυθμίσεων, πού πιστεύουμε πώς εἶναι σύμφωνες μέ τίς σύγχρονες διαθέσεις καί τίς ἀνάγκες τῆς παγκόσμιας κοινωνίας.

Μέ τίς μεταρρυθμίσεις αὐτές διατηροῦμε, μέσα στό πλαίσιο τοῦ σοσιαλιστικοῦ καθεστῶτος, τήν ἀξία τῆς ἀτομικότητας καί ἔτσι προχωροῦμε πρός τή σύνθεση πού ἀνταποκρίνεται ὄχι μόνο στό βαθύτατο αἴτημα τῆς σύγχρονης ἱστορίας, ἀλλά καί στίς εἰδικές συνθῆκες τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας καί στό Δημοκρατικό πνεῦμα, πού πρέπει νά τήν ὁρίζει. Οἱ μεταρρυθμίσεις αὐτές στηρίζονται στήν ἀντίληψη πώς ἡ πνευματική καί πολιτική ἐλευθερία στηρίζονται ἀπόλυτα μέ τή κοινωνική δικαιοσύνη καί πώς, παρά τίς ἀπόψεις τῶν ἄκρων συστημάτων, εἶναι δυνατή καί ἐπιβάλλεται ἡ σύνθεση τῶν δύο αὐτῶν ἐξ ἴσου ζωτικῶν ἀρχῶν σέ μιά ἑνιαία, μόνιμη καί δημιουργική ἑνότητα.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ. Παράλληλα μέ τίς κοινωνικές μεταρρυθμίσεις θά ἐπιδιωχθεῖ αὔξηση τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, μέ τή πληρέστερη καί ὀρθολογιστικώτερη ἐκμετάλλευση τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων. Στή κατεύθυνση αὐτή πρέπει τό κράτος νά ἐργασθεῖ μέ βάση ἕνα σαφές καί συνειδητό πρόγραμμα παραγωγικῆς πολιτικῆς. Ἡ Ἑλληνική οἰκονομία περικλείνει μεγάλες δυνατότητες διευρύνσεως τῆς σημερινῆς της παραγωγικότητας. Ἡ ἐκμετάλλευση τῆς πλούσιας ἐνεργειακῆς οἰκονομίας, πού τή στηρίζουν κυρίως οἱ ἄφθονες ὑδατοπτώσεις, θά ἐπιτρέψει τήν ἀξιοποίηση πολλῶν δυνατοτήτων γεωργικῆς καί βιομηχανικῆς ἐκμεταλλεύσεως καί γενικά τοῦ φυσικοῦ πλούτου τῆς Χώρας, μέ θετικά ἀποτελέσματα τήν ἀνύψωση τοῦ σημερινοῦ χαμηλοῦ ἐπιπέδου διαβιώσεως. Δεδομένου δέ ὅτι, τίποτε τό σημαντικό δέν ἔγινε κατά τή τελευταία δεκαετία, ἐνῶ ἦταν δυνατό καί εὔκολο νά γίνουν πολλά, ἰδιαίτερα στό τομέα τῶν μεγάλων παραγωγικῶν καί δημοσίων ἔργων, τά περιθώρια τῆς παραγωγικότερης ἐκμεταλλεύσεως τῶν φυσικῶν δεδομένων τῆς Χώρας εἶναι ἀκόμη εὐ-

ύτατα.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ. Ιδιαιτέρα ἡ ἀγροτική τάξη, ἐπάνω στήν ὁποία κυρίως εἶναι κοινωνικά καί οἰκονομικά θεμελιωμένη ἡ Ἑλλάς, χρειάζεται ἰδιαίτερη φροντίδα, ἀφοῦ ὁ τόπος μας, ἄν καί ἔχει καθαρῶς γεωργική συγκρότηση, στερεῖται ἀκόμη ἐπαρκῆ καλλιεργήσιμη γῆ,

Τό μειονέκτημα αὐτό θά τό ἐξουδετερώσουμε ἄμα θά πάρουμε τά μέτρα πού συντελοῦν στή μεγαλύτερη ἀξιοποίηση τοῦ γεωργικοῦ κλήρου. Τά μέτρα αὐτά εἶναι πρό παντός τά ἑξῆς:

Ι/ Γενικότερα παραγωγικά καί ἀρδευτικά ἔργα. Οἱ κλιματικές συνθῆκες τῆς Ἑλλάδος ἐπιτρέπουν τό πολλαπλασιασμό τῆς ἀποδόσεως τῆς γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως, ἐφ' ὅσον χρησιμοποιοῦν κατάλληλα τά νερά τοῦ τόπου, πού μποροῦν, καθώς τό ἀποδείχνουν οἱ ὑφιστάμενες μελέτες, ν' αὐξήσουν σέ μεγάλη κλίμακα τή σημερινή χαμηλή στρεμματική ἀπόδοση.

2/ Ἐνίσχυση τῶν ἀγροτῶν μέ τά ἀπαραίτητα κεφάλαια, ὄχι μέ δάνεια συντηρήσεως, καθώς συνέβαινε ἕως τώρα, πού δέ μποροῦν ν' αὐξήσουν τή γεωργική ἀπόδοση, ἀλλά μέ τά μεσοπρόθεσμα δάνεια, πού θά ἐπιτρέψουν στόν ἀγρότη νά ἐκτελέσει καί μικρά παραγωγικά ἔργα. Οἱ κρατικές ὑπηρεσίες καί ἡ Ἀγροτική Πίστη πρέπει νά ὀργανωθοῦν τεχνικά κατά τρόπο, ὥστε νά χρησιμεύσουν ὡς ὁδηγοί στήν ἐκτέλεση τέτοιων ἔργων.

3/ Ἀνύψωση τοῦ τεχνικοῦ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ ἀγρότη. Θά καταβληθεῖ προσπάθεια, ὄχι μόνο νά δημιουργηθοῦν γεωπόνοι, ἀλλά καί ἀπ' εὐθείας νά μορφωθοῦν συστηματικά οἱ ἴδιοι ἀγρότες, σέ τρόπο πού νά εἶναι σέ θέση νά ἐφαρμόζουν ὅλα τά νεώτερα καλλιεργητικά συστήματα καί νά παρακολουθοῦν τίς προόδους τῆς τεχνικῆς.

4/ Ἀκόμα πρέπει νά δημιουργηθεῖ ἕν ἐκπολιτιστικό περιβάλλον στίς ἀγροτικές περιφέρειες, ὥστε ὁ ἐργάτης ν' ἀπολαμβάνει καί αὐτός κατά τό δυνατόν τούς καρπούς τοῦ πολιτισμοῦ καί νά μήν ἀποτελεῖ ἡ γεωργική περιφέρεια ἐξορία καί ἀπομόνωση ἀπό κάθε πνευματική καί τεχνική πρόοδο.

./.

5/ Οἱ κοινωνικές ἀσφαλίσεις καί ὅλα τά ἄλλα μέτρα κοινωνικῆς πολιτικῆς θά πρέπει νά ἐκτείνωνται στήν ἀγροτική τάξη. Ἡ βελτίωση τῶν ὅρων τῆς ὑγιεινῆς τῆς ὑπαίθρου καί ἡ παροχή ὀργανωμένης ἰατρικῆς περιθάλψεως, θά συντελέσουν ἀποφασιστικά στήν ἀνύψωση τοῦ οἰκονομικοῦ καί πολιτιστικοῦ ἐπιπέδου τῶν ἀγροτῶν.

Η ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Γιά τή συντομώτερη καί ἐπιτυχέστερη πραγματοποίηση ὅλων αὐτῶν τῶν σκοπῶν, τῆς πνευματικῆς, πολιτικῆς καί κοινωνικῆς ἐλευθερίας καί γι ἀ τή βαθύτερη ἐξυγίανση τοῦ πολιτικοῦ καί κοινωνικοῦ βίου, ἐπιβάλλονται ριζικές μεταβολές στή πολιτειακή μας ὀργάνωση.

Ἡ πικρή πεῖρα πού ἀποκομίσανε τόσοι λαοί, μαζί καί ὁ δικός μας, ἀπό τίς διάφορες μεγάλες καί μικρές δικτατορίες, ἔκανε καί ἐκείνους ἀκόμα πού μονόπλευρα τονίζανε τά καλά τῆς κοινοβουλευτικῆς διακυβερνήσεως, νά ὁμολογήσουν, πώς ὡρισμένες βασικές ἀρχές τῆς δημοκρατίας ἀποτελοῦν μόνιμα ἀγαθά τοῦ πολιτισμοῦ, πού δέν μπορεῖ νά παραμεριστοῦν, μόνο καί μόνο γιατί εἶναι συνυφασμένα καί μέ ὡρισμένα ἐλαττώματα. Ἡ κρίση τῆς δημοκρατίας καί ἡ κρίση τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ, πού εἶναι συνδεδεμένος μαζί της, ὅμως ἂν ἐξετάσουμε μέ νηφαλιώτερα, βλέπουμε πώς περιορίζεται στήν ἐπικράτηση μερικῶν συγκεκριμένων ἐλαττωμάτων, πού ὅσο σοβαρά καί ἂν μπορεῖ νά καταντήσουν, μπορεῖ ὅμως νά διορθωθοῦν μέσα στό πλαίσιο τῆς δημοκρατίας καί τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ συστήματος. Ἄλλως τε μία ἀπό τίς μεγαλύτερες ἀρετές τῆς δημοκρατίας εἶναι ἡ ελαστικότητα τοῦ τύπου της καί ἡ ἱκανότητά της νά μπορεῖ, διατηρῶντας ὅλα τά θεμελιακά γνωρίσματα τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας καί τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ συστήματος, νά προσαρμόζεται κάθε φορά στίς νέες μορφές τῆς κοινωνικῆς καί οἰκονομικῆς ζωῆς. Καί ἐπειδή τό ἀντιπροσωπευτικό σύστημα, ὑπό τή μορφή τοῦ παληοῦ ἀχαλίνωτου κοινοβουλευτισμοῦ, εἶχε ἐπισωρεύσει πολλά δεινά ἐπάνω στή χώρα μας, ἰδίως διότι ἀπό αὐτόν ἐπέρρευσε τελικά ἡ ἀνατροπή καί αὐτοῦ τοῦ ἰδίου κοινοβουλευτισμοῦ καί τῆς δημοκρατίας, ἐπιβάλλονται βασικές μεταρρυθμίσεις στή λειτουργία του. Αὐτό ἄλλως τε τό ζητᾶ καί ἡ νέα κοινωνική μας ὀργάνωση, πού χρειάζεται μιά γοργή καί ἰσχυρή λειτουργία τῆς κρατι-

./.

κῆς μηχανῆς.

Ι/ Γιά τή συμμόρφωσή τοῦ πολιτεύματός μας στούς σκοπούς πού προτάξαμε, τό μελλοντικό σύνταγμα πρῶτα θά κατοχυρώσει τά ἀτομικά δικαιώματα πού ἀναφέρονται στή πνευματική, στή πολιτική καί στή προσωπική ἐλευθερία.

2/ Ὡς πρός τή δημοκρατική ὀργάνωση τῶν κρατικῶν λειτουργιῶν, τό μελλοντικό Σύνταγμα, ὄχι μόνο πρέπει νά καθιερώσει τήν ἀρχή τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας, τήν ἀβασίλευτη Δημοκρατία, τό ἀντιπροσωπευτικό καί κοινοβουλευτικό σύστημα, ἀλλά πρέπει καί νά περιλάβει τίς ἀναγκαῖες ἐγγυήσεις, ὥστε ἡ Κυβέρνηση νά διεξαγάγει τό ἔργο της ἀπρόσκοπτα καί ὑπεύθυνα καί ἡ ἀντιπροσωπεία τοῦ λαοῦ νά μήν ἐκτρέπεται σέ ἄγονες συζητήσεις καί σέ βλαβερή ἄρνηση.

3/ Ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας πρέπει νά ἐκλέγεται γιά ὡρισμένη περίοδο ἀμέσως ἀπό τό Λαό, ὥστε νά περιβάλλεται μέ τό ἀναγκαῖο κῦρος γιά νά ἀσκεῖ οὐσιαστική καί ὑπεύθυνα τό ἔργο του, ὡς ἀνωτάτου ἄρχοντος καί ρυθμιστοῦ τοῦ πολιτεύματος.

4/ Ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας νά διορίζει τή Κυβέρνηση, ἡ ὁποία πρέπει ν'ἀπολαύει τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς. Ὅταν ὅμως ἀντιλαμβάνεται πώς κλονίσθηκε ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ Λαοῦ πρός τή Βουλή, μπορεῖ νά τήν διαλύει γιά νά προσφύγει στή κυρίαρχη λαϊκή ἐτυμηγορία.

5/ Ἡ συχνότητα τῶν κυβερνητικῶν κρίσεων πού παρατηρήθηκε στό παρελθόν εἶχε ἀφορμή τή ρευστότητα τῆς κυβερνητικῆς πλειοψηφίας, τῆς ὁποίας κάθε τόσο λίγοι βουλευτές μποροῦσαν νά μεταστοῦν στήν ἀντιπολίτευση ἤ νά εἰφνιδιαστική καί ἐπανειλημμένη θέση ζητήματος ἐμπιστοσύνης, ἀφοῦ πρίν εἶχαν κατακονηθεῖ Κυβέρνηση καί Βουλή μέ ὁριστικές συζητήσεις, πρός βλάβην τῆς σοβαρότητας τῆς κρατικῆς ἐμφανίσεως. Ἡ Κυβερνητική αὐτή ἀστάθεια δέν συμβιβάζεται μέ τήν ἀποστολή τοῦ συγχρόνου Κράτους καί πρέπει νά ἐκλείψει. Ἡ Κυβέρνηση μιά φορά πού θά κάρει ψῆφο ἐμπιστοσύνης δέν θά μπορεῖ ν'ἀνατραπεῖ γιά ἐνατοὐλάχιστον ἔτος, ἐκτός ἄν ἡ ἄρση τῆς ἐμπιστοσύνης ζητηθεῖ ἐγγράφως ἀπό τούς μισούς βουλευτές.

6/ Η λαϊκή εκπροσώπηση πρέπει νά συγκεντρωθεί σ'ένα μόνο άντιπροσωπευτικό σώμα, στή Βουλή. Η λειτουργία της Βουλής πρέπει ν'άπαλλαγεί κατά τό δυνατόν άπό όλα τά έλαττώματα πού ώδήγησαν σέ μιά τόσο βαθειά κρίση τό κοινοβουλευτικό σύστημα. Γιά νά κατορθωθεί αύτό πρέπει πρώτα νά σπάση ή έξάρτηση έκείνη των βουλευτών άπό τούς έκλογείς των, πού ώδήγησε σέ έπιζήμιες συναλλαγές. Πρέπει ή έκλογική περιφέρεια νά είναι τόσον εύρεία, ώστε γιά τήν έπιτυχία του νά μή χρειάζεται ό βουλευτής νά θεραπεύει προσωπικές καί άδικαιολόγητες τοπικές άνάγκες είς βάρος των γενικών. Έτσι, έλευθερωμένος άπό πιέσεις καί ύποχρεώσεις θά έκπληρώνει κάθε βουλευτής άνετώτερα τήν άποστολή του.

7/ Ο έλεγχος των κυβερνητικών πράξεων άποτελεί τό πρωταρχικό έργο της Βουλής. Ο έλεγχος αύτός πρέπει νά είναι διαρκής. Κράν κυβέρνηση πρέπει νά τόν διευκολύνει καί ή Βουλή πρέπει νά τόν διατηρεί σ'ένα ύψηλό έπίπεδο. Πρέπει νά είναι ουσιαστικός καί νά μή γίνεται σέ έγονη κωλυσιεργεία.

8/ Η συμβολή της Βουλής στό νομοθετικό έργο κατά τό παρελθόν περιωρίζετο κατά κανόνα στήν έπί τροχάδην ψήφιση των κυβερνητικών νομοσχεδίων καί όταν έπενέβαινε, όχι μόνο δέν βελτίωνε τό κείμενό τους, άλλά μέ διάφορες τροπολογίες, πού ώς έπί τό πολύ όφείλονταν σέ έκλογική ένδιαφερομένων, συντελούσε στό νά νοθεύεται ή ύγιής ίδέα τού νομοσχεδίου κάτω άπό σωρεία είδικών προσωπικών καί μεταβατικών διατάξεων. Έκτός τούτου, λόγω πληθώρας καί τού φόρτου των νόμων, πού χωρίς άνάγκη μπαίναν στίς λεπτομέρειες, τίς όποίες μποροῦσε καί ὤφειλε νά ρυθμίσει μέ κανονιστικά ή έκτελεστικά διατάγματα ή Διοίκηση, κατάντουσε ύλικῶς άδύνατη ή σοβαρά καί γρήγορη έπεξεργασία των νομοσχεδίων. Καί έτσι ή ζωή τού Κράτους άργοπορούσε καί μαραζώνοντας ή Κυβέρνηση ν'άναλάβει τό έργο της Βουλής, όπότε μέ τά κατά νομοθετικήν έξουσιοδότησιν καί μέ τά άναγκαστικά διατάγματα μεταθέτουνταν μεγάλο μέρος τού νομοθετικού έργου στή Κυβέρνηση καί δι'αύτής στήν ύπαλληλία τού Κράτους, χωρίς καμμίαν έγγύηση γιά τή καλλιτέρευση τού ποιοῦ του. Ένῶ δέ έτσι τό νομοθετικό έργο μετακυλοῦσε άπό τή Βουλή στή Κυβέρνηση καί στήν ύπαλληλία, άντιθέτως ή εύθύνη μετακυλοῦσε άπό τή Κυβέρνηση καί τήν ύπαλληλία στή Βουλή.

Γιά νά άρθοῦν τά όλοφάνερα αὐτά ἐλαττώματα πρέπει τό νέο Σύνταγμα νά καθορίσει ἐπί τῶν ἐξῆς βάσεων τή θέσπιση τῶν πράξεων νομοθετικοῦ περιεχομένου ἀπό τή Βουλή, τό Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας καί τή Κυβέρνηση. Στή Βουλή ἀνήκει ἡ ψήφιση τῶν διατάξεων πού τροποποιοῦν τό Σύνταγμα ἤ τῶν κατά παρέκκλισιν τοῦ Συντάγματος νόμων, μέ αὐξημένη ἔρως ἐπαρτία καί κλειστοφηφία. Ἀποκλείεται μόνο ἡ ἀναθεώρηση τῶν διατάξεων πού ἀφορούν τή μορφή καί τήν οὐσία τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος. Ἡ Βουλή θά ψηφίζει μόνο βασικούς νόμους τούς νόμους περί τύπου, τούς νόμους περί συγκροτήσεως τῶν νομοπαρασκευαστικῶν ἐπιτροπῶν, τούς νόμους πού ρυθμίζουν τή διαδικασία τῆς ψηφίσεως τῶν νομοθετημάτων, ὅσα θά θεσπίζει ἡ Κυβέρνηση. Ὅλα τά ἄλλα νομοθετήματα θά τά ψηφίζει ἡ Κυβέρνηση καί θά τά κυρώνει ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας. Ἄν ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἀρνηθῆ τή κύρωση, τό νομοθέτημα μπορεῖ νά παραπεμφθεῖ στή Βουλή. Πρίν ἀπό τήν ψήφιση τῶν νόμων αὐτῶν θά προηγῆται ἐνδελεχής ἐξέταση καί ἐπεξεργασία ἀπό νομοπαρασκευαστικές ἐπιτροπές, συγκροτούμενες ἀπό πρόσωπα εἰδικά καί ἀντιπροσώπους τῶν τάξεων. Διά τῶν ἐπιτροπῶν αὐτῶν, ὄχι μόνο θά ἐπιδιωχθεῖ ἡ βελτίωση τοῦ ποιοῦ τῶν νόμων, ἀλλά θά περιορισθεῖ στό προσῆκον μέτρον καί ἡ κατά τό παρελθόν ὑπερτροφική συμμετοχή τῆς διοικητικῆς ὑπαλληλίας στό νομοθετικό ἔργο καί πού συχνά ἐπέβλεπε στή δημιουργία νέων θέσεων καί στή θέσπιση γιά κάθε τέτοια θέση προσωπικῶν διατάξεων. Ἡ ἔκθεση τῆς νομοπαρασκευαστικῆς ἐπιτροπῆς, καθώς καί ἡ γνώμη τῆς μειοψηφίας της, θά παρακολουθεῖ κάθε σχέδιο νόμου σέ ὅλα του τά στάδια καί θά δημοσιεύεται καί στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, μαζί μέ τό νομοθέτημα, παρέχοντας ἔτσι βάση γιά κάθε σοβαρό δημόσιο ἔλεγχο.

ΔΙΟΙΚΗΣΗ. Γιά νά ἐπιτελεσθεῖ τόμεγάλο ἔργο τῆς ἠθικῆς καί κοινωνικῆς ἐξυφώσεως, τό Κράτος εἶναι ἀπαραίτητο νά φτιάξει ἠθικούς καί ἱκανούς ὑπαλλήλους. Σοβαρό μέλημα τοῦ Κράτους πρέπει νά εἶναι πρῶτα-πρῶτα ἡ κατάρτισή τους σέ εἰδικές ὑπαλληλικές σχολές, ὥστε ἔτσι νά μπορεῖ νά ὑπάρχει ἡ ἐγγύηση πώς οἱ ὑπάλληλοι πού θά προσληφθοῦν θά μποροῦν νά ἐκλέγωνται μεταξύ ἱκανῶν προσώπων. Τά στελέχη πού προορίζουνται γιά τίς ἀνώτερες διοικητι-

./.

νές θέσεις, πρέπει νά ἔ χουνέκί πλέον ἰδιαίτερα προσόντα ἀνωτάτης μορφώσεως.

Ἀπ' ἄλλου ἡ πρέπουσα ἱκανοποίηση τῶν ἀναγκῶν τοῦ ὑπαλλήλου, ἀνάλογα πρός τήν ὑψηλή κοινωνική ἀποστολή του καί σύμφωνα μέ τίς βασικές ἀρχές τοῦ νέου κοινωνικοῦ καθεστῶτος, θά ἐξασφαλίσει τήν ἀνεξαρτησία τοῦ χαρακτῆρος του καί τήν ἀπερίσπαστη προσήλωση στό ἔργο του καί τήν ἀκεραιότητά του.

Οἱ διατάξεις πού ἐξασφαλίζουν τή μονιμότητα τῶν ὑπαλλήλων, θά λησθῆ μέριμνα γιά νά μή καταστοῦν προστατευτικές τῆς ὀκνηρίας καί τῆς ἀνευθυνότητος τοῦ ὑπαλλήλου, ὅπως συχνά συνέβηκε στό παρελθόν. Καί ὑγιής καί ἐλεγχομένη ὑπαλληλία στήν ὑπηρεσία τοῦ λαοῦ καί ὄχι μιά ἀσύδοτη τάξη εἰς βάρος του.

Παράλληλα πρός τή μέριμνα γιά τήν ἐξύψωση τοῦ δημοσίου ὑπαλληλικοῦ κλάδου θά πρέπει καί ἡ διοικητική μας ὀργάνωση, νά γίνει ἀποκεντρικώτερη, ἀφίνοντας βαθμιαῖα καί ἕνα εὐρύ περιθώριο στήν αὐτοδιοίκηση, πού τόσο ὠφέλιμα ἐπηρεάζει τή πολιτική ἐγωγή κάθε πολίτη.

Εἰλικώτερα γιά τή Βόρειο Ἑλλάδα, τό πολύτιμο τοῦτο καί μαζί τόσο πολύπαθο κομμάτι τῆς ἑλληνικῆς γῆς, μέσα στό πλαίσιο μιᾶς ἄμεσα καί πλατιά ἐφαρμοσμένης ἀποκεντρώσεως, θά λησθοῦν ὅλα τά οἰκονομικά καί διοικητικά μέτρα πού θά ἐπουλώσουν τίς πληγές της καί θά ἐξαφανίσουν τά δικαιολογημένα παράπονα, πού ὡς τώρα εἶχε κατά τοῦ κέντρου.

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ. Ἀλλά καί στήν ἐξύψωση τοῦ δικαστικοῦ κλάδου πρέπει νά δοθεῖ ἰδιαίτερη προσοχή· καί αὐτός γιά πρώτη φορά, θέν ἔμεινε ἐντελῶς ἀνεπηρέαστος ἀπό τή γενική κρίση, ὅπου περιπέσανε τό τελευταῖο καιρό ὅλες οἱ πρατικές ὑπηρεσίες. Τά ἴχνη τῆς κρίσεως αὐτῆς πρέπει πρό παντός νά ἐξαλειφθοῦν στά ἀνώτερα δικαστήρια, ὅπου ἦτανε ἐμφανέστερα. Ὅσο γιά τήν εἰρηνοδικειακή δικαιοσύνη, πού ἄμεσα καί γοργά πρέπει νά ἐξυπηρετήσει τό λαό, αὐτή θά πρέπει νά ὀργανωθεῖ ἐπάνω σέ ἐντελῶς νέες βάσεις. Τά δικαστήρια ἐξαιρετικῆς δικαιοδοσίας πρέπει νά περιορισθοῦν στό ἐλάχιστο. Ἐνιαία, ἠθική καί συγχρονισμένη τακτική δικαιοσύνη, μέ ἐξυψωμένο τό κοινωνικό καί ἠθικό κῦρος τοῦ δικαστοῦ, θ' ἀποτελέσει τήν ἐγγύηση τῆς ἐλευθερίας τῶν πολιτῶν καί τῆς φωτισμέ

./.

νης ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου.

ΕΝΟΠΛΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ. Θά ἐπιδιωχθεῖ ἡ ἀναδυγκρότηση τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῆς Χώρας μέσα στό πλαίσιο τοῦ πραγματικοῦ προορισμοῦ τοῦ Στρατοῦ πού θεωροῦμεν ὄργανο γιά τήν ἐξασφάλιση τῆς ἀκεραιότητος καί ἀνεξαρτησίας τῆς Χώρας.// Οἱ Ἔνοπλες Δυνάμεις, ἀνεφοῦμενες ἠθικά καί κοινωνικά, θά πάψουν νά θεωροῦνται ὡς παράγοντες τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς, θ'ἀποφευχθεῖ δέ οἱαδήποτε μελλοντική ἐπέμβαση τῆς κομματικῆς πολιτικῆς στήν ὀργάνωση, τήν διοίκηση καί τήν ἐκπαίδευση τοῦ Στρατοῦ.

ΟΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΤΑΞΕΙΣ. Στή νέα πολιτειακή ὀργάνωση καί κατά τό προσῆκον στάδιο τῆς διοικητικῆς λειτουργίας, οἱ ἐπαγγελματικές τάξεις, ὀργανωμένες κατά τό καθ' πρόσφορο τρόπο, θ'ἀποτελέσουν συμβουλευτικά ὄργανα τοῦ Κράτους.

ΟΡΓΑΝΟΣ. Ὁ τύπος, ἐκτός ἀπό τή πνευματική καί παιδευτική του ἀποστολή, ἐπιτελεῖ καί μίαν ὑψίστη πολιτική λειτουργία. Ὅπως καί γενικά, ἔτσι καί στό πολιτικό πεδίο, ὁ τύπος θά εἶναι ἐλεύθερος ὅσο δέν προσβάλλει τή δημοκρατική ἀρχή τῆς ἐλευθερίας, στήν ὁποία ὁ ἴδιος στηρίζει τήν ὕπαρξή του. Πέρα ἀπό αὐτό τό φυσικό περιορισμό, ὁ τύπος θά ἀσκῆ ἀκώλυτα, ἀλλά καί ὑπεύθυνα τό ἔργο τοῦ ἐλέγχου τοῦ δημοσίου βίου. Ἀκριβῶς ὅμως διότι ἀσκεῖ τόσο σημαντική καθαρῶς δημοσία λειτουργία, θά πρέπει νά ληφθοῦν γιά τή χρηστή του λειτουργία οἱ δέουσες ἐγγυήσεις καί ἀπό τήν ἄποψη τῶν προσώπων πού θά ἀσκοῦν αὐτό τό λεπτό ἔργο καί ἀπό τήν ἄποψη τοῦ τρόπου τῆς ἀσκήσεώς του.

ΗΘΙΚΟΣ ΚΑΘΑΡΜΟΣ. Ὅλες αὐτές οἱ κοινωνικές καί πολιτειακές μεταρρυθμίσεις σέ τίποτε δέν θά ὠφελήσουν, ἂν δέν τίς ἀναλάβουν σέ ὅλα τά στάδια τῆς πραγματοποιήσεώς των ἠθικοί πολιτικοί ἄνδρες καί ἠθικοί δημόσιοι λειτουργοί. Γιά νά προσελκύσουμε ὅμως ἠθικές δυνάμεις διαθέτει ὁ τόπος στίς δημόσιες ὑπηρεσίες, δέν ἀρκεῖ νά εἶναι ἀμερόληπτη ἡ πρόσληψη, δίκαιη ἡ προαγωγή καί συγκριτικά μέ τά ἄλλα ἐπαγγέλματα ἱκανοποιητική ἡ ἀποδοχή τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων· δέν ἀρκεῖ νά τούς ἐμφυσηθεῖ ἡ πεποίθηση πώς ὅλα αὐτά ἀποτελοῦν μόνιμες καί σταθερές ἐγγυήσεις, πρέπει κυρίως ἐκ τῶν ἔνω νά πνεύσει μία πνοή ἀρετῆς,

./.

πού νά ζυπνήσει ἐντός τους ὅλες τίς ἠθικές των δυνάμεις, τήν ἠθική ὑπερηφάνεια τοῦ Ἕλληνος. Αὐτό θά ἦτανε τό π ρ ώ τ ι σ τ ο ἔργο τῶν ἡγετῶν. Ἀπ' αὐτούς ἐξαρτᾶται ἡ δημιουργία τῆς ἀτμόσφαιρας, μέσα στήν ὁποία μόνο ὁ ἠθικός δημόσιος λειτουργός θ' ἀναπνέει ἄνετα.

Δέν θά μπορεῖ ὅμως νά ὑπάρξει πραγματική ἠθική ἀνοή, ὅσο δέν ζέρει ὁ καθένας, ὅτι ἡ κακία κατάσσεται. Καί θά τό μάθει αὐτό μόνο ἄν δῆ πραγματοποιούμενες τίς ἠθικές κυρώσεις. Ἡ ἠθική ἀνόρθωση δέν συμβιβάζεται μέ τήν ἀδιάκοπη ἀνανέωση τῆς λήθης. Ὅσα ἄδικα καί ἀνήθικα ἀποκτηθήκανε δέν μπορεῖ νά θεωρηθοῦν κεκτημένα. Γιά τό καλλίτερο μέλλον πρέπει νά καταχθεῖ κάθε ἀνομία τοῦ παρελθόντος, ὕστερα ἀπό τόσα χρόνια ἀσυδοσίας. Ἀπό αὐτόν τόν κανόνα οὔτε δημόσιος ἀνήρ, οὔτε δημόσιος λειτουργός, οὔτε ἰδιώτης ἐπιτρέπεται νά ἐξαιρεθῆ. Ὁ κανόνας αὐτός περικλείνει, ὄχι μόνο τίς θετικές ἐνέργειες, ἀλλά καί τήν ἔλλειψη ἠθικῆς ἀντιστάσεως, τήν ἀνοχή καί τήν ἐκμετάλλευση πράξεων ἄλλων. Μόνο ἐπάνω σέ μιά τέτοια καθαρή βάση θά οἰκοδομηθεῖ ὁ νέος κρατικός ὀργανισμός. Μόνον ἄν γεννηθῆ ἡ πεποίθηση σέ ὅλους πώς στήν ἱστορία μας κατά περιόδους γίνεται ἕνας τέτοιος ἠθικός ἀνασασμός καί ἡ ἀρετή βραβεύεται καί χτυπιέται σκληρά ἡ κακία, μόνο τότε θά συντελεσθεῖ ἡ ψυχική ἀνανέωση, ὁ ἐσωτερικός καθαρμός τῶν συνειδήσεων, πού εἶναι ὁ πρῶτος ὅρος κάθε γενναίου καί δύσκολου κοινωνικοῦ ἔργου.

Ἀλλά γιά νά μή ἀνατραποῦν τ' ἀποτελέσματα τοῦ ἠθικοῦ καθαρμοῦ ἀπό μεταγενέστερες ἀντιδράσεις τῶν κακῶν δυνάμεων, θά πρέπει νά γίνει ταὐτόχρονα ἀφετηρία μιᾶς γενικώτερης ἠθικῆς ἀνυψώσεως τοῦ Λαοῦ. Καί αὐτό εἶναι ἔργο καί τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς Κρατικῆς Παιδείας.

Η Ε Κ Κ Λ Η Σ Ι Α, ἡ ὁποία διεδραμάτισε στήν Ἑλληνική Ἱστορία ἕνα τόσο ἐξέχοντα ἐθνικό καί κοινωνικό ρόλο, θά πρέπει νά συμβάλει καί σήμερα στό ἔργο τῆς ἠθικῆς καί πνευματικῆς διαπαιδαγωγήσεως τοῦ Λαοῦ. Γι' αὐτό τό σκοπό θά πρέπει νά τῆς παρασχεθοῦν τά μέσα καί οἱ εὐκαιρίες ν' ἀνυψωθεῖ στή θέση πού τῆς ἀρμόζει, ἀπερίσπαστα ἀπό περιττές ἐπεμβάσεις τῆς Πολιτείας.

./.

Η ΠΑΙΔΕΙΑ. Τά πρῶτα στελέχη, πού εἴτε θ'ἀναλάβουν τό ἔργο τοῦ ἠθικοῦ καθαρμοῦ ἤ πρῶτα θά βαδίσουν στούς νέους δρόμους τῆς πολιτικῆς καί κοινωνικῆς ἀρετῆς, ἀδίστακτα πιστεύουμε, πῶς ὑπάρχουν στόν τόπο μας, εἴτε κιόλας γνωστά ἀπό τή δράση τους, εἴτε καταδικασμένα στήν ἀφάνεια ἀπό τά καθεστῶτα τῆς βίας καί τῆς σκλαβιᾶς, μέ τή βοήθεια τοῦ Λαοῦ θά ἔλθουν στίς ἐπάλξεις τοῦ ἀγῶνος. Ἀλλά πιό πέρα, τό ἔργο τῆς δημιουργίας ἠθικῶν στελεχῶν εἶναι ἔργο συστηματικό τῆς παιδείας. Ὅλες οἱ μεταρρυθμίσεις πού πᾶνε νά ἐπεκτείνουν τή δράση τοῦ Κράτους, εἶναι ἄρρηκτα συνυφασμένες μέ μιάν ἀρτιώτερη καί καθολικώτερη παιδεία καί πρῶτα-πρῶτα μέ μιά παιδεία πολιτική. Σ'ἕνα καθεστώς σοσιαλιστικό, ὅπου τόσες πολιτικές καί κοινωνικές ὑποχρεώσεις βαρύνουν τό ἄτομο, ὅπου ὅλοι κατάντοῦν δημόσιοι λειτουργοί καί ὁπωσδήποτε ὅλοι μετέχουν στήν πολιτική ζωή καί πρέπει νά μετέχουν σ'αὐτή ὅσο δυνατό περισσότερο, εἶναι φανερή ἡ ἀποφασιστική θέση τῆς παιδείας. Σ'ἕνα τέτοιο καθεστώς πρό παντός ἡ παιδεία πρέπει νά εἶναι λαϊκή. Ἀφ'ὅσον ἀναγνωρίζεται ὅτι πρέπει σέ κάθε ἄτομον νά δοθοῦν ἴσες δυνατότητες σταδιοδρομίας, ἐκτός ἀπό τήν οἰκονομικήν ἰσότητα, πρέπει νά τοῦ προσφερθοῦν καί ἴσες δυνατότητες μορφώσεως. Ἡ ἐκπαίδευση πρέπει νά παρέχεται δωρεάν εἰς ὅλους. Πρέπει ἐπίσης ν'ἀνταποκρίνεται σέ ὅλες τίς ἀνάγκες πού ἔχει ἡ κοινωνική μας ζωή. Μέ τή προοπτική τῆς ταχυτέρας ἐκμεταλλεύσεως κάθε πηγῆς ἐθνικοῦ πλούτου πού διαθέτουμε, εἶναι σύνηθες πώς πρέπει ἰδιαίτερη ἔμφαση καί τόνωση νά δοθεῖ στήν τεχνική μόρφωση, στή τεχνικώτερη καί ἐξειδικευμένη προπαρασκευή κάθε πολίτη γιά τήν ἐπαγγελματική του δράση.»

Χρειάζεται ἕνας πολύ σοβαρώτερος ἐκπαιδευτικός διαφορισμός ἀπό αὐτόν πού γνωρίσαμε ὡς τῶρα. Ἀλλά, γενικώτερα, ἡ Πολιτεία δέν θά ἐπιτύχει τόν σκοπό τῆς παιδείας, ἄν δέν τήν μετατρέψει ἀπό τό τύπο στήν οὐσία. Ἔργο βέβαια μακρᾶς πνοῆς, γιατί χρειάζεται δ α σ κ ά λ ο υ ς. Καί δασκάλους θά φτιάξει τό Κράτος, μέ ἐξαιρετικές οἰκονομικές θυσίες, ἀλλά κυρίως ἀφοῦ ἐμφυσήσει μιά νέα πνοή σ'ἐκεῖνα τά ἱ δ ρ ύ μ α τ α, πού τούς ἑτοιμάζουν γιά τό ἐ θ ν ι κ ό τους ἔργο.

./.

Ἡ παιδεία εἶναι ἔργο τῆς Πολιτείας. Ὡς στό στάδιο ὅπου σκοπός τῆς παιδείας εἶναι ἡ ἔρευνα τῆς ἀλήθειας ἀπό ὥριμες ἐπιστημονικές συνειδήσεις, τήν παιδεία θά τήν παθηγατεῖ ὑκεύθυνα καί κυριαρχικά ἡ Πολιτεία. Ὄχι βέβαια γιά νά ἐμφυσᾶ στά παιδιά κάθε φορά τίς πολιτικές ἀντιλήψεις πού ἐσορρέουν ἀπό τόν ἴδιο τό καταστατικό χάρτη τῆς Χώρας.

Ὅσο γιά μᾶς πιστεύουμε, πῶς μόνο ὅταν κάθε Ἕλληνας ἀποκτήσει μιά βαθειά ἀνθρωπιστική καί μαζί ἐθνική πίστη μιά δημοκρατική καί ταυτόχρονα κοινωνιστική συνείδηση, θά μπορέσει νά ὀρθωθεῖ καί νά στερεωθεῖ ἡ Νέα Ἑλληνική Πολιτεία, γιά τήν ὁποίαν ἀγωνιζόμαστε.

.·.

./.

5/ Οἱ κοινωνικές ἀσφαλίσεις καί ὅλα τά ἄλλα μέτρα κοινωνικῆς πολιτικῆς θά πρέπει νά ἐκτείνωνται στήν ἀγροτική τάξη. Ἡ βελτίωση τῶν ὅρων τῆς ὑγιεινῆς τῆς ὑπαίθρου καί ἡ παροχή ὠργανωμένης ἰατρικῆς περιθάλψεως, θά συντελέσουν ἀποφασιστικά στήν ἀνύψωση τοῦ οἰκονομικοῦ καί πολιτιστικοῦ ἐπιπέδου τῶν ἀγροτῶν.

Η ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Γιά τή συντομώτερη καί ἐπιτυχέστερη πραγματοποίηση ὅλων αὐτῶν τῶν σκοπῶν, τῆς πνευματικῆς, πολιτικῆς καί κοινωνικῆς ἐλευθερίας καί γι ἀ τή βαθύτερη ἐξυγίανση τοῦ πολιτικοῦ καί κοινωνικοῦ βίου, ἐπιβάλλονται ριζικές μεταβολές στή πολιτειακή μας ὀργάνωση.

Ἡ πικρή πεῖρα πού ἀποκομίσανε τόσοι λαοί, μαζί καί ὁ δικός μας, ἀπό τίς διάφορες μεγάλες καί μικρές δικτατορίες, ἔκανε καί ἐκείνους ἀκόμα πού μονόπλευρα τονίζανε τά καλά τῆς κοινοβουλευτικῆς διακυβερνήσεως, νά ὁμολογήσουν, πώς ὡρισμένες βασικές ἀρχές τῆς δημοκρατίας ἀποτελοῦν μόνιμα ἀγαθά τοῦ πολιτισμοῦ, πού δέν μπορεῖ νά παραμερισθοῦν, μόνο καί μόνο γιατί εἶναι συνυφασμένα καί μέ ὡρισμένα ἐλαττώματα. Ἡ κρίση τῆς δημοκρατίας καί ἡ κρίση τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ, πού εἶναι συνδεδεμένος μαζί της, ὅμα τήν ἐξετάσουμε νηφαλιώτερα, βλέπουμε πώς περιορίζεται στήν ἐκλογική μερικῶν συγκεκριμένων ἐλαττωμάτων, πού ὅσο σοβαρά καί ἄν μπορεῖ νά καταντήσουν, μπορεῖ ὅμως νά διορθωθοῦν μέσα στό πλαίσιο τῆς δημοκρατίας καί τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ συστήματος. Ἄλλως τε μία ἀπό τίς μεγαλύτερες ἀρετές τῆς δημοκρατίας εἶναι ἡ ελαστικότητα τοῦ τύπου της καί ἡ ἱκανότητά της νά μπορεῖ, διατηροῦντας ὅλα τά θεμελιακά γνωρίσματα τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας καί τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ συστήματος, νά προσαρμόζεται κάθε φορά στίς νέες μορφές τῆς κοινωνικῆς καί οἰκονομικῆς ζωῆς. Καί ἐπειδή τό ἀντιπροσωπευτικό σύστημα, ὑπό τή μορφή τοῦ παληοῦ ἀχαλίνωτου κοινοβουλευτισμοῦ, εἶχε ἐπισωρεύσει πολλά δεινά ἐπάνω στή Χώρα μας, ἴσως διότι ἀπό αὐτόν ἀπέρρευσε τελικά ἡ ἀνατροπή καί αὐτοῦ τοῦ ἰδίου κοινοβουλευτισμοῦ καί τῆς δημοκρατίας, ἐπιβάλλονται βασικές μεταρρυθμίσεις στή λειτουργία του. Αὐτό ἄλλως τε τό ζητᾶ καί ἡ νέα κοινωνική μας ὀργάνωση, πού χρειάζεται μιά γοργή καί ἰσχυρή λειτουργία τῆς κρατι-

./.

κῆς μηχανῆς.

Ι/ Γιά τή συμμόρφωσή τοῦ πολιτεύματός μας στούς σκοπούς πού προτάξαμε, τό μελλοντικό σύνταγμα πρῶτα θά κατοχυρώσει τά ἀτομικά δικαιώματα πού ἀναφέρονται στή πνευματική, στή πολιτική καί στή προσωπική ἐλευθερία.

2/ Ὡς πρός τή δημοκρατική ὀργάνωση τῶν κρατικῶν λειτουργιῶν, τό μελλοντικό Σύνταγμα, ὄχι μόνο πρέπει νά καθιερώσει τήν ἀρχή τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας, τήν ἀβασίλευτη Δημοκρατία, τό ἀντιπροσωπευτικό καί κοινοβουλευτικό σύστημα, ἀλλά πρέπει καί νά περιλάβει τίς ἀναγκαῖες ἐγγυήσεις, ὥστε ἡ Κυβέρνηση νά διεξαγάγει τό ἔργο της ἀπρόσκοπτα καί ὑπεύθυνα καί ἡ ἀντιπροσωπεία τοῦ λαοῦ νά μήν ἐκτρέπεται σέ ἄγονες συζητήσεις καί σέ βλαβερή ἄρνηση.

3/ Ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας πρέπει νά ἐκλέγεται γιά ὡρισμένη περίοδο ἀρέσως ἀπό τό Λαό, ὥστε νά περιβάλλεται μέ τό ἀναγκαῖο κῦρος γιά νά ἀσκεῖ οὐσιαστικά καί ὑπεύθυνα τό ἔργο του, ὡς ἀνωτάτου ἄρχοντος καί ρυθμιστοῦ τοῦ πολιτεύματος.

4/ Ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας νά διορίζει τή Κυβέρνηση, ἡ ὁποία πρέπει ν'ἀπολαύει τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς. Ὅταν ὅμως ἀντιλαμβάνεται πώς κλονίσθηκε ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ Λαοῦ πρός τή Βουλή, μπορεῖ νά τήν διαλύει γιά νά προσφύγει στή κυρίαρχη λαϊκή ἐτυμηγορία.

5/ Ἡ συχνότητα τῶν κυβερνητικῶν κρίσεων πού παρατηρήθηκε στό παρελθόν εἶχε ἀφορμή τή ρευστότητα τῆς κυνερνητικῆς πλειοψηφίας, τῆς ὁποίας κάθε τόσο λίγοι βουλευτές μποροῦσαν νά μεταστοῦν στήν ἀντιπολίτευση ἤ τήν αἰφνιδιαστική καί ἐπανειλημμένη θέση ζητήματος ἐμπιστοσύνης, ἀφοῦ κοίν εἶχαν κατακονηθεῖ Κυβέρνηση καί Βουλή μέ ὁριστικές συζητήσεις, πρός βλάβην τῆς σοβαρότητας τῆς κρατικῆς ἐμφανίσεως. Ἡ Κυβερνητική αὐτή ἀστάθεια δέν συμβιβάζεται μέ τήν ἀποστολή τοῦ συγχρόνου Κράτους καί πρέπει νά ἐκλείψει. Ἡ Κυβέρνηση μιά φορά πού θά πάρει ψῆφο ἐμπιστοσύνης δέν θά μπορεῖ ν'ἀνατραπεῖ γιά ἐλάχιστον ἔτος, ἐκτός ἂν ἡ ἄρση τῆς ἐμπιστοσύνης ζητηθεῖ ἐγγράφως ἀπό τούς μισούς βουλευτές.

6/ Η λαϊκή έκπροσώπηση πρέπει νά συγκεντρωθεῖ σ'ένα μόνο άντιπροσωπευτικό σῶμα, στή Βουλή. Η λειτουργία τῆς Βουλῆς πρέπει ν'άπαλλαγεῖ κατά τό δυνατόν άπό ὅλα τά ἐλαττώματα πού ὡδήγησαν σέ μιά τόσο βαθειά κρίση τό κοινοβουλευτικό σύστημα. Γιά νά κατορθωθεῖ αὐτό πρέπει πρῶτα νά σπάσῃ ἡ ἐξάρτηση ἐκείνη τῶν βουλευτῶν άπό τούς ἐκλογεῖς των, πού ὡδήγησε σέ ἐπιζήμιες συναλλαγές. Πρέπει ἡ ἐκλογική περιφέρεια νά εἶναι τόσον εὐρεῖα, ὥστε γιά τήν ἐπιτυχία του νά μή χρειάζεται ὁ βουλευτής νά θεραπεύει προσωπικές καί άδικαιολόγητες τοπικές άνάγκες εἰς βάρος τῶν γενικῶν. Ἔτσι, ἐλευθερωμένος άπό πιέσεις καί ὑποχρεώσεις θά ἐκπληρώσει κάθε βουλευτής άνετώτερα τήν άποστολή του.

7/ Ὁ ἔλεγχος τῶν κυβερνητικῶν πράξεων ἀποτελεῖ τό πρωταρχικό ἔργο τῆς Βουλῆς. Ὁ ἔλεγχος αὐτός πρέπει νά εἶναι διαρκής. Ἐμέν κυβέρνηση πρέπει νά τόν διευκολύνει καί ἡ Βουλή πρέπει νά τόν διατηρεῖ σ'ένα ὑψηλό ἐπίπεδο. Πρέπει νά εἶναι οὐσιαστικός καί νά μή χάνεται σέ ἄγονη κωλυσιεργεία.

8/ Η συμβολή τῆς Βουλῆς στό νομοθετικό ἔργο κατά τό παρελθόν περιωρίζετο κατά κανόνα στήν ἐπί τροχάδην ψήφιση τῶν κυβερνητικῶν νομοσχεδίων καί ὅταν ἐπενέβαινε, ὄχι μόνο δέν βελτίωνε τό ποιόν τους, ἀλλά μέ διάφορες τροπολογίες, πού ὡς ἐπί τό πολύ ὀφείλονταν σέ ἐκέμβαση ἐνδιαφερομένων, συντελοῦσε στό νά νοθεύεται ἡ ὑγιής ἀρχή τοῦ νομοσχεδίου κάτω άπό σωρεία εἰδικῶν προσωπικῶν καί μεταβατικῶν διατάξεων. Ἐκτός τούτου, λόγῳ πληθώρας καί τοῦ φόρτου τῶν νόμων, πού χωρίς ἀνάγκη μπαίνουν στίς λεπτομέρειες, τίς ὁποῖες μποροῦσε καί ὤφειλε νά ρυθμίσει μέ κανονιστικά ἤ ἐκτελεστικά διατάγματα ἡ Διοίκηση, καταντοῦσε ὑλικῶς ἀδύνατη ἡ σοβαρά καί γρηγορη ἐπεξεργασία τῶν νομοσχεδίων. Καί ἔτσι ἡ ζωή τοῦ Κράτους ἀργοπορεῖτο καί καταιώνονταν ἤ ἔπρεπε ἡ Κυβέρνηση ν'άναλάβει τό ἔργο τῆς Βουλῆς, ὁπότε μέ τά κατά νομοθετικήν ἐξουσιοδότησιν καί μέ τά ἀναγκαστικά διατάγματα μεταθέτουνταν μεγάλο μέρος τοῦ νομοθετικοῦ ἔργου στή Κυβέρνηση καί δι'αὐτῆς στήν ὑπαλληλία τοῦ Κράτους, χωρίς καμμίαν ἐγγύηση γιά τή καλλιτέρευση τοῦ ποιοῦ του. Ἐνῶ δέ ἔτσι τό νομοθετικό ἔργο μετακυλοῦσε άπό τή Βουλή στή Κυβέρνηση καί στήν ὑπαλληλία, άντιθέτως ἡ εὐθύνη μετακυλοῦσε άπό τή Κυβέρνηση καί τήν ὑπαλληλία στή Βουλή.

Γιά νά ἀρθοῦν τά ὀλοφάνερα αὐτά ἐλαττώματα πρέπει τό νέο Σύνταγμα νά καθορίσει ἀπ' τῶν ἐξῆς βάσεων τή θέσπιση τῶν πράξεων νομοθετικοῦ περιεχομένου ἀπό τή Βουλή, τό Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας καί τή Κυβέρνηση. Στή Βουλή ἀνήκει ἡ ψήφιση τῶν διατάξεων πού τροποποιοῦν τό Σύνταγμα ἤ τῶν κατά παρέκκλισιν τοῦ Συντάγματος νόμων, μέ αὐξημένη ὅμως ἀπαρτία καί πλειοψηφία. Ἀποκλείεται μόνο ἡ ἀναθεώρηση τῶν διατάξεων πού ἀφορούν τή μορφή καί τήν οὐσία τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος. Ἡ Βουλή θά ψηφίζει μόνο βασικούς νόμους τούς νόμους περί τύπου, τούς νόμους περί συγκροτήσεως τῶν νομοπαρασκευαστικῶν ἐπιτροπῶν, τούς νόμους πού ρυθμίζουν τή διαδικασία τῆς ψηφίσεως τῶν νομοθετημάτων, ὅσα θά θεσπίζει ἡ Κυβέρνηση. Ὅλα τά ἄλλα νομοθετήματα θά τά ψηφίζει ἡ Κυβέρνηση καί θά τά κυρώνει ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας. Ἄν ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἀρνηθῆ τήν κύρωση, τό νομοθέτημα μπορεῖ νά παραπεμφθεῖ στή Βουλή. Τῆς ψηφίσεως τῶν νόμων αὐτῶν θά προηγῆται ἐμβελεχής ἐξεργασία ἀπό νομοπαρασκευαστικές ἐπιτροπές, συγκροτούμενες ἀπό πρόσωπα εἰδικά καί ἀντιπροσώπους τῶν τάξεων. Διά τῶν ἐπιτροπῶν αὐτῶν, ὄχι μόνο θά ἐπιδιωχθεῖ ἡ βελτίωση τοῦ ποιοῦ τῶν νόμων, ἀλλά θά περιορισθεῖ στό προσῆκον μέτρον καί ἡ κατά τό παρελθόν ὑπερτροφική συμμετοχή τῆς διοικητικῆς ὑπαλληλίας στό νομοθετικό ἔργο καί πού συχνά ἀπέβλεπε στή δημιουργία νέων θέσεων καί στή θέσπιση γιά κάθε τέτοια θέση προσωπικῶν διατάξεων. Ἡ ἔκθεση τῆς νομοπαρασκευαστικῆς ἐπιτροπῆς, καθώς καί ἡ γνώμη τῆς μειοψηφίας της, θά παρακολουθεῖ κάθε σχέδιο νόμου σέ ὅλα του τά στάδια καί θά δημοσιεύεται καί στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, μαζί μέ τό νομοθέτημα, παρέχοντας ἔτσι βάση γιά κάθε σοβαρό δημόσιο ἔλεγχο.

ΔΙΟΙΚΗΣΗ. Γιά νά ἐπιτελεσθεῖ τό μεγάλο ἔργο τῆς ἠθικῆς καί κοινωνικῆς ἐξυψώσεως, τό Κράτος εἶναι ἀναγκαστικό νά φτειάξει ἠθικούς καί ἱκανούς ὑπαλλήλους. Σοβαρό μέλημα τοῦ Κράτους πρέπει νά εἶναι πρῶτα-πρῶτα ἡ κατάρτισή τους σέ εἰδικές ὑπαλληλικές σχολές, ὥστε ἔτσι νά μπορεῖ νά ὑπάρχει ἡ ἐγγύηση πώς οἱ ὑπάλληλοι πού θά προσληφθοῦν θά μποροῦν νά ἐκλέγωνται μεταξύ ἱκανῶν προσώπων. Τά στελέχη πού προορίζουνται γιά τίς ἀνώτερες Διοικητι-

./.

νές θέσεις, πρέπει νά ἔ χουνέχ τλέον ἰδιαίτερα προσόντα ἀνωτάτης μορφώσεως.

Ἀπ ἄλλου ἡ πρέπουσα ἱκανοποίηση τῶν ἀναγκῶν τοῦ ὑπαλλήλου, ἀνάλογα πρός τήν ὑψηλή κοινωνική ἀποστολή του καί σύμφωνα μέ τίς βασικές ἀρχές τοῦ νέου κοινωνικοῦ καθεστῶτος, θά ἐξασφαλίσει τήν ἀνεξαρτησία τοῦ χαρακτῆρος του καί τήν ἀπερίσπαστη προσήλωση στό ἔργο του καί τήν ἐπιστήμη του.

Οἱ διατάξεις πού ἐξασφαλίζουν τή μονιμότητα τῶν ὑπαλλήλων, θά ληφθῆ μέριμνα γιά νά μή καταστοῦν προστατευτικές τῆς ἀκηρίας καί τῆς ἀσυδοσίας τοῦ ὑπαλλήλου, ὅπως συχνά συνέβηκε στό παρελθόν. Μιά ὑγιής καί ἐλεγχομένη ὑπαλληλία στήν ὑπηρεσία τοῦ Λαοῦ καί ὄχι μιά ἀσύδοτη τάξη εἰς βάρος του.

Παράλληλα πρός τή μέριμνα γιά τήν ἐξύψωση τοῦ δημοσίου ὑπαλληλικοῦ κλάδου θά πρέπει καί ἡ διοικητική μας ὀργάνωση, νά γίνει ἀποκεντρικώτερη, ἀφίνοντας βαθμιαῖα καί ἕνα εὐρύ περιθώριο στήν αὐτοδιοίκηση, πού τόσο ὠφέλιμα ἐκπηρεάζει τή πολιτική ἀγωγή κάθε πολίτη.

Εἰδικώτερα γιά τή Βόρεια Ἑλλάδα, τό πολύτιμο τοῦτο καί μαζί τόσο πολύπαθο κομμάτι τῆς ἑλληνικῆς γῆς, μέσα στό πλαίσιο μιᾶς ὅμοιας καί πλατιᾶ ἐφαρμοσμένης ἀποκεντρώσεως, θά ληφθοῦν ὅλα τά οἰκονομικά καί διοικητικά μέτρα πού θά ἐπουλώσουν τίς πληγές της καί θά ἐξαφανίσουν τά δικαιολογημένα παράπονα, πού ὡς τώρα εἶχε κατά τοῦ κέντρου.

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ. Ἀλλά καί στήν ἐξύψωση τοῦ δικαστικοῦ κλάδου πρέπει νά δοθεῖ ἰδιαίτερη προσοχή· καί αὐτός γιά πρώτη φορά, δέν ἔμεινε ἐντελῶς ἀνεπηρέαστος ἀπό τή γενική κρίση, ὅπου περιπέσανε τό τελευταῖο καιρό ὅλες οἱ πρατικές ὑπηρεσίες. Τά ἔχνη τῆς κρίσεως αὐτῆς πρέπει πρό παντός νά ἐξαλειφθοῦν στά ἀνώτερα δικαστήρια, ὅπου ἦτανε ἐμφανέστερα. Ὅσο γιά τήν εἰρηνοδικειακή δικαιοσύνη, πού ἄμεσα καί τοργά πρέπει νά ἐξυπηρετήσει τό Λαό, αὐτή θά πρέπει νά ὀργανωθεῖ ἐπάνω σέ ἐντελῶς νέες βάσεις. Τά δικαστήρια ἐξαιρετικῆς δικαιοδοσίας πρέπει νά περιορισθοῦν στό ἐλάχιστο. Ἐνιαία, ἠθική καί συγχρονισμένη τακτική δικαιοσύνη, μέ ἐξυψωμένο τό κοινωνικό καί ἠθικό κῦρος τοῦ δικαστοῦ, θ' ἀποτελέσει τήν ἐγγύηση τῆς ἐλευθερίας τῶν πολιτῶν καί τῆς φωτισμέ-

νης ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου.

ΕΝΟΠΛΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ. Θά ἐπιδιωχθεῖ ἡ ἀνασυγκρότηση τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῆς χώρας μέσα στό πλαίσιο τοῦ πραγματικοῦ προορισμοῦ τοῦ Στρατοῦ πού θεωροῦμεν ὄργανο γιά τήν ἐξασφάλιση τῆς ἀκεραιότητος καί ἀνεξαρτησίας τῆς χώρας,// οἱ ἔνοπλες δυνάμεις, ἐνσφούμενες ἠθικά καί κοινωνικά, θά πάψουν νά θεωροῦνται ὡς παράγοντες τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς, θ'ἀποφευχθεῖ δέ οἱαδήποτε μελλοντική ἐπέμβαση τῆς κομματικῆς πολιτικῆς στήν ὀργάνωση, τήν διοίκηση καί τήν ἐκπαίδευση τοῦ Στρατοῦ.

ΟΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΤΑΞΕΙΣ. Στή νέα πολιτειακή ὀργάνωση καί κατά τό προσῆκον στάδιο τῆς διοικητικῆς λειτουργίας, οἱ ἐπαγγελματικές τάξεις, ὠργανωμένες κατά τό πιό πρόσφορο τρόπο, θ'ἀποτελέσουν συμβουλευτικά ὄργανα τοῦ Κράτους.

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ. Ὁ τύπος, ἐκτός ἀπό τή πνευματική καί παιδευτική του ἀποστολή, ἐπιτελεῖ καί μίαν ὑψιστη πολιτική λειτουργία. Ὅπως καί γενικά, ἔτσι καί στό πολιτικό πεδίο, ὁ τύπος θά εἶναι ἐλεύθερος ὅσο δέν προσβάλλει τή δημοκρατική ἀρχή τῆς ἐλευθερίας, στήν ὁποία ὁ ἴδιος στηρίζει τήν ὕπαρξή του. Πέρα ἀπό αὐτό τό φυσικό περιορισμό, ὁ τύπος θά ἀσκῆ ἀκώλυτα, ἀλλά καί ὑπεύθυνα τό ἔργο τοῦ ἐλέγχου τοῦ δημοσίου βίου. Ἀκριβῶς ὅμως διότι ἀσκεῖ τόσο σημαντική καθαρῶς δημοσία λειτουργία, θά πρέπει νά ληφθοῦν γιά τή χρηστή του λειτουργία οἱ δέουσες ἐγγυήσεις καί ἀπό τήν ἄποψη τῶν προσώπων πού θά ἀσκοῦν αὐτό τό λεπτό ἔργο καί ἀπό τήν ἄποψη τοῦ τρόπου τῆς ἀσκήσεώς του.

ΗΘΙΚΟΣ ΚΑΘΑΡΜΟΣ. Ὅλες αὐτές οἱ κοινωνικές καί πολιτειακές μεταρρυθμίσεις σέ τίποτε δέν θά ὠφελήσουν, ἂν δέν τίς ἀναλάβουν σέ ὅλα τά στάδια τῆς πραγματοποιήσεώς των ἠθικοί κοινωνικοί ἄνδρες καί ἠθικοί δημόσιοι λειτουργοί. Γιά νά προσελκύσουμε ὅμως ἠθικές δυνάμεις διαθέτει ὁ τόπος στίς δημόσιες ὑπηρεσίες, δέν ἀρκεῖ νά εἶναι ἀμερόληπτη ἡ πρόσληψη, δίκαιη ἡ προαγωγή καί συγκριτικά μέ τά ἄλλα ἐπαγγέλματα ἱκανοποιητική ἡ ἀποδοχή τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων· δέν ἀρκεῖ νά τούς ἐμφυσηθεῖ ἡ πεποίθηση πώς ὅλα αὐτά ἀποτελοῦν μόνιμες καί σταθερές ἐγγυήσεις, πρέπει κυρίως ἐκ τῶν ἄνω νά πνεύσει μία πνοή ἀρετῆς.

./.

πού νά ξυπνήσει έντός τους όλες τίς ήθικές των δυνάμεις, τήν ήθική ύπερηφάνεια τοῦ Ἕλληνος. Αὐτό θά ἦτανε τό π ρ ώ τ ι σ τ ο ἔργο τῶν ἡγετῶν. Ἀπ' αὐτούς ἐξαρτᾶται ἡ δημιουργία τῆς ἀτμόσφαιρας, μέσα στήν ὁποία μόνο ὁ ἠθικός δημόσιος λειτουργός θ' ἀναπνέει ἄνετα.

Δέν θά μπορεῖ ὅμως νά ὑπάρξει πραγματική ἠθική πνοή, ὅσο δέν ξέρει ὁ καθένας, ὅτι ἡ κακία κατάσσεται. Καί θά τό μάθει αὐτό μόνο ὅταν δῆ πραγματοποιούμενες τίς ἠθικές κυρώσεις. Ἡ ἠθική ἀνόρθωση δέν συμβιβάζεται μέ τήν ἀδιάκοπη ἀνανέωση τῆς λήθης. Ὅσα ἄδικα καί ἀνήθικα ἀποκτηθήκανε δέν μπορεῖ νά θεωρηθοῦν κεκτημένα. Γιά τό καλλίτερο μέλλον πρέπει νά ταταχθεῖ κάθε ἀνομία τοῦ παρελθόντος, ὕστερα ἀπό τόσα χρόνια ἀσυδοσίας. Ἀπό αὐτόν τόν κανόνα οὔτε δημόσιος ἀνήρ, οὔτε δημόσιος λειτουργός, οὔτε ἰδιώτης ἐπιτρέπεται νά ἐξαιρεθῇ. Ὁ κανόνας αὐτός περιλείνει, ὄχι μόνο τίς θετικές ἐνέργειες, ἀλλά καί τήν ἔλλειψη ἠθικῆς ἀντιστάσεως, τήν ἀνοχή καί τήν ἐμμετάλλευση πράξεων ἄλλων. Μόνο ἐπάνω σέ μιά τέτοια καθαρή βάση θά οἰκοδομηθεῖ ὁ νέος κρατικός ὀργανισμός. Μόνον ἄν γεννηθῇ ἡ πεποίθηση σέ ὅλους πώς στήν ἱστορία μας κατά περιόδους γίνεται ἕνας τέτοιος ἠθικός ἀνασασμός καί ἡ ἀρετή βραβεύεται καί χτυπιέται σκληρά ἡ κακία, μόνο τότε θά συντελεσθεῖ ἡ ψυχική ἀνανέωση, ὁ ἐσωτερικός καθαρμός τῶν συνειδήσεων, πού εἶναι ὁ πρῶτος ὅρος κάθε γενναίου καί δύσκολου κοινωνικοῦ ἔργου.

Ἀλλά γιά νά μή ἀνατραποῦν τ' ἀποτελέσματα τοῦ ἠθικοῦ καθαρμοῦ ἀπό μεταγενέστερες ἀντιδράσεις τῶν κακῶν δυνάμεων, θά πρέπει νά γίνει ταυτόχρονα ἀφετηρία μιᾶς γενικώτερης ἠθικῆς ἀνυψώσεως τοῦ Λαοῦ. Καί αὐτό εἶναι ἔργο καί τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς Κρατικῆς Παιδείας.

Η Ε Κ Κ Λ Η Σ Ι Α, ἡ ὁποία διεδραμάτισε στήν Ἑλληνική Ἱστορία ἕνα τόσο ἐξέχοντα ἐθνικό καί κοινωνικό ρόλο, θά πρέπει νά συμβάλει καί σήμερα στό ἔργο τῆς ἠθικῆς καί πνευματικῆς διαπαιδαγωγήσεως τοῦ Λαοῦ. Γι' αὐτό τό σκοπό θά πρέπει νά τῆς παρασχεθοῦν τά μέσα καί οἱ εὐκαιρίες ν' ἀνυψωθεῖ στή θέση πού τῆς ἀρμόζει, ἀπερίσπαστα ἀπό περιττές ἐπεμβάσεις τῆς Πολιτείας.

κ/κ

Η Π Α Ι Δ Ε Ι Α. Τά πρῶτα στελέχη πού εἴτε θ'ἀναλάβουν τό ἔργο τοῦ ἠθικοῦ καθαρμοῦ ἤ πρῶτα θά βαδίσουν στούς νέους δρόμους τῆς πολιτικῆς καί κοινωνικῆς ἐρετῆς, ἀδίστακτα πιστεύουμε, πῶς ὑπάρχουν στόν τόπο μας, εἴτε πιόλας γνωστά ἀπό τή δράση τους, εἴτε καταδικασμένα στήν ἀφάνεια ἀπό τά καθεστῶτα τῆς βίας καί τῆς σκλαβιᾶς, μέ τή βοήθεια τοῦ λαοῦ θά ἔλθουν στίς ἐπάλξεις τοῦ ἀγῶνος. Ἀλλά πιό πέρα, τό ἔργο τῆς δημιουργίας ἠθικῶν στελεχῶν εἶναι ἔργο συστηματικό τῆς παιδείας. Ὅλες οἱ μεταρρυθμίσεις πού πᾶνε νά ἐπεκτείνουν τή δράση τοῦ Κράτους, εἶναι ὅρρητα συνυφασμένες μέ μιάν ὀρτιώτερη καί καθολικώτερη παιδεία καί πρῶτα-πρῶτα μέ μιά παιδεία πολιτική. Σ'ἕνα καθεστώς σοσιαλιστικό, ὅπου τόσες πολιτικές καί κοινωνικές ὑποχρεώσεις βαρύνουν τό ἄτομο, ὅπου ὅλοι κατανοοῦν δημόσιοι λειτουργοί καί ὁπωσδήποτε ὅλοι μετέχουν στήν πολιτική ζωή καί πρέπει νά μετέχουν σ'αὐτή ὅσο δυνατό περισσότερο, εἶναι φανερή ἡ ὑποφαυλιστική θέση τῆς παιδείας. Σ'ἕνα τέτοιο καθεστώς πρό παντός ἡ παιδεία πρέπει νά εἶναι λαϊκή. Ἤρ'ὅσον ἀναγνωρίζεται ὅτι πρέπει σέ κάθε ἄτομον νά δοθοῦν ἴσες δυνατότητες σταδιοδρομίας, ἐκτός ἀπό τήν οἰκονομικήν ἰσότητα, πρέπει νά τοῦ προσφερθοῦν καί ἴσες δυνατότητες μορφώσεως. Ἡ ἐκπαίδευση πρέπει νά παρέχεται ὡρεάν εἰς ὅλους. Πρέπει ἐπίσης ν'ἀντικρίνεται σέ ὅλες τίς ἀνάγκες πού ἔχει ἡ κοινωνική μας ζωή. Μέ τή προοπτική τῆς τεχνικώτερης ἐκμεταλλεύσεως κάθε πηγῆς ἐθνικοῦ πλούτου πού διαθέτουμε, εἶναι εὐνόητο πῶς πρέπει ἰδιαίτερη ἐπέκταση καί τόνωση νά δοθεῖ στήν τεχνική μόρφωση, στή τεχνικώτερη καί ἐξειδικευμένη προπαρασκευή κάθε πολίτη γιά τήν ἐπαγγελματική του δράση.

Χρειάζεται ἕνας πολύ σοβαρώτερος ἐκπαιδευτικός διαφορισμός ἀπό αὐτόν πού γνωρίσαμε ὡς τώρα. Ἀλλά, γενικώτερα, ἡ Πολιτεία δέν θά ἐπιτύχει τόν σκοπό τῆς παιδείας, ἂν δέν τήν μετατρέψει ἀπό τό τύπο στήν οὐσία. Ἔργο βέβαια μακρᾶς πνοῆς, γιατί χρειάζεται δ α σ κ ά λ ο υ ς. Καί δασκάλους θά φτιάξει τό Κράτος, μέ ἐξαιρετικές οἰκονομικές θυσίες, ἀλλά κυρίως ἀφοῦ ἐμφυσήσει μιά νέα πνοή σ'ἐκεῖνα τά ἱ δ ρ ύ μ α τ α, πού τούς ἐτοιμάζουν γιά τό ἐ θ ν ι κ ό τους ἔργο.

./.

Ἡ π α ι δ ε ί α εἶναι ἔργο τῆς Πολιτείας. Ὡς στό στάδιο ὅπου σκοπός τῆς παιδείας εἶναι ἡ ἔρευνα τῆς ἀληθείας ἀπό ὥριμες ἐπιστημονικές συνειδήσεις, τήν παιδεία θά τήν καθηγετεῖ ὑπεύθυνα καί κυριαρχικά ἡ Πολιτεία. Ὄχι βέβαια γιά νά ἐμφυσᾶ στή παιδιά κάθε φορά τίς πολιτικές ἐντολήθειες σού ἐπορρέουν ἀπό τόν ἴδιο τό καταστατικό χάρτη τῆς χώρας.

Ὅσο γιά μᾶς πιστεύουμε, κῶς μόνο ὅταν κ ά θ ε Ἕ λ λ η ν α ς ἀποκτήσει μιά βαθειά ἀ ν θ ρ ω π ι σ τ ι κ ή καί μαζί ἐ θ ν ι κ ή π ί σ τ η μιά δ η μ ο κ ρ α τ ι κ ή καί ταὐτόχρονα κ ο ι ν ω ν ι σ τ ι κ ή συνείδηση, θά μπορέσει νά ὀ ρ θ ω θ εῖ καί νά στερεωθεῖ ἡ Νέα Ἑ λ λ η ν ι κ ή Π ο λ ι τ ε ί α, γιά τήν ὁποίαν ἀ γ ω ν ι ζ ό μ α σ τ ε.

.·.

Σ. Ε. Ζη.

Η ζωή τοῦ ἑλληνισμοῦ τῶν τελευταίων χρόνων εἶναι καμωμένη ἀπό κατάντια καί λαμπρά μεγαλεῖα μαζί. Ἀπό τή μιά μεριά ἡ ἄκαρπη καί τυφλά φανατική διαμάχη τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ, ἡ περιπέτεια τῆς δικτατορίας πού, θέλοντας ν' ἀσκήσῃ βία σ' αὐτήν τήν ἱστορία ἐπάνω, αὐτοτιτλοφορήθηκε " 4ῃ Αὐγούστου " καί ἐκείνη ἡ ἀκόμη ἀηδέστερη τῶν κυβερνήσεων πού βρίσκει νά διορίζῃ ἡ ξένη κατοχή. Ἀπό τήν ἄλλη καί σάν κορύφωμα τῶν νέων ἀγώνων τῆς φυλῆς ἡ ἐποποιία τῆς Ἀλβανίας καί αὐτή πού συνεχίζει τήν φιλελεύθερη ἰαχή της κάτω ἀπό τόν βαρύ ζυγό.

Ἀπό τήν πεῖρα πού διδάσκουν καί ἀπό τίς ὑποχρεώσεις πού δημιουργοῦν στούς Ἕλληνες αὐτά τά γεγονότα βγῆκε ἡ "Σοσιαλιστική Ἕνωσις", ψυχική διάθεσι πού ἔγινε συνείδησι ἐθνικοῦ καθήκοντος καί ζητᾶ δημιουργική διέξοδο σέ μιά πολιτική προσπάθεια γιά τήν ριζική ἠθική, κοινωνική καί πολιτική ἀνασύνταξι τοῦ τόπου. Καί καλεῖ τούς Ἕλληνες νά ἔλθουν ν' ἀγωνισθοῦν μαζί της ὄχι γιά πρόσωπα ἀλλά γιά ἰδέες, ὄχι γύρω ἀπό ἀόριστα καί γι' αὐτό ἐλαστικά συνθήματα, ἀλλά σέ πρακτικούς ἐθνικούς σκοπούς.

Ἡ "Σ.Ε." πιστεύει στή δύναμι καί στά δίκαια τοῦ Ἑλληνισμοῦ νά ζήσῃ ἑνωμένος κάτω ἀπό μιά ἀνεξάρτητη Πολιτεία οἰκονομικά βιώσιμη καί στρατιωτικά ἀσφαλῆ, ὁλοκληρώνοντας μ' αὐτό τό πνεῦμα καί σ' αὐτό τό ὅριο τό ἐθνικό ἔδαφος.

Γιά τήν ἐσωτερική ἀναμόρφωσι πιστεύει στήν πνευματική, κοινωνική καί πολιτική ἐλευθερία καί στήν δυνατότητα τῆς συνθέσεώς τους σέ μόνιμη καί δημιουργική ἑνότητα. Στή σύνθεσι αὐτή βλέπει μάλιστα τό ἔπαθλο μακρῶν ἀγώνων πού διεξήγαγαν οἱ λαοί καί τό τέρμα μιᾶς ἐξελίξεως πού πρέπει καί μπορεῖ νά εἶναι ἡ ἠθική κατάκτησις τοῦ αἰῶνος.

Ἡ πνευματική ἐλευθερία, πηγή κάθε ἀνώτερης δημιουργίας καί παράγων διαπλάσεως κοινῆς γνώμης, εἶναι καί ἡ προϋπόθεσις τοῦ πολιτισμοῦ καί ὁ σταθερώτερος θεσμός πολιτικοῦ ἐλέγχου. Ἡ πραγματική ἀπόλαυσί της στόν γραπτό καί τό

θύνη σταθερά ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἀμοιβῆς τῆς ἐργασίας ὡς τοῦ μόνου κατ' ἀρχήν εἰσοδήματος τοῦ ἀνθρώπου, γ)ὅτι ὅμως ἡ προσωπικότης καὶ ἡ πρωτοβουλία τοῦ ἀτόμου δέν πρέπει νά συνθλιβοῦν. Μέσα γιά τήν πραγματοποίησι τῶν κατευθύνσεων αὐτῶν εἶναι ἡ κατάργησις τῆς μεγάλης ἰδιοκτησίας καὶ τῆς μεγάλης ἐπιχειρήσεως, ἡ ἐκλαίκευσις τῆς μορφώσεως σέ ὅλους τούς βαθμούς καὶ σέ ὅλα τά εἴδη, ἡ ἐξασφάλισις τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐργασίας (ἐλεύθερη ἐπιλογή τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐπιδόσεως)καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς καταναλώσεως (ἐλεύθερη ἐκλογή τῶν ἱκανοποιήσεων τοῦ ἀνθρώπου.-Ἡ μετάβασις στό σοσιαλιστικό αὐτό καθεστώς,κατ'ἀνάγκην βαθμιαία καὶ προοδευτική,ἐπιβάλλει ὅμως ἄμεσα μέτρα.Αὐτά εἶναι:1)Ἡ κοινωνικοποίησις τῶν ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὠφελείας καὶ τῶν πιστωτικῶν ὀργανισμῶν 2)Ἡ κοινωνικοποίησις τῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων 3)Ὁ περιορισμός τῆς μεγάλης ἀκινήτου ἰδιοκτησίας καὶ ἡ γενίκευσις τῆς μικρῆς σέ τρόπο ὥστε ὅλοι νά γίνουν μικροϊδιοκτῆται 4)Ἡ συμπλήρωσις τοῦ οἰκογενειακοῦ ψεωργικοῦ κλήρου 5)Ἡ μόνιμη καλλιτέρευσις τῆς θέσεως τῶν ἐργαζομένων μέ τήν ἐπέκτασι καὶ ἐνοποί-

τρέφηκε λ3/3,στή σκέψι καί στήν πίστι πρέπει νά ἐξασφαλισθοῦν σέ ὅλους ὅσοι ζοῦν μέσα στά ὅρια τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους.

Ἡ ἐπιδίωξι τῆς κοινωνικῆς ἐλευθερίας δέν ἐμπνέεται μόνον ἀπό τό αἴσθημα τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης.Στηρίζεται καί στήν ἀπρόκαλυπτη διαπίστωσι τῶν ἐλαττωμάτων τῆς κεφαλαιοκρατικῆς οἰκονομίας πού βασίζεται στό ἀναρχικό ἀτομικιστικό σύστημα.Αὐτό τό σύστημα,χωρίς νά συντελῆ στή μεγαλείτερη ἀπόδοσι τῆς παραγωγῆς,ὡδήγησε στήν ὀξεία κοινωνική ἀνισότητα μέσα ἀπό συνεχεῖς ἐναλλαγές οἰκονομικῶν κρίσεων πού καταλήγουν στήν κοινωνικοποίησι τῶν ζημιῶν,ἐνῶ τά κέρδη μένουν πάντα ἰδιωτικά.-Γιά τήν θεραπεία τοῦ ἐνδημικοῦ αὐτοῦ κακοῦ δέν ἀρκοῦν ἁπλές διορθωτικές μεταρρυθμίσεις.Χρειάζεται μεταβολή τῆς βάσεως καί οἰκοδόμησι τῆς οἰκονομίας ἐπάνω σέ σοσιαλιστικό καθεστώς.Βασικές κατευθυντήριες ἀρχές τοῦ καθεστῶτος αὐτοῦ εἶναι:α) ὅτι τό κοινωνικό συμφέρον ὑπερτερεῖ ἀπέναντι στό ἰδιωτικό, β) ὅτι περιεχόμενο τῆς δράσεως τοῦ Κράτους εἶναι πρό παντός ἡ ἐπικράτησις καί διατήρησις τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης πρός τήν ὁποία θά κατευθύνῃ σταθερά ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἀμοιβῆς τῆς ἐργασίας,ὡς τοῦ μόνου κατ'ἀρχήν εἰσοδήματος τοῦ ἀνθρώπου.,γ)ὅτι ὅμως ἡ προσωπικότης καί ἡ πρωτοβουλία τοῦ ἀτόμου δέν πρέπει νά συνθλιβοῦν. Μέσα γιά τήν πραγματοποίησι τῶν κατευθύνσεων αὐτῶν εἶναι ἡ κατάργησις τῆς μεγάλης ἰδιοκτησίας καί τῆς μεγάλης ἐπιχειρήσεως, ἡ ἐκλαίκευσις τῆς μορφώσεως σέ ὅλους τούς βαθμούς καί σέ ὅλα τά εἴδη, ἡ ἐξασφάλισις τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐργασίας (ἐλεύθερη ἐπιλογή τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐπιδόσεως)καί τῆς ἐλευθερίας τῆς καταναλώσεως (ἐλεύθερη ἐκλογή τῶν ἱκανοποιήσεων τοῦ ἀνθρώπου.-Ἡ μετάβασις στό σοσιαλιστικό αὐτό καθεστώς,κατ'ἀνάγκην βαθμιαία καί προοδευτική,ἐπιβάλλει ὅμως ἄμεσα μέτρα.Αὐτά εἶναι:1)Ἡ κοινωνικοποίησις τῶν ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὠφελείας καί τῶν πιστωτικῶν ὀργανισμῶν 2)Ἡ κοινωνικοποίησις τῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων 3)Ὁ περιορισμός τῆς μεγάλης ἀκινήτου ἰδιοκτησίας καί ἡ γενίκευσις τῆς μικρῆς σέ τρόπο ὥστε ὅλοι νά γίνουν μικροϊδιοκτῆται 4)Ἡ συμπλήρωσις τοῦ οἰκογενειακοῦ ψεωργικοῦ κλήρου 5)Ἡ μόνιμη καλλιτέρευσις τῆς θέσεως τῶν ἐργαζομένων μέ τήν ἐπέκτασι καί ἐνοποί-

ησι τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως,τήν αὔξησι τῶν μισθῶν καί τήν συμμετοχή τῶν ἐργαζομένων στή διοίκησι κάθε ἐπιχειρήσεως 6)Ἡ προσπάθεια γιά τήν αὔξησι τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος μέ τήν πληρέστερη καί ὀρθολογιστικώτερη ἐκμετάλλευσι τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων.-Μέθοδος γιά τήν ἐφαρμογή τῶν ἀμέσων καί ἀπωτέρων αὐτῶν μέτρων πρέπει νά εἶναι ἡ ὕπαρξις ἑνός κεντρικοῦ οἰκονομικοῦ προγράμματος συντονισμοῦ παραγωγῆς καί καταναλώσεως,πού θά ἐξασφαλίζῃ τήν παροχή ἐργασίας καί τήν μεγαλείτερη καί φθηνότερη ἀπόδοσι.-

Ἡ πολιτική ἐλευθερία προϋποθέτει τήν ἀποκατάστασι τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας καί τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ συστήματος,μέ τίς ριζικές ὅμως τροποποιήσεις πού ὑπαγορεύει τόσο στή βάσι του ὅσο καί στίς σχέσεις **πού** τόν τρόπο λειτουργίας τῶν θεσμῶνἡ ἐγχώρια καί διεθνής πεῖρα.Ἐξ ἄλλου ἱστορικοί καί ἠθικοί λόγοι, πού ἔχουν ἰδιαίτερη βαρύτητα στή χώρα μας,ἐπιβάλλουν τό πολίτευμα τῆς ἀβασίλευτης δημοκρατίας.- Ἡ ἰσορροπησι τοῦ πολιτεύματος καί ἡ ἀποφυγή νι'αὐτοῦ τοῦ κινδύνου τυραννίας τῆς Βουλῆς θά ἐξασφαλισθοῦν μέ τήν καθιέρωσι τῆς ἄμεσης ἀπό τό λαό ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.Ἡ κυβέρνησις θά διορίζεται ἀπό τόν Πρόεδρο καί θά πρέπῃ ν'ἀπολαμβάνῃ τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς καί νά ὑφίσταται διαρκῆ τόν ἔλεγχό της.Ἀλλά,ὅταν πάρῃ ψῆφο ἐμπιστοσύνης δέν θά μπορῇ ν'ἀνατραπῇ ἐπί ἕνα χρόνο,ἐκτός ἄν τήν ἄρσι τῆς ἐμπιστοσύνης ζητήσουν τοὐλάχιστο οἱ μισοί βουλευταί.-Τό νομοθετικό ἔργο πρέπει νά κατανεμηθῇ μεταξύ Βουλῆς καί Κυβερνήσεως,σέ τρόπον ὥστε ἡ πρώτη ν'ἀποφασίζῃ γιά τά νομοθετήματα πού θά ὁρίσῃ τό Σύνταγμα,ἡ δεύτερη γιά τά λοιπά,καί οἱ δύο ὅμως,κατόπιν ἀπό ὥριμη ἐπεξεργασία τοῦ σχεδίου νόμου σέ νομοπαρασκευαστικές ἐπιτροπές,συγκροτημένες ἀπό τεχνικούς καί ἀντιπροσώπους ἐπαγγελματιῶν τῶν ὁποίων ἡ ἔκθεσις θά ἔρχεται σέ δημοσιότητα μαζί μέ τόν νόμο,σάν ἔκκλησι καί στόν θεραπευτικό ἔλεγχο τῆς κοινῆς γνώμης.

Μέσα σ'αὐτό τό πολιτικό καί κοινωνικό πλαίσιο εἶναι αὐτονόητο πόση σπουδαιότητα θά πάρῃ ἡ δημοσία ὑπαλληλία καί ἡ ἐξασφάλισις τοῦ ἀνώτερου δυνατοῦ ἠθικοῦ καί διανοητικοῦ ἐπιπέδου στίς τάξεις της, μέ τή συστηματική ἐκπαίδευσι καί μετεκπαίδευσι, μέ ἀπαράβατες ἐγγυήσεις γιά τήν εἴσοδο στήν δημοσία ὑπηρεσία καί κατοχύρωσι μονιμότητος πού νά μήν ἐκφυλίζῃ τόν ἱεραρχικό ἔλεγχο καί τίς κυρώσεις.-Εἶναι ἐξ ἴσου αὐτονόητο μέ πόση ἀνεξαρτησία καί πραγματικό - γιά νά εἶναι δίκαια ἀναμφισβήτητο - ἠθικό καί ἐπιστημονικό κῦρος πρέπει νά ὁπλισθῇ ἡ δικαιοσύνη, ὅπου κάθε ἰδιωτική καί κρατική δρᾶσι βρίσκει τήν τελική καί τήν ἀπρόσβλητη νομιμοποίησι ἤ καταδίκη της.-Ἕνα σύστημα, τέλος, πού θέλει νά κινητοποιήσῃ ὅλες τίς ὑλικές καί ἀνθρώπινες δυνάμεις τοῦ τόπου ὀφείλει ν' ἀποδόσῃ καί ἐν ἀνάγκῃ νά ἐπιβάλῃ στίς χωρικές καί ἀστικές, τοπικές ὁμάδες τήν ἐκπλήρωσι τῶν φυσικῶν οἰκονομικῶν καί κοινωνικῶν λειτουργιῶν τους, δηλαδή τήν ἰδιαίτερη ζωή τους, πού καθορίζουν οἱ ἰδιάζουσες γεωγραφικές καί δημογραφικές συνθῆκες -ὅπως πρέπει νά εὐνοήσῃ τήν ὀργάνωσι τῶν ἐπαγγελματικῶν τάξεων μέ πνεῦμα ὥστε τά ἐπαγγελματικά σωματεῖα νά γίνουν ὀργανισμοί συμβουλευτικοί τοῦ Κράτους καί ὄχι πυρῆνες ἀναρχίας καί πάλης τῶν τάξεων.

Τό πρόβλημα τῆς παιδείας ἀσχωρεῖ φυσικά σέ κάθε πτυχή τῆς προσπαθείας γιά τήν ἀναμόρφωσι τοῦ Κράτους. Εἶναι ἔργο μακρᾶς πνοῆς γιατί δέν ἀπαιτεῖ μόνο ἐπιλογή τῶν καλύτερων ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν, ἀλλά καί συνεχῆ ἀνύψωσι τῆς στάθμης τοῦ ἤθους καί τῆς μορφώσεώς τους. Ἀλλά οἱ βάσεις γιά τήν ριζική ἀναδιοργάνωσι τῆς παιδείας σέ ὅλους τούς βαθμούς της καί γιά τήν μεγάλη διαφοροποίησι τῆς μορφώσεως πού θά χρειάζεται γιά νά τροφοδοτήσῃ μέ τά καταλληλα στελέχη τήν ἀδρανῆ πολιτική καί κοινωνική διάρθρωσι τοῦ Κράτους πρέπει ἀπό τήν πρώτη στιγμή νά τεθοῦν.

Ὅλες ὅμως οἱ προσπάθειες γιά τήν ἐθνική ἀνασυγκρότησι εἶναι καταδικασμένες γρήγορα ν'ἀποθαρρυνθοῦν κι'ἔπειτα νά ναυαγήσουν ἄν δέν ἐπέλθῃ ~~γρήγορα~~ ἀμέσα καί ἀπο-

ἀποφασιστικά ὁ ἠθικός καθαρμός πού διψᾶ ὁ τόπος καί ἄν δέν ἀποβληθοῦν ἀπό τό κοινωνικό σῶμα ἤ ριχτοῦν σέ ὁριστική ἀφάνεια τά ἀποδεδειγμένα ἐκεῖνα ἀσυνείδητα στοιχεῖα πού ἐπρόδωσαν τήν Πατρίδα, ἐμπορεύθηκαν καί ἐξηυτέλισαν τά δημόσια λειτουργήματα, καί ἀπεμύζησαν σέ κάθε περίστασι τή δυστυχία τοῦ λαοῦ, καί ἔθεσαν σέ κίνδυνο τά δικαιώματα πού μέ τόσες θυσίες ὁ λαός ἐκέρδισε στή γενική ὑπόληψι. Γι'αὐτό ἡ "Σ.Ε." ἔχει τήν βαθειά συνείδησι ὅτι τό πρῶτο καθῆκον ἐκείνων πού θ' ἀναλάβουν τίς τύχες τοῦ τόπου αὐτοῦ ἐλευθερωμένου εἶναι ἡ αὐστηρή καί χωρίς ἐξαιρέσεις ἐπιβολή καταλλήλων κυρώσεων στά ἠθικά ἀδικήματα πού θά εἶναι σέ εὐθύ λόγο ἀνάλογες μέ τό μέγεθος τῶν ἀδικημάτων καί τή σημασία τῆς θέσεως πού εἶχαν "ἡ ἀντεποιήθησαν τά πρόσωπα, ἡ χωρίς λήθη ἐφαρμογή τοῦ ποινικοῦ νόμου στά ἄλλα.

Ἡ "Σοσιαλιστική "Ενωσις" ἐμπνέεται ἀπό ἐθνική καί ἀνθρωπιστική πίστι, ἔχει δημοκρατική καί κοινωνιστική συνείδησι, καί αὐτές θά ἀγωνισθῇ νά μορφολογήσῃ σέ στερεούς καί γόνιμους δημόσιους θεσμούς.-

---

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

[39.1]

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ
τῆς ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

I/ Ἡ Σοσιαλιστική Ἕνωσις Σπουδαστῶν εἶναι πολιτική ὀργάνωσις αὐτοδιοικουμένη, ἰδεολογικῶς δέ καί πολιτικῶς ἐξαρτωμένη ἐκ τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως.

2/ Ἡ Σοσιαλιστική Ἕνωσις Σπουδαστῶν διοικεῖται ὑπό συμβουλίου, τό ὁποῖον καλεῖται " Διοικητικόν Συμβούλιον τῆς Σ.Ε.Σ. ".

5 Πενταμελής ἀφίνω πρόεδρο γραμματέα καί τρία μέλη ἐκλεγόμενοι ἀπ' ὅλους μέν ἀλλά ἀπό τῶν μελῶν τῆς Σ.Ε.Σ.

~~3/ Τό Διοικητικόν Συμβούλιον ἔχει ἕδραν πειθαρχικοῦ δικαστηρίου.~~

4/ Τό Διοικητικόν Συμβούλιον τῆς Σ.Ε.Σ. ἀπαρτίζεται ἀπό τούς ἀρχηγούς τῶν ὁμάδων καί ἀπό τόν Πρόεδρον καί τόν Γραμματέα τῆς Σ.Ε.Σ.

5/ Οἱ ὁμαδάρχαι προϊστανται ὁμάδων τοὐλάχιστον 15/μελῶν ἐκλέγονται δέ ὑπό τῆς πλειοψηφίας τῶν μελῶν ἑκάστης ὁμάδος δι' ἔν. τρίμηνον. Ἡ ἐκλογή νέων ὁμαδαρχῶν θά ἐπικυροῦται ὑπό τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σ.Ε.Σ.- Ἡ σύνθεσις τῶν ὁμάδων καθορίζεται ὑπό τοῦ Δ.Σ.

6/ Ὁ Πρόεδρος τῆς Σ.Ε.Σ. διορίζεται ὑπό τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως. Ὁ Πρόεδρος ἀποτελεῖ σύνδεσμον μεταξύ τῆς Σ.Ε.Σ. καί τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως, ἐπιθεωρεῖ τούς πυρῆνας καί ἐκπροσωπεῖ τήν Σ.Ε.Σ. εἰς τάς ἐξωτερικάς της σχέσεις. «Οταν ἀφίνεται νά διαλεγῶν μέλη τῶν Δ.Συμβουλίων

7/ Ὁ Γραμματεύς τῆς Σ.Ε.Σ. ἐκλέγεται ὑπό τῆς πλειοψηφίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου μεταξύ τῶν μελῶν αὐτοῦ. Ἅμα τῇ ἐκλογῇ του παραιτεῖται τῆς θέσεώς του ὡς ὁμαδάρχου καί ἀντ' αὐτοῦ ἐκλέγεται νέος ὑπό τῆς ὁμάδος του. Ἡ θητεία τοῦ γραμματέως εἶναι τρίμηνον. Τά καθήκοντα γραμματέως εἶναι :

α/ Ἡ τήρησις τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

β/ Εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἐκτάκτως κωλύεται ὁ Πρόεδρος, τόν ἀντικαθιστᾶ πλήρως εἰς τά καθήκοντά του, προσωρινῶς δέ ἐκλέγεται νέος γραμματεύς ὑπό τῆς πλειοψηφίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σ.Ε.Σ. καί μεταξύ τῶν μελῶν του.

γ/ Εἰδοποιεῖ τούς ὁμαδάρχας διά τάς πάσης φύσεως συναντήσεις των.

δ/ Δέχεται ἀναφοράς μελῶν καί ἀπαντᾶ εἰς αὐτάς ἐκ μέρους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

ε/

ε/ Παρίσταται μετά τοῦ Προέδρου εἰς τάς ἐπισήμους συναντήσεις τάς ἀναγομένας εἰς τάς ἐξωτερικάς σχέσεις τῆς Σ.Ε.Σ. τάς ἀποφασιζομένας ἑκάστοτε ὑπό τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

8/ Ὁ Πρόεδρος καί ὁ Γραμματεύς τῆς Σ.Ε.Σ. δύνανται νά λάβουν εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις ὡρισμένα προσωρινά μέτρα,τά ὁποῖα ὅμως πρέπει νά ἐπικυρωθοῦν κατά τήν πρώτην μετά ταῦτα συνεδρίασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

9/ Τό Διοικητικόν Συμβούλιον δύναται νά ἀναθέσῃ,πρός καλλιτέραν ἐκτέλεσιν τῶν ἁρμοδιοτήτων του,εἰς μέλη του ὡρισμένα καθήκοντα ἀνακλητά.

IO/ Τό Διοικητικόν Συμβούλιον συνέρχεται καθ' ἑβδομάδα εἰς ἡμέραν καί ὥραν ἑκάστοτε καθοριζομένην κατά τήν προηγουμένην συνεδρίασίν του.

II/ Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως δύναται, εἰς ἐξαιρετικάς περιπτώσεις,νά ἀναστείλῃ ἐν ὅλῳ ἤ ἐν μέρει τό παρόν Καταστατικόν.

I2/ Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ ἀναθεωροῦνται κατόπιν ἀποφάσεως πλειοψηφίας τεσσάρων ἕκτων εἰδικοῦ ἀναθεωρητικοῦ συμβουλίου,ἀπαρτιζομένου ἐκ δύο ἀντιπροσώπων ἐξ ἑκάστης ὁμάδος.Αἱ ἀποφάσεις του θά ἰσχύουν ἐάν ἐγκριθοῦν ὑπό τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως.Ἡ πρωτοβουλία τῆς ἀναθεωρήσεως ἀνήκει εἰς τό Διοικητικόν Συμβούλιον τῆς Σ.Ε.Σ.-

I3/ Τό δικαίωμα τῆς αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ἀνήκει εἰς τό Διοικητικόν Συμβούλιον τῆς Σ.Ε.Σ.

I4/ Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ ἄρχεται ἀπό τῆς ὑπογραφῆς του ὑπό τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου,τό ὁποῖον θά τό ψηφίσῃ,καί ὑπό τοῦ γραμματέως τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ Ιη Αὐγούστου I943

Τά μέλη τοῦ κατά τήν I/8/43 συνελθόντος συμβουλίου καί ψηφίσαντος τό παρόν Καταστατικόν

Α.Δ. Κυδωνιεύς

Ὁ Γραμματεύς τῆς Δ.Ε τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως

Π. Βεργόπουλος

Α. Σταυρόπουλος

Ι. Χρυσανδακόπουλος

Β. Κουζούπης

Σ. Ζερβός.

Ι. Σκιαδάς

Δ. Ζυκόπουλος

Κ. Ρίζος

Γ. Αδιτάκης

Β. Σωτηρόπουλος

Π. Μανρογένους

Κ. Σκαναβίδου

[41.]

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

I. Ἡ Σοσιαλιστική ἕνωση σπουδαστῶν εἶναι πολιτική ὀργάνωση αὐτοδιοικούμενη καί ἀνεξάρτητη, ἰδεολογικά ~~ἐξαρτωμένη~~ ἀπό τή Σοσιαλιστική Ἕνωση.
2. Ἡ διοίκηση τῆς Σ.Ε.Σ. ἀσκεῖται ἀπό τό συμβούλιο τῶν ὁμαδαρχῶν καί τή διοικοῦσα ἐπιτροπή.
3. Δικαστική ἁρμοδιότητα ἔχει πενταμελές δικαστήριον.
4. Εἰς τό συμβούλιον τῶν ὁμαδαρχῶν ~~[illegible]~~ οἱ ἀρχηγοί ὁμάδων καί οἱ χρηματίσαντες πρόεδροι καί γραμματεῖς τῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς.
5. Οἱ ἀρχηγοί ὁμάδων θά ἐκλέγωνται ἀπό τήν πλειοψηφία τῶν μελῶν τῶν ὁμάδων τους, ἡ ἐκλογή τους ὅμως θά ἐπικυρώνεται ἀπό τήν διοικοῦσα ἐπιτροπή, ἡ ὁποία καί θά καθορίζη τή σύνθεσή τῶν ὁμάδων.
6. Σέ κάθε σύνοδο τό συμβούλιο τῶν ὁμαδαρχῶν θά ἐκλέγη τόν πρόεδρο καί τόν γραμματέα οἱ ὁποῖοι καί θά διατηροῦν τό ἀξίωμά τους μέχρι τῆς ἐπομένης τακτικῆς συνόδου.
7. Τό συμβούλιο τῶν ὁμαδαρχῶν θά συνέρχεται τακτικά ~~[illegible]~~ κάθε μῆνα καί ἔκτακτα ὅταν τό συγκαλέση ἡ διοικοῦσα ἐπιτροπή.
8. Τό συμβούλιο τῶν ὁμαδαρχῶν κάθε ἓξη μῆνες θά ἐκλέγη τήν διοικοῦσα ἐπιτροπή.
9. Κάθε μέλος τῆς ἐπιτροπῆς θά ἐκλέγεται ἀπό τήν ἀπόλυτη πλειοψηφία τῶν ὁμαδαρχῶν.
10. Γιά ἐξασφάλιση τῆς πολιτικῆς ἐξαρτήσεως τῆς Σ.Ε.Σ. ἀπό τή Σ.Ε. πρέπει ἡ ἐκλεγόμενη ἐπιτροπή νά ἐγκρίνεται ἀπό τή διοικοῦσα ἐπιτροπή τῆς Σ.Ε.
11. Ἐάν ἡ θέληση τῆς συμπέση μέ τή θέληση τῆς τοῦ συμβουλίου τῶν ὁμαδαρχῶν ὡς πρός τήν ἐκλογή ἑνός μέλους ἤ τοῦ γραμματέως, μπορεῖ νά ζητήση ἀπό τό συμβούλιο τῶν ὁμαδαρχῶν νά θέση ζήτημα ἐμπιστοσύνης γιά τό μέλος αὐτό μετά ἕνα μῆνα. Ἐάν τό συμβούλιο τοῦ δώση ψῆφο ἐμπιστοσύνης, τότε διατηρεῖ τή θέση του στή διοικοῦσα ἐπιτροπή τῆς Σ.Ε.Σ.
12. Τό συμβούλιον τῶν ὁμαδαρχῶν δίνει ψῆφο ἐμπιστοσύνης στή διοικοῦσα ἐπιτροπή ὅταν ζητήσουν τοῦτο ἤ οἱ μισοί ~~[illegible]~~ ὁμαδάρχες ἤ τό ἐνδιαφερόμενο μέλος τῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς.
13. Τό συμβούλιο τῶν ὁμαδαρχῶν μπορεῖ νά ζητήσηἀπολογισμό γιά τίς ἐνέργειες τῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς τίς ἀναφερόμενες στίς ἐξωτερικές σχέσεις τῆς Σ.Ε.Σ.
14. Τό συμβούλιο μπορεῖ νά τροποποιήση νά προσθέση ἤ καί νά ἀφαιρέση διατάξεις τοῦ καταστατικοῦ προγράμματος, ἀπαιτεῖται ὅμως εἰδική πλειοψηφία.
15. Τό συμβούλιο τῶν ὁμαδαρχῶν μπορεῖ νά ὑποχρεώση μέ ἐπιτακτική ἐντολή τή διοικοῦσα ἐπιτροπή νά ἀσκήση ὡρισμένη πολιτική ἐσωτερικοῦ ἢ ἐξωτερικοῦ χαρακτῆρος.
16. Ὁ πρόεδρος καί ὁ γραμματεύς ἐκλέγονται ὀνομαστικῶς ἀπό τό συμβούλιοτῶν ὁμαδαρχῶν.
17. Ἡ διοικοῦσα ἐπιτροπή μπορεῖ νά ἀσκήση δύο φορές ἀναβλητικό VETO κατά τῶν ἀποφάσεων τοῦ συμβουλίου τῶν ὁμαδαρχῶν.
18. Ἡ διοικοῦσα ἐπιτροπή ἐγκρίνει καί παύει τά μέλη πού προτείνονται ἀπό τούς ἀρχηγούς τῶν ὁμάδων, ἢ ἀπό τά μέλη τῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς.
19. Ἡ διοικοῦσα ἐπιτροπή ρυθμίζει τάς ἐξωτερικάς σχέσεις πρός τήν Σ.Ε. καί πρός τάς ἄλλας ὀργανώσεις. [illegible] πολιτικό πεδίο
20. Ἡ διοικοῦσα ἐπιτροπή μπορεῖ νά ἀναβάλη τή σύγκληση τοῦ συμβουλίου τῶν ὁμαδαρχῶν. [illegible] ἡμέρες.
21. Ἡ διοικοῦσα ἐπιτροπή συνέρχεται κάθε ἑβδομάδα.
22. Ἡ διοικοῦσα ἐπιτροπή πρός καλλίτερον ἐτέλεσην τῶν λειτουργιῶν μπορεῖ ~~δύναται~~ νά ἀναθέση εἰς ὡρισμένα μέλη της ὡρισμένα καθήκοντα ἀνακλητά.
23. Ὁ πρόεδρος καί ὁ γραμματεύς τῆς Δ.Ε. ἠμποροῦν νά λάβουν ὡρισμένα προσωρινά μέτρα ἀνακλητά τά ὁποῖα πρέπει νά ἐπικυρωθοῦν ὑπό τῆς Δ.Ε. τῆς Σ.Ε.Σ.
24. Ἡ Δ.Ε. ~~[illegible]~~ ἐπιταγές πρός ἀρχηγούς ὁμάδων. ὑποχρεωτικές ἐντολές
25. Ὁ πρόεδρος τῆς Δ.Ε. ἀποτελεῖ σύνδεσμον τῆς Σοσιαλιστικῆς ἑνώσεως μέ τήν Δ.Ε. τῆς Σ.Ε.Σ. ἐκπροσωπεῖ δέ ταύτην εἰς τάς ἐν γένει ἐξωτερικάς σχέσεις.
26. Ὁ γραμματεύς κρατεῖ τά πρακτικά τῶν συνεδριάσεων εἰδοποιεῖ τούς ὁμαδάρχας διά τίς ~~[illegible]~~ συναντήσεις, δέχεται ἀναφορές μελῶν καί ἀπαντᾶ εἰς αὐτές ἐκ μέρους τῆς Δ.Ε., ἑτοιμάζει τά θέματα ζητήσεων τοῦ συμβουλιου τῶν ὁμαδαρχῶν καί τῆς Δ.Ε. καί προΐσταται τοῦ γραφείου τύπου.

[illegible]

[41.3]

27. Όταν ἡ διοικοῦσα ἐπιτροπή τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνωσεως κρίνει ἀκατάλληλο, γιά ὁποιοδήποτε λόγο, τό πρόεδρο τῆς Δ.Ε. τῆς Σ.Ε.Σ. νά εἶναι συνδεσμος μέ αὐτήν, ὁρίζει τοποτηρητήν στή διοικοῦσα ἐπιτροπή, ἕνα ἀπό τά μέλη τῆς Σ.Ε.Σ. τό ὁποῖον δίνει τίς γενικές κατευθύνσεις τίς ὁποῖες ἐπιθυμεῖ ἡ Σ.Ε. νά ἀκολουθήση ἡ Σ.Ε.Σ. χωρίς νά ἀντικαθιστᾶ τό πρόεδρο.
28. Ὁ πρόεδρος τοῦ συμβουλίου τῶν ὁμαδαρχῶν προεδρεύει εἰς τίς τακτικές καί ἔκτακτες συνελεύσεις τοῦ συμβουλίου.
29. Ὁ γραμματεύς τοῦ συμβουλίου κρατεῖ τά πρακτικά τῶν συνεδριάσεων καί βοηθεῖ τό πρόεδρο στά καθήκοντά του.
30. Ἡ δικαστική ἐξουσία. Τό ἀνωτατο δικαστήριον ἀποτελεῖται ἀπό τόν πρόεδρο τοῦ συμβουλίου, τόν πρόεδρο τῆς ἐπιτροπῆς, τό γραμματέα τῆς ἐπιτροπῆς καθώς καί ἀπό δύο μέλη ἐκλεγόμενά μέ κλῆρο ἀπό τή διοικοῦσα ἐπιτροπή καί τό συμβούλιο τῶν ὁμαδαρχῶν.
31. Δύνανται νά τροποποιηθοῦν μόνο οἱ μή θεμελιώδεις διατάξεις τοῦ παρόντος.
32. Αἱ διατάξεις τοῦ καταστατικοῦ πού θίγουν τίς σχέσεις τῆς Σ.Ε.Σ. πρός τή Σ.Ε. μόνο μέ τήν ἔγκριση τῆς Δ.Ε. τῆς Σ.Ε. μποροῦν νά τροποποιηθοῦν.
33. Σέ ἐξαιρετικές περιπτώσεις ἡ Δ.Ε. τῆς Σ.Ε.Σ. μπορεῖ νά ἀναστείλη γιά ὡρισμένο χρονικό διάστημα τήν ἐφαρμογή τῶν μή θεμελειωδῶν διατάξεων τοῦ καταστατικοῦ.
34. Τό καταστατικό τοῦτο ὅπως ψηφίστηκε ἀπό τό συμβούλιο τῶν ὁμαδαρχῶν μπαίνει στή ἐνέργεια μόλις ὑπογραφῆ ἀπό τό Πρόεδρο καί τό γραμματέα τῆς διοικούσας ἐπιτροπῆς καί τό πρόεδρο τοῦ συμβουλίου τῶν ὁμαδαρχῶν, καί ἐγκριθῆ ἀπό τή Διοικοῦσα Ἐπιτροπή τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως.

Ἀθήνα 30 Μαΐου 1943

Ὁ πρόεδρος τῆς Δ.Ε.

ὁ γραμματεύς τῆς Δ.Ε. | ὁ πρόεδρος τοῦ συμβουλίου τῶν ὁμαδαρχῶν

35. Ὁ ἀριθμός τῶν μελῶν τῆς διοικούσας ἐπιτροπῆς δέν δύναται νά ὑπερβῆ τά 15.

Άρθρο 7ο: Ο πρόεδρος της Δ.Ε. μπορεί να αντικαταστήσει τη Δ.Ε. με τη Δ.Ε. του ΕΣΕ. Η Δ.Ε. όμως θα μπορεί να αντικαταστήσει τη γενική συνέλευση της Δ.Ε.

---

1 Οι όμάδες θα αποτελούνται από εκατόν από 7 άτομα.

27. Ἐάν ἡ διοικοῦσα ἐπιτροπή τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως δέ κρίνη κατάλληλο γιά ὁποιοδήποτε λόγο τόν πρόεδρο πού ἐξέλεξε τό συμβούλιο τῶν ὁμαδαρχῶν,

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

I. Ἡ Σοσιαλιστική ἕνωση σπουδαστῶν εἶναι πολιτική ὀργάνωση αὐτοδιοικούμενη καί ἀνεξάρτητη, ἰδεολοδικά καί πολιτικά ἐξαρτώμενη ἀπό τή Σοσιαλιστική Ἕνωση.
2. Ἡδιοίκηση τῆς Σ.Ε.Σ. ἀσκεῖται ἀπό τό συμβούλιο τῶν ὁμαδαρχῶν καί ἀπό τή διοικοῦσα ἐπιτροπή.
3. Δικαστική ἁρμοδιότητα ἔχει ἐπταμελές δικαστήριον.
4. Στό συμβούλιο τῶν ὁμαδαρχῶν κάθονται οἱ ἀρχηγοί ὁμάδων, καθώς καί ἐκεῖναο πού χρημάτισαν πρόεδροι καί γραμματεῖς τῆς διοικοῦσας ἐπιτροπῆς.
5. Οἱ ἀρχηγοί ὁμάδων θά ἐκλέγωνται ἀπό τήν πλειοψηφία τῶν μελῶν τῶν ὁμάδων τους, ἡ ἐκλογή τους ὅμως θά ἐπικυρώνεται ἀπό τή διοικοῦσα ἐπιτροπή, ἡ ὁποία καί θά καθορίζη τή σύνθεση τῶν ὁμάδων.
6. Σέ κάθε σύνοδό του, τό συμβούλιο τῶν ὁμαδαρχῶν θά ἐκλέγη τόν πρόεδρό καί τό γραμματέα του, οἱ ὁποῖοι καί θά διατηροῦν τό ἀξίωμά τους μέχρι τῆς ἐπόμενης τακτικῆς συνόδου.
7. Τό συμβούλιο τῶν ὁμαδαρχῶν θά συνέρχεται τακτικά κάθε μῆνα καί ἔκτακτα ὅταν τό συγκαλέση ἡ διοικοῦσα ἐπιτροπή.
8. Στό συμβούλιο ~~λαμ~~ πέρνουν μέρος μόνον οἱ ~~πυρ~~ ὁμαδάρχες πού ἀντιπροσωπεύουν τουλάχιστον ἑπτά μέλη.
9. Κάθε μέλος τῆς ἐπιτροπῆς θά ἐκλέγεται ἀπό τήν ἀπόλυτη πλειοψηφία τῶν ὁμαδαρχῶν, μεταξύ τῶν μελῶν τῆς Σ.Ε.Σ;
IO. Γιά ἐξασφάλιση τῆς πολιτικῆς ἐξαρτήσεως τῆς Σ.Ε.Σ. ἀπό τή Σ.Ε. πρέπει ἡ ἐκλεγόμενη ἐπιτροπή νά ἐγκρίνεται ἀπό τή διοικοῦσα ἐπιτροπή τῆς Σ.Ε.
II. Τό συμβούλιο τῶν ὁμαδαρχῶν δίνει ψῆφο ἐμπιστοσύνης στή διοικοῦσα ἐπιτρπή ὅταν τό ζητήσουν ἤ οἱ μισοί ἀπό τούς ὁμαδάρχες ἤ τό ἐνδιαφερόμενο μέλος τῆς διοικούσας ἐπιτροπῆς
I2.Τό συμβούλιο τῶν ὁμαδαρχῶν μπορεῖ νά ζητήση ἀπολογισμό γιά τίς ἐνέρειες τῆς διοικούσας ἐπιτροπῆς τίς ἀναφερόμενες στίς ἐξωτερικές σχέσεις τῆς Σ.Ε.Σ.
I3. Ὁ πρόεδρος καί ὁ γραμματεύς τῆς διοικούσας ἐπιτροπῆς ἐκλέγονται ὀνομαστικῶς κάθε ἕξη μῆνες ἀπό τό συμβούλιο τῶν ὁμαδαρχῶν.
I4. Τά ἄλλα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, πού δέ πρέπει νά ὑπερβαίνουν τά I3, ἐκλέγονται καί αὐτά κάθε ἕξη μῆνες.
I5. Ἡ διοικοῦσα ἐπιτροπή μπορεῖ νά ἀσκήση δυό φορές ἀναβλητικό VETO στίς ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου τῶν ὁμαδαρχῶν.
I6. Ἡ διοικοῦσα ἐπιτροπή ~~ἐκλέγει~~ ἐγκρίνει καί παύει τά μέλη πού προτίνονται ἀπό τούς ὁμαδάρχες ἤ καί ἀπό τά ἴδια τά μέλη της.
I7. Ἡ διοικοῦσα ἐπιτροπή ρυθμίζει τίς ἐξωτερικές σχέσεις πρός τή Σ.Ε. καί τίς ἄλλες ὀργανώσεις στό πολιτικό πεδίο.
I8. Ἡ διοικοῦσα ἐπιτροπή μπορεῖνά ἀναβάλη τή σύγκληση τοῦ συμβουλίου τῶν ὁμαδαρχῶν ἐπί I5 ἡμέρες.
I9. Ἡ διοικοῦσα ἐπιτροπή συνέρχεται κάθε ἑβδομάδα.
20. Ἡ διοικοῦσα ἐπιτροπή γιά καλλίτερη ἐκτέλεση τῶν λειτουργιῶν της μπορεῖ νά ἀναθέση σέ ὡρισμένα μέλη της ὡρισμένα καθήκοντα ἀνακλητα .
2I. Ὁ πρόεδρος καί ὁ γραμματεύς τῆς Δ.Ε. τῆς Σ.Ε.Σ. μποροῦν νά λάβουν ὡρισμένα προσωρινά μέτρα πού πρέπει νά ἐπικυρωθοῦν ἀπό ὁλόκληρη τή Δ.Ε.
22. ~~Ο πρόεδρος~~ Ἡ διοικούσα ἐπιτροπή στέλνει ἐπιταγές πρός τούς ἀρχηγούς τῶν ὁμάδων ὑποχρεοτικῶς ἐκτελεστές.
23. Ὁ πρόεδρος τῆς ~~Σ.~~ Δ.Ε. ἀποτελεῖ σύνδεσμο τῆς Σ.Ε. μέ Τή Δ.Ε. τῆς Σ.Ε.Σ. ἐκτός ἄν ἡ διοικοῦσα ἐπιτροπή τῆς Σ.Ε. ὁρίση εἰδικό σύνδεσμο ὁ ὁποῖος καί θά μεταβιβάζη στή Δ.Ε. τῆς Σ.Ε.Σ. τίς γενικές κατεύθύνσεις τῆς Δ.Ε. τῆς Σ.Ε.
24. Ὁ γραμματεύς κρατεῖ τά πρακτικά τῶν συνεδριάσεων, εἰδοποιεῖ τούς ὁμαδάρχες γιά τίς συναντήσεις, δέχεται ἀναφορές μελῶνκαί ἀπαντᾶ εἰς αὐτές ἐκ μέρους τῆς διοικούσας ἐπιτροπῆς, ἑτοιμάζει τά θέματα συζητήσεων τοῦ συμβουλίου τῶν ὁμαδαρχῶν καί τῆς Δ.Ε. καί διευθύνει τό γραφεῖο Τύπου.
25. Ὁ πρόεδρος τοῦ συμβουλίου τῶν ὁμαδαρχῶν προεδρεύει στίς τακτικές καί ἔκτακτες συνελεύσεις τοῦ συμβουλίου.
25. Ὁ γραμματεύς τοῦ συμβουλίου κρατεῖ τά πρακτικά τῶν συνεδριάσεων, βοηθεῖ τόν πρόεδρο στά καθήκοντά του καὶ εἶναι μέλος τῆς γραμματείας τῆς ΣΕΣ.

[42.3]

27. Τό ἐπταμελές δικαστήριο ἀποτελεῖται ἀπό τό πρόεδρο καί τό γραμματέα τῆς Δ.Ε., τόν πρόεδρο τοῦ συμβουλίου, καί τέσσερα μέλη ἐκλεγόμενα μέ κλῆρο, ἕνα ἀπό τή Δ.Ε., δύο ἀπό τό συμβούλιο τῶν ὁμαδαρχῶν καί ἕνα ἀπό τά μέλη τῆς ὀργανώσεως.

28. Μποροῦν νά τροποποιηθοῦν μόνο οἱ μή θεμελιώδεις διατάξεις τοῦ καταστατικοῦ. Ἐκεῖνες πού θίγουν τῆς σχέσεις τῆς Σ.Ε. πρός τή Σ.Ε.Σ. μόνο μέ τήν ἔγκριση τῆς Δ.Ε. τῆς Σ.Ε. μποροῦν νά τροποποιηθοῦν.

29. Σέ ἐξαιρετικές περιπτώσεις ἡ Δ.Ε. τῆς ΣεΕ. μπορεῖ νά ἀναστείλη γιά ὡρισμένο χρονικό διάστημα τήν ἐφαρμογήν ὅλων ἤ μερικῶν ἀπό τίς διατάξεις τοῦ καταστατικοῦ.

30. Τό καταστατικό αὐτό ὅπως ψηφίστηκε ἀπό τό συμβούλιο τῶν ὁμαδαρχῶν μπαίνει σέ ἐνέργειαν μόλις ὑπογραφῆ ἀπό τόν πρόεδρο καί τό γραμματέα τῆς διοικούσας ἐπιτροπῆς καί τόν πρόεδρο τοῦ συμβουλίου τῶν ὁμαδαρχῶν.

Ἀθήνα, 30 Μαΐου 1943

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δ.Ε.

Ὁ Γραμματεύς τῆς Δ.Ε.

Ὁ Πρόεδρο τοῦ συμβουλίου τῶν ὁμαδαρχῶν

[42.4]

Ὑπόμνημα πρός τήν Διοικοῦσαν Ἐπιτροπήν τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως.

Οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι Καζούπης Βαπτιστής, Παπαδημητρίου Ἀλέξανδρος, Τακαδοπούλου Ἑλένη, Ἀποστόλου Διομήδης, μέλη τῆς ἐκλεγείσης Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῆς Σ.Ε.Σ., καί Χρυσανθακόπουλος Ἰωάννης, Τικόπουλος Δημήτριος, ἀρχηγοί ὁμάδων, λαμβάνομεν τήν τιμήν νά παρακαλέσωμεν ὑμᾶς, ὅπως, κάμνοντες χρῆσιν τοῦ ἄρθρ. 11 τοῦ κατά τήν 30ην Μαΐου 1943 ψηφισθέντος Καταστατικοῦ Προγράμματος τῆς Σ.Ε.Σ. ὑπό τοῦ Συμβουλίου τῶν Ὁμαδαρχῶν, ἀπομακρύνετε τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τούς ἐκλεγέντας ὡς μέλη αὐτῆς Ζερβόν καί Ζαφύραν διά τούς κατωτέρω ἀναφερομένους λόγους:

Ι /Ἡ Σ.Ε.Σ., οὖσα καθαρῶς σοσιαλιστική δημοκρατική κίνησις, διέπεται κατά βάσιν ὑπό ἀντικεφαλαιοκρατικοῦ καί ἀντιαριστοκρατικοῦ πνεύματος. Ἐγγύησις διά τήν ἐπίτευξιν τῶν πολιτικῶν καί ἰδεολογικῶν της σκοπῶν εἶναι ἡ ὕπαρξις ἀξιωματούχων ἐκλεγέντων μεταξύ ἀκριβῶς ἐκείνων τῶν ἀτόμων πρός τά ὁποῖα ἀπευθύνεται ἡ ὅλη κίνησις. Ἤδη ὅμως ἀφ' ἧς ἤρχισεν ἡ κίνησις αὕτη, παρετηρήσαμεν ὅτι μεταξύ τῶν κατευθυνόντων αὐτήν ὑπῆρχον ἄνθρωποι, τῶν ὁποίων ἡ παρουσία (ἐάν ποτέ ἤθελε καταστῆ γνωστή) θά ἦτο αὐτή καί μόνη αἰτία τῆς ἀποτυχίας τοῦ σκοποῦ της. Ἐπανειλημμένως διεμαρτυρήθημεν, οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι, πρός τόν κ. Κυδωνιέα, ὡς στενώτερον συνδεόμενον πρός τήν Διοικοῦσαν Ἐπιτροπήν τοῦ κόμματος, διά τήν παρουσίαν των καί ὑπεδείξαμεν ὡς ἐπιβεβλημένην τήν ἀπομάκρυνσίν των, ἀλλά δυστυχῶς μόνον διαβεβαιώσεις ἐλάβομεν ἐστερημένας πάσης θετικῆς ἐνεργείας. Δυστυχῶς ὅμως τήν 30ην Μαΐου 1943 οἱ κ.κ. Ζερβός καί Μυτιληναῖος (εἰς τά διαπραχθέντα ὀφείλομεν νά εἴπωμεν ὅτι συμμετεῖχε καί ὁ κ. Ἀθιτάκης, φίλος τῶν ἀναφερομένων) κατόπιν ὑποδείξεως τοῦ κ. Κυδωνιέως περί τοῦ ἀπαραιτήτου τῆς παρουσίας των εἰς τήν ἐκλεγησομένην νέαν Διοικοῦσαν Ἐπιτροπήν, τήν ὁποίαν παρουσίαν των, ὡς εἶπεν, δικαιολογεῖ..... ἡ τεραστία των δρᾶσις ὑπέρ τῆς Σ.Ε.Σ., ἐλλείψει δέ ἀντιπάλων καί λόγῳ τῆς ἀγνοίας τῶν πλείστων τῶν πυρηναρχῶν, ἐπανεξελέγησαν.
Μέχρι τῆς ὡς ἄνω ἡμερομηνίας ἐπιστεύομεν ὅτι, ἅμα τῇ συγκλήσει τοῦ Συμβουλίου τῶν Ὁμαδαρχῶν, θά ἀπεμακρύνοντο οὗτοι τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, δυστυχῶς ὅμως αἱ ἐλπίδες μας διεψεύσθησαν. Κατόπιν τούτου εὑρισκόμεθα πρό διλήμματος, διότι πρός μέν τούς φίλους μας, οἱ ὁποῖοι ἀνέκαθεν διεμαρτύροντο διά τήν παρουσίαν των, δέν δυνάμεθα νά προτάξωμεν ὡς ἐπιχείρημα τό προσωρινόν τῆς ἀποστολῆς των, πρός δέ τούς προσηλυτιζομένους τόν λαϊκόν χαρακτῆρα τῆς κινήσεώς μας. Πρέπει λοιπόν ἤ οἱ προαναφερθέντες νά ἀπομακρυθοῦν ἤ αἱ προσπάθειαί μας νά ναυαγήσουν.

2 /Ἀντί δέ κατόπιν τῆς ἐν γνώσει των γενικῆς δυσφορίας ἐναντίον

./.

[43.3]

των νά συμμορφωθοῦν ἤ τοὐλάχιστον νά δείξουν μίαν σιωπηράν ἀνοχήν, προσεπάθησαν καί ἐπέτυχον νά νοθεύσωσι τήν γενομένην ψηφοφορίαν πρός ἐκλογήν τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς. Ὡς συγκεκριμένον δέ παράδειγμα ἀναφέρομεν τήν περίπτωσιν τοῦ ἐξ ἡμῶν κ. Κουζούπη. Κατά ἐμπιστευτικάς πληροφορίας τοῦ κ. Κυδωνιέως πρός τήν ἐκλεγεῖσαν νέαν ἐπιτροπήν, τάς ὁποίας δέν ἠρνήθησαν οἱ κ.κ. Κομνηνός, Ζερβός καί Μυτιληναῖος, πράγματα ἄλλωστε ἅτινα περιέπεσαν ἀπολύτως εἰς τήν ἀντιληψίν μας καί δυνάμεθα λεπτομερῶς νά τά ἐκθέσωμεν, μετά τήν ἀναγραφήν εἰς ἅπαντα τά δελτία τοῦ ὀνόματος τοῦ κ. Κουζούπη καί πρό τῆς παραδόσεως αὐτῶν, περιφερθέντες οἱ κ.κ. Ζερβός, Μυτιληναῖος καί Ἀθιτάκης ὑπέδειξαν δῆθεν ὡς γνώμην τῆς παλαιᾶς ἐπιτροπῆς τήν ἀπόσβεσιν τοῦ ὀνόματος τοῦ κ. Κουζούπη καί τήν ἀντ' αὐτοῦ ἀναγραφήν τοῦ κ. Ζαφύρα. (Περί τῶν ἀνωτέρω δύναται νά μαρτυρήσῃ καί ὁ κ. Ἀποστόλου ὁ ὁποῖος ὑπέστη τήν πίεσιν τοῦ κ. Ἀθιτάκη). Οὕτω παρουσιάσθη τό περιεργότατον θέαμα τῆς ἀποσβέσεως εἰς ἅπαντα σχεδόν τά ψηφοδέλτια τοῦ ὀνόματος τοῦ κ. Κουζούπη κάτωθεν δέ τούτου ἦτο ἐγγεγραμμένον τό ὄνομα τοῦ Ζαφύρα.

3 / Καί δέν τούς κατηγοροῦμεν μόνον διά τήν νοθείαν τῆς ψηφοφορίας ἀλλά καί διότι ἐν γνώσει των ὑπέδειξαν ὡς ἀντικαταστάτην τοῦ κ. Κουζούπη τόν νεαρόν κ. Ζαφύραν, ἄτομον ἄγνωστον εἰς τά μέλη τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπης καί τῆς Σ.Ε.Σ., μέλος τοῦ Ἐθνικοῦ Κομιτάτου καί ἐστερημένον πάσης μέχρι τοῦδε δράσεως.

4 / Ἐπίσης κατά τάς συζητήσεις τάς γενομένας κατά τάς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου τῶν Ὁμαδαρχῶν τήν 23ην καί 30ην Μαΐου ὁ κ. Ζερβός ἀφ' ἑνός μέν ἐξεφράζετο εἰς ὕφος ἔντονον καί αὐταρχικόν, ἀφ' ἑτέρου ἀντικρούων ἐκ συστήματος πᾶσαν τυχόν ὑπόδειξιν ἐκ μέρους πυρηναρχῶν, μή ταυτιζομένην δέ μέ προγενεστέραν ἰδικήν του, ἐπροξένησεν ἀλγεινήν ἐντύπωσιν εἰς τούς πυρηνάρχας, διότι τρόπον τινά ἐπεβεβαιοῦντο αἱ ἐκτοξευόμεναι ἐκ μέρους ἄλλων ὀργανώσεων κατηγορίαι ὅτι ἡ Σ.Ε.Σ. ἄγεται καί φέρεται ὑπό κεφαλαιοκρατῶν, οἱ ὁποῖοι μεταχειρίζονται τόν λαόν πρός ἐπίτευξιν ἰδιοτελῶν σκοπῶν.

5 / Κατά τήν συνεδρίασιν τῆς 30ης Μαΐου ὁ κ. Ζερβός μετά πείσματος ἀπέκρουε ὅλας τάς ὑποδείξεις, τάς ὁποίας εἶχε κάμει ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή τῆς Σ.Ε. ἐπί τοῦ καταστατικοῦ προγράμματος, ὡς π.χ. τήν περίπτωσιν ἀναστολης τῶν διατάξεων τοῦ προγράμματος ἐκ μέρους τῆς Δ.Ε τοῦ κόμματος, τήν δυνατότητα τῆς μή ἐγκρίσεως μέλους τινός ἤ τοῦ γραμματέως τῆς Δ.Ε. τῆς Σ.Ε.Σ. καί ἀπομακρύνσεως αὐτῶν ὑπό τῆς Δ.Ε. τοῦ κόμματος κ.λπ. Ἄν καί αἱ ὑποδείξεις του κόμματος ἐψηφίσθησαν ὑπό τοῦ Συμβουλίου ὡς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ Προγράμματος, τοῦ κ. Κυδωνιέως ἐπιμένοντος πάντοτε ἐν εἴδει προλόγου ἐπί τοῦ ἀπαραιτήτου τῆς ψηφίσεώς των, οὐχ ἧττον ὅμως παρέμεινεν ἡ ἐντύπωσις ὅτι ὡρισμένα μέλη τῆς παλαιᾶς Δ.Ε. καί πρωτίστως ὁ Ζερβος, ὁ ὁποῖος διά

της στάσεώς του τό ἀπέδειξεν,εἰργάσθησαν διά τήν Σ.Ε.Σ. καί ἤθελον νά τήν διατηρήσουν μακράν πάσης ἐπιρροῆς ἐκ μέρους τῆς Δ.Ε.τοῦ κομματος διά νά τήν χρησιμοποιήσουν ὡς μέσον ἐπιτεύξεως προσωπικῶν φιλοδοξιῶν.

6 / Μέχρι τῆς εἰσόδου των εἰς τήν Σ.Ε.Σ. οἱ κ.κ.Ζερβός,Μυτιληναῖος καί'Αθιτάκης,ἀπέσχον πάσης κινήσεως ἐντός τοῦ παν/μίου εἴτε διά τήν ἐπίτευξιν φοιτητικῶν αἰτημάτων εἴτε διά τήν ὑποστήριξιν τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος.Τοιουτοτρόπως δέ ὄχι μόνον οἱ ἀνωτέρω κύριοι, ἀλλά καί ὁλόκληρον τό συγκρότημα τῆς ΣΕΣ ὑφίσταται ἐπιθέσεις ,διότι ἡ προπαγανδιστική ἐνέργεια διεξάγεται ὑπό ἀτόμων,τά ὁποῖα πολύ ὄψιμα κατενόησαν τό ἀναγκαῖον τῆς ἀποδύσεώς των εἰς ἀπελευθερωτικόν καί ἰδεολογικόν ἀγῶνα.Πράγματι δέ καί δι' ἡμᾶς ἀκόμη εἶναι πολύ φαιδρόν νά βλέπωμε τούς ἀνωτέρω κυρίους,τούς τακτικωτέρους θαμῶνας τοῦ Ζωναρᾶ (κάθε πρωί στάς ΙΙπ.μ. δύνασθε νά τούς εὕρητε ἐκεῖ) καί τῶν πάρτυ τοῦ Κολωνακίου νά προσπαθοῦν νά κάνον σοσιαλιστικήν καί ἀντικεφαλικρατικήν προπαγάνδαν μεταξύ τῶν παιδιῶν τοῦ λαοῦ.

Διά ταῦτα κρίνομεν ὡς ἐπιβεβλημένην τήν ἀπομάκρυνσιν τοῦ κ.Ζερβοῦ διά τούς ἀνωτέρω λόγους,κάμνοντες χρῆσιν τοῦ ἄρθρ.Ιφ τοῦ ψηφισθέντος Καταστατικοῦ.Οσον ἀφορᾶ τόν κ.'Αθιτάκην ἀναφέρομεν ὅτι ἡ παρουσία του μικράν μόνον διατάραξιν τῆς τάξεως ἐντός τῆς ΣΕΣ δύναται νά δημιουργήση,πρός τό παρόν τοὐλάχιστον,διότι ἁπλῶς καί μόνον κατέχει μίαν θέσιν ἀρχηγοῦ ὁμάδος.Διά δέ τόν κ.Μυτιληναῖον ἀναφέρομεν τά ἑξῆς : Βεβαίως ἡ παρουσία [illegible] εἰς τόν Πειραιᾶ τοῦ κ.Μυτιληναίου,ὅστις ἀπό τῆς διαλύσεως τῆς Ε.Ο.Ν. κατά τήν διάρκειαν τῆς ζωῆς τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ὑπασπιστής τοῦ Διοικητοῦ Πειραιῶς εἰς οὐδεμίαν ψυχικήν ἐπαφήν ἦλθε πρός τούς συμπατριώτας του,ἐλαχίστην ἐμπνέει ἐμπιστοσύνην πρός τήν ΣΕΣ.Οὐχ ἧττον ὅμως ὀφείλομεν νά ἀναφέρωμεν ὅτι,πρός τό παρόν τοὐλάχιστον,ἡ ἀπομάκρυνσίς του θά ἦτο ἐπιβλαβής διά τήν κίνησίν μας,διότι δέν ἐνεφανίσθη μέχρι τοῦδε, ἐκτός τοῦ κ.Παπαδημητρίου ὁ ὁποῖος θά ἀσχοληθῆ μέ τούς ἐργαζομένους, φοιτητής ἱκανός νά ἡγηθῆ τῆς κινήσεως εἰς τόν Πειραιᾶ.

Διά τόν κ.Ζαφύραν, τοῦ ὁποίου ζητοῦμεν ὡσαύτως τήν ἀπομάκρυνσιν, ἀναφέρομεν ὅτι ἀφ ' ἑνός μέν ἡ ἐκλογή του κάθε ἄλλο παράνομος ὑπῆρξεν,ἀφ' ἑτέρου δέ τυγχάνει πρόσωπον ἄγνωστον εἰς πάντας καί δέν ἔχει νά ἐπιδείξη οὐδεμίαν δρᾶσιν,ἀλλά ὁ κύριος λόγος,ὁ ὁποῖος καθιστᾶ ἐπιτακτικήν τήν ἀπομάκρυνσίν του,εἶναι τό ὅτι ἀποτελεῖ μέλος τοῦ'Εθνικοῦ Κομιτάτου ἐν Πειραιεῖ.Βεβαίως ἀνωθεν ἐθέσαμεν ὡς ἀρχήν τό ὅτι δύναταί τις νά ἀνήκη συγχρόνως εἰς ἀπελευθερωτικήν ὀργάνωσιν καί εἰς τό κόμμα μας,ἀλλά δεδομένου ὅτι εἰς τήν Δ.Ε παρακάθηνται ἐκπρόσωποι ὡρισμένων κινήσεων,ἡ παρουσία του εἶναι ἀφ' ἑνός ἄσκοπος,

./.

[43.6].

διότι οὔτε ἐκπροσωπεῖ οὔτε δύναται νά ἐκπροσωπήση κίνησίν τινα, ἀφ' ἑτέρου δέ ἡ παρουσία του εἶναι δυνατόν νά χρησιμεύση ὡς αἰχμή στρεφομένη ἐναντίον τοῦ κόμματος, διότι θά ἦτο πολιτικῶς σκόπιμον πρῶτα νά ἀνδρωθῆ ἡ κίνησίς μας καί νά εἰσέλθουν εἰς αὐτήν διάφορα δημοκρατικά στελέχη, καί κατόπιν νά γίνουν δεκτά καί μέλη μή ἀνήκοντά εἰς δημοκρατικάς κινήσεις (καί ταῦτα διωπηρῶς).

Υ.Γ. σχετικῶς μέ τούς λόγους τούς καθιστῶντας ἐπιτακτικήν τήν ἀπομάκρυνσιν τοῦ κ. Ζερβοῦ ἀναφέρομεν καί τήν κατά τήν ὑπ' αὐτοῦ ἀντιγραφήν τοῦ ψηφισθέντος σχεδίου παράλειψιν τοῦ ἄρθρ. 11, τό ὁποῖον διορθωθέν ὑπό τῆς Δ.Ε. τοῦ Κόμματος ἐψηφίσθη ὑπό τοῦ συμβουλίου τῶν Ὁμαδαρχῶν κατά τήν 30ην Μαΐου 1943 καί καθ' ὅ : " ἐάν ἡ θέλησι τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως δέν συμπέση μέ τή θέληση τοῦ συμβουλίου τῶν ὁμαδαρχῶν ὡς πρός τήν ἐκλογήν ἑνός μέλους ἤ τοῦ γραμματέως δύναται νά ζητήση νά διαγραφῆ ".

Κατόπιν τῆς ἐκθέσεως τῶν ἀνωτέρω παρακαλοῦμεν τήν Δ.Ε. τοῦ Κόμματος, ὅπως, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν ταῦτα, ἐπιληφθῆ τῆς ὑποθέσεως καί προβῆ εἰς τήν ἐπίλυσιν τῶν ἐκτεθέντων ζητημάτων, ἄνευ τῆς ὁποίας ἡ παραμονή εἰς τήν Σ.Ε.Σ. τόσον ἡμῶν ὅσον καί τῶν φίλων μας καθίσταται προβληματική.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10ῃ Ἰουνίου 1943

Μετά πάσης τιμῆς

[43.8]

Νοεμβρίου 1943 Γ. Β.

Ο Μ Ι Λ Ι Α Γ Ι Α Τ Ο Υ Σ Ν Ε Ο Υ Σ

Ο ΚΟΙΝΩΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

Ι

Τό διακριτικόν τῆς ἐποχῆς μας εἶναι ἡ σύγχισις
τά αἴτια τοῦ φαινομένου εἶναι

1) Ἡ ἧττα καί ἡ κατοχή, ποῦ ὡδήγησαν στήν ἠθική κατάπτωση καί τήν οἰκονομική συστυχία.
Μία εἴδη διατροφῆς ἡ παραγωγή μας ἦτο ἀνεπαρκής καί ἐν καιρῷ εἰρήνης. Αἱ πολεμικαί περιπέτειαι ἡ ἐπίταξις τῶν κτηνῶν καί τῶν μέσων μεταφορᾶς καί ἡ διατροφή τῶν στρατευμάτων κατοχῆς ηὔξησαν τήν ἀνεπάρκειαν. Ἡ μείωσις τῶν δημοσίων ἐσόδων ὡδήγησαν στόν πληθωρισμό καί τόν ἐξευτελισμό τοῦ νομίσματος. Ἡ ἀστάθεια τῶν τιμῶν καί ἡ ἀφεμαιότης οἰά τήν αὔριον ἔθηκε τούς οἰκογενειάρχας καί τούς ἐμπόρους εἰς ἀπόκρυψιν τῶν τροφίμων. Ἡ πεῖνα ἐχειροτέρευσε τήν ἠθική κατάπτωση. Φαῦλος κύκλος.

2) Ὁ δεύτερος λόγος τῆς συγχίσεως εἶναι ἡ λειψανδρία.
Ἡ μεγαλυτέρη ἐθνική ζημία ἀπό τήν δικτατορία μεταξᾶ ἦτο ἡ ἀναχοπή τῆς πολιτικῆς ζωῆς.
Ἀπό δικτατείας τώρα θά εἶχον ἀναδειχθῆ ἡγετικαί φυσιογνωμίαι καί αἱ τάσεις τοῦ λαοῦ θά εἶχαν χαλιναγωγηθῆ ἀπό συγκροτημένα κόμματα ποῦ θά καθοδηγοῦσαν τό λαό.
Θά ἔλειπεν ἡ ἀναρχία ποῦ διευκολύνει τή δράση τῶν ἀντιδραστικῶν ἢ κομμουνιστικῶν στοιχείων ποῦ καί τά δύο εἶναι ἀκατάλληλα νά καθοδηγήσουν τό λαό. Ὁ λαός ἀπεσυνετέθη εἰς δεκάδας ὀργανώσεων. Ὅλοι μας ἔχουμε τό συναίσθημα τῆς ἐλλείψεως ἀρχηγῶν εἰς αὐτήν τήν κρίσιμον ἐθνικήν ὥραν.-

3) Ὁ τρίτος λόγος τῆς συγχίσεως εἶναι ἡ ἔλλειψις πολιτικῆς μορφώσεως. Λίγοι εἰμποροῦν νά διακρίνουν τί κρύβεται πίσω ἀπό κάθε πατριωτικόν σύνθημα. Κι' ἀκόμη λιγώτεροι γνωρίζουν ποιές εἶναι αἱ ἐθνικαί ἀνάγκαι μας καί πῶς θά ἱκανοποιηθοῦν.-
Ὁ κανένας διαλέγει ἕνα σύστημα ποῦ λήγει εἰς "ισμός" καί τό

θεωρεῖ κατάλληλο γιά νά δοηγήση τήν Ἑλλάδα στήν εὐημερία.
Τοῦτο προέρχεται ἀπό ἔλλειψι κατανοήσεως τῆς ἀρχῆς ὅτι κάθε λαός ἔχει ἰδιάζουσαν πολιτικήν καί οἰκονομικήν συγκρότησιν καί ἔχει ἀνάγκην ἰδίου κοινωνικοῦ συστήματος γιά νά εὐημερήση.-

Συμπέρασμα

Ἀπό τήν ἐποχήν αὐτή τίποτε τό θετικόν δέν εἶναι δυνατόν νά πορισθοῦμε. Ὁ,τιδήποτε θά θελήση νά καταρτίση πρόγραμμα πολιτικόν θά πρέπει νά φαντασθῆ τήν Ἑλλάδα ἐλευθέραν, τάς ἐθνικάς της οἰκοικήσεις ἰκανοποιημένας, τόν λαόν νά ἔχη παύση νά πεινᾶ καί νά μή εἶναι ἔρμαιον τῶν ἀντιπόδων δυναμικῶν ὀργανώσεων.
Ἄς ἰδοῦμε μέ τίς προϋποθέσεις αὐτές ποιές εἶναι οἱ σκέψεις καί οἱ τάσεις τοῦ λαοῦ μας. Ἀπό τρεῖς χιλιάδες ἱστορικά χρόνια ὁ Ἑλληνικός λαός ἔχει τάς ἴδιες ἀρετές καί τά ἴδια ἐλαττώματα. Ὑπάρχει ρεαλίστως ἡ ἄποψις ὅτι οἱ ἐπιδρομές τοῦ μεσαιῶνος διέκοψαν τήν ἑλληνικήν φλέβα. Πιό πιθανή εἶναι ἡ ἐκδοχή ὅτι ἡ γερή μας ράτσα ὑπερέφησε τούς βαρβάρους ἀφοῦ καί ἡ ἑλληνική γλῶσσα καί ἡ ἑλληνική σκέψη καί ἡ ἑκάστοτε ἑλληνική θρησκεία παρ' ὅλες τίς ἐπιδρομές συνέχισαν τό δρόμο τους. Μά κι' ἄν ἀκόμα τοῦτο ἦταν ἀληθινό, κι' ἄν δεχθοῦμε σήμερα ὅτι ἡ συνέχιση τοῦ αἵματος δέν ἦταν ἀρκετή, ὁ οὐρανός ὅμως καί τό κλῖμα τῆς Ἑλλάδος ἦταν πάντοτε τά ἴδια, καί μόνα αὐτά εἶναι ἱκανά νά δημιουργήσουν στόν κάτοικο τῆς Ἑλλάδος τίς ἴδιες καλύσεις ἱκανότητες καί ἰδιότητες.

Ἀπό πολιτικῆς ἀπόψεως ὁ Ἑλληνικός λαός ἔκλινε πάντοτε πρός τό φῶς καί τήν ἐλευθερία. Ἡ ὑποταγή ποῦ εἶναι τό χαρακτηριστικό τῶν ὀρθῶν καί τῶν βορείων λαῶν δέν ἦτο συνείθεια ἑλληνική.-
Μέ τήν κάθοδο τῶν Δωριέων κατά τό 1000 π.Χ. τά προηγούμενα Ἰωνικά φῦλα κατέφυγαν στίς ἀκτές τῆς μικρᾶς Ἀσίας, ὅπου ἀνέπτυξαν τούς πολιτισμούς τῆς Ἐφέσου τῆς Περγάμου καί τόσων ἄλλων πόλεων.-
Ἡ λάμψις τῶν Ἀθηνῶν τήν ἐποχή τοῦ "Χρυσοῦ αἰῶνος" ἐτράβηξε ὅλη τήν ἐκλεκτήν Ἑλλάδα.-
Ἀπό τῆς δης ἑκατοντατηρίδος τῆς ἐποχῆς δηλαδή τῆς παρακμῆς τό ἑλληνικό πνεῦμα καί ἐμπόριο εἵλκυσε ἡ Ἀλεξάνδρεια. Ὅλη ἡ Ἑλληνική καί παγκόσμιος τότε σοφία ἐστεγάσθη ἐκεῖ. Καί ἦταν τόση σέ ποιότητα

καί ποσότητα ὥστε ἐάν δέν ἐκαίετο ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἀλεξανδρείας δέν θά ὑπῆρχαν πολλοί σοφοί μετά Χριστόν.-

Ὅταν ἡ Ἑλλάς ἔγινε Ρωμαϊκή ἐπαρχία οἱ Ἕλληνες συνέρεισαν στήν Ρώμη ὅπου ἦσαν εὐπρόσδεκτοι. Κι'ὅταν ἔσβυσε ἡ φωνή τῆς Πυθίας κατά τόν 5ον αἰῶνα τούς εἶλκυσε τό φῶς τοῦ Βυζαντίου ποῦ κατά τό 1000 μ.Χ. τό εἶχαν κατακτήσει ἐξ ὁλοκλήρου. Κι'ἀφοῦ ἔπεσε τό Βυζάντιον κι'ἡ Ἑλλάς ἐτουρκοκρατήθη κατέφυγαν στήν Ἰταλία καί ἐσημιούργησαν τήν Ἀναγέννησι.-

Καί τούς αἰῶνες τῆς τουρκοκρατίας καί μετά τήν ἀπελευθέρωση πατρικοῦ στά μεταναστευτικά ρεύματα ἐγκατέστησαν παροικίες σ'ὅλες τίς γωνίες τῆς γῆς,ὅπου ὑπῆρχε φῶς καί ἐλευθερία. Αὐτή τή στιγμή πολλοί ἔχουμε κάνει τή σκέψη ὅτι ἐάν πρόκειται νά ἔχουμε στήν Ἑλλάδα μετεμφυλιακῶς ἕνα καθεστώς βίας ἀναπότρεπτο καί μοιραῖο θά ἦταν προτιμώτερο νά φύγουμε στό ἐξωτερικό παρά νά ζοῦμε στήν σκλαβιά. Συνεπῶς μόνον οἱ θεσμοί καί τά συστήματα ποῦ θά ἐπιβληθοῦν μέ ἐλεύθερο πολιτειακό καθεστώς εἶναι δυνατόν νά ἐπιτύχουν εἰς τήν Ἑλλάδα καί νά γίνουν κτῆμα τοῦ λαοῦ μας.Καί τέτοια συστήματα ποῦ εἰμποροῦν νά ἐφαρμοσθοῦν μέ πλήρη ἐλευθερία εἶναι τά ἐξελικτικά,ποῦ πραγματικά πέτρα στήν πέτρα οἰκοδομοῦν τήν πρόοδο καί τόν πολιτισμό.

Ἀπό κοινωνικῆς ἀπόψεως ὁ λαός μας εἶναι ἕνα κράμμα ἀτομισμοῦ καί κοινωνισμοῦ.Ὁ ἀτομισμός του ἐκδηλώνεται μέ τό θαῦμα τῆς ἀτομικῆς πρωτοβουλίας ἀλλά καί μέ τόν ἐγωϊσμό τόν ἠθικό δηλαδή τή φιλοδοξία καί τόν ὑλικό δηλαδή τό συμφέρον. Ὁ ἀτομισμός εἶναι συνέπεια τῆς εὐφυΐας τῆς φυλῆς μας καί τῆς διαιώσεώς της συνεχῶς ἐπί τρεῖς χιλιάδες χρόνια ὑπό συστήματα ἀτομιστικά εἴτε πολιτικά εἴτε οἰκονομικά.-

Γι'αὐτό τό λόγο ὁ ἀτομισμός τοῦ Ἕλληνος εἶναι κάπως ὑπερτροφικός καί πολλές φορές ὅτι ἐπιτυγχάνει μέ τήν ἀρετή τοῦ ἀτομισμοῦ τήν πρωτοβουλία,τό ἀνατρέπει μέ τό ἐλάττωμα τοῦ ἀτομισμοῦ τήν φιλοδοξία ἤ τό συμφέρον.-

Τίς συνέπειες τῶν ἐλαττωμάτων τοῦ ἀτομισμοῦ μας τίς γνωρίζουμε.

δι'ὧν ἀκόμα οὲν τὴς γνωρίσαμε εἰμπορούσαμε νὰ τὶς πληροφορηθοῦμε τώρα ὅπου τὰ ἐλαττώματά μας ἔχουν μεγεθυνθῆ ἀπό τήν ἐθνική συμφορά σὰν ἀπό φακό.-

Ἡ ἀρετή ὅμως τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας τοῦ Ἕλληνος θά πρέπει νὰ τονισθῆ ὡς μία ἀπό τὶς λαμπρότερες ἰδιότητές μας. μέχρι πρό εἴκοσι ἀκόμη ἐτῶν τό κράτος ἐλάχιστα εἶχε φροντίσει γιά τήν εὐημερία τοῦ τόπου. Ἐκτός ἀπό τήν ἐξωτερική καί ἐσωτερική ἀσφάλεια,τή δικαιοσύνη,ἐν μέρει τήν παιδεία,καί πιό λίγο ἀκόμα τά δημόσια ἔργα οὲν εἶχε συμπράξει στήν πρόοδο τοῦ λαοῦ.-

Ἡ δημιουργία τῆς Ἑλλάδος μέσα σέ ἑκατό χρόνια σ'ἕνα Ἔθνος μέ πνευματική καί καλλιτεχνική ἄνθιση,μέ βιομηχανία,μέ σπουδαίες πόλεις,αὐτά τά καλλιμάρμαρα μέγαρα τῶν ἰδιωτῶν εὐεργετῶν, τά ποικιλόνυμα φιλανθρωπικά ἐκπαιδευτικά καί πνευματικά ἱδρύματα ὁ ἀνθίζων Ἑλληνισμός ὑπόδουλος καί ξενητεμένος ἡ ὑπέροχη Ἑλληνική ἐμπορική ναυτιλία τό θαῦμα τῆς [redacted] ἀζημίου ἀπορροφήσεως 1 1/2 ἑκατομμυρίου προσφύγων ἦσαν κατά τά 9/10 ἔργον τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας. Ὁ καθένας λοιπόν ἀντιλαμβάνεται πόσο πρέπει νὰ προσέξη ὁ μελλοντικός νομοθέτης γιά νὰ μή μαράνη αὐτό τό πολύκαρπο δένδρο.

Ὁ κανονισμός τοῦ Ἕλληνος ἀρχίζει μέ τήν ἀγάπη πρός τήν Πατρίδα,ποῦ ἑνώνει τούς Ἕλληνας καί ὅταν ἀκόμα εἶναι χωρισμένοι. αὐτό τό "πάτυξον μέν ἄκουσον δέ" καί ἡ ἐκχώρησις τῆς ναυαρχίας ἀπό τό Θεμιστοκλῆ ποῦ ἦγειτο 200 πολεμικῶν πλοίων πρός τόν μυριάδα ποῦ δέν οἰέσθετε παρά ἐλάχιστα βοηθητικά πλοῖα εἶναι μιά μάχη τοῦ ἀτομισμοῦ πρός τόν κοινωνισμό μέ πλήρη νίκη τοῦ κοινωνισμοῦ τοῦ Ἕλληνος.-

Ὁ κοινωνισμός τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων ἦτο βαθύς.Αὐτοί οἱ πανίσχυροι βασιλεῖς τῆς Περσικῆς ἐκστρατείας ἐκαλοῦσαν τό στρατό "ἐς ἀγορήν" δηλαδή εἰς συνέλευσιν καί ἤρχιζοντο ἤ ἐπαινοῦντο δημοσίᾳ διά νὰ διαλογήσουν τίς πράξεις των στήν κοινή γνώμη καί νὰ τήν πάρουν μέ τό μέρος των.-

συμβολικά ἐξεφράζετο ὁ κοινωνισμός τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων μέ τό χορό τῆς τραγωδίας. Τό εἶναι ὁ χορός; εἶναι ἡ κοινή γνώμη. Ἕνα ἴσιο ἡ κοινωνία πού παρακολουθεῖ τή δράση τῶν ἡρώων δηλαδή τῶν ἀτόμων καί ἐπαινεῖ τίς πράξεις των ὅταν εἶναι κοινωνικές. Ὅταν ὅμως οἱ πράξεις τῶν ἡρώων δηλαδή τῶν ἀτόμων ἔλθουν σέ σύγκρουσι μέ τούς κοινωνικούς θεσμούς καί τό διαπιστώση τοῦτο ἡ ἀλάθητη κρίση τοῦ χοροῦ, τότε τό ἄτομο αὐτό ὅσο ψηλά κι' ἄν στέκεται δέν εἰμπορεῖ νά σωθῆ παρά μόνο μέ τήν κάθαρση δηλαδή μέ τήν ὁλοκαύτωσή του.-

Οἱ συνεχεῖς ἀποικισμοί τῶν Ἑλλήνων εἶχαν ὡς βάσιν τήν κοινότητα τῶν πρώτων ἀποίκων ἀπό τήν ἀρχαία ἐποχή ἕως σήμερα. Ὅλες οἱ ἀνθοῦσες παροικίες τῶν Ἑλλήνων στό ἐξωτερικό, οἱ πηγές αὐτές τῶν ἀσήπτων μας πόρων, σωστές ἀποικίες δίχως ἔξοδα διοικήσεως, παρουσιάζουν ἔντονον κοινωνισμό πού ἐξασφαλίζει τήν ἐκλησία τῆς κοινότητος, τό σχολεῖο τῆς κοινότητος, τή βοήθειά των ἀναποκατάστατων μεταναστῶν, καί τήν ἐπικοινωνία μέ τή μητρόπολι Ἑλλάδα. Οἱ κοινότητες ἐπί τουρκοκρατίας τόσο στήν ἐλεύθερη κατόπιν Ἑλλάδα, ὅσο καί στόν ὑπόδουλο Ἑλληνισμό, καί ὁ διεθνούς φήμης συνεταιρισμός τῶν Ἀμπελακίων, εἶναι ἐπίσης δείγματα κοινωνισμοῦ τοῦ Ἕλληνος.-

Ἀπ' αὐτήν ἀκόμα τήν κοσμητική μας ἐμπάθεια εἰμποροῦμε νά τήν ἀποσώσουμε στό ζωηρό μας ἐνδιαφέρον γιά τήν τύχη τοῦ συνόλου. Ἐάν συνεπῶς ὁ ἑλληνικός ἀτομισμός ἔγινε ὑπερτροφικός διότι ἔμεινεν ἀχειραγώγητος, τοῦτο δέν σημαίνει ὅτι ὁ Ἕλλην δέν εὐνοεῖ τίς ἀρχές πού ἐξασφαλίζουν τήν πρόοδον τοῦ συνόλου, εἴτε αὐτές οἱ ἀρχές λέγονται μαρξικές εἴτε σοσιαλιστικές εἴτε ἁπλῶς ἀνθρωπιστικές.

Ἐάν ἐξετάσουμε μέ στοργή τή νεωτέρα Ἑλλάδα θά ἰδοῦμε ὅτι οἱ κυριώτερες ἀπό τίς ἀρχές αὐτές ἔχουν ἤδη ἐφαρμοσθῆ εἴτε ἀπό τήν Ἑλληνική ἰδιωτική πρωτοβουλία εἴτε ἀπό τό κράτος χωρίς καμμιά ἀντίφαση.

Τά σπέρματα τῆς ἀρχῆς ὅτι πρέπει νά παρέχωνται σέ ὅλους τά μέσα γιά ἕνα ἴσιο ξεκίνημα πρός τή ζωή θά τά βροῦμε στά κληροδοτή-

ματα τῶν οἰκιφόρων ἐνεργετῶν τοῦ ἔθνους ποὺ εἶχαν σκοπὸ τὶς ὑποτροφίες ἀπόρων σπουδαστῶν, καὶ τὶς προικοδοτήσεις ἀπόρων κοριτσιῶν καὶ τὰ ὀρφανοτροφεῖα.-

Τὰ σπέρματα τῆς ἀρχῆς τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων θὰ τὰ βροῦμε στὰ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα νοσοκομεῖα γηροκομεῖα βρεφοκομεῖα ἢ ψυχιατρεῖα ποὺ ἱδρύθησαν ἀπὸ τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλία, καθὼς καὶ στὰ ἐπαγγελματικὰ ταμεῖα προικοδοτήσεων καὶ συντάξεων.

Ὁ περιορισμὸς τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς ξένης ἐργασίας ἔχει ἤδη πραγματοποιηθῆ μὲ τὸ ὀκτάωρον τὴν ἀπαγόρευσι τῆς ἐργασίας τῶν ἀνηλίκων τὴν ἀπαγόρευσι τῆς ἀπολύσεως τοῦ μισθωτοῦ.-

Ὁ περιορισμὸς τῆς περιουσίας καὶ τοῦ εἰσοδήματος ποὺ δὲν προέρχονται ἀπὸ ἐργασία ἔχει πραγματοποιηθῆ μὲ τὶς φορολογίες κεφαλαίου ἐκτάκτων κερδῶν συνθετικῶν προικῶν ὀφειλῶν κληρονομιῶν μὲ τὸ νόμο περὶ ἐξ ἀδιαθέτου διαδοχῆς ποὺ μετὰ τὸν τέταρτο βαθμὸ ὥρισε κληρονόμο τὸ σύνολο, ἐνῶ ἄλλοτε κληρονομοῦσαν οἱ συγγενεῖς ἐπ' ἄπειρον.-

Ὁ περιορισμὸς τῆς ἰδιοκτησίας τῆς ἀγροτικῆς ἔγινε μὲ τὴν ἀπαλλοτρίωση τῶν τσιφλικίων καὶ τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων καὶ τὴν ἐξαγορὰν τῶν ἐμφυτευτικῶν οἰκιακωμάτων, καὶ τῆς ἀστικῆς μὲ τὸ ἄρθρον 119 τοῦ συντάγματος τοῦ 1924 πρὸς ἀποκατάστασιν ἀστῶν πρόσφύγων μὲ τὰς ἐκάστοτε ἐπιτάξεις καὶ τὸ ἐνοικιοστάσιον ποὺ ἰσχύει ἐπὶ μίαν σχεδὸν γενεάν. Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐπιχειρηματίας ἔχει ἐμφανισθῆ τὸ νεώτερον Ἑλληνικὸ κράτος καὶ εἰς τὴν μονοπώλησιν ἢ τὸν ἔλεγχον μέσων παραγωγῆς ἢ προϊόντων ἔχει προχωρήσει.-

Τὰ ΤΤΤ. Οἱ μεγαλόσχημοι τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους τὸ Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον εἶναι κρατικαὶ ἐπιχειρήσεις.

Τὸ ἁλάτι τὸ οἰνόπνευμα τὸ πετρέλαιον τὰ πρρεῖα ἀποτελοῦν κρατικὰ μονοπώλια. Τὰ μεγαλύτερα τραπεζιτικὰ ἱδρύματα, αἱ τράπεζαι Ἑλλάδος Ἐθνικὴ καὶ Ἀγροτικὴ καὶ οἱ αὐτῶν πλῆθος ἄλλων τραπεζῶν καὶ βιομηχανιῶν εἶναι ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ κράτους.

Ἀπὸ τὴς οἰκ τῶν οἰκιφόρων Αὐτονόμων Ὀργανισμῶν συγκεντρώσεως παραγωγῆς ἐξαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς τὰ κυριώτερα τῶν Ἑλληνικῶν προϊόντων ὅπως ὁ σῖτος ἡ σταφίδα ὁ βάμβαξ ὁ καπνὸς εὑρίσκονται

ὑπό κρατικόν ἔλεγχον.-

Τό χαρακτηριστικόν ὅμως αὐτῆς τῆς κοινωνικῆς προόδου εἶναι ἡ ἀναρχία εἰς τόν κρατικόν αὐτόν παρεμβασμόν καί ἡ ἔλλειψις συστήματος 'ακεῖνο λοιπόν ποῦ περιμένει ὁ λαός ἀπό τό μεταπολεμικόν κράτος εἶναι ἡ βάσει ὡρισμένου σχεδίου πολυετοῦς ἐφαρμογῆς ὁλοκλήρωσις τῶν θεσμῶν αὐτῶν ποῦ ἔχουν ἤδη γίνει κοινή συνείδησις τοῦ λαοῦ.-

'ας μή νομισθῆ ὅμως ὅτι ἡ 'εθνικοποίησις καί ὁ κρατικός παρεμβασμός εἶναι συνατόν νά προχωρήσει ἁλματωδῶς καί ὁλοκληρωτικῶς: 'Η ἔλλειτις προσώπων κατάλληλων νά ὑπεισέλθουν εἰς τήν δράσιν τῶν μεγάλων ἐπιχειρηματιῶν ἡ ἠθική καί ἡ πνευματική ἀνεπάρκεια τῶν κρατικῶν ὑπαλλήλων καί ἡ κατά πᾶσαν πιθανότητα ὑπαγωγή τῆς 'Ελλάδος εἰς τήν σφαῖραν ἐπιρροῆς τῶν ἀτομικιστικῶν οἰκονομιῶν τῶν 'Αγγλοσαξώνων εἶναι λόγοι σοβαροί διά νά προχωρήσωμεν μέ μέθοδον καί περί-σκέψιν οὔτε εἶναι δυνατόν νά νοηθῆ ἡ ἐπιρροή τοῦ κεφαλαίου ποῦ δέν ἀποκτᾶται ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἐργασίας. Τοῦτο θά ἐστέρει τήν 'ελλάδα τῶν ἰδίων πόρων τῆς ἔξωθεν κτωμένης σοβαρᾶς 'εθνικῆς προσόδου τῆς 'ελληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, καί ἐξ ἄλλου θά ἐστέρει τήν 'ελλάδα ἐλευθέρου τύπου δεδομένου ὅτι διά τήν ἔκδοσιν μιᾶς ἐφημερίδος ἀπαιτοῦνται ἱκανά προπολεμικά ἑκατομμύρια.-

'η πλήρης ἄλλως ἐθνικοποίησις τῶν μέσων τῆς παραγωγῆς θά ὠθοῦσεν ὅλους τούς "ελληνας μορφωμένους καί μή εἰς ἀδράνειαν θά κατέπνιγε τήν θαυματουργόν τους ἀτομικήν πρωτοβουλίαν καί θά ἀνέκοπτε τήν δράσιν καί τήν πρόοδόν των.

Βεβαίως τό νέον κράτος θά πρέπει ν'αὐξήση τάς δυνατότητας εὐημερίας τῶν ἐργαζομένων ἠθικῶς καί ὑλικῶς καί νά ἐλαττώση τούς φραγμούς τῆς προόδου των, ἀλλά δέν θά τούς ἀπαλλάξη ἀπό τήν προσπάθειαν τῆς ἀναδείξεώς των μέ τάς ἰδίας των δυνάμεις, διότι ὑπό οἱονδήποτε καθεστώς ἡ ζωή εἶναι ἀγών.-

Νοέμβριος 1943 Γ. Β.

[45.1]

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

[45.2]

[46.1]

23.1.

Βρέθηκε στο φακ. Σοβιέτ,
Ένωσις - προκήρυξη για
"Ρουφέτι"
(1943-44 βάσει
του υλικού του φακ.)

ο κηφισιώτης Αθ. Κυδωνιεύς ε' οι
φοιτητές Κουζούπης είναι αναμεμιγμέ-
νοι με τη Σ.Ε.
+ Πικραδημητρίου
+ Χρυσανθακόπουλος

[23.1]

[46-3]

επληροφορήθην εγκύκλιο ότι
ζητούνται 30 υπάλληλοι· επομένως
είναι μοναδική ευκαιρία.
Σας ευχαριστώ εκ των προτέρων
Μετά πάσης τιμής.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΔΗΜ ΚΥΔΩΝΙΕΥΣ

ΖΑΪΜΗ 7
ΤΗΛ. 34.179

ΑΘΗΝΑΙ

[46.4]

Σεβαστέ κ. Καθηγητά,

Εδω και δύο μέρες λαμβάνεται ένας κατάλογος ονομάτων τεθλάρων συνεργατών μου. Οι πρώτοι δεν είναι γνωστοί. Εάν προσκαλώ, εί δυνατόν, φροντίσατε μέσω των κ.κ. Σακυνάτθου και Κυριακίτσου να τους διορίσωμεν εις την Τράπεζαν της Ελλάδος. Ως δε ειπομένων θα χρεί

[46.5]

Σπύρος Καγγελάρης.
ἐτῶν 23 Γ΄ ἔτος Νομικῆς
Γαλλικά - Ἰταλικά
ἐξ Αἰγύπτου.

Ἀλέξανδρος Παπαδημητρίου
ἐτῶν 28 Δ΄ ἔτος Μηχανολόγων
ἔφεδρος ἀνθυπολοχαγὸς πυροβολικοῦ
ἐπολέμησεν εἰς τὸ [illegible] τῶν [illegible]

Βασιλική ~~Κα~~ Κουμούση,
ἐτῶν 22 Β΄ ἔτος Ἰατρικῆς
Γαλλικά
ἐξ Αἰγύπτου.

Ἰωάννης Χρυσανθακόπουλος
ἐτῶν 22. Γ΄ ἔτος Νομικῆς
Γαλλικά
υἱὸς δημοσίου ὑπαλλήλου.

[46.6]

[46.7]

[46.8]